

କନ୍ଧବର ନୀଳକଣ୍ଠ ପ୍ରଣାତମ୍

BHANJA MAHODAYAM

BY

Nilakantha.

— — —

Edited with short notes

by

Pandit Banambar Acharya. Sahityacharya

Lecturer

Utkal Christian College, CUTTACK.

Publisher

Isra, Kavyatirtha.

Cuttack.

(1st Edition)

1946

କେନ୍ଦୁଝରମହେନ୍ଦ୍ରାଣାଂ ଧୀରାଣାଂ ଦୁର୍ଗାଧିକାରୀଣାଂ
ସୁତୋପନୟନସେବ୍ୟଂ ସ୍ଵାରକଂ ଗୁପ୍ତ ପୁସ୍ତକଂ

ଅଜ୍ଞାନାଦ୍ ବା ପ୍ରମାଦାଦ୍ ବା ଚଳତୁ ନ୍ଯନସୋଽପି ବା
ଅସାଧୁ ଲିଖିତଂ ଯଦ୍ଭବିଷ୍ଣୁଽୟଂ ବିଚକ୍ଷଣେଃ ।

Raja Sahib Keonjhar State.

Digitized by PPRACHIN, SOA

INTRODUCTION,

By bringing to light the Bhanja-Mahodayam Pandit Banamber Acharya, Sahityacharya has satisfied the curiosity of scholars who found its mention in the list of old manuscripts given in Hunter's 'Orissa'. The work is in the form of a dialogue written in sanskrit. The text principally consists of verses interspersed with a few prose passages. It gives the traditional geneology of the Ruling House of Keonjhar State; not a single name of this geneology however, is found in the ancient Bhanja copper plate grants so far discovered. Moreover this work furnishes no clue to the origin of ruling family of Keonjhar which is an offshoot of the Bhanja-dynasty of Mayurbhanja. It is not proper place here to dilate upon the Mauryian origin of the Bhanja dynasty and its antiquity which find support to some extent in the rock paintings and inscriptions existing at Danguaposi in Keonjhar State.

The poet flourished in the last quarter of the 18th. and the first quarter of the 19th. centuries when the ancient history of the Bhanja dynasty was lost even in the tradition and the poet, so far the early period is concerned had to base his narrative on the local traditions and so the credence cannot be given to the accounts of early period. One advantage of this recorded tradition is this that it omits the name of Jai Singha of present tradition the founder of the family who divided the kingdom between his two sons-Adi Bhanja and Jyoti Bhanja and thus it furnishes date as to how the traditions developed in course of time. The value of the work lies also in the fact that it contains descriptions

of some contemporary events which are historically much important.

The author seems to have principally confined his attention to the account of rule of Balabhadra Bhanja (1764-1792 A.D.) and of the successor Janardan Bhanja (1792-1831 A.D.) of Keonjhar. His statement relating to defeat that Raja Ram Pandit the Marhatta Subedar of Orissa from 1778-1782 A.D. sustained at the hands of Prataprudre Deb the ruler of Bamra (1745-1779 A.D.) is of much importance. In the description of another battle that was fought between Balabhadra Bhanja on one hand and Sudhala Deb of Bamra on the other is given the military strength of Keonjhar.

It has been narrated in the work that Balabhadra Bhanja received military aid from the feudatory chiefs of 1. Sukinda, 2. Paschimkota, 3. Amrakota, 4. Dhenka, 5. Kantajhari, 6. Palahara, 7. Daspur and 8. Bamanghati when he fought against Sudhala Deva. According to Stirling's account of Orissa the first 5 chiefs are found to be under Keonjhar in 1592 A.D. There are records to show that Palahara formed a part of Keonjhar during the pre-British days and it still pays its tribute to Keonjhar through the British Government of India. Dasapur and Bamanghati are situated in the western part of Mayurbhanj and it may be assumed that they render help at the request of Balabhadra Bhanja to Damodara Bhanja of Mayurbhanj who were cousins and who had cordial relations among themselves to such an extent that they considered both the States of Mayurbhanj and Keonjhar as one and the same.

The poet has vividly described every thing of Keonjhar, its mountains, rivers, temples, aboriginal people. The description of the Juan-

III

gas shows the poet's acumen in observation and it is perhaps the only account of these hill people which finds mention in the literature. The work may be called the Gazetteer of Keonjhar in modern sense.

The account of birth of the river goddess Vaitarani as given in this work seems to have been taken from Viraja Mahatmya. I hope this work would be an interesting reading to the antiquarians of Orissa.

Binayak Misra.
Lecturer, Calcutta University.

PREFACE

This nice sanskrit Drama of the illustrious poet Nilakatha who flourished in the 18th Century would have been lost to sight as many others are, had not the great historian Hunter-mentioned the name of this work. He however did not speak of its author. For a long time there were researches of this book without effect. Fortunately enough the manuscript in the Rani Pravas Manjari Devee memorial library at Keonjhar was found by me. It is needless to speak of the labour I have undergone to put it in black and white and enable myself to bring it to light.

The Poet:—

while giving an account of himself the poet writes that he was the son of Dibyasingha of Narasingpur Sason (Keonjhar) who belonged to Vatsa Gotra. His mother's name was Subarna Devi. The poet was a devotee of Durga. Besides this meagre description there is nothing else in this book from which we can get a fuller account. There is at present a family with the title of Dwibedy at Narasinghpur who claim Vastasa gotra and it can be said that our poet belonged to this family. The poet was probably a disciple of Torkalankar who adorned the court of Janardan Bhanja, but as it was not permitted to a disciple to utter the name of his teacher or preceptor he has not made any mention of his (Torkalankar's) name. The poet flourished in the court of Janardan Bhanja who reigned from 1792 to 1831. There being no definiteness about his birth date we can say that he might have been born in the time of Janardan's predecessor Balabhadra Bhanja.

Style—

The author has mainly used the Goudiya Style befitting the subject matter as he has depicted mainly war and victory. In those days the poets were substantially patronised by their chiefs only for the purpose of producing fine arts of literature for the sake of pleasure as well as for enriching literature of their mother country. It is therefore likely that a poet must eulogise his patron by necessarily shading the characters of his neighbours. It may be at times exaggerated to some extent but it is inscrutable on the part of a poet to enlighten the character of the "Nayaka" by raising him up to a higher level. Hence it is that the poet has adopted the Goudiya Style but yet he has not been blind to modulate his language according to the different sentiments or, RASA. In language and art of description he has successfully approached Magha. Though classic in nature this fine production is quite romantic picturesque. The very language and its flow are themselves the flow of life of this work. The reader is at once taken by the tide and simultaneously understands the meaning or even without understanding he takes delight in singing the songs. The alliteration and repetition of the same syllable and word enhances the beauty without being forced even there are portions without much substance but enriched lively in song and song only. This shows the jovial nature of the poet himself at places he has been perfectly able to put before the reader the naked nature of the then aboriginal homely affairs which is very rarely found in other Sanskrit poets.

The poet, therefore, may be called the poet of all and not of some. The style throbs with life and vigour and the very lines are the pen-pictures of matter behind it.

A brief sketch of the Drama:—

Once two 'Yakshas' named Priyambada and Anangakalebar were cursed by Kubera to undergo exile on the earth for one year for committing nuisance on Rambha and others and in order to make expiation for the sin, they were advised by their lord Kuver to go round all important places of pilgrimage in India. In course of their travel they happened to arrive at Gonasika, the source of the sacred river, Baitarani. The hoary and the sacred antiquity of this place produced a feeling of exhilaration in the heart of Anangakalebara and he asked Priyambada the reason of such sudden change as the latter had many previous occasions seen the place. Priyambada replied that due to the existence of the sacred Ganges in the form of the Baitarani in the locality. Anangakalebara became inquisitive to know in detail the history of the appearance of the Baitarani and to satisfy his curiosity Priyambada gave the following account:—

Brahma the Creator wanted to perform Yajna at Birojakshetra Jajpur and prayed Ganga (the Ganges) to come down. On being asked the time of the performance by Ganga, Brahma replied that it would begin when the sound of the drums would be heard. Sometime after when

Ganga heard the sound of drums of the Sabaras (Juangas hill tribe) made in accompaniment to their dance, She mistook it to be the sound of the drums of the Yajua as previously told to her by Brahma and appeared at Gonasika. Brahma got the news of Ganga's descent and being accompanied by Indra and other gods and Brahmaris hurried to Gonasika and chanted prayers in her praise. Brahma set up a Shiva Linga Brahmeswar by name just near the source of the Baitarani. At this Ganga was highly pleased and she followed Brahma to the place fixed for sacrifice. Brahma also set up Kroshalingas etc. a linga at the interval of each Krosha (2 miles) on the way beginning from Gonasika right up to Jajpur.

On hearing this Anangakalebara reverently bowed down to the Baitarani and the two friends started to see the neighbouring Juang village after respectfully making obeisance to the images of gods and goddesses found therein.

They saw young men and women dancing together boisteriously, healthy women wearing leaves as dress and adorned with Gunja necklaces freely moving here and there. They saw well built Sabaras (hunters) running after their games accompanied by hounds. Like Risis feeding upon fruits and roots of the jungle, these simple folk lived merry lives and on seeing this the heart of the two Yakshas were filled with joy. Their joy was all the more increased at the sight of the beautiful scenery which the hillocks presented by being interspersed with yellow field of

Ramatila (an oil seed) which put to shame the beauty of Sumeru. Priyambada did not forget to point out to his friend how the simple Sabaras were dauntless in spirit being brought up as they were in the lap of nature.

In due course of their conversation when Anangakalebar wanted to know in whose territory they had arrived, Priyambada replied that Gonasika is situated in Kendujhari the realm of the world famous Bhanja Kings which stretched for 30 Yojanas, Priyambada also said, that is the only place where Bhramaramai, the sovereign remedy of leprosy can be found. Winding up their conversation at this stage, they two descended from the mountainous region and proceeded in the direction of the capital town. When they had covered a certain distant, Priyambada pointed out the lofty temple of Baladevjee to Ananga. Some time after when they entered into the temple, Priyambada took Ananga round the courtyard of the temple and showed him all the gods and goddesses along with Baladevjee. They two made their respectful obeisance to the deities. When Anangakalebara could see the smaller images of Balabhadra, Subhadra and Jagannath in a small temple near the big one he asked Priyambada the history of these and this the latter promised to relate later on. When they finished darshan, they sat on the floor of the sun-temple for a while and Ananga being struck with the fine architecture of the big temple asked Priyambada the name of the builder. In this con-

nection Priyambada gave a list of the king of the ruling Bhanja dynasty of Keonjhar and dilated upon the reign of Laxminarayan Bhanja the builder of the great Valadevjee temple. While giving an exhaustive history of the reign of Balabhadra Bhanja, Priyambada stressed on his famous expedition against Bamara and his glorious victory therein a brief account of which as described in this book is given below:—

The Marahatta Subedar Raja Ram pandit (1778-82) while realising tributes from the Orissa chiefs, had to fight a battle against Prataparudra deva (Pratapa Dev) of Bamara and was utterly defeated by him. The chief of Bamara at that time was living in the fort of Barakote situated just on the bank of the Brahmanee (Brahmee) river. After Pratapa Deva, his son Sudhal Deva under the evil advice of his uncle Yadumani, broke the tie of friendship with Balabhadra Bhanja of Keonjhar and in a battle with him was utterly humbled. Offence given to Bamadeva, the younger brother of Balabhadra Bhanja at his marriage ceremony by Sudhal Deva of Bamara, has been related in this book to have been responsible for this battle. Local tradition also furnished us with the particular nature of the offence that infuriated Balabhadra Bhanja and precipitated this battle. It is given below:—

Bamadeva's marriage had been settled with princess of Bamara As Balabhadra Bhanja was pre-occupied with many troubles arising out of Frontier disputes he expressed his unwillingness to

have the ceremony performed on the fixed day. As there was no other auspicious day to be found that year, the party which had come from Bamra for settling the marriage took Bamadeva with a small number of followers with the permission of Balabhadra Bhanja. Though it was not, befitting a king's brother to go for a marriage like that Balabhadra had no other option but to allow it due to the earnest request of the bride's party

Bamadeva went to Bamara and the marriage was duly performed. There a certain relation of the bride of Bamara, probably in order to insult Bamadeva asked from where the boy (Bamadev) was obtained. In reply to this Yadumani, the uncle of the chief of Bamara said that they had procured the helpless chap from some where. Bamadev could overhear this. A hero like him could ill look this insult and at once he left Bamara along with his newly-married wife and his followers. While coming he promised revenge for this insult. Bamadeva on his arrival at Keonjhar met his brother Balabhadra Bhanja and related to him the whole story. Bamadev brought down his own head-dress and putting it at the feet of his brother said that he would never put it on unless the insult be fully avenged. Balabhadra heard the story from the start to the finish and ordered his chief adviser (Bebarta- Byabhartar) Sindhu Samantarai to ask the feudatory chieftains to assemble with their armies at once. Sindhu communicated the royal order without any loss of time and without any loss of time the

following chieftains hastened to Garh (capital town) accompanied by soldiers as numbered below.

1. Sukinda	...	10000	cavalry
2. Ambo Mangaraj)		1200	,,
3. Dhenka	...	1000	,,
4. Dasapvr Mahapatro)		1000	,,
5. Kantajhari	...	1000	,,
6. Pala king Pal-lahara		5000	,,
7. Bamanaghathi	...	7000	Infantry
8. Pachikote	...	5000	including arches.

Besides this, Balabhadra's own standing army stood as follows:—

1. Under the lieutenantship of Gadadhar Bhanja	10000 cavalry
2. Under Bandhu Singh	9000 Infantry.
3. Under Ghanashyam Deva	8000 Artillery.
4. Under Chandra sekhar	7000 Archers.
5. „ Raghunath Mohapatra	6000 Infantry.
6. „ Berhajal	5000 Archers.
7. „ Bhagwan Pandit	4000 „
8. „ Mohan Das	3000 „

They marched on. On the 4th day the army arrived at Barkote which is situated on the bank of river Brahmani. On hearing this the younger brother of Raja of Bamra brought proposal of compromise but surrounded as Sudhala was by evil advisers he acted on the persuasion of his uncle Yadamani and made preparation for a battle. A terrible battle ensued and in the long run Bamra had to acknowledge defeat. The soldiers of Balabhadra entered triumphantly in to the fort of Barakote and captured Yadamani who was at the root of all this blood-shed.

This is in brief a description of the Bamra expedition as depicted in this drama by the poet. The subject matter beginning from 30th verse of the second act to the end of the seventh act is solely devoted to this heroic achievement of Balabhadra. Winding up Priyambada said that in order to perpetuate the memory of this incident, Balabhaura Bhanja carried away the smaller images of Balabhahra, Subhadra and Jagannath from Barakote and installed them in a small temple.

Then the poet dramatically gives a description of the wonderful accomplishments of Janardan Bhanja, the son and successor of Balabhadra. He also has not failed to describe in his flowery dramatic style about the place with the duties therein and his court.

When all the objects worthy of note at the capital town were exhausted one by one, the poet in the same dramatic view glorifies the rivers, mountains and other sacred places lying on the route to Jajpur.

Class of this work—Although styled as drama the work does not exhibit all the qualities and requirements of that species of literary art. The story throughout is told in a dialogue form and the whole work contains only two male characters. Other technical requirements of a drama are all latent. It may more advantageously be brought under the category of champoo a species of poetical work interspersed with prose passages. Even it differs from Champoo in its manner of narration. In Champoo the poets narrate the story but here our poet brings to the stage two characters for the same purpose.

ପ୍ରକ୍ଷପରିଚୟଃ

ନବବିଧାୟୁ ଗଙ୍ଗାୟୁ ଆଦ୍ୟାଦିନ ସ୍ମୃତାୟାଃ ପୁରାଣପ୍ରଣାତାୟାଃ
ବୈତରଣ୍ୟା ଜନ୍ମଭୂମିଃ କେନ୍ଦୁଝର ପବନତମା । ଜନପଦମିଦଂ ସୁରଣା-
ଜାତକାଳାଦପି ସ୍ବପଣସା ଦଶ ଶ୍ଵେତୟଦାସ୍ତେ । କାଳଭେଦାତ୍ କଳି-
ଙ୍ଗୋକ୍ତଲୋକ୍ରାନ୍ତ-ନାମଭେଦମୁରଞ୍ଜିତ୍ୟ ବିରଜିତଃ ସମୁଦୟଃ ଦେଶ-
ସୈକଦେଶଭେଦନାମାନଂ ସମର୍ପୟନ୍ତୀୟଂ ଭୂମିନଂ ସ୍ବାବର୍ତ୍ତସ୍ମା “ପୁରୀସ୍ମିନ୍
କାଳେ ନପାତଟଦେଶେ ଜନା ବସତି” ସ୍ଥାପୟନ୍ତୁସ୍ମି” ଇତି ଐତିହ୍ୟ-
କୋବିଦାଃ କଥୟନ୍ତି । ତସ୍ମାତ୍ ଗଙ୍ଗାତଃ ପ୍ରାଚୀନାୟା ବୈତରଣ୍ୟା-
ସ୍ତତ୍ତ୍ବେ ନୂନମାର୍ଯ୍ୟଃ ସର୍ବାଦୌ ବାସଂ ଚକ୍ଷୁରତ୍ୟବଗମ୍ୟତେ । ଅପରଞ୍ଚ
ବୈତରଣୀତଟଭୂମିଃ ବହୁବଃ ପକ୍ଷେଷ୍ଟକସ୍ତୁପା ବିଶାଳା ଜଳାଶୟାସ୍ତୁ
ପରିଲକ୍ଷ୍ୟନ୍ତେ । ପାର୍ଶ୍ବନାଥମହାବୀରାଦିନଂ ମୁଖ୍ୟୟସ୍ତ ବହୁସ୍ତୁ ସ୍ଥାନେଷୁ
ଦୃଶ୍ୟନ୍ତେ । ତେଷୁ ତେଷୁ ସ୍ଥଳେଷୁ ଶରକ୍ଷ ଇତ୍ୟାଶ୍ୟାତ୍ରାକାଂଶ୍ରୀବକାପର-
ପର୍ଯ୍ୟାୟାଶାମାର୍ଦ୍ଦତାନାଂ ବସତିସ୍ବାତ୍ ଇତି ଲେଖବାଗ୍ନିଦ୍ୟାପି ପ୍ରଚ-
ଳିତାଃ ସ୍ତ୍ରୀଃ । କିଞ୍ଚ ସୌଗତାନାଂ କାର୍ତ୍ତ୍ବିକଶେଷୋଽପି ତଟେଽସ୍ୟଃ ପରି-
ଲକ୍ଷ୍ୟନ୍ତେ । ଆଗୋନାସିକାୟାଃ ବିରଜିତଃ କେନ୍ଦ୍ରଂ ଯାବତ୍ ପ୍ରତିକୋଣଂ
ସ୍ଥିତଃ ଶିଳାନୟଃ ଲଙ୍କାମୁଖ୍ୟଃ ଶୈବାନାଂ ପ୍ରଭବମନ୍ତ ସ୍ବସ୍ତୁତଃ ସ୍ମାରୟନ୍ତି
ହିତାଭିଜ୍ଞଗ୍ରାମେ (ପ୍ରାଚୀନଶିଳାଭିଜ୍ଞପାଠ୍ୟଂ) ପବନଗାନ୍ଧୀକିତମଲ୍-
କେଶନରତ୍ନଂ ତଦଧୋଲିଖିତା ବ୍ରାହ୍ମୀଲିପୟସ୍ତ ଦେଶସ୍ୟାସ୍ୟ ବହୁ
ପ୍ରାଚୀନତାମୁକ୍ତିର୍ଦୌଷ୍ଟୟନ୍ତି ।

ବୃକ୍ଷବିଭୁଦଭିଜଃ ସୂର୍ଯ୍ୟବଶିୟା ରାଜାନଃ ବହୁକାଳାଦାରଭ୍ୟ
ଦେଶମିଦଂ ଶାସତ ଆସତେ । ତେଷାଂ ଚାଶାନୁଚରିତଚର୍ଚ୍ଚନାବସରେ
କର୍ତ୍ତୃକା (ଜନିକା) ରାଜବିଶେଷଭିଜନ ହରିଚନ୍ଦନେନ ସୁପ୍ରଣତସ୍ୟ ଶୀତ-
ମୁକ୍ତାବଲ୍ଲୀ ଲିଖିତଂ—

“ବଶିଷ୍ଠମୁନିପାଳିତଃ ଶ୍ରୀତମୟୁରକାଶିଗତା

ନୃଦ୍ଦେନ୍ଦୁଲିଖିତଃ ମୁକ୍ତମୁଖେନ ସୀତ ଭୂତା

ଗଣେଶବରଦର୍ପିତାଃ ସକଳଧର୍ମକର୍ମାନୁତା

ନୃପାଃ ସମଭବନ୍ତୁ ସିତାବନୁଦନଂ ସୁଖରବ୍ରତାଃ ।”

ଭଞ୍ଜୋପାଧିବସୟେଷସ୍ମିନ୍ ପ୍ରହେତୁଃ—

ଭଞ୍ଜନାଛନ୍ଦୁସୈନ୍ୟାନାଂ ତଥା ଡମ୍ବସ୍ୟ ଭଞ୍ଜନାତ୍

ତେ ଭଞ୍ଜା ଇତି ବିଖ୍ୟାତାଃ କ୍ଷତ୍ରିୟାଃ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶଜାଃ ।

“ଭୟଧୁନୌ ପୁକୁସେସି ଡମ୍ବଃ ପ୍ରୀହନି ବିପ୍ଳବେ” ଇତି ରତ୍ନସ
ବରନାତ୍ ଡମ୍ବାନାଂ—ଶବରାଣାଂ ବିପ୍ଳବାନାଂ ବା ଭଞ୍ଜନାତ୍ ବିନାଶାତ୍
ନିବିକରଣାଦ୍ ବା ତେଷାଂ ଭଞ୍ଜସଙ୍କା । ଏତଦନୁମାନଂ ନ ବିଚ୍ଛବସହଂ
ଯତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟାଃ କେଚନ କ୍ଷତ୍ରିୟା ଉତ୍କଳପ୍ରାନ୍ତସ୍ତାୟାଃ ପାବତ୍ୟରୂପେଃ
ପ୍ରାଗଧିକାରୀଃ ଅନାର୍ଯ୍ୟନସଭ୍ୟାନ୍ ବଳାଦ୍ ବ୍ୟତୀଡ଼ୟନ୍ । ବିଷୟେଷୁ ନି
ଏତଦ୍ ବ୍ରହ୍ମପ୍ରବେଶକ-ଲେଖଲେଖକେଃ ସୁଧୀବରେବି ନାୟକମିଶ୍ରମହୋ-
ଦୟେଃ ପ୍ରକାଶିତାନି ପୁସ୍ତକତାନି ତଥାନ୍ୟନ୍ୟସଙ୍କେୟାନାଂ କୋଷ-
ମାସ୍ୟତେ ।

ହଷ୍ଟର ଇତ୍ୟାଶ୍ୟେନାଙ୍କୁବିଦୁଷା ପ୍ରଣୀତେ ଉତ୍କଳେତଦ୍ବାସପୁସ୍ତକେ
ଗ୍ରନ୍ଥସାସ୍ୟ ନାମ ଦୃଷ୍ୟତେ ପରନ୍ତୁ ଗ୍ରନ୍ଥକାରସ୍ୟ ନାମ ନ ଦୃଷ୍ୟତେ ।
କେନ୍ଦୁଝରରାଜାୟାଃ ଗାଗାବଲ୍ଲବ୍ୟମିଦଂ ପୁସ୍ତକମଧୁନା କେନ୍ଦୁଝର-
ଶାଳାୟାଃ ତମହୋଦୟାନାମୁପନୟନମହସ୍ୟ ସ୍ମାରକତୟା ମୁଦ୍ରାପିତଂ ।
କେନ୍ଦୁଝରଗଡ଼ସ୍ତ-ବାରନରସ୍ତ ହସ୍ତର ଶାସନବାସ୍ତବ୍ୟାତ୍ ବସ୍ତ୍ରସଗୋଚ
ସମୁପଲବ୍ଧାତ୍ ଦିବ୍ୟସିଂହନାମଧେୟାଦ୍ ବିଦୁଷଃ ସୁବର୍ଣ୍ଣାଦେବ୍ୟାଂ ଜାତଃ
କବିଜ୍ଞାନକଣ୍ଠଃ ପୁସ୍ତକସାସ୍ୟ ପ୍ରଣେତା । ଅଜ୍ଞାନଶକ୍ତସମ୍ବନ୍ଧିତେଷୁ ନି
ନାଟକେ ବୈତରଣ୍ୟା ଉପୃତ୍ତିପ୍ରକାରକଥନଂ, ପୁଲହାନାଂ ନୃତ୍ୟାଶେଷନ
ସାରଙ୍ଗ-ଜୀବକାଦି-ବର୍ଣ୍ଣନଂ, ରାଜବଂଶାନୁକୀର୍ତ୍ତନଂ, ଦେବପ୍ରସାଦାଦାନାଂ
ବର୍ଣ୍ଣନଂ ତଥା ତଦ୍ଦିନି ତଦ୍ଦିନି ସ୍ଥିତାନାଂ ବିଗ୍ରହାଦାନାଂ ସ୍ତବନଂ, ପ୍ରସିଦ୍ଧ-
ନଗ-ନଗର-ନଗାପଗାଦାନାଂ ଯଥାସ୍ତଂ ବର୍ଣ୍ଣନଂ କୁବେରୀପାଦସ୍ତଂ

ଗମିତମହମ୍ମୋସ୍ତଦନୁଚରୟୋଃ ପାପାପନୁତ୍ତୟୋ ଜାତୀଃନାୟାଦିଷ୍ଟୟୋ-
 ଶ୍ରୁତସ୍ତସଙ୍ଗେନ ଶ୍ରୀବୈତରଣୀଜନ୍ମଭୂମିକାଂ ଗୋନାସିକାମାଗତୟୋ-
 ମୁଖେନ କାରତଂ କବିନା ।

ମହାରାଜେ ବଳଭଦ୍ରଭଞ୍ଜଦେବେ ରାଜ୍ୟଂ କୃତଂ ବାମଡ଼ାରାଜେନ
 ସ୍ତସ୍ତସ୍ତପରଶୟୋଭୁବେ ବରଦେନ କୃତସ୍ତତୋବଳଭଦ୍ରାନୁକୋ ବାମ-
 ଦେବୋଽବମତୋଽଭୂତଂ । ତସ୍ମାନ୍ନୟୋର୍ଭିମଭୂତଂ ତସ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନମହ-
 କୃତଂ । ପ୍ରତିପକ୍ଷତୟା ଇଣ୍ଡିତସ୍ୟ ବାମଡ଼ାଧୀଶ୍ଵରସ୍ୟ ଶୌର୍ଯ୍ୟାଦାନାଂ
 ବର୍ଣ୍ଣନଂ କୃତମପି କେନ୍ଦୁଝରରାଜସଭାକବିନା ପ୍ରଧାନନାୟକାୟ-
 ଶୌର୍ଯ୍ୟାଦତୋ ଯନ୍ତ୍ୟନଂ କୃତଂ ତତ୍ ସାହୃଦ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରବିଧାନୋଚିତ
 ମିତ୍ୟବଶ୍ୟଂ ସର୍ବୋରଙ୍ଗୀକିୟେତ ।

କବିବରସ୍ୟ ଗାଳକଶ୍ୟସ୍ୟ ରଚନାଶୈଳୀ ନିତ୍ୟଂ ହୃଦୟାନ୍ତାଦି-
 ନାତ୍ୟନ୍ତ ପାଠକାନାଂ ପ୍ରଜାତରେବ ସାକ୍ଷିଣୀ । କବିନା ରସାନୁଗୁଣା ।
 ଶୁଦ୍ଧିରନ୍ତସ୍ତତା । ଯୁବାଦିବର୍ଣ୍ଣନେ ଦୀର୍ଘସମାସା ଶୁଦ୍ଧିଚରଲମ୍ବିତାଽପି ଗମ୍ଭୀ-
 ରୋଦାରପଦଘଟିତତୟା ନ ପାଠକାନାଂ କୁହାପି ବୈରସ୍ୟମାବହତି ।
 ଅସମାସା ସ୍ଵଳସମାସା ବା ଶୁଦ୍ଧିବଦ୍ଧଶଃ ପ୍ରୟୁକ୍ତା ଗ୍ରନ୍ଥସ୍ୟ ବିହ୍ୱତ୍ ପରିପୁଷ୍ପିତ
 ଯମକଶ୍ଳୋଷାନୁପ୍ରାସଶୃଙ୍ଖଳାସ୍ପରଶନ୍ତ ନିରୋଷ୍ଟ୍ୟବର୍ଣ୍ଣିତାଦିଶିକାଲକାର-
 ଶ୍ରୁତୋପମାରୂପକୋପେଷ୍ଠାଦ୍ୟର୍ଥାଲକାରସ୍ତ ସନୈଷ୍ଠଶ୍ୟଂ ବିନ୍ୟସ୍ତାଃ
 ସହୃଦୟାନାଂ ମନାଂସ୍ୟାବହ୍ନିର୍ଯ୍ୟୁଷ୍ୟତାତ୍ୟନ୍ତ ନ ସନ୍ଦେହଲେଶାବସରଃ ।

ଅଗ୍ରପ୍ରକାଶନବ୍ୟଗ୍ରତୟା ମମ ବହୁବୋ ମୁଦ୍ରାପ୍ରମାଦା ଅନ୍ତଃସ୍ଵର୍ଜିତାଃ
 ଗୁଣଗ୍ରାହଣୋ ଧୀରଃ ପାଠକାସ୍ତଦର୍ଥଂ ଜନମିମଂ କ୍ଷମେରନ୍ତିତ୍ୟା-
 ଶାସ୍ୟତେ କିଂ ବହୁନା । ଯୌର୍ମତ୍ସ୍ୟାନୁଭବୈରସ୍ୟ ଝପାଦନେ ସାହାଯ୍ୟଂ
 କୃତଂ ତେଷୁ ଗର୍ଭାସୁ କୃତକ୍ରିତା କ୍ଷୟତେ । ଇତି ଶମ୍ ।

କୃପାସୂନା

ଶ୍ରୀ ବାଳାମୁରାବର୍ଣ୍ଣି ଶର୍ମଣା

ଓଁ

ଭଞ୍ଜମହୋଦୟମ୍

ଶ୍ରୀଗଣେଶାୟ ନମଃ ।

ଅବଦମସ୍ତୁ

ବାହ୍ୟଂ ଭେଦ୍ମା ଗଜାନାଂ ସକପଟମଟତା କାସରାଣାଂ ତ ନେତ୍ରା
କାମଦ୍ଭୁବାମ-ନେତ୍ରା ପଦମୁଗମନଶଂ ଶଂ ବୁଶଂ ସଂତନୋତୁ ।
ଉଦ୍ୟଦ୍ଭବଦ୍ୟୋତଦ୍ଭବ୍ୟଂ ଦ୍ୟୁମଣିକରଭରୈଃ ଛାରମାରକ୍ତାସା ।
କାସାରୋଭାସି ଯଜ୍ଞେଶ୍ବର-ପରବିଳସତ୍ ପଦ୍ମମେବେତ ବିଦୁଃ । ୧ ।

“ଅଶୀର୍ଜନସ୍ତୁୟା ବସ୍ତୁନିର୍ଦ୍ଦେଶୋ ବାପି ତନ୍ମୁଖଂ” ମିତ୍ର ଶିଖା-
ବୃତ୍ତପରଂପରାମନ୍ତ୍ରସରନ୍ ଗ୍ରନ୍ଥାଦୌ କବିଃ ସ୍ପେଷ୍ଟଦେବତାଂ ମହିଷ-
ମର୍ଦ୍ଦିନୀଂ ଶ୍ରୀକୂର୍ମାଂ ସ୍ତୋତ୍ରଂ—ବାହ୍ୟମିତି । ଗଜାନାଂ ହସ୍ତନାଂ ଭେଦ୍ମା
ବିଦାରକେଶାର୍ଥାତ୍ ବାହ୍ୟଭୂତେନ ସିଂହେନ ବାହ୍ୟଂ ବହନଯୋଗ୍ୟଂ
ତଥା ସକପଟଂ ଯଥା ସ୍ୟାତ୍ ତଥା ଅଟତା ସସରତା ବୃହୋବୃହଃ
ଯୁଗଭେଦେନ ହିରଣ୍ୟକଶିପ୍ତାଦିରୂପଭେଦମାଶ୍ରିତ୍ୟ ଲୋକହସ୍ତମୁଣ୍ଡାଦିଭୂତା
କାସରାଣାଂ କୁସ୍ମିତାଅସରାଃ ସ୍ବସାସ୍ତ୍ରୋପାଂ ନେତ୍ରା ନାୟୁକେନ ଅଧିପତି-
ନେତି ଯାବତ୍ ମହିଷାସୁରେଣ ଯଦ୍ବା କାସରାଣାଂ ମହିଷାଣାଂ ନେତ୍ରା
ସ୍ଥାପନେନ ଅସାଧାରଣମହିଷରୂପଧାରଣା ରକ୍ଷୋବିଶେଷେଷ ବାହ୍ୟଂ

ଅପିତ—ସୁତଂ ଯୁତଂ କରୁଣୟା ଶମ୍ଭୋରମୋଜଲେଚନଂ
ଚମଃଶମବିଧାତାରଂ ବନେ ତଂ ଦେବବନ୍ଧିତଂ । ୧ ।

ଅପିତ—ଶବ୍ଦଶୂନ୍ୟ ଗିରଂ ଦେବ ମାମକାନନକାପଥେ
ଭବ ନିଃସର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱକାମା ଚେତ୍ ସାବଧାନା ପଦେ ପଦେ । ୩ ।

ବନ୍ଧନଯୋଗ୍ୟଂ କାମଦ୍ୱିଷଃ ଶିବସ୍ୟ ବାମନେନ୍ଦ୍ରାୟାଃ କାୟାୟାଃ
ଶ୍ରୀଦୁର୍ଗାୟାଃ ନିଆଦନଂ ସବ୍ୟଂ ତଦିତରଂ ଚ ପଦୟୁଗଂ ସନ୍ତତଂ ସବଦା
ଶଂ ମଙ୍ଗଳଂ ତନୋତୁ ବିସ୍ତାରିୟତୁ । ନଃ ଇତି ଶେଷଃ । ପାଦାଭ୍ୟାଂ
ଦ୍ୱାଭ୍ୟାଂ ପଦ୍ମେନ ସଦ୍ ପାଦୟୁଗସ୍ୟ ତୁଲ୍ୟଶେଷଶୈଃ ସାଦୃଶ୍ୟଂ
ପ୍ରକଟୟତି—ଉଦ୍ୟଦିତ୍ୟାଦି, ତତ୍ ପଦୟୁଗଂ ପଦ୍ମଂ ଏବ ଇତି ବିଦ୍ୟୁଃ
ଜାଗମଃ । ଯତଃ ଦ୍ୟୁମଣିକରଭରେଃ ନବ ସ୍ଥିତସ୍ୟ ମଣେଃ ଅପାର୍ଥବ-
ନେସ୍ୟ କରଣାଂ କରଣାନାଂ ଭରେରତିଶୟ୍ନେଃ କୃତ୍ୱା ଉଦ୍ୟନ୍
ଭଞ୍ଜ୍ୟଂ ବିସର୍ପନ୍ ଯଃ ବିଦ୍ୟୋତଃ ପ୍ରଭସୁଞ୍ଜଃ ତେନ ହୃଦ୍ୟଂ ମନୋହରଂ
ପଦୟୁଗଂ, ପଦ୍ମପତ୍ତେ—ଦ୍ୟୁମଣେଃ ସୂକ୍ଷ୍ମସ୍ୟ କରଭରେଃ କରଣସମୂହେଃ
ଉଦ୍ୟନ୍ ଜାୟମାନଃ ଯଃ ବିଦ୍ୟୋତଃ ବିକସନ୍ ତେନ ହୃଦ୍ୟଂ
ରମଣୀୟଂ । ତଥା ଅକ୍ଳେୟା ସବତୋଭାବେନକ୍ଳେବଶ୍ଚୟା ଭସା
କିରଣେନ ବା ସ୍ଫୁରଂ ଦେଦିତ୍ୟମାନଂ, ଉଭୟନ୍ ସମାନଂ । ଅସରଃ ଏବ
ଅସାରଃ କୁସ୍ଥିତଃ ଅସାରଃ କାସାରଃ ମହାସାସୁରଃ ତନ୍ମିନ୍ ଭଦ୍ରାସତେ
ବିଦ୍ୟୋତତେ ସ୍ତମ୍ଭମ୍ନା ସନ୍ତସ୍ତତେ ଇତି ଯାବତ୍ ଇତି, ତଥା କେଶରଶି
ସିଂହେ ପରିବିଲସତ୍ ସବତୋଭାବେନ ଶୋଭମାନଂ, ପଦୟୁଗଂ; ଅନ୍ୟଃ
କାସାରେ ପୁଷ୍କରିଣ୍ୟାଂ ଭଦ୍ରାସତେ ଶୋଭତେ ଇତି; ତଥା କେଶରଶି
ସନ୍ତ ଅସ୍ମିନ୍ ଇତି, ତଥା ପରିବିଲସତ୍ ସବଥାଂ ଶୋଭମାନଂ ଭବତି ।

୩ ଶବ୍ଦ-ଶୂନ୍ୟ—ସୁପ୍ତିଜଡ଼ପଦରହୃତେ ଅନ୍ୟଃ ଧୂନିରହୃତେ
ନିର୍ଜନହାତ୍ ମାମକଂ ଅନନଂ ଏବ ଅନନକଂ ତଦେବ ଅପଥଂ
ତସ୍ମିନ୍ । ନିଃ କ୍ରମିତଃ ପଦ୍ମାଃ କାପଥଂ ଅନନମେବ କାପଥଂ ତସ୍ମିନ୍ ।

ନିନ୍ଦାରତା ଗୁଣବତାଂ ବିନୟାନତାନାଂ
 ଯେ ସନ୍ତ ତେଷୁ ମମାସ୍ତୁ ସଦାଭୁବନଃ ।
 ମୂର୍ଦ୍ଧା କରେତୁ ମମ ତତରଣପ୍ରଣାମଂ
 ସ୍ଵଲ୍ପେଷି ଯେ ପରଗୁଣେ କୃତପକ୍ଷପାତଃ । ୪

ମହାକ୍ଷିତଧରଣ୍ୟା ଲଘୁରସା ନିଶାନୋଦ୍ଭୂତା
 ପ୍ରସାଦରହସ୍ୟା ପରଂ ବହୁକଦୋଷଯୁକ୍ତାଽପି ମେ ।
 ଇୟଂ କୃତତରଙ୍ଗିଣୀ ଗୁଣିସରସ୍ଵଦନ୍ତର୍ଗତା
 ବିଶୁଦ୍ଧିମୁପଯାସ୍ୟତି ଶିତତଳେ ପ୍ରସିଦ୍ଧିଂ ତତଃ । ୫ ।

ଯସ୍ମୈ ପ୍ରମତ୍ତୋ ମଧୁସୌବନାଭ୍ୟାଂ
 ତ୍ରିୟଂବଦାନନ୍ଦକଳେବରାଶୋ ।
 ରମ୍ୟାଦିଦମ୍ଭାତରଣପ୍ରବୃତ୍ତୋ
 କୃତାପରାୟୋ ଧନଦଃ ଶଶାପ । ୬ ।

ଶାପପ୍ରକାରମାହ :—ମହାସନ୍ନିଧେର୍ଗଜ୍ରତମାଶୁ ପାତୋ
 ବର୍ଷଂ ସ୍ଥିତୋ ଭରତବର୍ଷମଧ୍ୟେ ।
 ଅଶେଷଜାତୀଃ କମଳପ୍ରାପ୍ତୋ
 ଚତୋର୍ଧ୍ଵକାରଂ ସମୁପେକ୍ଷ୍ୟଥଃ ସ୍ଵଂ । ୭ ।

୫ ମହାକ୍ଷିତଧରଣ୍ୟା—କୃତପକ୍ଷେ ପ୍ରସିଦ୍ଧକରପକ୍ଷରାଶିଯୋ ଯସ୍ୟାଃ
 ତାକୃତଲବ୍ୟ ରଚନା କର୍ତ୍ତବ୍ୟଃ । ତରଙ୍ଗିଣୀ-ପକ୍ଷେ—ଉଚ୍ଚେଷ୍ଠ ପକ୍ଷଃ
 ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳଂ ଯସ୍ୟାଃ । ଲଘୁରସେତି କୃତପକ୍ଷେ ସଂହିତ ସହସ୍ରାକ୍ଷବଦ୍ୟ-
 ବାସ୍ତବରସୋଦ୍ଭାବନା ଅନ୍ୟାସି ସ୍ଵଳ୍ପକଳା ନିଶାପକ୍ଷେ ନିଶାଦ୍ଭାବନା

(୧) ଅଥେ ଦୁଶସ୍ତ୍ରୀମିଶାପପ୍ରଶମିତାଶେଷସ୍ତ୍ରମଦୌ ସ୍ବଦୋଷସିନ୍ଧୁ-
ଶୋଷଣକଲଶଜନସଦୃଶଂ ପ୍ରଭୃତହର୍ଷଂ ଭାରତଂ ନାମ ବର୍ଷଂ
ତାରୁଣ୍ୟେୟଃ ।

ତତ୍ରାଶେଷପୁଣ୍ୟଞ୍ଚାର୍ଥନଗନଦନଞ୍ଚନଗରସାର୍ଥବିଲେକନ-
କୃତାର୍ଥୀକୃତଲେଚନୌ ଶ୍ରୀଚିତରଣୀ-ଚରଞ୍ଜିଣୀଜନ୍ମଭୂମିଜାଂ
ଗୋନାସିକାଂ ନାମ ପୁଣ୍ୟସ୍ଥଳୀଂ ଲେଚନଗୋଚରାତଦ୍ଦିତଃ ।
ଅନଙ୍ଗକଲେବରଃ—ଭୋ ବୟସ୍ୟ ଜମ୍ବୁଦ୍ବୀପଭୂଷଣଭୂଷଣ୍ୟ
ଭାରତବର୍ଷସ୍ୟ ମଧ୍ୟେ କୁହାପି ତାଦୃଶଶ୍ଚିତ୍ରପ୍ରସାଦୋ ନାନୁଭୂତଃ
ସାଦୃଶମିଦ୍ବାନୁଭବମି ।

ପ୍ରିୟଂବଦଃ—ସଖେ ! ନୈଚ୍ଚିନ୍ତ୍ୟ ଯଦ୍ ସକଳଦୁରତଦ୍ବାରଣୀ
ବୈଚରଣୀରୂପିଣୀ ସୁରତରଞ୍ଜିଣୀ ବିଭାବ ।

ଅନଙ୍ଗ—କଥମେଷା ସୁରନଞ୍ଜ, ଯା ସିପଥଗେତ ଶ୍ରୀୟତେ !

ପ୍ରିୟଂ—ଅଥ କିମ୍ ।

ଅନଙ୍ଗ—କଥମସେୟମୁପୁଲ୍ଲା ?

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! ଶ୍ରୀୟତାମୈତଦ୍ବାସପ୍ରାବତ୍ । ପୁରଂ କଳ ପଞ୍ଚ-
କାମେନ, ବିଧନା ଭୁଲେକଗମନାୟୁ ପ୍ରାର୍ଥିତା ସୁରଧୁମ୍ନା “କଦା
ତେ ଯାଗକାଳ” ଇତି ତମପ୍ରଚ୍ଛତ୍ । ତଦା ବ୍ରହ୍ମଣୋକ୍ତଂ—
ଚାଦ୍ୟଧୃତଃ କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ବିତଥ୍ସ୍ତେ ଯଦା ଭବିଷ୍ୟତ୍ । ତତଃ କତିପୟ-
ଭବସେଷୁ ଶକ୍ତିସ୍ତୁ—

ପ୍ରସାଦରହୃତା ଅବଳା । କୃତପସେ-ନୁହେନ କବିନା ରଚିତତୟା ପ୍ରସାଦ-
ଗୁଣଶୂନ୍ୟା ଓଜୋଭୂୟିଷ୍ଟା । ବହୁଲେତ୍ୟାବ—ନଦୀପସେ ଧାତୁ-
ବୈଷମ୍ୟକଲେକବଦ୍ବାଦଦୋଷଯୁକ୍ତା ଅନ୍ୟନ୍ତ ରୂପସଂସ୍କୃତିବିଧେୟା
ବିମର୍ଶାଦଦୋଷପ୍ରାୟା । ଗୁଣି ସରସ୍ବଦନ୍ତର୍ଗତା ବିଦ୍ବସ୍ତମୁଦଗର୍ଭମିଳିତା ॥

(୧) କଲଶଜନଃ—ଅଗସ୍ତ୍ୟଃ

(୧) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପୁଲିନ୍ଦାଦିବିଦ୍ୟାଦିନାଦଂ

ବିରଞ୍ଚି ଯାଗୋସ୍ତ୍ର-ବିଭ୍ରମେଶ

ଅହୋଦୃତା ବୈତରଣୀ ପରାଶ୍ୟା (୨)

ସାକ୍ଷାଦହୋ ସ୍ୱର୍ଗଚରଞ୍ଜିଣୀୟଂ । ୮ ।

ସୁରଞ୍ଜିତା ସ୍ୱର୍ଗଚରଞ୍ଜିଣୀୟଂ

ସ୍ଥାଗୋର୍ଜଟାଜୁଃବିହାରଣୀୟଂ

ବସୁନ୍ଧରାୟାଃ ଶୁଭକାରଣୀୟଂ

କକୁସୁବଶୋଭବତାରଣୀୟଂ । ୯ ।

(କୃତାଞ୍ଜଳିପୁଟଂ) ନମୋଽସ୍ତୁତେ ବସୁନ୍ଧ୍ରପ୍ରଭୁତେ

ନମଃ ପବନୀକୃତସବଭୁତେ

ଗୋନାସିକାବାସିନ ନିତ୍ୟପୁତେ

(୩) ନମୋଽସ୍ତୁତେ ଭସ୍ମିତ-ସାମଦୃତେ

(ଇତି ସୁବ୍ରା ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗଂ ପ୍ରାଣମତ୍) । ୧୦ ।

ଅନଙ୍ଗକଳେବରଃ (କୃତାଞ୍ଜଳିପୁଟଂ) — ଦେବ ପତିତପାଦିନ !

ଯସ୍ତସ୍ୟ-ସ୍ପର୍ଶମାସେଶ ବହୁଜନ୍ମସୁ ସଞ୍ଚିତଂ

ଦୁରତଂ କ୍ଷୀୟତେ ତାଂ ଭାଂ ବନ୍ଧେ ବୈତରଣୀଂ ମୁଦଃ । ୧୧ ।

ଇତି ପ୍ରାଣମତ୍

(୧) ଅନ୍ଧ ପୁଲିନ୍ଦ ପଦେନ 'କୃତାଞ୍ଜଳି', ଇତ୍ୟାଶ୍ୟାଃ ବନବାସି-
ନେ'ନାର୍ଯ୍ୟାଃ ଅଭିହିତାଃ । ଏତଦ୍ଭିଷୟିଣୀ ଆଶ୍ୟାୟିକା ବିରଜା-
ମାହାତ୍ମ୍ୟେ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟାଃ । (୨) ନବବିଧାସୁ ଗଙ୍ଗାସୁ ବୈତରଣୀ ଜେଷ୍ଠା
ଇତି ସ୍ମୃୟତେ ।

(୩) ଯମସ୍ୟଭମେ ସାମାଃ, ତ ତେ ଦୂତାଃ, ତେ ଭସ୍ମିତା
ଯସ୍ମା ତସ୍ମିନ୍ନାଧିତେ ।

(ପୁନରୁବାଚ) ସଖେ ! ଇୟଂ ପତିତପାବନାଂ ପୁଂଂ ସ୍ତ୍ରୀମନେନ
ସହସ୍ତୁଳୀପବନୀକରଣାୟ ବ୍ରହ୍ମଣା ପ୍ରାର୍ଥ୍ୟତା ଗତା ନ ବେତ ।

ପ୍ରିୟଃ— ବୟସଃ ! ତଦୁଦନ୍ତଃ ଶ୍ରୁୟତାଂ ।
ଶୁଭୟ ତାଂ ସର୍ବବସୁନ୍ନୟାଃ
ଗୋନାସିକାପବତକନ୍ଦୟାଃ
ଜ୍ଞାହାବଜାଣୀଂ କରୁଣୀୟପୂର୍ଣ୍ଣାଂ
ତୃଣଂ ବିଧର୍ମେନୁମେହଃଜଗାମ । ୧୬ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଦିଃ ପୁରସତମେଃ ପରିବୃତଃ ସିଦ୍ଧବ୍ରଜେଃ ସେବିତୋ
ବ୍ରହ୍ମସିପ୍ରବରେଃ ସୁତୋ ମୁନିବରେରନ୍ୟୟୁତଃ ସର୍ବତଃ ।
ସାମ୍ରାଜ୍ୟସମୁଦ୍ରମଗ୍ନହୃଦୟୋ ହଂସାଧିରୁତଃ ସ୍ୱୟଂ
ବ୍ରହ୍ମାଗତ୍ୟ ଜବାକ୍ଷତାଞ୍ଜଳିପୁଷ୍ପସ୍ଥାବ ଦେଶମେମାଂ । ୧୭ ।
ମୁହୁର୍ମୁହେନେଦପୁରାଣସିଦ୍ଧିଃ

ସୁହା ସୁବାକ୍ୟେର୍ଗୁରୁଭକ୍ତବର୍ତ୍ତେଃ ।
ଶ୍ଳୋକେଷୁବକ୍ତବ୍ୟେଷୁତୁଷ୍ଟିଃ
ପୁନଃ ସୁତଂ ହୃଷ୍ଟମନାଶ୍ଚକାର । ୧୮ ।

ଅନଙ୍ଗ— ଚତୁଃଶ୍ଳୋକା-ସୁଧାପାନେ ସାଦରଂ ମେ ଶ୍ରୁତିଦ୍ରବ୍ୟଂ
ଶ୍ରୁତଂ ଚେତ୍ତବତା ସମ୍ୟକ୍ ପଠ୍ୟତାଂ ପଠ୍ୟତାଂ ସଖେ । ୧୯ ।
ପ୍ରିୟଂ— ଆକର୍ଷ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମବଦନାତ୍ ପଠତୋ ଧନଦସ୍ୟ ତତ୍
କୃପୟାଃସୀତ୍ୟହଂ ତସି ଶ୍ରୁୟତାଂ ଶ୍ରୁୟତାଂ ସଖେ । ୨୦ ।

ଯଥା— ବନେୟସ୍ତମସ୍ୟାଂ ଭୁବ ଜନ୍ମୁଜନେୟ
ଧନେୟତ ବାସେନ ତବାଦ୍ୟ ମନେୟ
ଏଶାଦିବନ୍ୟା ଅପି ଗର୍ଭପୁଣ୍ୟାଃ
ସାପାପହେ ବୈତରଣି ପ୍ରସୀଦ । ୨୧ ।

ଅମାତ୍ୟମା ଧନ୍ୟତମା ନରତ୍ୟା —

ମମୁକ୍ତକୂଳା ଜଳସିନ୍ଧୁମୂଳାଃ ।

ମୀନା ଅପି ହୁଲ୍ଲକପୁରଲୀଳାଃ

ପାପାପହେ ବୈତରଣୀ ପ୍ରସାଦ । ୧୮ ।

ଅଂହଃସମୁଦେ କୃତତଦ୍ରମୁଦେ

ନିମଜ୍ଜତାଂ ବୈ ତରଣୀୟମେବ । ୧୯ ।

ତବାସ୍ତୁ ତଦ୍ବୈତରଣୀତ ସଞ୍ଜା

ପାପାପହେ ବୈତରଣୀ ପ୍ରସାଦ । ୨୦ ।

ଆଗଚ୍ଛ ମାତଃ କରୁଣାଂ ବିଧୟା

ପ୍ରୟତ୍ନ ମେ ବାଞ୍ଛିତମଜ୍ଜତୋଽୟେ !

ହତ୍ରଂ ମମାୟଂ କୁରୁ ତତ୍ ପବିତ୍ରଂ

ପାପାପହେ ବୈତରଣୀ ପ୍ରସାଦ । ଇତି । ୨୧ ।

ଅନଙ୍ଗ କଳେବରଃ—ସଖେ ! ସକଳବେଦବେଦାନ୍ତବିଦ୍ୟା-

ନିଧେରପି ଭଗବତଃ ପଦୁଯୋନେଃ କୌତୂହଳକୃତାନି

ବାକ୍ୟାନି ଅଲୌକିକାନ୍ୟପି ଲୌକିକାନାବ ପ୍ରତ୍ୟୟନ୍ତେ । ପୁନଃ

ପଠ୍ୟତାଂ ।

ପ୍ରିୟ—ତଥାହବେତ୍ ।

ଅନଙ୍ଗ—ତତଃ କିଂ ପ୍ରବୃତ୍ତଂ ?

ପ୍ରିୟ—ତତୋ ବ୍ରହ୍ମସ୍ତୁତିପ୍ରୀତା ସୁପ୍ରସନ୍ନା ସନାତନା

ତେନ ସାତ୍ ଜଗାମାଶୁ ତଥାୟାଂ ସବନସ୍ଥଳୀ । ୨୩ ।

(୧) ତରଣୀଃ—ନୌକା,

ତତଃ ସ ଉଗ୍ରବାନ୍—ବ୍ରହ୍ମେଶ୍ଵରଭାମସ ଶିବମୁଖିଂ ଶିଳାମୟୀଂ

(୧) ସମଭ୍ୟଙ୍ଗ୍ୟ ଚଟେଃଫେବ ତତ୍ପ୍ରୀତିଂ ତଦ୍ଭୂତୋ ଯଯୋ ।

ତତଃ—ହୋଶଂ ହୋଶଂ ସଂସ୍ଥ ସବନସ୍ଥାନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମସ୍ମାତ୍

ତତ୍ପ୍ରୀତ୍ୟର୍ଥଂ ବିଷମଗହନେ ଶୈବଲିଙ୍ଗାନି ବେଧାଃ

ଉକ୍ତିଶ୍ରଦ୍ଧାଭରଣୁତମତଃ ସଂପ୍ରତିଷ୍ଠାସ୍ୟ ଚେଷାଂ

ପୂଜାଂ କୁବଂ ତଟନିକଟଭୂଦେଶତସ୍ରାଂ ନିନାୟ । ୨୫ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ପୁରୋଽବଲୋକ୍ୟ) ସଖେ ! ଏତହ୍ନୁଲଂକଷମୂଳ ପୃଥୁଳା-

ଭ୍ରୁଲିହାଗ୍ରପୁରତନଚମ୍ପିନତରୁକପଟଂଛନ୍ନକାୟଂ ବୈତରଣୀ-

ସତତସେବାପରଂ ପୁରୋବର୍ତ୍ତନମେତଂ ତରୁଂ କମପି ସ୍ଵରଂ

ମନେ ।

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! ପିତାମହାଭ୍ୟର୍ଚନ କାଳତୋଽୟଂ

ତଦାଞ୍ଜୟାଃଃସ୍ତ୍ରୋମରଚମ୍ପିକଦ୍ରୁଃ ।

ବ୍ରହ୍ମେଶ୍ଵରୋଽଦ୍ୟାପି ହି ଯତ୍ପ୍ରସୂନେଃ

ପ୍ରପୂଜ୍ୟତେ ବୈତରଣୀ ତ ନିତ୍ୟଂ । ୨୬ ।

ତଦାଗଚ୍ଛ ବ୍ରହ୍ମେଶ୍ଵରଂ ଦ୍ରକ୍ଷ୍ୟାବଃ ।

(ଇତି ପରସ୍ପରକଳିତପାଣିକଂ ଶ୍ରୀବ୍ରହ୍ମେଶ୍ଵରାନ୍ତକଂ ପ୍ରବିଷ୍ଟୋ)

ପ୍ରିୟଂ—(କୃତାଞ୍ଜଳିପୁଟଂ)

ଗୋନାସାଭିଧତୁବୁତଃ ପରସରେ ଶ୍ରୀବୈତରଣ୍ୟାସ୍ତତଃ

ବ୍ରହ୍ମାଭୋପିତଚମ୍ପିକସ୍ୟ ନିକଟେ ପୁଣ୍ୟେ ଶିଳାଫଳତେ

ନାନାବୃକ୍ଷଯୁକ୍ତେ ସୁତନ୍ନନବଜ୍ଞାବାଚିତଃ ସଦା ସେବିତେ

ତିଷ୍ଠନ୍ତଂ ଶିବରୂପିଣଂ ପରମିମଂ ବ୍ରହ୍ମେଶ୍ଵରାଣ୍ୟଂ ଭଜେ । ୨୭ ।

(୧) ତୟା ଜାହ୍ନବ୍ୟା ଯୁତଃ ଅନୁସୂତଃ ଭବ୍ୟର୍ଥଃ, * ଏସ
ଚମ୍ପିକତରୁରଧୁନାଽପି ଛଷ୍ପତି ।

ଉତ୍କଳ:—(ବିଜାଞ୍ଜଳପୃଷ୍ଠା)

ନିର୍ଦ୍ଦଶ୍ୟୁ ପୁରୁଷପୁରୁଷମିବାନଙ୍ଗାକୃତୋ ଦର୍ପକଃ

ଜାନାଶୋଽପି ବିନଷ୍ଟଞ୍ଜନମହମା ପୀତଂ ବିଷଂ ଶ୍ଵାସଣଂ ।

ଆର୍ଯ୍ୟାୟୁଷ୍ଠ କୃତୋ ମୃକଶ୍ଚୂତନୟୋ ଯେନ ଭ୍ରୁବୋ ଲଳୟା ।

ଗୋନାସାହଜଞ୍ଜନଂ ଶିବମିମଂ ବ୍ରହ୍ମେଶ୍ଵରାଣ୍ୟଂ ଭଜେ । ୨୮

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! <ତସ୍ମିନ୍ ତଃ ଶ୍ୟା । ପ୍ରତିଶ୍ରୁତାଶ୍ରବାନ୍ତମ୍ଭର-

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତାଶ୍ରୁତମଶ୍ରୁତପ୍ରଭୃତାକାଶ୍ରୁତରନ୍ୟସ୍ତୁତନିଜଫଣା-

କାଶ୍ରୁତଂ ଧୃତକୃଶ୍ଣକକୁଳାଶ୍ରୁତସ୍ତୁତାଂ ଦଶଦେ ଦଶ-

ମଶ୍ରୁତାଂ ଚଶ୍ରୁତାଂ ।

(ତତଃ ସବୟସ୍ୟେବା ବିନମ୍ରକନ୍ଧରଃ କୃତାଞ୍ଜଳପୃଷ୍ଠଃ କିଂଚିତ୍ ପୁରତୋଗହ୍ନା)

ଦେବ ! ନମସ୍ତେ ନମସ୍ତେ—

ଚରଚରଶ୍ରୁତପ୍ରକୃତଶ୍ରୁତସ୍ତୁତମର୍ଦ୍ଦନ—

ହରହରମ ଏବ ହୃଦିରଜରପବର୍ଗଦେ ।

ଧରଧରଧରଜାପଦେ ବରମରହତ

ଶ୍ରୁତଶ୍ରୁତମୁକାବଳୀପରଗରଜରଜନେ । ୨୯

୨୯ ରେ ହୃଦ୍ ମନଃ ଧରଧରଧରଜାପାୟନରେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ହିମାଳୟସ୍ୟ
 କନ୍ୟାୟାଃ ପଦେ ଚରଣୌ ଚରତ୍ ଚରମରବ୍ୟାପ୍ୟ ଚର ସେବସ୍ତୁ । କିଂ-
 ଭୂତେ ପଦେ ? ଚରଣାଂ ଅଚରଣାଂ ଅଶ୍ରୁତଂ ପ୍ରକର୍ଷେଣ କୃତ୍ରିୟ ଯେ
 ବର୍ତ୍ତ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଅସୁରଂ ଦୈତ୍ୟା ତେଷାଂ ଅଭିମର୍ଦ୍ଦନେ ଯା ଭ୍ରାତୃ ସଦ୍ରମଃ
 ଦେବ ଅଭିରାମେ ମଞ୍ଜୁଲେ, ତଥା ଅପବର୍ଗଂ ମୋହଂ ଦତ୍ତ ଲଭି ତଥା
 ଭୂତେ ବର୍ତ୍ତେଃ ଶ୍ରେଷ୍ଠେଃ ବ୍ରହ୍ମାଦିଭ୍ୟଃ ଅମରୈର୍ଦେବୈଃ ଅହତା ଅଶିତା
 ଯା ଶ୍ରୁତଶ୍ରୁତମୁକାବଳୀ ସୁପ୍ରସ୍ତୁତିତତ୍ତ୍ଵସମୂହଃ ତସ୍ୟ ଚରଗତ୍ୟ ରାଗେଣ
 ଅଭିହତା ରଞ୍ଜିତେ ଭୂତେ ।

ଅସୀମଭ୍ରମଚକ୍ରତାଣ୍ଡବୋଲ୍ଲସଦ୍ରସାମୃତଂ

ନିପୀୟ ଦୁକ୍ତକୋରସୋଦ୍ଭାସ୍ମେନ ନାତତ୍ତ୍ୱପ୍ରିୟାକ୍
ଲଲଟ-ପଟକଲିତସ୍ମୁରତ୍ତରେତରେକ୍ଷଣା

ତଦାକ୍ଷଣାନ୍ତପାତତଃ ପୁନାତୁ ସାତୁଲାରାସଂ । ୩୦ ।
ସଦାନତସ୍ତ୍ରବାସଦା ସଦାନନା ଲସସ୍ତଦା

ଝସଦାମପୀତ୍ର ଭଙ୍ଗଦା ଗଦାସ୍ତଭକ୍ତଦୁଃଖଦା ।
ସଦାଶିବପ୍ରିୟଂ ସଦାବଦାତତଃଶ୍ରମିଦା ।
ମଦାନଦୈତ୍ୟବୃନ୍ଦଦା ଦଦାତୁ ଶର୍ମ ସଦା । ୩୧ ।

ଅସୀମେତ୍ୟାଦି—ଅସୀମଃ ସର୍ବବ୍ୟାପିତୟା ସୀମାରହୃତଃ ଯଃ ଶିବଃ
ତସ୍ୟ ଶ୍ରେଂ ଉଚିତଂ ତାଣ୍ଡବଂ “ଯଦି ବାରରସାଦାନାଂ ରଚିତାନାଂ
ଚ ନିଗ୍ରହଃ । ତାଣ୍ଡବଂ ତଳିଗଦିତଂ ଇତି ଲକ୍ଷଣାତ୍ ସୁଚିତାଦିନିଗ୍ରହ-
ଦାଲୀନଂ ନୃତ୍ୟଂ ତସ୍ମିନ୍ ଉଲ୍ଲସନ୍ ଯଃ ରସଃ ସଂସ୍ମୃତଂ ଇବ ତତ୍
ଦୁକ୍ତକୋରସୋଃ ଦ୍ୱୟେନ ତେଜୋରସଦ୍ୱୟନେନ୍ଦ୍ରିୟଦ୍ୱୟେନ
ନିପୀୟ ସାଦରଂ ପୀତ୍ୱାସି ଯା ହୃଦିଂ ନ ଭଜତି ଇତି, ତାଦୃକ୍
ସଜା, ଲଲଟପଟେ କଲିତଂ ରଚିତଂ ସ୍ମୁରତ୍ତରଂ ଦେଦାସ୍ୟମାନଂ ଇତରଂ
ପ୍ରୋକ୍ତଲେନେନ୍ଦ୍ରିୟଦ୍ୱୟଦ୍ ଅନ୍ୟତ୍ ହୃଦୟଂ ଇତ୍ୟର୍ଥଃ ଈଶଣଂ ସୟା
ନାଦୁଶୀ ଅଭବତ୍ ସା ତସ୍ୟ ହୃଦୟସ୍ୟ ଈଶବ୍ୟ ଅନୁସ୍ୟ କଟାକ୍ଷସ୍ୟ
ଇତ୍ୟର୍ଥାତ୍ ପାତତଃ ପାତେନ ଅତୁଳଂ ଅନୁରାଗଂ ଆଗଃ ଅପରପୋ
ରସ୍ୟ ତଥାକିଂ ମାଂ ପାତୁ ।

ସଦାନତେତ୍ୟାଦି:—ସଦା ସର୍ବଦା ଅନତେତ୍ୟାଃ ସ୍ୱସ୍ୟ ଅମୃତଃ
ବାସ ସ୍ଥାନଂ ଦଦାତି ଇତି । ସତ୍ ସାଧୁ ଦୋଷହୀନଂ ଅନନଂ ମୁଖଂ
ସସ୍ୟାଃ, ଲସନ୍ତୀ ଗାୟମାନେ ପଦେ ଯତ୍ୟାଃ; ଅସିଂସା ଇହାତ୍ମିନି ଅସଦାଂ

ସମସ୍ତଚିତ୍ତଶାନ୍ତନା ମୃଗାଧୂରଜବାହନ
 ଭୁବପୁରବର୍ଗଦାୟିନୀ ସତୀମନନ୍ତମାୟିନୀ ।
 ଲସକ୍ଷ୍ମୀକୃଷ୍ଣାମିତ୍ରପ୍ରିୟା ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗାମିନୀ
 ଜଞ୍ଜେୟିକପାବନା ପୁନାତୁ ଭ୍ରମରାବନା । ୩୬ ।
 ନମନ୍ତୁ ନିଖିଦମ୍ପତିଷ୍ଠୁରକ୍ତିରସବେରୁହାଂ
 ପ୍ରଜୋପକାବନେବ ସା ସମାଶ୍ରିତାଂସ୍ତ୍ରୀସାରସା ।
 ପ୍ରିୟା ପରସ୍ତାଦବର୍ଣ୍ଣକିତ୍ ଓୟାବଦୁଦ୍ୟତାପରିତ୍
 ଓୟାକ୍ଷୁଦ୍ରାକ୍ଷ ଧୂର୍ଜଟେଃ ପ୍ରିୟା ପଦୋପକାବନାଂ । ୩୭ ।
 ଯଦାୟୁ-ମାଳକୁନ୍ତଳ-କ୍ଷୁଣ୍ଠାକ୍ଷଳାକ୍ଷଳାକରଂ
 ମନୋଜ୍ଞମାନନଂ ପ୍ରିୟଂ ନିଷେବତେନିଶଂ ନିଶା
 ଦୃଶା ଦୟାଭୃତାଂସ୍ତ୍ରୀୟା ପୁନାତ ଯା ଜଗତ୍ତ୍ରୟଂ
 କିମ୍ ମନଃ ପଦାଶ୍ରୟଂ ନାସା ପବିତ୍ରସ୍ତ୍ରୀଷ୍ୟତ । ୩୮ ।

ବିପଦାଂ ଭଞ୍ଜଂ ଦଦାତି ଭତି ତାଦୃଶୀ, ଗଦୟା ଅସ୍ତ୍ରଃ କ୍ଷପିତଃ ଭକ୍ତାନାଂ
 ହୃଦୟଂ ଗତୋ ରୋଗୋ-ଯୟା । ସଦାଶିବସ୍ୟ ଗନ୍ତୋଃ ପ୍ରିୟଂ ବଦା
 ପ୍ରିୟା; ଅବଦାତଂ ସତ୍ତ୍ୱମୟୁତ୍ ନିର୍ମଳଂ ଚିତ୍ତଂ ଯେଷାଂ ତେଭ୍ୟଃ
 ଶର୍ମ ମଙ୍ଗଳଂ ଯାଦବାତି ମଦାକାନାଂ ଗଦାହତଜନାନାଂ ଦୈତ୍ୟାନାଂ
 ଅସୁରାଣାଂ ବୃନ୍ଦଂ ସମୁଦ୍ରଂ ଦ୍ୟାତି ଶଶ୍ୱମୁଗାତି ଭୁବପୁରବର୍ଗଃ ମୋକ୍ଷାମୁକ୍ତଃ
 ଚତୁର୍ଥୋ ବର୍ଗଃ, ଅନନ୍ତାମାୟା । ଅସ୍ତ୍ରୀ ଅସ୍ୟା ଭତି, ଲହତି ଲଲ୍ଲଟେ
 ଯାମିନୀପ୍ରୟଃ ଚନ୍ଦ୍ରଃ ଯମ୍ୟାଃ । ଭ୍ରମସ୍ୟ ଶିବସ୍ୟ ଭବନା ପ୍ରିୟା ।

ନମନ୍ ଭବ୍ୟାଦ -- ଦ୍ୱିୟାଦିଦଃ ଯୁକ୍ତ ନାନସ୍ୟ ଭବ୍ୟତ୍ୱ ଜାୟମାନାନ
 ଅଦାନ ଭବ୍ୟାଦି ତାଦୃଶୀ

ଯଦାୟୁତ୍ୟଦ -- ନିବିଡ଼ମାଳକେଶେଷୁ ଶଚିତାନ ଭୃଷ୍ମାନ
 ବେଲ୍ଲକ୍ୟ ଏତା ମମ ତାରକାଃ ଚନ୍ଦ୍ରଃ ଭତି ଭ୍ରାତ୍ରୀ ତତ୍ର ପତିତୋକ୍ତୁ ।

ହେଉନାଲ କୁଳିଲେ ଘନେ ପ୍ରସନ୍ନସଂଚୟଂ

ବଲେକ୍ୟ ଦାର-ତାର-ତାରକାତ୍ରମାତ୍ର ସମାପତକ୍ତ
ଯଦାନନେନ କୁଦ୍ରିଷ୍ୟତ୍ତତ୍ତୟ ବାଲରକ୍ତୁ—

ବିବଦ ଏଣୁଭୂଷଂ କୃତ୍ତବ୍ୟେହନିଶଂ । ୩୫ ।

କ ରାଜରାଜରାଜେଃ ପୁରୋଃ ମୁରୋଃସେବ୍ୟେ—

ନିବଦ୍ଧଜନ୍ମସଦ୍ଗୁଣିତେ ଯି ସର୍ବଜନ୍ମନ

କିନା ପିନାକିନାୟିକା ପଦବୁଦାସଦାସତାଂ

ରୁଚିଂ ନ ଶ୍ଵେ କୁସିଦିତ୍ତ ଉର୍ତ୍ତୁ ମାମକଂ ମନଃ । ୩୬ ।

(ଇତି ପଠିତ୍ବା ପ୍ରଣାମ)

ଅନଙ୍ଗ—(ଭକ୍ତି ବିନୟକର) ଦେବି ବିବ୍ରୁୟେ !

ମନାଗପି ଜନାର୍ଦ୍ଦନାଦି ଯୁଲେସ୍ୟ ନୋପସନା

ପିନାକିନି ବିନାୟକେଽପି ଚ ରତିର୍ନ ସେବାଦନା

ଥନାରତମନାଦରଃ ସୁଲଭସମନାମାମୁତେ

ସନାଭରପି ମେ ସନାତନି ନ ବିଦ୍ୟତେ ତଦ୍ଭିନା । ୩୭ ।

ଅପିତ—ଉଦଞ୍ଚିତ ମୁଦଂ ମଦେଽଜିତ ଲୀନତାଂ ଶ୍ଵନତା

ବିଷବତ୍ ଲିଙ୍ଗଭେଦୁରତସବତଃ ସବତଃ

ପରଃ ପରଦରଶ୍ଚ ଯଜ୍ଞରଣିନୋ ହିତଂ ଲୋହୁତଂ

ସଦା ଭଜ ପଦମୁକ୍ତଂ ଶିଖରଜନ୍ମନସ୍ତନ୍ମନଃ । ୩୮ ।

ଅପିତ : — କଳାକରଲସକ୍ତାକାଳିତରୁରୁଭାଳସୁଳା

ବଳାରମୁକୁଟୋପଳାଳିତନିଜାପିଂରକ୍ତୋପଳା—

କତଃ କେଶସମୀପସ୍ଥିତେନ ମୁଖତନ୍ତ୍ରେଣ ସହ ପୃଷ୍ଠା ପରାକଟୋ ବାଲ-
ରୁପରହ୍ମା ବିଦିତଃ ଅଧୁନା କୃତୋଂ ଯାଗତି ହବଃ ।

ନରାଜ ଲେଖ୍ୟାଦି—ରଜା ଚନ୍ଦ୍ରଃ ରଜିତଃ କୃତେ ରଃ କୃତେଃ
ପୁରସ୍ତେଃ ଲେଖକମ୍ଭାଃ, ପଦ୍ମଜାଳା ମୁକ୍ତା ଶ୍ୟାମା ବଦ୍ଧା ହରିଲେଖକଃ ।

ରୁଷ୍ଟ ବଜ୍ରତଟିକା ସୁଜନକଳ୍ପବଲ୍ଲୀ ବଳା —

ଦନ୍ତ ଜଗଦମଙ୍ଗଳାଦରୁ କାପି ରୁଡ଼ିଷ୍ଟଳା । ୧୯ ।

(ଇତି ସୁଦା ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣାମ)

ତତ ଉଦ୍‌ଭୂତିଷ୍ଟୁଃ

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! ସବତୋ ଦୃଷ୍ଟିଦ୍ରବଣି ଏତସ୍ତୁରସରସ୍ଥଳାନ, ଅନ୍ତଃ
ପରତୋ ବିଦ୍ରୁମ୍ୟ ନେତ୍ରେ କୃତାର୍ଥୀକରଣ୍ୟାବଃ ।

(ଇତି କୌତୁହଳାତୀନ୍ତ୍ରୀ ବନମଧ୍ୟଂ ପ୍ରବିଷ୍ଟା)

ଅନଙ୍ଗ—(କିଂପଦଗ୍ରତୋ ରତସେନ ଗହା ଗୁରୁତରଭୟକମ୍ପମାନ-
ଶରୀରଂ ବିନବର୍ଣ୍ଣ୍ୟ)

ସଖେ ! ବିରମ ବିରମ । ଇତଃ ପଳାୟନ୍ ପଥ୍ୟ ।

ଯତୋଽଗ୍ରେ ପାଟକରଗୃହା ଲକ୍ଷ୍ୟକ୍ତେ ।

(ଇତି ଶ୍ଵାନ୍ତଗଦ୍‌ଦ୍ଵୟସ୍ଵରଂ ପଶ୍ଚାନ୍ନିଲିତଃ) ।

ପ୍ରିୟଂ—(ବିହସ୍ୟ) ସଖେ : ବାତୁଲୋଽସି । ସ୍ଥିରୋ ଭବ ।

ସ୍ଵତ୍ଵପସୁକୃତୋଦ୍ରେକାଦେତଦ୍‌ବିଷୟବିନାଂ

ପାଟକରେତ ଶକ୍ତୋଽସି ନ କର୍ଣ୍ଣମବଗାହତେ । ୨୦ ।

(ସାଙ୍ଗଲିନିର୍ଦ୍ଦେଶଂ)

ନିଷ୍ଠାମାଃ ପଲମୂଳଜାତରୁଚୟଃ ଶୂନ୍ୟାରସୋଽକୋପନା

ସେଫଲୁକ୍ତଃ କନକାଦିବୋଧରହତା ସୁକ୍ରାଣ୍ଡ ମୋହେନ ସେ

ଗୁଞ୍ଜାର୍ଥୀ କ୍ଷମଦା ଜନାର୍ଜନପତ୍ନୀ ମାତ୍ରାୟିହୀନାଣ୍ଡ ସେ

ଦୃଶ୍ୟନ୍ତେ ଶବରାଣ୍ୟସିଦ୍ଧବରପାଂ ତେଷାମମୀ ପକ୍ଷଣାଃ । ୨୧

(ତସ୍ମିନ୍ନୁପସନ୍ନଂ ହୋ ସହାସ) ସଖେ !

ଏତଃ ପଶ୍ୟ ସମାନପାଦତଳନାସ୍ତୁଲ୍ୟାବନମ୍ରାନନା —
 ସୁଲ୍ୟାବନ୍ଧି ତରୁବେଶବୟସଃ ସୁଲ୍ୟଂ ଚ ପଂକ୍ତିକୃତାଃ ।
 ସାତାୟାତବଧାନରୂପନଟନଂ ବାଦଦ୍ରବୀତୋବତେ —
 ସ୍ୱକ୍ତଃ ସ୍ୱେ ରମଣେସ୍ତପାବିରହତାଃ କୁବଂଶ ବନ୍ୟାଙ୍ଗନାଃ ॥

(ଅନ୍ୟତ୍ର ଗହା) ସଖେ ଇତଃ ପଶ୍ୟ ।

ଭ୍ରମନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବସନା ଗୁଞ୍ଜାପୁଞ୍ଜେକମଣ୍ଡନାଃ
 ଅନଃଚୂତସ୍ତନାଃ ପୀନା ବନାନ୍ତଃ ଶବରଙ୍ଗନାଃ । ୪୩ ।

(ପୁନରନ୍ୟତୋ ଗହା ପୃଥୁଲଶିଳାସକଟତଳାସୁପତ୍ୟକାମଧୁରୁହଂ)
 ସଖେ ! ଇତୋଽପି ପଶ୍ୟ
 ପାଷଙ୍ଗାସକ୍ରପୁଷ୍ପାଃ ଶିତପର୍ଣ୍ଣୁଲସତ୍ସ୍ୱରମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶା —
 ଗାନ୍ଧୋଦ୍ୟାକର୍ପଟୀକାଃ ପ୍ରକଟିତକଠରଃ କାଣ୍ଡକୋଦଣ୍ଡହସ୍ତାଃ
 ଘୋରାଃ ପଶ୍ଚାନ୍ନିଲଭିଦ୍ରୁତତରଗତରଃ ପୁକ୍ତସାକୁକୁରୌଘେଃ
 ବ୍ୟଗ୍ରା ଶୁଭ୍ରାନମ୍ବୁଗାନ୍ନନତପନଗହନାନାନ୍ କ୍ରୁରାନ୍ଦେଷସ୍ତୁକ୍ତ । ୪୪ ।

ଅନଙ୍ଗ — ସଖେ ! ଏତଦ୍ଦର୍ଶନାତ୍ ସାଧୁସେନ ହୃତଂ ମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟଂ,
 ତତ୍ ପୁରଃସରେ ଇବ ।

ପ୍ରିୟଂ — (ବହସ୍ୟ) ସଖେ ! ଘୋରବେଶାନ୍ତମୁରଭପୁଙ୍କରେଭ୍ୟଃ ଅପି
 ନାସ୍ତି ଭୀତିରେତେଭ୍ୟଃ, ଯତଃ
 ଏତେ ଯଦ୍ୟପି ସଂଗୀବକଳେଃ ପଞ୍ଚାସ୍ୟରଙ୍ଗଦଳା —
 ପ୍ରୀତିଞ୍ଜେଷୁ-ସମାହତପ୍ରମଥତପ୍ରୋଳ୍ଭଭଦ୍ରାବଳାଃ ।
 ଶବୁଦ୍ରାହଦକାଣ୍ଡମଣ୍ଡିତ ମହେଷ୍ଠାସୋଲ୍ଲସପ୍ତାଶୟେ ।
 ଭମାଙ୍ଗାନ୍ତ୍ରଦପି ସ୍ୱଭର୍ତ୍ତୃଭୟତୋ ନ ସ୍ମନ୍ତ ପାଞ୍ଚାନିହ । ୪୫ ।

ଅନଙ୍ଗ — (କଂଚିତ୍ପୁରତୋ ଗହା) ଇତୋଽପ୍ୟପରେ ଶବରଙ୍ଗୟା
 ଦୃଶ୍ୟନ୍ତେ ତଦ ଗହା ତନ୍ମୁଖଂ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟଂ ।

ପ୍ରିୟଂ—ଅସ୍ତ୍ର ମମାସି ତସ କୌତୁହଳମ୍ (କେତେବେଳେ ତେ
ପ୍ରବେଶେ)

ପ୍ରିୟଂ—(ସରମସ୍ମରଣଂ) ଅହୋ ଦାତସ୍ତ୍ରୀକଳିତମେତତ୍ ସ୍ଥଳଂ ।
ପଶ୍ୟେତନ୍ମେ କ୍ଳସଦ୍ଭାଜିରଚିରପତନାନ୍ ଗତାସ୍ତାନ୍ ପୁରସ୍ତାନ୍
ନାନାସତ୍ତ୍ୱାସ୍ତି ଶଶ୍ୱସ୍ତିତପିଶିତଲବାନ୍ ମସିକଲିଷୟୁକ୍ତାନ୍ ।
ଉଦ୍ୟତ୍‌କାଟୋଦ୍ଭୁକ୍ତାନପି ବିକଟରଦାଃ ସାରବୃକ୍ଷା ରମେୟାଃ
କାଟାଦୁସ୍ତାୟି୍ୟଦନ୍ତେର୍ମୁକୁଳତନୟନା ଧୂତପୁଞ୍ଜଲିହନ୍ତ । ୪ ।

ଅନଙ୍ଗ—ଧୂକ୍ ଦୁର୍ଗାବାନ୍ ।

ପ୍ରିୟଂ—ବୟସ୍ୟ ! କୁକୁରଃ କୁକୁଟାଞ୍ଚୈବ ପୁଞ୍ଜସାଲୟୁରୂପଣଂ
ଏତେଷାମେଷୁ ଦୈବେନ ନିର୍ମିତା ନିତ୍ୟ ସସ୍ଥିତା । ୫ ।
ଇତୋଽନ୍ୟେ ଯାସ୍ୟାବଃ । (ଇତି ଅନ୍ୟେ ପ୍ରବେଶେ)

ପ୍ରିୟଂ—(ପୁରୋଽବଲୋକ୍ୟ) ଅହୋ ଚରଣାୟୁଧାନାଂ ବାହୁଲ୍ୟଂ ।
ସଖେ ! ପଶ୍ୟ

କାଟସ୍ଥଳଂ ସ୍ୱଚରଣୋଲ୍ଲିଖିତଂ ଜନନ୍ୟାଃ
ହଂପୂର୍ବିକାଦୁତ୍ତଗତାତତଧୂତପିଣ୍ଡାଃ
ଲକ୍ଷ୍ୟଂ ଶରା ଇବ ଜବା (୧) ରୁଚିରଂ ରୁଚନ୍ତେ ।
ଲୋଳା ମିଳନ୍ତି ଶିଶବଶ୍ଚରଣାୟୁଧାନାଂ । ୬ ।

ଅନଙ୍ଗ—ସଖେ ! ଏତଦ୍‌ଦର୍ଶନମସ୍ୟମଙ୍ଗଳଂ, ତଦତୋ ଯାସ୍ୟାବଃ
(ଇତି ପୁରଃପ୍ରବେଶେ)

ତତଶ୍ଚତୁଃପର୍ଶ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଭୂତବିବର୍ଜିତଂ ଦୁର୍ଲ୍ଲୀମଧୁରୁହ୍ୟ —

ପ୍ରିୟଂ—(ସ ଶୁଦ୍ଧିଂ) ସଖେ ! ପଶ୍ୟ —

(୧) ଏତ ରାମଚଳିଃ ପୁଲିନ୍ଦକଳିଃ ସାନ୍ତ୍ରୀକୃତିଃ ପୁଷ୍ପିତୈଃ
 ଶୋଭାତ୍ୟା ଗିରୟୋ ଦୂରନ୍ତ ପରତଃ କାନ୍ତିଂ ସୁମେଘଃ ପରା
 ଏତେଷାଂ ପରତଃ ପୁଲିନ୍ଦବନ୍ଧୁଃ ସୁବୋଭୁଃ କୋଟିଶଃ
 ପ୍ରୋନ୍ନତଃ ପରପକ୍ଷକ୍ଷଦ୍ବନ୍ଦେ ଦ ବାରିକଲ୍ପଃ ସ୍ଥିତଃ । ୪୯ ।

ଅନଙ୍ଗ — (ସଭୟଂ) ବରହଗଜଶାଢ଼ୁଲୈ ଦୁର୍ଘ୍ଣୁପତ୍ନୈର୍ନିଷେଦତଂ
 କଥଂ ତରନ୍ତି ଚିଥିକା ସୋରାଶ୍ୟମେଦଂ ସଖେ ! । ୫୦ ।

ପ୍ରିୟଂ — ବୟସ୍ୟା ଭସ୍ୟଭକ୍ଷକୟୋହଂ ସା ସର୍ବସଂସାରସମ୍ଭୂତା
 ବିବିଧମିଦ ଶାଢ଼ୁଲୈଃ ସହ କୀଡ଼ନ୍ତି ମାନସବାଃ । ୫୧ ।
 ଅବ ରାଜ୍ୟମ୍ନି ଏବ ହେତୁଃ ।

ଅନଙ୍ଗ — (ସଭୟଂ) ଅଶବ ପଦତଦ୍ରାତ ସର୍ବଶସ୍ତ୍ର ସୁଦୁର୍ଗମଃ
 ବୟସ୍ୟ କସ୍ୟ ଭୁଫସ୍ୟ ବିଷୟୋଽୟଂ ବଦସ୍ତ ମାଂ । ୫୨ ।

ପ୍ରିୟଂ — (ସହର୍ଷଂ) ବୟସ୍ୟ ଶୁଣୁ —
 ରମ୍ୟା ସାଗର କନ୍ୟକୈକବସନ୍ତି ଦୁର୍ଗୌଃ ପରୈର୍ଦୁର୍ଜୟା
 ରଜତୁଜାଭୁରଜକୁଞ୍ଜରବରୈଃ କାଶ୍ମୀର ବାଣୈର୍ବୃତା
 ଏଷା ଭୁବଳୟପ୍ରସିଦ୍ଧସଖାଂ ଶ୍ରୀବଞ୍ଚଭୂମୀଭୂଜାଂ
 ବିଶଦ୍ବୋଜନବସ୍ତୂତା ବସୁମତୀ ରାଜନ୍ୟା ରାଜତେ । ୫୩ ।

ଅନଙ୍ଗ — ବୟସ୍ୟ । କିଂ ନାମଧେୟେୟଂ ନଗରା ?

ପ୍ରିୟଂ — ବିଧ୍ୟଂ ଶ୍ରୀରେବତୀକାନ୍ତଂ ସେବିତୁଂ ଦୈବତୈର୍ବୃତଃ
 ଯାମୟତ୍ତତ୍ତ୍ବରାୟଂ ତ ସୈଷା କେନ୍ଦୁଝରା ସଖେ । ୫୪ ।

(୧) ରାମଚଳିଃ — ତୈଳାଣି ଜରଚଳିଃ

(୨) ବୃଦ୍ଧପତ୍ନୈର୍ଦ୍ବିଧିବିଷୟଃ

ଅନଙ୍ଗ—(ସପ୍ତବର୍ଣ୍ଣ) ସେଣା କେନ୍ଦୁଝର ନାମ ? ଯଦି କିଲ
ଭ୍ରମରମାରକାମୌଷଧିବିଦ୍ୟାତେ ?

ପ୍ରିୟଃ—(ସହର୍ଷ) କେନ୍ଦୁଝର ନଗର ନଗରଭେଦ୍ୟା ଗରୁଡ଼ସୀ
ସଂସାରସିନ୍ଧୁରଶିର୍ଜାତା ବୈଦରଣୀ ଯତଃ । ୫୫ ।

ତଦାଗତ ସକଳଦୁରତପକ୍ତ-ଦମ୍ଭେଲିକ ଲୁମ୍ବହତ୍ୟା ସାଗୁଜଂ
ହଳଧରମବଲେକୟିଷ୍ୟାତଃ ।

ଇତିପାଷାଣଶକଳକରନ୍ତରଦୁର୍ଗମାର୍ଗାଭୂପରଶିଖରଦଧୋଃ
ବତୀଶ୍ଚୌ ।

ଇତି ପ୍ରଥମୋଽଙ୍କଃ ।

ଦ୍ଵିତୀୟୋଽଙ୍କଃ

ପ୍ରିୟଂ—(ସାନନ୍ଦ) ବୟସ୍ୟ ! ପ୍ରଣୟ

ନାନାଶିଳୁବିଶେଷସନ୍ନିବିଧିନାଟୋପପ୍ରଭୃତଦୁଃଖଃ ।

ପାଷାଣପ୍ରତିମାଽତିମାନ୍ଦରୁଚିରଶ୍ଚିହ୍ନଃ ପରଂ ଭ୍ରାତୃରଃ

ପ୍ରୋତ୍ତୁଙ୍ଗଃ ପ୍ରଳୟାଽବନାଶିତବଦୁର୍ନିଳାମ୍ବୁରାସ୍ତୁଷ୍ଟିତଃ

ପ୍ରାସାଦଃ ସୁଧସ୍ଵୋଦ୍ଧୂଳଃ ସୁର୍ଭସ୍ଵଲୋଽଭିରାସି ଦ୍ୟୋତୟତି ॥

ଅଥୌ ହ—

ଅପୂର୍ଣ୍ଣା ଭୂମୀରଳମ୍ବସ୍ୟ ରଞ୍ଜିତ ସମ୍ପଦଃ ପରମାବଦାତଃ ।

ପିଣ୍ଡୀକୃତଃ କଂସ୍ଥିଦାଂଶୁ ଶକ୍ତିଃ

ପ୍ରାସାଦଦୟାନ୍ନତ ଆକ୍ରମିଷ୍ୟନ୍ । ୨ ।

କିଂବା, ପରାଧ୍ୟ ସ୍ଵାୟ-କୁଳାଦୁରୂପଂ

ମହାକୃପଂ ଉଞ୍ଜକୁଳ-ପ୍ରଦୀପଂ

ଲବ୍ଧ୍ଵା ପତଂ ହର୍ଷଭରୈର୍ଭୂତାୟାଃ

ସି କଂ ସିତେଃ ଶାଶ୍ଵତକୋଽଞ୍ଜୟଃ । ୩ ।

ଏତସ୍ମିନ୍ ଭଗବାନ୍ ସ୍ୱୟଂ ବିଜୟତେ ଦେବଃ ସହସ୍ରାତ୍ମକୋ
 ରେବତ୍ୟା ରମଣଃ ପ୍ରଭୃତମହମା ଶାନାନ୍ତକର୍ମାନ୍ତିତଃ ।
 ଯଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ଗତକଳ୍ପେଣ ମନସା ସଂସାରବାସଂ ନୟଂ
 ଘୋରଂ ଗୋଷ୍ଠଦବଭିରନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଜା ମୋହୋମିଭିଦୁଃସ୍ତରଂ । ୩
 (ତଦାଗଚ୍ଛ ପ୍ରାସାଦାନ୍ତଃ ପ୍ରବିଶ୍ୟ ଦେବଂ ଦ୍ରବ୍ୟାବଃ ।)

(ଇତି ଚଥା ହେତୁଃ)

ପ୍ରିୟଂ—(କୃତାଞ୍ଜଳିପୁଟଂ) ଦେବ ! ହଲାୟୁଧ ! ଦୁରଚାନ୍ଧାଂ ସମୁଦର ।
 (ସଭକ୍ତିଶ୍ରବଂ) ।

ସଦାବୁତତରତରଃ ପଦନତାନ୍ତକର୍ମାକରଃ
 ପ୍ରଭୃତତରସଙ୍ଗରପ୍ରହରଃପ୍ରହରଃ
 କ୍ଷମାବିପୁଲସାଗରସ୍ତନ୍ତୁଜିତକ୍ରୟାମାକରଃ
 ପଦାମ୍ବୁଜନତାମରଃ ଶୁଭକରୋଽସ୍ତୁ ନୀଳାମ୍ବରଃ । ୪
 କଦମ୍ବଭବବାରୁଣୀସତତପାନପାନାରୁଣୀ—
 ଭବନ୍ମୟନୟନାଳସବିସାରିତାଲୋକନଃ ।
 ବିପକ୍ଷରଜମାତରସମ୍ବ ଯଶୋବଳସଦୃଶଃ
 ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବଜ୍ରବଳୋଦ୍ଭବଃ ଶୁଭକରୋଽସ୍ତୁ ନୀଳାମ୍ବରଃ । ୫
 ଜ୍ୱଳଜ୍ଜଳନଜପ୍ରଭାଫମଣ୍ୟୁର୍ଯ୍ୟଯିକ୍ଷିତଃ—
 ଖୁଟପୁରଟକେତକାଦୁଃଖଦୟାକୈରୁଦ୍ଧସନ୍
 ସହସ୍ରପ୍ରଣମଶ୍ରୁଲୋଚ୍ଛଳଦତୁଳ୍ଲରହସ୍ତକଃ—
 ଛଟାଭ୍ରମକରୋଃ ସ ମେ ଶୁଭକରୋଽସ୍ତୁ ନୀଳାମ୍ବରଃ । ୬
 ଲସନ୍ନଶିଶିରଶ୍ଚକ୍ଷୁରଶ-ଶିବରୂପାୟକ—
 ଖୁରଜନକପଟକାକଳିତରୁରୁଭାଲସ୍ଥଳଃ ।
 ବିଶାଳତଳକାଭବନ୍ତି ଚିଲମୁକ୍ତାଫଳଃ
 ସ ମେ ବଳବତାଂବରଃ ଶୁଭକରୋଽସ୍ତୁ ନୀଳାମ୍ବରଃ । ୭

ପ୍ରସନ୍ନମୁଖପାଣିପଙ୍କଜରଜୋବଲିପ୍ରାଙ୍ଗଳ—

ଭ୍ରମଭ୍ରମରମାଳକାଭ୍ରମବଧାୟିତ୍ରୀଜିତଃ ।

ଭୁଜସ୍ୱୟଂ ବଳମ୍ବିତ୍ତ୍ୱସ୍ତରଣରୁମ୍ବିହାରାଚୟେଃ

ସ ମେ ବଳବତାଂ ବରଃ ଶୁଭକରେନ୍ଦ୍ରମାଳାମ୍ବରଃ । ୧୮

(ଇତି ସୁହା ପ୍ରଣାମ)

ଅନଙ୍ଗ—(ସାଞ୍ଜିଲପୁଷ୍ପଂ) ଭଗବନ୍ ରେବତୀଜାନେ ! ହାଂ ବିନାନ୍ୟଂ
ନ ଜାନେ ।

(ସୋକ୍ତେଃ ସ୍ୱରଂ)

ଲସତ୍ତ୍ୱଗଳ କମ୍ବୁ-ନିର୍ଗଳିତବୃତ୍ତମୁକ୍ତାବଳୀ —

ମିବାଧିକରୁଚଂ ଦଧତ୍-ପ୍ରବୁଦ୍ଧତାରହାରାବଳିଂ

ବିଶାଳଭ୍ରମକଳ୍ପଭୂରୁହଫଳାୟିତାକଳ୍ପକଃ

ସ ମେ ବଳବତାଂ ବରଃ ଶୁଭକରେନ୍ଦ୍ରମାଳାମ୍ବରଃ । ୧୯ ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣଧଟନୋକ୍ତ୍ତ୍ୱଲପ୍ରଳୟଚଣ୍ଡ-ମାର୍ତ୍ତିଶ୍ଚରୁଚ୍

ମହାମକରକୁଣ୍ଡଳୋଦତକଳାକରାହସ୍ତବୋ ।

ବିଧୁନ୍ନଦରଦାଞ୍ଜିତାବତ୍ତପ୍ତମେତ୍ୟ ସଂ ନାଥତଃ

ସ ମେ ବଳବତାଂ ବରଃ ଶୁଭକରେନ୍ଦ୍ରମାଳାମ୍ବରଃ । ୨୦ ।

କଟୀତଟସଦାଲସନ୍ନିବିଡ଼ମାଳତେଲୋପର

ଝୁରୁହନକକିଞ୍ଚିତଂ ରୁଚିତ୍ରରାସ୍ତୃଣାଂ ଦଧତ୍ ।

ନଗାନଜଳଦାବଳୀକଳିତ ଚଞ୍ଚଳାବଦିତାଂ

ସ ମେ ବଳବତାଂ ବରଃ ଶୁଭକରେନ୍ଦ୍ରମାଳାମ୍ବରଃ । ୨୧ ।

ଅଶଶ୍ୱବସୁଧାଚଳେ କୁଶାଳଶାନ୍ତନିଷେପଶେ

ପରଂ ବିନିହତାଦରଃ କଳିତମଙ୍ଗଳଂ ଲଙ୍ଗଳଂ

ଧରାବଳୟକର୍ଷଣସମତମଂ ଦଧତ୍ସୁକ୍ରତଂ

ସ ମେ ବଳବତାଂ ବରଃ ଶୁଭକରେନ୍ଦ୍ରମାଳାମ୍ବରଃ । ୨୨ ।

ଅନେନ ସମସ୍ତାଙ୍ଗେ ଦନ୍ତୁଜସର୍ବପାଃ ପୀଡ଼ିତା
 ନଚେକଥମୟଂ ଧବେତ୍ ଶିତତଳେ ଜନଃ ସ୍ନେହଭାବ
 ଇତ୍ୟାଦି ମୁଷଳଂ ଜଞ୍ଜେ ଶଳଦାପ୍ତି ବିଭ୍ରାସ୍ତଦା
 ସ ମେ ବଳବତାଂ ବରଃ ଶୁଭକର୍ତ୍ତେୟଃ ନାମାୟରଃ । ୧୮ ।

(ଇତି ସୁହା ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗଂ ପ୍ରଣାମମ୍)

ପ୍ରିୟଂ—(ଜଗନ୍ନାଥଂ ପ୍ରତି)ଦେବ ! ଗରୁଡ଼ଧ୍ବଜ ମାମୁକର୍ତ୍ତବ୍ୟର ।
 (ସଭକ୍ତିଗଦ୍ବଦଂ) ଗ୍ରାହ୍ୟଗ୍ରୀବାସ୍ଥଳେ ଗ୍ରହଣଶୁଭରକସ୍ତ୍ରାଧ୍ୟସ୍ୟୁଷ୍ମପୈର୍ଯ୍ୟ-
 ସ୍ଥିୟୌର୍ଜ୍ୟେ ହ ଶୌର୍ଯ୍ୟପ୍ରଳୟଂ ସନରବାସ୍ତ୍ରୟଂ କୁଦ୍ବଳ୍ପିତସ୍ୟ
 ନାଗସ୍ୟାତ୍ରିସ୍ୟ ପାଦାୟୁଜଭଜନରତସ୍ୟାତ୍ରିରତ୍ନାତ୍ରିହତ୍ନା
 ଯେନ ଧୃଷ୍ଟା ପୁରସ୍ତାସ୍ତ ଦତ୍ତେ କୁଶଳଂ ବୈନତେୟଧୃଜୋଽୟଂ
 ସଂସାରଧୂଂସକାଳେ ନରବଧୂବସରଲ୍ଲେଳକଲ୍ଲେଳଜାଳେ
 ବାରିଧ୍ୟାନୈଃ କରାଳେ ପ୍ରବଳଜଳନିଧୌ ସଞ୍ଚରନ୍ନନ୍ଦରତେ ।
 ହନ୍ତୋନ୍ମୁକ୍ତନନ୍ଦମକ୍ତନ ବିଦଦି କରୁଣୟା ରକ୍ଷିତୋ ଯେନ ସାକ୍ଷାତ୍
 ମାର୍କଣ୍ଡେୟଃ ପିଣ୍ଡେ ସ ଦଶତୁ କୁଶଳଂ ବୈନତେୟଧୃଜୋଽୟଂ
 ବାଳିରଜ୍ଞାନଶୀଳିରେନଧୂତେବଳିଃ ସ୍ବ-ପ୍ରସ୍ତ-ସ୍ବର୍ଗଲେଲି—
 ଯୁକ୍ତା ଗ୍ରାସାନ୍ତୁରକ୍ରାଧୃକତରଗମନେ ଗର୍ଭଭାବଦଶିକା
 ବ୍ୟାଧେନାଲେକ୍ୟ ଜାଲଂ ପ୍ରବିତତମଭୃତଃ ସଂସ୍ତବନ୍ତୀ ଭୟାର୍ତ୍ତା
 ଯେନ ଶାତା କୁରଙ୍ଗୀ ସ ଦଶତୁ କୁଶଳଂ ବୈନତେୟଧୃଜୋଽୟଂ
 ତ୍ୟକ୍ତା ବିଶ୍ୟାତଶର୍ଯ୍ୟେର୍ଜନିତପରଭୃତଃ ପାଣ୍ଡବେର୍ବୀରବର୍ଯ୍ୟେ—
 ଦୃଢ଼ତେ ଦୁର୍ବୀର୍ଯ୍ୟଶୌର୍ଯ୍ୟେ ରପିବତ ପରମେଶ୍ବର୍ୟମଭୈରବାୟଃ
 କୌର୍ଯ୍ୟଦାଗ୍ଧ୍ୟମଧ୍ୟେପି ଚ ସଦସି ତଥା ଚର୍ଚ୍ଚିତା ଦ୍ରୌପଦା ଦ୍ରାକ୍
 ଯେନ ଶାତା ସଂସାର୍ତ୍ତା ସ ଦଶତୁ କୁଶଳଂ ବୈନତେୟଧୃଜୋଽୟଂ

(ଇତି ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗଂ ପ୍ରଣାମମ୍)

ଅନଙ୍ଗ ଭଞ୍ଜବାନ ପ୍ରୀତାମ୍ବର ଦୁରତାନାଂ ସମୁଦର ।

(ସାଶୁ ଗାତଂ) କର୍ମ ଶ୍ରୋତାଦ ହୃଦ୍ବା ବିଚଳିତମତୟଃ ଶର୍ମିଷ୍ଠେଶ୍ଵରଧର୍ମୀଃ
କୁବନ୍ଧଃ ସଙ୍ଗଭାବେରପି ପରମଶିଳ୍ପେ ନିର୍ଦ୍ଧିତଂ ପାପବନ୍ଧଃ ।
ଯନ୍ମାନୋକାରୟନ୍ତଃ ସକୃଦପି ସମୟେ ଯାନ୍ତି ତତ୍ତାମ ନିତ୍ୟଂ ।
ଦୃଷ୍ୟନ୍ତଃ ପୁଣ୍ୟବନ୍ତଃ ସ୍ଵଦିଶତୁ କୁଶଳଂ ବୈନିତେୟଧୃକୋଽୟଂ
ମଧୁଧୌଦ୍ରେକଦୃଶକୃତସକଳରସଂ ସଙ୍ଗତଃ ସଙ୍ଗଲଭ୍ୟଂ
ବନ୍ଧ୍ୟଂ ଦୈବ୍ୟଃ ସୁଧାୟା ଅପି ପରମମୃତଂ ଯସ୍ୟ କୃଷ୍ଣେଷୁ ନାମ
ଅସ୍ଵାଦ୍ୟାସାଦ୍ୟ ଗୁଦ୍ୟାଳୟମମୃତଭୃଜୋ ନଶ୍ଵରଗଣ୍ଡରାଗନ୍
ମର୍ତ୍ତ୍ୟଃ ପଶ୍ୟନ୍ତ୍ୟମର୍ତ୍ତ୍ୟାନ୍ ସଦିଶତୁ କୁଶଳଂ ବୈନିତେୟ-
ଧୃକୋଽୟଂ ॥ ୨୦ ।

ଏଃ ପୃଷ୍ଠୋତ୍ତସ୍ତଦୋଷେଷଦ୍ଵକକୃଷ୍ଣଜୁଷେଃସଭୁଜେ ଦୁଃଖଭୁଜେ
ସାକ୍ଷାତ୍ସାରୁପଂମୋକ୍ଷଂ ନୟନପଥଗତଃ ପ୍ରାଗସନ୍ନିରାଶେ
ସୁକ୍ଷ୍ମାଶୟାଦିବେଲୋକ୍ଷଳିତକରୁଣୟା ଯସ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟ୍ଵା ସୁଦାମ୍ନୋ
ଦାରଦ୍ର୍ୟଂ ବିଦ୍ରୁତଂ ଦ୍ରାକ୍ ସ ଦିଶତୁ କୁଶଳଂ ବୈନିତେୟଧୃକୋଽୟଂ ।

(ଇତି ସ୍ତୁତ୍ଵା ପ୍ରଣନାମ)

ପ୍ରିୟ—(ସୁଭଦ୍ରାମୁଦିଶ୍ୟ) ଭଗବତ ସୁଭଦ୍ରେ ! ମାଂ ପାପପାପ ବାବତ୍ସ
ସମୁଦର

(ସୋଲ୍ଲୀସଂ) ଲସଦ୍ରେ ନୂତେରଧିକରର ସହେନ ଘଟିତେଃ
ପରିଷ୍ଠାରେ ଶ୍ଵାରେ ଧରଣିତଳସାରେଃ ସୁରୁଚିତ୍ଵଂ ।
କୃପାହୁଣ୍ଡି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାଧିକରୁଚିରବର୍ଣ୍ଣା ଭଗବତ
ସୁଭଦ୍ରା ସା ନିତ୍ୟଂ ମମ ସକଳଭଦ୍ରାଣି ଦଶତୁ । ୨୧
ପଦାମ୍ବୋଳଦ୍ରୁକ୍ତଂ ରୁଚିରରୁଚି ଯସ୍ୟଃ ସୁମନସା
ସରୁକ୍ତୋ ଧୀମନ୍ତଃ ସତ୍ତ୍ଵିତୟନଶାନ୍ତିଗଦନଂ ।

ଅପାରଂ ସ୍ଵପାଶୁର୍ଣ୍ଣବମପି ତରନ୍ତି ପ୍ରତିଭୟଂ
 ସୁଭଦ୍ରା ସା ନିତ୍ୟଂ ମମ ସକଳଭଦ୍ରାଣି ଦିଶତୁ । ୧୩ ।
 ଜଗନ୍ନାଥୀ ଧାନ୍ତୀ ଭୟଶମୟାନ୍ତୀ ସୁବିପଦାଂ
 ସଦା ହନ୍ତୀ ମିତ୍ରୀଭବଦମଳରାଶିବଦନା
 ମହାହଦ୍ରା ବିଶ୍ଵୋରସୁରବରବଦ୍ରାବରଣତା
 ସୁଭଦ୍ରା ସା ନିତ୍ୟଂ ମମ ସକଳଭଦ୍ରାଣି ଦିଶତୁ । ୧୪ ।
 କୃପାଲେଶାଦୁପ୍ୟାଃ ପଦୟୁଗନମସ୍ୟାହତମତେ
 ଜିହ୍ଵାସ୍ୟାସ୍ୟାସ୍ୟାମ୍ବୋରୁହକୁହରମଧ୍ୟାତୁ ପ୍ରସରତି
 ବିନୃତ୍ୟନ୍ତୀ ବାଣୀ ସରସଲଳିତା ଭାବକଳତା
 ସୁଭଦ୍ରା ସା ନିତ୍ୟଂ ମମ ସକଳଭଦ୍ରାଣି ଦିଶତୁ । ୧୫ ।
 (ଇତି ସୁହା ପ୍ରଣନାମ)

ଅନଙ୍ଗ—ଉଗବତି ପତିତପାବନି ମାଂ ପବିତ୍ରୀକୁରୁ
 [ସଭକ୍ରିଷ୍ଣଂ]
 ରସଂ ସପ୍ତାଦାମ୍ବୋରୁହଜନିତମାସ୍ତାଦ୍ୟ ସୁମନୋ—
 ମନୋବୁଞ୍ଜାସୁଞ୍ଜାଦରକଳିତସଙ୍ଗା ଅବିରତଂ ।
 ପରାଧୀନାଃ ପୀନାଃ କୃତଦପି ସମର୍ଥା ନ ତଳିତୁଂ
 ସୁଭଦ୍ରା ସା ନିତ୍ୟଂ ମମ ସକଳଭଦ୍ରାଣି ଦିଶତୁ । ୧୬ ।
 ଯଦାଦେଶାସ୍ତୁ ଶ୍ଵିଂ ସପଦ ପରମେଷ୍ଠୀ ବିତନ୍ତୁତେ
 ହ୍ଵିତଂ କଂସାରାତଃ କଳୟତି ବିନାଶଂ ପଶୁପତଃ ।
 ତପତ୍ୟକୈର୍ବିରୁର୍ଦ୍ଧହତି ଦହନୋ ବାତ ପବନଃ
 ସୁଭଦ୍ରା ସା ନିତ୍ୟଂ ମମ ସକଳଭଦ୍ରାଣି ଦିଶତୁ । ୧୭ ।
 ବଳକ୍ରହ୍ମସ୍ତୁର୍ଭିରୁର୍ଗରୁରମୂର୍ତ୍ତିଃ ଶିତିତଳେ
 ପରିତୀଡ଼କ୍ରୀଡ଼ିତୁଂ ଦୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସମତମଃ
 ସଦାସୌ ଯଦାସ୍ୟ ଜଗଦୁପରିବର୍ତ୍ତୀ ସତତଂ
 ସୁଭଦ୍ରା ସା ନିତ୍ୟଂ ମମ ସକଳଭଦ୍ରାଣି ଦିଶତୁ । ୧୮ ।

ଅବିଶ୍ରାନ୍ତଂ ଶ୍ରାନ୍ତଂ ବପୁରପି ବହନ୍ତଂ ସୁମଲିନଂ
ଦଧିକ୍ଳୋକଂ ଲୋକଂ ମିଳିତପିଳିତଂ ଦୈନ୍ୟକଳିତଂ
ଯୟା ଦୃଷ୍ଟଂ ହୃଷ୍ଟା ଭଜତି କମଳା ନିତ୍ୟମଚଳା
ସୁଭଦ୍ରା ସା ନିତ୍ୟଂ ମମ ସକଳଭଦ୍ରାଣି ଦଶତୁ । ୧୮

(କିନ୍ତୁ ସୁହା ପୁନଃ ପୁନଃ ପ୍ରଣାମମ୍)

ତତଃ ଉଭୌ ମୁହୁଃ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗଂ ପ୍ରଣେମତୁଃ ।

ପ୍ରିୟଂ — ବିହସ୍ୟ ସଖେ ପଶ୍ୟ ।

ଲଙ୍ଗୁଳାକାରମୂଳଦମପୃଥୁବଳିତପ୍ରାନ୍ତବସ୍ତ୍ରାରଜାଗ୍ରତୁ
ଶ୍ରୀଗାଗ୍ରଦ୍ଵାରତଃସ୍ଥିତିପଟକପଟାକାଲିୟଃ କୃଷ୍ଣକାୟଃ
କାଳିନ୍ଦୀକେଳିକାଳେ କଳିତପରିଭବଂ କଳ୍ପୟନ୍ କାଳିନୀନ୍
ଦୃଷ୍ଟଃ କଂ ପ୍ରଷ୍ଟୁକାମସ୍ତରଣସରସିଜେ ସୁସ୍ୟଦାସ୍ୟାଧିକାରଂ । ୧୯
ନିତ୍ୟସ୍ଥିତ୍ୟସ୍ତ୍ରକର୍ମଃ ପରିକଳିତସୁଧାଦାର୍ଦ୍ଦଦାଃ ପାର୍ଦ୍ଦଦାୟଃ
ସୁମାଳୟାପୁରଦ୍ଵିତ୍ସୁରୁଚିରନଗରା ଶିଳ୍ପି-ସମ୍ଭାବନାର୍ହାଃ
ପ୍ରବ୍ୟକ୍ରାସକ୍ରାନ୍ତାର୍ପଣକଳିତଚେତୁଷାଗଦନ୍ତାବଳାଳୀ —
ନୟିତୁରୁଦୟଲୀଳାଂ ବିଦଧତି ବିପୁଳାସ୍ତ୍ରଜାତା-ଶୃଙ୍ଗବନ୍ତଃ । ୨୦
ଭବଃ ପଶ୍ୟ

ପ୍ରାଂଶୁପ୍ରାସାଦସୀଦୁରୁଭରକଳନେ କୌତୁକାଦେବ ଦିଷ୍ଟୌ
ଚକ୍ଷୁଦ୍ଵାରକାୟୌ ଘନବଳକଳିତୌ ବୈନତେୟାଞ୍ଜନେୟୌ
ସଲୀଳଂ ମାନୀଲାୟିତମଶିଳଜଗଦ୍ଵୟ ସର୍ବମୁରାଗେ —
ସକ୍ତୁସେଗୌରବଂ କଂ ତୁଲସିତୁମପଟୁ ଜଳ୍ପତୋ ବଦସାଣୀ । ୨୧
ଦ୍ଵାରଂ ବିଦ୍ୟୋତୟନ୍ତୀ ହଳଧର ପୁରତୋ ଯଜ୍ଞବାଟଦ୍ଵୟୀୟଂ
ଧତ୍ଵେ ହୃଦ୍ୟାନବଦ୍ୟାଂ ଦୁଧିମଧୁକତମାଂ ବିଦ୍ୟତେ କଂ ତପୋଽସ୍ୟାଃ
ଆଞ୍ଜାତଂ କାରପଂ ବ୍ୟସନମଧୂତ ଯତ୍ ପ୍ରାକ୍ତପୋଯୋଗତସ୍ତତ୍
ସୈଷା ସକ୍ତୁଭାଗ୍ୟାଭରଣମନୁପମଂ ପଶ୍ୟ ଶଶଦଧାତ । ୨୨

ଉଭୌ ବିହନିର୍ଗତ୍ୟ

ପ୍ରିୟ—ସଖେ ! କମପି ଭବନ୍ମୁଖସରେକମକରକପାଦସତତଲେଲୁପ
ନୟନପୁଷ୍ପଲହଂ କୃତାଞ୍ଜଳିମୁଦେଃସୁମେଃପଦ୍ୟବସ୍ଥିତଂ
ବୈନତେୟଂ ନମ ।

ଅନଙ୍ଗ — ଅଶଶ୍ରୁଜଗତାକାଶେଃ ପିରଣ୍ଡଂ ସସ୍ୟ ମସ୍ଥିତଂ
ତଂ ନିତ୍ୟଂ ବନ୍ଧୁତେ ପୃଷ୍ଠ ନମସ୍ତୁଭ୍ୟଂ ଗରୁସ୍ତେ । ୪୪ ।

ପ୍ରିୟ—ବନତାନନ୍ଦନଂ ବନ୍ଦେ ବନତାଶିଳସିଦ୍ଧିଦଂ
ଜନତାୟା ବିପଦ୍ଧଂସେନନତାୟା ଧୁରନ୍ଧରଂ । ୪୫ ।

ଭବ ସୁହା ପ୍ରଣେମତୁଃ ।

ପ୍ରିୟ—ସଖେ ! ପ୍ରାଦକ୍ଷିଣ୍ୟଭ୍ରମଣେନ ସୂର୍ଯ୍ୟାଦଦେବତା ଦ୍ରବ୍ୟାବଃ
(ଭବ ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ପୁରଃ ପ୍ରବକ୍ଷ୍ୟା)

“ନମସ୍ତେ ସକଳକର୍ମସାକ୍ଷିଣେ” କ୍ରିତ୍ୟର୍ଥେ ପ୍ରଣେମତୁଃ ।

ପ୍ରିୟ—ସଖେ !

ଅୟଂ କର୍ମଦ୍ରଷ୍ଟା ସକଳଜନକଷ୍ଟାପହରଣେ

କ୍ଷମୋ ଧର୍ମଃ ସାକ୍ଷାନ୍ନିଶିଳନଗମଃ । ତମହମ୍ଭା ।

ଦୁରାଳାପଂ ପାପଂ ହୃଦୟପରିତାପଂ ଦହତୁ ନୌ

ତମଃସ୍ତ୍ରୋମଧ୍ୟଂସୀ ସକଳଶୁଭଶଂସୀ ଦନକରଃ । ୪୬ ।

ପ୍ରିୟ—(ତପ୍ସୁରତଃ ସ୍ଥିତଂ କଳ୍ପବଟଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ସାନନ୍ଦଂ)

ସଖେ ! ଭମଂ ପଶ୍ୟ

ଅୟାତାହନନୟୁକ୍ତା ସୁରପଦେନିଲୟାଦାଞ୍ଜୟା ସଂରପାଶେଃ

ସ୍ୱଂରୂପଂ ନିହ୍ନୁବ୍ରାଜା ଜୟତ ବଟତରୁକ୍ତଦୁନା କାମଧେନୁଃ ।

ବିଶ୍ୱସୋପାଦନାର୍ଥଂ ସକଳତରୁମତାଂ ଭୂତଲାଦୃଷ୍ଟପୁରଂ

(୧) ଗୋକର୍ଣ୍ଣୀକାରପଦେଷବରଳତରଲେଲିପିତସାସମନ୍ତାତ୍ ।

(୧) ବୃକ୍ଷୋଽୟଂ ଅଦ୍ୟାପି ବର୍ତ୍ତତେ ।

ତତସ୍ତସ୍ମତୋ ପ୍ରଣେମତୁଃ

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! ଏତନ୍ମୂଳନିବାସିନୀଂ ମଙ୍ଗଳାଂ ପଶ୍ୟ
(ସାଞ୍ଜଲପୁଟଂ)

ନମ୍ରଭାତିହରପାଦପଙ୍କଜା

ପଙ୍କଜାତିହରଣେ ଧୃତକ୍ରତା

ଦ୍ରାଗିୟଂ ଦିଶତୁ ସର୍ବମଙ୍ଗଳା

ମଙ୍ଗଳାନି କରୁଣାବଲୋକନେଃ । ୩୮ ।

(ଭଗ୍ନତୋ ତାଂ ପ୍ରଣମ୍ୟ କଞ୍ଚିତ୍ପୁରୋ ଗହା)

ପ୍ରିୟଂ—ବୟସ୍ୟ ! ଭତଃ ସବ୍ୟପାର୍ଶ୍ବସ୍ଥିତଂ ଗଜାନନଂ ଯାବତ୍ତଜାବଃ ।
(ଭତ ତସ୍ମିନ୍ ପ୍ରବଶ୍ୟ ଉତ୍ତୋ ପ୍ରଣେମତୁଃ)

ପ୍ରିୟଂ—(ନମ୍ରକରଂ)

ପରାଭବମରାଜନଂ ନ ବିପଦଂ ବିଦନ୍ତି ଶ୍ଚୁଟଂ

ବିୟାଂ ବିହତବିବିୟାଂ ଶୁଭହରାନ୍ତରାୟେନିଜାଂ ।

ନରଃ ସପଦି ଯଜ୍ଞରାଦୟୁଲ୍ଲଭଂ ଲଭନ୍ତେ ମୁଖଂ

ଗଜାନନ ଭଜାମି ତେ ହୃଦି ସଦା ପଦାବୁଦୟଂ । ୩୯ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ସାନନ୍ଦସ୍ଥିତଂ)

ଅଶେଷ ବିଦ୍ୟାସନ୍ନୋଦ-ଗର୍ଭବାସ-ପିତଶ୍ଚିଲଂ

ବିହ୍ନୁଧୂଧରଦମ୍ବୋଲିଂ ଶମ୍ବୋଃ ସୁନୁମହଂ ଭଜେ । ୪୦ ।

(ତତଃ ପ୍ରଘର୍ୟଭିମୁଖଂ କଂଚିଦ୍ଭୁଜା)

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! ଏଷା ଜଗନ୍ନାଥୀ ବିମଳା ନାମ
(ସାଞ୍ଜଲପୁଟଂ) ଦେବି !

ବିଗତାନି ମଳାନି ଦେହନାଂ

ତବ ପାଦସ୍ପରଶଂ-ପ୍ରକୃଷ୍ଟା

ବିମଳେତ ଚତୋଽଭ୍ୟାଂ ଶୁଭ୍ରଂ

ଦଧତାଂ ଛାଂ ପ୍ରଣମାମି ଚନ୍ଦ୍ରୟାଂ । ୧୪ ।

ଅନଙ୍ଗ—[ସାଞ୍ଜଲପୁଟଂ]

ବିମଳେ ବିମଳେନ ଚେତସା

ତବ ପାଦାବ୍ଜୟଗଂ ସ୍ମରନ୍ତୁ ଯେ

ଦବ ଦେବପତିର୍ଦ୍ଦିବାନିଶଂ

ଦଶତ ସ୍ବାକ୍ରଭବାଂ ଚଦର୍ଚ୍ଚନାଂ । ୧୫ ।

ଇଶୁଭୌ ପ୍ରଣେମତୁଃ ।

ଚତଃ କଂଚିତ୍ ପ୍ରାସାଦପ୍ରାଦକ୍ଷିଣ୍ୟନାଗ୍ରତୋ ଗହ୍ମା

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ! ଅହ କୌତୁହଳଂ ପଶ୍ୟ । ସପହ୍ୟାର୍ଚ୍ଚନାସ୍ମରସ୍ମତ୍ୟେଃ ।

ସୌଜନ୍ୟାଦେକଦାବସ୍ଥାନଂ ନାହ କେବଳଂ, ଅପିତୁ

ପାରମ୍ପର୍ୟେଣ ଏତଦେଶୀୟତ୍ବପାଲେଷ୍ଠିପି । ତଦେତତ୍

ଦ୍ରକ୍ଷ୍ୟାବଃ ।

(ଇତି ତତ୍ପୁରଃ ପ୍ରବିଷ୍ଟୌ)

ପ୍ରିୟଂ—(କୃତାଞ୍ଜଳପୁଟଂ)

କୃଷ୍ଣଭବନି କୃପାବୁତଗିତ୍ତେ,

ନିତ୍ୟଦତ୍ତଶରଣାଗତବିତ୍ତେ ।

ଅନୁଦାନପରିପାଳିତବିଶ୍ୱେ

ଦେବି ପାତୟ ଦୃଶଂ ମୟି ନଃସ୍ତେ । ୧୬ ।

ଅନଙ୍ଗ—(କୃତାଞ୍ଜଳପୁଟଂ)

ଦେବି ଯଦି ତବ ନେତ୍ରନିପାତଃ ।

ସ ଦିପିଷ୍ଠପପତୋଃ ସ୍ମୃତଶୀୟଃ ।

ଅଶ୍ରମା ଦ୍ରବିଶଭଜନଜୟଂ

ନାଶ୍ଵପୁତ୍ର ତମିଦଂଭୁବ କେ ବା । ୧୭ ।

[ଇତି ସୁହା ପ୍ରଣେମତଃ]

ପ୍ରିୟଂ—(ସରସ୍ବତୀଂ ପ୍ରତି)

ହେ କଳ୍ପସୀୟୁତକରମ୍ୟହସ୍ତେ ,
 ହିମାଂଶୁଖଣ୍ଡସ୍ଥିତମଞ୍ଜୁମୟେ
 ସମସ୍ତବିଦ୍ୟାଜନନପ୍ରଣୟେ,
 ଧୂପ୍ରାଶ୍ନତେ ବାଣି ସଦା ନମସ୍ତେ । ୪୫ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ସାଞ୍ଜଲୟତଂ)

ସଦପାଙ୍ଗଲବାଲେକାଲୋକାଃ ଶୋକାକ୍ତିପାରଗାଃ,
 ବାବଦୁକା ମହାମୁକାନ୍ତାଂ ହାଂ ବନ୍ଦେ ସରସ୍ବତୀଂ । ୪୬ ।
 (ଇତ୍ୟୁତ୍ତୋ ପ୍ରଣମ୍ୟ କଂଚିତ୍ପୂର୍ବାଭିମୁଖଂ ଗହା
 ଖେଚକତରୁମୂଳେ ପ୍ରବିଷ୍ଟୋ) ।

ପ୍ରିୟଂ—ବୟସ୍ୟ ! ସ୍ବପ୍ନେଶ୍ବରମିତଂ ପଶ୍ୟ ।

[ସାଞ୍ଜଲବନ୍ଧଂ]

ଯଃ ପାତାଳତଳୋତ୍ତୁତଃ ପ୍ରଳୟତଃ ଶ୍ରୀଲିଙ୍ଗରୂପୀ ମହା—
 ନାଦ୍ୟଂ ଗୁନ୍ତମପୀଷିତୁଂ ହରିବିଧୀ ଯସ୍ୟେଶିତୁର୍ନେଶ୍ବରୋ ।
 ଶଶ୍ବତ୍ପ୍ରହରତୁଷଣ ଜିତଚକ୍ରଃ ପାତାଳବାସିପ୍ତିୟଃ,
 ଶ୍ରୀସ୍ବପ୍ନେଶ୍ବରସଙ୍କଳୋଦୟମବତାଦେବସ୍ତି ଶୂଳାୟୁଧଃ । ୪୭ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗପାଦଂ)

ଯଜ୍ଞଟାଳୁଟସ୍ପର୍ଶାଦୁଜ୍ଜ୍ଵାଳମଜଳଦାୟିନୀ

ସିଲ୍ଲୋପାଗବନ୍ଦେ ଶକ୍ତା ବନ୍ଦେ ତଂ ଧୂର୍ଜିତଂ ମୁଦ୍ରଃ । ୪୮

ଇତ୍ୟୁତ୍ତୋ ପ୍ରଣେମତଃ । ଉତ୍ତୋଚୟ ରଂପ୍ରାସାଦମଣ୍ଡପମଧୁରୁହ୍ୟ-

ପ୍ରିୟଂ—ବୟସ୍ୟ ! ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମସି ପଶ୍ୟ । (ସାଞ୍ଜଲୟତଂ) ଦେବ!

ଅଶେଷଜଗଦ୍ଭୁବେ !

ମାୟା ପ୍ରବଳଦ୍ୱିଷାଂ ହୃଦୟସ୍ତଦ୍ୱୟ ମାଳାମୁଦ୍ରା—

ଶ୍ରୀରାମ ପ୍ରତିପାଦତାହତଜରସ୍ତଦ୍ୱୟ ନିତ୍ୟାମୁଦ୍ରେ ।

ସାରାୟା ହି ଶୃଣାମୁଦ୍ରାଂ ହି ଜଗଦାଧାରାୟା ଗୁଞ୍ଜାଲପ—

ଭାରାୟା ବ୍ରଜସୁନ୍ଦରାଗମଦ୍ୱାରାୟା ତୁଭ୍ୟଂ ନମଃ । ୪୮ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ସାଞ୍ଜଲପୁଷ୍ପଂ) ଭଗବନ୍ !

ପାଳାୟା ହି ପୁରସ୍ୟ କଣ୍ଠବଳସନ୍ଧାଳାୟା ପିଞ୍ଜୁର—

କାଳାୟା ସୁରମଉଗୋପରମଣୀକାଳାୟା ମାଳହିଷେ ।

କାଳାୟା ଦ୍ୱିଷତାଂ ତ ଗୈରକଲସଭାଲୟା ଗୋପାଳିକା—

ବାଳାୟା ସୁବୟସ୍ୟଶେଳନଦଧରାୟା ତୁଭ୍ୟଂ ନମଃ । ୪୯ ।

କଷ୍ଟଭୌ ପ୍ରଶେମତୁଃ ।

ଅନଙ୍ଗ—ସଖେ ! କଥମସ୍ୟାପି ରାମକୃଷ୍ଣସୁଭଦ୍ରାଣାଂ ପ୍ରତିମାଃ ?

ପ୍ରିୟଂ—ବୟସ୍ୟ ! ଇଚ୍ଛାଦେଶୀୟା ଅପେକ୍ଷାଃ କେନଚିଦ୍ୱାରଣେନ

ଇହ ସ୍ଥିତାଃ ।

ତତ୍ତଥନାବସରେ ନାୟଂ । (ଇତି ତେନ ସହ ପ୍ରଣାମ) ।

ଚତୁର୍ଥାଦିପାଦବରୁଦ୍ଧ୍ୟା କଂଚିତ୍ପୂର୍ବାରମ୍ଭମଗ୍ରତୋ ଗହା ।

ପ୍ରିୟଂ—ବୟସ୍ୟ ! ବାଞ୍ଛେଶ୍ୱରସ୍ୟ ପ୍ରାସାଦୋଽୟଂ ।

[ଇତି ତେନ ସହ ପ୍ରାସାଦନ୍ତଃ ପ୍ରବିଶ୍ୟ କୃତାଞ୍ଜଳପୁଷ୍ପଂ]

ଦେବ ଚୂଷଭୟୁକ !

ଯଂ ଭକ୍ତିଯୁକ୍ତା ମନୁଜା ଗଦାର୍ତ୍ତାଃ

ସଦ୍ଭାବମାଶ୍ରିତ୍ୟ ଭବନ୍ତି ବାଞ୍ଛିଃ । ୧ ।

ଅଶ୍ରୀନୁବିଶ୍ରାଣିତବାସ୍ଥିତଂ ହାଂ

ବାଞ୍ଛେଶ୍ୱରାୟଂ ସତତଂ ଭଜାମି । ୨ ।

(୧) ବାଞ୍ଛିଃ—ଅଭିଳାଷୀ, ବାଞ୍ଛିଂ ଫଳାନ୍ତ୍ୟଭିଳାଷୀ ବ
ଇତ୍ୟମରଃ ।

ଅନଙ୍ଗ:—(ବଜାଞ୍ଜଳିପୁଟଂ) ଭଗବନ୍ ଅପଣ୍ଡିତାନେ !

ଯନ୍ମାମ ସକୃଦୁଦାର୍ଯ୍ୟ ଶିବେତ୍ୟସରସ୍ବଜ୍ଞଂ

ଚରନ୍ତି ଦୁରତାମୋଧୁଂ ପାପାସ୍ତସ୍ତୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ତେ ।୫୯।

(ଈଶ୍ଵରୋ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗପାତଂ ପ୍ରଣମନ୍ତୁଃ)

ଚତସ୍ରସ୍ପୁରତଃ ପ୍ରାସାଦଭିତ୍ତିବସ୍ଥିତାଂ ଶିବାମବଲେକ୍ୟ:

ପ୍ରିୟଂ:—ବୟସ୍ୟ ! ଜଗଜ୍ଜନନାଂ କାମପେୟତାଂ ନମ ।

ସର୍ବାଦାନବ-କୁଳେନ୍ଦ୍ର-ଗର୍ବଦା

ଗର୍ବଦା ନତରୁତାଂ ତ ସର୍ବାଦା ।

ଶର୍ବତାପଭିଦୁରୋକ୍ତପର୍ବତା,

ପର୍ବତାଧିପସୁତା ପ୍ରିୟଂ ହି ସ୍ମାର୍ତ୍ତ ।୬୦।

କଂଠ:—ସା ଲସ୍ୟବଶାଳାଦରତାଳାତୁରବାଳା,

(୨) କାଳାୟୁଦକାଳାଧିତ-ଭା-ଲଭ-ସୁବାଳା ।

ଭାଲବଳିମାଳାତକରାଳାତଳବାଳା

(୩) କାଳାହତକାଳାତବତୁ ବାଳାବୁକପାଳା ।୬୧।

ଅନଙ୍ଗ:—(ସାଶ୍ରୁପୁଲକଂ ଅଞ୍ଜଳିଂ ବଦ୍ଧ୍ଵା)

ମାଳମାରଦମାକାଶା ମାଳକଣ୍ଠନିବନ୍ଧିନୀ

ନିସର୍ଗନିବନ୍ଧନିର୍ଜ୍ଵଳିତନିର୍ମାଳାତନିର୍ମାଳା ନଃ ।୬୨।

କଂଠ:— ମାଳମାରଧରମଞ୍ଜୁଳଗାତ୍ରୀ,

ଉକ୍ତସାର୍ଥପୁରୁଷାର୍ଥବଧାତ୍ରୀ ।

(୨) ଯସ୍ୟାଃ ଶୋଭନକେଶବିନ୍ଦୁଃ ମାଳକଳଧରୈର୍ଦୀପ୍ତିପ୍ରାପ୍ତଧର୍ମଂ

ଯାତ୍ୟାଦେ ଉଦ୍ୟତ୍ୟାଃ । (୩) କାଳାବୁକ—ବାଳତନ୍ତ୍ର କପାଳେ ଯସ୍ୟାଃ

ସା ।

କାଳିକା ନିଶିଳପିଣ୍ଡପାତ୍ରୀ,

ପାତକ ଦହତୁ ମଙ୍ଗଳଦାତ୍ରୀ । ୫୫ ।

ଇଷ୍ଟଭୌ ପୁନଃ ପୁନଃ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣେମଭୁଃ ।

ଚତୁର୍ଥପ୍ରାସାଦାକହନିର୍ଗତ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣାଭିମୁଖଂ କଂଚିଦ୍‌ପୁରେ ଗହା
ପ୍ରିୟଂ—ବୟସ୍ୟଃ ରାମନାଥସ୍ୟ ପ୍ରାସାଦୋଽୟଂ ।

(ଅଗ୍ରତଃ ସ୍ଥିତା ସାଞ୍ଜଲବନ୍ଧଂ)

ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣଃ କୁଶିକାମୁକଃ ସ୍ୱନୟମାତ୍ ସନ୍ତାପିତା ତାଡ଼କା

ସେନୋକ୍ତେଃ କୁତୁକେନ ଶଶ୍ୱପରଶୋଃ କୋଦଣ୍ଡମାଣଶ୍ଚିତଂ ।

ବରୋ ବାହିରପୀବୟୁରମହମା ଧୃସ୍ତଃ ପୁଲଘ୍ୟାମୁକଃ

ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀରଘୁନନ୍ଦନାୟ ଜଗଦାନନ୍ଦାୟ ବଦାମହେ । ୫୬ ।

ଅନଙ୍ଗଃ—[ସାଞ୍ଜଲପୁଟଂ]

କାମ-ପାମରସମୁଦ୍‌ଘଟଣାଭୈ,

କାମବାମଚର-ମାନୁଷମୂର୍ତ୍ତେ !

ରାମ ! ତାମରସଲେତନ ବନ୍ଦେ

ଶ୍ୟାମଧାମ ତବ ଚେତସି ମହେ । ୫୭ ।

(ଇତ୍ୟୁକ୍ତୌ ପ୍ରଣେମଭୁଃ)

ଅନଙ୍ଗଃ—(ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମବଲୋକ୍ୟ ସକୌତୁକଂ) ବୟସ୍ୟ ! ବିପୁଲୋକ-
ପାସାଣସ୍ତମୋପରି ବିକଟମୁଖଭୟଙ୍କରେ ଚୂରବ୍ୟାସ୍ତରବ
ସ୍ଥିତଃ କୋଽୟଂ ପଶ୍ୟ ।

ପ୍ରିୟଂ—(ବିହସ୍ୟ) ସଖେ ! ଗୁହମଧ୍ୟମଧ୍ୟାସ୍ୟା ଯଦୁଲବୁଦ୍ଧୋଗାନ୍
ଭୁଞ୍ଜାନସ୍ୟ ଭବତଃ ଶିଶୁନ୍ ନାଦ୍ୟାପି ବିଗଳିତଂ । ଯତ୍
ହନୁମତ୍ୟପି ଚୂରବ୍ୟାସ୍ତ୍ରମଃ ।

ପଶ୍ୟ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ୍ୟଃ ସଙ୍ଗସଞ୍ଚୈ ରପି କପିବପୁଷା ଲଂଘିତୋ ଯେନ ସିନ୍ଧୁଃ
ଶଙ୍ଖାଦ୍ୟୈରପ୍ୟଧୃଷ୍ୟା ଦଶମୁଖସହଜା କିମିତା ଯେନ ଲଙ୍କା ।

ଦୂର ଦୂରଦପାତ୍ରା ବରବଜନବର ହେଲୟା ଯେନ ଶୁଭାଃ
 ବାରଃ ଶ୍ରୀରାମଭକ୍ତୋ ଜୟତି ସ ବଳବାନଞ୍ଜନାନନ୍ଦନୋଽୟଂ । ୮।

ଇମମସି ନମ । (ଇତି ସବୟସ୍ୟଃ ପ୍ରଣାମାମ୍)

ଚତଃ ପୁନଃ ପୁନଃ ପ୍ରାସାଦଂ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣୀଚକ୍ରଃ ।

ପ୍ରିୟଃ—ବୟସ୍ୟ ! ଅତି ସୂର୍ଯ୍ୟପ୍ରାସାଦେ କ୍ଷଣମୁପବଶାଦଃ ।

[ଇତି ଉର୍ବେ ଚମଧାସାମାସତଃ]

ଇତି ଦ୍ଵିତୀୟୋଽଙ୍କଃ

ତତୀୟୋଽଙ୍କଃ

ଅନଙ୍ଗଃ—(ପ୍ରାସାଦଂ ନିର୍ବାଣ୍ଡ୍ୟ ସାଷ୍ଠ୍ୟ୍ୟଂ)

ସମଃ ସୁଦଃଷିତଃ ସୁଲୋ ବୟଃକୁମୁଦମସ୍ତକଃ

ପ୍ରାସାଦୋ ରେବତୀଭର୍ତ୍ତୁଃ କେନାୟଂ କାରତଃ ସଖେ । ୧।

ପ୍ରିୟଂ—[ସୁତମଉମାୟ ସାନନ୍ଦଂ] ସଖେ ! ପୁରା ଦେବସଭାୟାଂ

ନିଖିଳଭୂପାଳମଣ୍ଡଳମୌଳିମକୁଟାଳଙ୍କାରଗଣନାବସରେ

ସାଶଂସଂ ଶଂସିତଂ କୁବେରସ୍ୟ ବଦନାତ୍ ତପୁରପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତିନା

ମୟା ଏତଦେଶଭୂପାଳଚରତଂ ଯଥା ଶ୍ରୁତଂ ଚକ୍ଷୁଶୁ ।

ଅନଙ୍ଗଃ—ଅବହତୋଽସ୍ମି

ପ୍ରିୟଂ—ଆଦୌ ଶ୍ରୀକେନ୍ଦୁଝର୍ଯ୍ୟାମିନ୍ଦ୍ର ନୃପତିରଭୂତ୍ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟାଭଞ୍ଜ

ସ୍ତସ୍ତସ୍ତସ୍ତଦୟାଶୋଧୟତ୍ତବଦଥ ଚ ଗଞ୍ଜ ଚସ୍ୟ ଭୂନନ୍ତନାମା ।

ନିଧାଶ୍ୟସ୍ତସ୍ୟ ପୁରୋଽଭବଦଥ ନୃପତୀରହନାଭୟଶାଶ୍ୟ—

ବ୍ରହ୍ମାଜ୍ଞେଶ୍ଵରାଶୋଧ୍ୟ ନରପତିରଭବଦସ୍ୟ ଭୂନନ୍ତନାମା (?)

(୧) ଗୋବିନ୍ଦଭଞ୍ଜଃ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମନ୍ତ୍ରେ ଶୋକଶଶିତକାନ୍ତର୍ତ୍ତାଗେ ବକୁବ ।

ସ୍ତବ୍ଧବକବନାଽନେନ ଉତ୍କଳଭୂପାନିବଦ୍ଧଂ କାବ୍ୟଚକ୍ରଃ ବ୍ୟରତି,
 ପ୍ରକାଶିତାଶ୍ଚ ତେଜଃ କ୍ଳାଃ । ବାରଗୋବିନ୍ଦପୁରାଣୋଽଗ୍ରହାରେ ରଘୁନାଥ-
 ପୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରାପିତ ବାନ୍ । କାଳକାଣ୍ଡଂ ତତ୍ତ୍ଵଦିତଂ ଅଧୁନାତନେନ ଶ୍ରୀମତା
 ବିଜ୍ଞା ସମ୍ପାଦଂ ।

ତସ୍ମାତ୍କାମେଶ୍ଵରାୟାଃ ସଦୃଶ ଶିଃରଃ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଭଂଜଃ
 ଯୋତ୍ସ୍ନେଲେତନଃ ପ୍ରାଞ୍ଜନରପତରଭବଉସ୍ୟ ଗୋବିନ୍ଦସଞ୍ଜଃ
 ତସ୍ମାନ୍ନାରେଶ୍ଵରାୟାଃଶିବ ଇତି ଚ ତତସ୍ତସ୍ୟ ପୁଣସ୍ତତୋତ୍ତର
 ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣାୟାଃ ଶିବପତରଶିଳଶୋଣିରକ୍ଷେକଦକ୍ଷଃ । ୩ ।
 ଅସୀଦାସିନ୍ଧୁସର୍ପଦ୍ବିମଳତରପଣଃପୁଂଜଭୂରଂଜକାନାଂ
 ତେଜୋଦଗ୍ଧାହତାନାଂ ଗୁଣନବହସମାକୃଷ୍ଣସନ୍ଧାନସାନାଂ ।
 ବଶେ ଭଂଜାଭିଧାନାମିହ ଧରଣିକୁତାଂ ସର୍ଯ୍ୟଦଶୋଭବାନାଂ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣାୟାଃ ଶିବପତରଶିଳଶୋଣିରକ୍ଷେକଦକ୍ଷଃ । ୪ ।
 ଅଦଃ ସଦା ଭକ୍ତିବଶଂବଦହାନ୍ତହାନଧୂଷାସ୍ୟତି କୈଟଭରଃ
 ଇତୀବ ଯଦ୍ଦେନ କୃତଂ ବିଧାତ୍ରା ବକ୍ଷଃସ୍ଥଳଂ ଯସ୍ୟ ମହାବିଶାଳଂ
 ଅପିତ—(୧)ତଞ୍ଜକୁ ଭିଦ୍ଧକିକୋଦ୍ୟମଲସକ୍ତାଗୁଣିତାୟାଃ ପରଂ
 ବୋଧାୟଂ ବଳବତ୍ତରଃ ଶିବପୁରଃ ସ୍ଥାମଶ୍ରୁକାଶ୍ରୁଲଃ
 ଇତ୍ୟାଲେକ୍ୟ ବିଧିନିତାନ୍ତବିଧୁଳଂ ପ୍ରୋତ୍ତୁଙ୍ଗମଂସଦ୍ବୟଂ
 ଭାରସ୍ୟାକହନେ ଶିତେଃ କ୍ଷମତମଂ ଯସ୍ୟ ପୁଂଜ ନିର୍ମମୌ । ୬ ।
 ଅପିତ—ଯସ୍ୟାନୁବାୟସ୍ୟ ନିଧାନମର୍ଜଂ

(୨)ପ୍ରାଣୁଂ ବିଧୁଷ୍ଟେତସି ସପ୍ରଧାର୍ଯ୍ୟ

ଧୀଶୌର୍ଯ୍ୟଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟସୁଗର୍ଭ୍ୟଧୈର୍ଯ୍ୟଃ

(୩) ପ୍ରାଂଶୁଂ ଯମଜେନ ସମଂ ଚକାର । ୭ ।

ଅପିତ—କ୍ଷୋଣିମଣ୍ଡଳପୂରଣେ କ୍ଷମତମା ଏତଦ୍ଭୂତା କାର୍ତ୍ତିୟଃ

ସାକଲେନ ନଭୋବୃତ୍ତୋ ପଟ୍ଟତରା ଚୈତତ୍ସ୍ତତେଜସ୍ତତଃ

ପ୍ରାଂଶୁ ପ୍ରକୃତ୍ତାଃ ଅଂଶବଃ ଯସ୍ୟତଂ ପ୍ରାଂଶୁଂ ଭଲତଂ, ପ୍ରାଣୁଂ
 କେୟେଃ ଉଲ୍ଲାସଂଦ୍ଵେଷି ଧୂନିସାମେଂଜଂଶିକଂ ପ୍ରକଳିବମିତି

ତଥା—ବୁଦ୍ଧିଃ ଏବ ବିଦ୍ଧଜିକା ଭାରଯ୍ୟଃ ତ ଉଦ୍ୟମ ଏବ
 ଲସନ୍ତୀ ଶୋଭମାନା କାରାଣିକ୍ୟଂ ତାଭ୍ୟାଂ ଉଚ୍ଚିତାୟାଃ ଭଲମକ୍ଷା
 ଧୂତାୟାଃ ଶିବପୁରଃ ବଶେଷଂ ।

ଇତ୍ୟାଦେତ୍ୟ ମହାଭୁକସ୍ୟ ବିଧୁନା ଯସ୍ୟ ତଦାଦୌ ତୁଜେ
ନୈପୁଣ୍ୟେନ ବନମିତୌ ହ ବସୁଲୌ କୋଷୌଯଶସ୍ତେନସାଃ

ଅମତ—ଯସ୍ୟ ଶୌଶିଭୁଜାଂ ଯଶାଂସି ନିଶିଳକ୍ଷ୍ମାମଣ୍ଡଳପ୍ରୋକ୍ତଲତ୍—

କୀର୍ତ୍ତିଃ କ୍ଷୀରନଧେଃ ପିବିତ୍ରପ୍ରତୀକାତ୍ କମ୍ବୁକମ୍ପାସେଦରେ

ଶତ୍ରୁଧ୍ୱାନ୍ତହରପ୍ରତାପତପନୋ ଯସ୍ୟାନ୍ତରକ୍ଷାଂ ଗତେ

ନ ପ୍ରାୟଃ ସ୍ୱରୁଚାଂ ପରକ୍ଷିତଭୁଜାଂ ତେଜଃପ୍ରଦୀପଃ ସୁନଃ । ୧୮ ।

ଗୁରୁସଂସ୍ପୃହେନାପି ଗୁରୁଦେବାନୁବର୍ତ୍ତନା

ଗୁରୁଭ୍ୟୁପେନ ତେନାୟଂ ପ୍ରାସାଦଃ କାରତଃ ସଂଶଃ । ୧୯ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ସାକ୍ଷ୍ୟମିଦଂ) ଅହୋ ଈଦୃଶଗୁଣଯୁକ୍ତଃ ସ ଏବେତ ମନେ ।

ତ୍ରୟଂ—ସଂଶଃ ! କକୁତସ୍ତକୁଳସମ୍ଭୂତା ତୁମ୍ଭା ଇବ ମହୋଜ୍ୱଳାଃ

ତଦ୍ ଶୃଙ୍ଗମନ୍ତ୍ରୀପାଳା ଉତ୍ତରୋତ୍ତରସଦ୍‌ଗୁଣାଃ । ୧୯ ।

ତତ୍ ଶୂଢ଼ୂତାଂ ତଦ୍ ଶାନ୍ତୁକୀର୍ତ୍ତନଂ ।

ଗୁଣରହାକରଃ ଶ୍ରୀମାନ୍‌ଯଶସ୍ୱୀ କାଳଯୋଗତଃ

ତସ୍ୟାମୃଜୋ ଜଗନ୍ନାଥୋ ଜଗତ୍ୟାନାଥତାଂଗତଃ । ୨୦ ।

ତତଃ ରଘୁନାଥାଦିଧଃ ଶ୍ରୀମାନ୍‌ ଧନୁବିଦ୍ୟାଧୁରନ୍ଧରଃ

ତଦାମୃଜୋ (ତସ୍ୟାନ୍ତୁଜୋ) ମହାତେଜୋସ୍ତଦନ୍ତେନ୍ଦୁରାଶ୍ୟଧରଃ

ଅଶ୍ରୀକ୍ରାନ୍ତସାର୍ଥାକ ନିବିନୟବରୋଦାନସଂକୀର୍ତ୍ତନୀ

ଧାନ୍ୟଃ ଶେଷେଧୀତ୍ୟଖିଳଜନମତଃ ପାଣ୍ଡବପ୍ରାଜ୍ୟଧର୍ମୀ

ଧାର୍ଯ୍ୟପାତତଞ୍ଚି ତଶରନକରକ୍ତିନିବଦ୍ଧେଶିବର୍ମୀ

ଶ୍ରୀଗୋପୀନାଥବର୍ମା ନରପତିରତ୍ନବତ୍‌ସୁତସ୍ତ୍ରୀବର୍ମା । ୨୧ ।

ଅସ୍ମିନ୍ ଭୂୟଃ ପାଳୟତ—

ନାସୀକ୍ଷନଃ ସଜ୍ଜନଭାବସ୍ଥାନଃ ମୁଖାମୁଧୌ ନାକୃତମଜ୍ଜନୋ ବା

ନାକିନ୍ଦିରାନନ୍ଦିତମନ୍ଦିରେ ବାଃ ବିଶ୍ରାଣନାଶ୍ରୀନ୍ତ କୃତଶ୍ରମୋ ବା । ୨୨ ।

୧୫—ତସ୍ୟାସ୍ତେନାସବେ ଜନାଃ ସଜ୍ଜନାଃ, ସୁଖିନଃ, ସପଦା-

ସୁକ୍ରା ଦାନକର୍ମଣି ସତତଂ ନିରତା ଅସନ୍ ।

ଚତୁର୍ଥ— ତଥ୍ୟାମୂଳଃ ଶ୍ରୀନରସି ହନାମା
 ବଭୂବ ସାକ୍ଷୀନରସି ହଧାମା
 ତଦନ୍ତରଂ ପ୍ରାଜ୍ୟନକାନ୍ୟମୂଳ୍ୟଂ
 ମହତ୍ତରଂ ରାଜ୍ୟମିଦଂ ଶଶାସ ୧୭ ।

ଯଥା ଶ୍ରୀରାମଶୟନସ୍ଥ ସର୍ବଜଗତ୍ତାପାରଖେଳଦୁର୍ଗୋ
 ନାରାୟଣବିଭେଦକୋ ନତିପରଃ ଶ୍ରୀସୀରପାଃ ପରଃ
 ଧୀରବ୍ରାତସମର୍ଥନୈକଚତୁରଃ ସର୍ବଦ୍ରିଷଦ୍ଭୁକ୍ତସ୍ତେ ।
 ବାରଶ୍ରୀନରସି ହଭଞ୍ଜନୃପତିଃ ଖ୍ୟାତଃ ପୃଥ୍ବ୍ୟାମଭୂତ ୧୭
 ଅପି ଚ—ବିଦ୍ରୁମମୀତିଗାତଂ କରବଲସଦସିବମିତାଶ୍ଚାଧିରୁତଃ
 ପ୍ରୌଢ଼ୌଜା ଏକଏବ ସ୍ବନଧନମିଳିତାନ୍ ଚକ୍ରକାଶ୍ରୀରକାଶ୍ରାନ୍ (୧)
 ସଖ୍ୟାତାନପ୍ୟସଖ୍ୟାନ୍ ନିଜପୁରପୁରତୋ ହେଲୟା ହନ୍ତ ହହା
 ରାଜ୍ୟଂ ନିଷ୍ଠୁରଂ ଯୋ ବଳଦହଭୟଭିତ୍ (୨) ପ୍ରାଜ୍ୟନଷ୍ଟଂ
 ଚକର ୧୮ ।

(୧) କାଶ୍ରାନ୍—ବର୍ଗାନ (୨) ଅଭୟଂ—ସୁପ୍ରସନ୍ନଭବଂ
 ୩ । ପ୍ରାଜ୍ୟନଷ୍ଟଂ—ପ୍ରଚୁରଧନଂ

୪ । ମାତଙ୍ଗଗଣାନାଂ ହସ୍ତିସମୂହାନାଂ ଅନ୍ୟାନ୍ ଶବର ଜାତୀୟାନାଂ ।

୧୮ । ନରସିଂହଭଞ୍ଜଃ ୧୭୨୭ ତମେ ଶ୍ରୀଶ୍ଚାୟେବେ ସିଂହାସନ-
 ମାରୁତ୍ୟ ନବବର୍ଗାଣି ଯାବତ୍ ରାଜ୍ୟଂ ଶଶାସ । କେଶାଂ ଚକ୍ରନାନାଂ
 ପ୍ରଭେଦେନୟା ସମୁଦ୍ରେକତାଃ ପାଦ୍ୟଦେଶବାସିନଃ ପୌରୁଷ ତଂ
 ସ୍ବାଧିକାରତ୍ ପ୍ରବଞ୍ଚୟିତୁମିଚ୍ଛନ୍ତି ବିପ୍ଳବଂ ଚକ୍ରୁଃ । ଅସୌ ବାରେ ଏକାକୀ-
 ଯୁଧ୍ୟାନ୍ ତାନ୍ ନିବାରୟାମାସ । ଯୁଦ୍ଧକାଳେ ହତାନାଂ ବିପକ୍ଷତୟା ସ୍ଥିତାନାଂ
 ପଞ୍ଚସଖ୍ୟକାନାଂ ବ୍ରାହ୍ମଣାନାଂ ଅକାମବୃତବ୍ୟାପରାଧଂ ବ୍ୟପୋହୟିତୁ
 ମନେନ ପଞ୍ଚ ଶିବଲିଙ୍ଗାନି ସ୍ଥାପିତାନି । ଅଧୁନା ପଞ୍ଚବକ୍ରମଦରମିତି
 ଚକ୍ରପାଦେ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ସାହୃଦ୍ୟ) ଯଶେ ! ନିଜଦ୍ୱେଷିଣସ୍ତାଶ୍ରୀଲଳିତହାନ୍ ଏବଂ
ସହୃଦବାନ୍ ଇତି ମହାଜିତଂ ।

ପ୍ରିୟଂବଦଃ—(ସାକ୍ଷୀତଂ)

ସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟବଳେନ ସତ୍ତ୍ୱେନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ ମହୋଜୟଃ

ନ ଚିତ୍ରଂ ନରସିଂହସ୍ୟ ମାତଙ୍ଗଶଶଦାରଣଂ । ୧୯ ।

ଅପି ଚ— ବରୋଽଭିଧେୟୋ ନହୁ ତତ୍ପ୍ରତାପୋ

ରେଖାଽପି ଦତ୍ତାଶ୍ରୟଥେନ ଯସ୍ୟ

ମୃଦୋସହେତୋଃ ଶ୍ଵେତାଂ ସିଂହାସୁ

ସର୍ବାନ୍ନଭାଶ୍ଚ ସୁଦୃଢ଼ଂ କରେତ । ୨୦ ।

ଅପି ଚ—ଯଜ୍ଞକାର୍ଜନଭେଜନାର୍ପଣବଶାତ୍ ବିପ୍ରାଃ ଯତଃ ଦୁହିତାଃ

ଗୃପ୍ତାନିବ ତୁ ଯଭସ୍ତେନ ମିଳିତାସ୍ତିତଂ ନ ତେ ବାଡ଼ିବାଃ ।

ଯସ୍ୟୋଦ୍ୟତ୍ପ୍ରବଳପ୍ରତାପହୃତଭୃଙ୍ଗାଳାପ୍ରତପ୍ତଃ ପରଂ

ସିଂହୋ ବାଡ଼ିବପାବକଃ ପ୍ରତିଦିନଂ ଗୁଡ଼ୋଽସ୍ତି ଯତ୍ ସାଧୁସାତ୍

ଦ୍ୱିଜହୃଦ୍ଵା ରବିଲସତ୍ତେଜଃ କାମପ୍ରଦଃ ସଦା

ଶୈବୋ ନୃସିଂହଭୂପାଳଃ ସାକ୍ଷୀବିବ ଇବାବତୌ ।

୨୦ । ପାତାଂଦୋ ନୂତନମୁପାଦଂ ବୃହ୍ନାମଧ୍ୟାବେପୟନ୍ତ୍ୟଃ
କେଦୁଃସ୍ତସ୍ତସ୍ତସ୍ତଂ ଅଧୁନାପି ନରସିଂହଉତ୍ତଦେବସ୍ୟ ନାମ୍ନା ଶପଥଂ
ଦଦତ୍ୟଃ ନିର୍ବାଣାଙ୍ଗାରଶ୍ଚେତ କୃତୟା ରେଖୟା ତାଂ ବେଷ୍ଟୟନ୍ତି
ତେନ ଶୀଘ୍ରାୟାପି ଶ୍ଵାସ୍ତ ଦୃଢ଼ା ଭବନ୍ତି ତାସାଂ ବିଶ୍ୱାସଃ ।

୨୧ । ଦ୍ୱିଜହୃଦ—ଶିବପତ୍ନେ ଦ୍ୱିଜହୃଦଃ ସର୍ପାଃ ଦ୍ୱାରଃ ଯସ୍ୟ ସଃ
ବିଲସନ୍ତି ତେଜାଂସି ଯସ୍ୟ ସ ବିଲସତ୍ତେଜଃ, ଦ୍ୱିଜହୃଦାଗ୍ରସାସୋ
ବିଲସତ୍ତେଜାସ୍ତ ଇତି ସମାସଃ । ରଜପଥେ— ଦ୍ୱିଜହୃଦଃ
କର୍ଣ୍ଣେକପାଃ (ଖଳା) ତାନ୍ ହନ୍ତିତି, ସ ଚ ରବେଃ ତେଜାଂସି ଚ କସନ୍ତି
ତେଜାଂସି ଯସ୍ୟ ସଃ ଚ । ଶିବପତ୍ନେ କାମଂ ପ୍ରକୃଷ୍ଟଂ ଯଥାତଥାଦ୍ୟଭି
ଭି ରଜପଥେ କାମାନ୍ ବାଞ୍ଛିତାନ୍ ପ୍ରଦଦାଶତି ।

ତତଃ— କାମଦେବସମଃ କାନ୍ୟା ତସ୍ମାତ୍ ସିଦ୍ଧିକର୍ତ୍ତୃତଃ
 ଶ୍ରୀକାମେଶ୍ୱର ନାମାତୁତ୍ ପିତୁରନ୍ତେ ସିଦ୍ଧଶ୍ୱରଃ ।
 ସ୍ୱଶ୍ଚ— ରତ୍ୟା ଯୁତଃ ସଦା ବିଭ୍ରତ୍ ସୁମନୋମାର୍ଗଶକ୍ରତଂ
 କାମେଶ୍ୱରାଭ୍ୟୋ ଭୂପଃ କାମଦେବ ଇବାବତ୍ତୋ ।
 ଅପି ଚ— ବହୁସୁମନସଃ ପତ୍ରୀକୁବନ୍ ପିତାମହକାର୍ତ୍ତିକଃ
 ପୁନରତନୁବାଂ ପ୍ରାପ୍ତୋ ଲୋକେ ମହେଶ୍ୱରଦୃଷ୍ଟିତଃ ।
 ସପଦ ମୃଗୟାଂ ଯାତୋ ନିଦ୍ଗନ୍ ଶରୈବହ୍ନ ଶମ୍ଭରାନ୍
 ମଦନମଜୟନ୍ନାଳଂ କାନ୍ୟା ପରଂ ସ ଚ କର୍ମିତଃ । ୨୫ ।

୨୪ । ରତ୍ୟା, କାମପକ୍ଷେ ତଳାମ୍ବୁ, ସୁଜାୟାୟା ଅନ୍ୟତ୍ର ପ୍ରୀତ୍ୟା
 ଅନୁରାଗେଣ ବା ଯୁତଃ ସୁମନୋ ମାର୍ଗଶକ୍ରତଂ—କାମପକ୍ଷେ ସୁମନସା-
 ପୁଷ୍ପେଣ ନିର୍ମିତଃ ମାର୍ଗଶଃ ବାଶଃ ତଦ୍ୱାରୋରୂପଂ ବ୍ରତଂ ଅନ୍ୟତ୍ର
 ସୁମନସାଂ ପତ୍ରୀତାଳଂ ମାର୍ଗଶଂ ଅନ୍ତେଷ୍ଠଶଂ ତଦ୍ୱ୍ୟପଂ ବ୍ରତଂ ।

୨୫ । ବହୁସୁମନସ ଇତ୍ୟାଦି—ବହୁସୁମନସଃ ଅରବିନ୍ଦାଦି ପଞ୍ଚ
 ପୁଷ୍ପାଣି ପତ୍ରୀକୁବନ୍ ଶରରୂପେଣ ବ୍ୟବହରନ୍ ଅନ୍ୟତ୍ର ବହୁନାଂ
 ବିଦୁଷାଂ ବିଷୟେ ଦାନପଦଂ ଉତ୍କଳୟନ୍ତିତ୍ୟର୍ଥଃ ପିତାମହସ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଣଃ
 କାର୍ତ୍ତିକ ଜିତେନ୍ଦ୍ରସୃତ୍ୱରୂପାଂ ଦ୍ୟୁତିଂ ଖଣ୍ଡୟତାତି ତାଦୃଶଃ ପୁରୀ କଳ
 ପଦ୍ମଯୋନିଃ କାମବାଣପୀଡ଼ିତଃ ସୁକନ୍ୟାୟାମାସକ୍ତୋ ବରୁଷ ଇତି
 ସୌରାଣିକା ବାର୍ତ୍ତା । ଅନ୍ୟତ୍ର ପିତାମହାୟ କାର୍ତ୍ତିକ ଦଦାତି । ସ୍ୱଶ୍ଚମହମ୍ଭା
 ପିତୃପିତାମହାଦିନାଂ ନାମାନି ପ୍ରଥୟତି, କାମସ୍ତୁ ମହେଶ୍ୱରସ୍ୟ ଶିବସ୍ୟ
 ଦୁଷ୍ଟ୍ୟା ଅତନ୍ତ୍ରତାଂ ଅଙ୍ଗହନତାଂ ପ୍ରାପ୍ତଃ, ଅନ୍ୟତ୍ର ଅସୌ ମହେଶ୍ୱରଃ
 ରାଜାଧିରାଜ ଇତି ଦୁଷ୍ଟ୍ୟା ଜ୍ଞାନେନ ଲୋକେ ଅତନ୍ତ୍ରତାଂ ମହତ୍ତ୍ୱଂ ପ୍ରାପ୍ତଃ
 କାମସ୍ତୁ ଶମ୍ଭରୋମାନଂ ଏକଂ ଅସୁରଂ ହତବାନ୍ ପରମସୌ ଯଦା
 ମୃଗୟାଂ ଯାତି ତଦା ଅସଖ୍ୟାତାନ୍ ଶମ୍ଭୁରୀରାଧପଶୁବିଶେଷାନ୍ ହନ୍ତି ।

ଅପି ଚ—ଅସ୍ତ୍ରାତ୍ତେଷୁ ସ୍ବାତଂ ରଘୁରାଜଦଳନାତ୍ ସାର୍ଥକଂ ନାମଧେୟଂ
ଯତ୍ତତ୍ତତ୍ତାଦିବତ୍ କଂ ବହୁତ ନରପତିବ୍ୟର୍ଥମସ୍ତସ୍ୟୋଽୟଂ
ଇତ୍ୟାଲ୍ଲେଚ୍ୟ ପ୍ରକୋପାଦିବ ବଶମନୟତ୍ ସିଂହସଞ୍ଜାଉଗବଂ
ଷୋଣୀଶ୍ୟାତଂ ଜୟନ୍ତୀନଗରପରକୃତ୍ ଧସ୍ତରାଜ୍ୟଂ ବଲ୍ଲେୟଃ

ଅନଙ୍ଗ—(ସହଦେହଂ) ସଶେ !

କାମୋ ଦେବପ୍ରଦୀଶୀଭବନମନୁଚିତଂ ମର୍ତ୍ତ୍ୟମାସ୍ୟସ୍ୟ ଲୋକେ
ନେଶୋ ଜେତୁର୍ଜିତୋ ବା ଭବତି ତଦୁପମଶ୍ରେତ୍ କଥଂ ସ୍ୟାଦ୍ଭିତଃ ସଃ
ଯଦ୍ୟପୈଶ୍ବର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ନୃପମୁକୁଟମଣିନୈର୍ବ ସାକ୍ଷାତ୍ କାମଃ
କସ୍ମାତ୍କାମେଶ୍ବରାଶ୍ୟସ୍ତଦିତରକମନେ କାମଶହୋଽପ୍ରସିଦ୍ଧଃ । ୨୬ ।

ଅପି ଚ—ବିଦ୍ମେଶ୍ବରାଦିଶକାସ୍ତୁ ବିଦ୍ମବିଧୁଂ ସନାର୍ଥକାଃ

ତଥା ଚେତ୍ସ ନୃପଃ କାମୀ କଥଂ ସ୍ୟାତ୍ କାମପୂର୍ବକଃ । ୨୮ ।

ପ୍ରିୟଂ—(ସାଶ୍ବତ୍ୟଂ) ଅହୋ ଶକାର୍ଥାନୁସଂଧାନକୌଶଲ୍ୟଂ
ବୟସ୍ୟସ୍ୟ ।

କାମେଶ୍ବରଶବ୍ଦସ୍ୟ ଶୂଦ୍ଧାର୍ଥସ୍ତଦୈବ କୁବେରମୁଖାନ୍ତୟା ଶୁଭୋଽପି
ବସ୍ତୁତଃ । ଅଧୁନା ବୟସ୍ୟପ୍ରଶ୍ନସ୍ତତ୍ସରଣେ ହେତୁବତ୍ତୁବ ?

କାମଃପଞ୍ଚସୁମନସଃ ପତ୍ନୀକରେତି ଅସୌ ବହୁସୁମନସଃ, । ସ ପିତାମହସ୍ୟ
କାର୍ତ୍ତି ଦ୍ୟତି ଅସୌ ବର୍ଚ୍ଚୟତି, ସ ଏକଂଶମ୍ବର ମବଧୀତ୍ ଅସୌ ଅନେ-
କାନ୍ ଇତସ୍ୟ ଜେତୁତ୍
ଅଧୁନା ବିହାରପ୍ରାନ୍ତୀୟ ସିଂହଭୂମମଣ୍ଡଳାନ୍ତର୍ଗତମିଦଂ ସ୍ଥାନଂ ଜୟନ୍ତୀ-
ଗତାଶ୍ୟୟାଭିଧୀୟତେ, ପରାବମସ୍ତନସ୍ୟ ସିଂହସଞ୍ଜାଧାରଣଂ ଡିତ୍ତାଦି-
ସଂଜ୍ଞବତ୍ ନିରର୍ଥକଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶୂନ୍ୟତ୍ବ ଦେଧାତକଂ ଚ ।

କାମେଶ୍ବର ପଦସ୍ୟ କ, ଅ, ମା, ଈଶ୍ବରଃ ଇତି ପଦଛେଦଃ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟଃ ତେନ କେ ଅମଳ ଅଃ ବିଷ୍ଣୁଃ ମା ଲକ୍ଷ୍ମୀଃ ଈଶ୍ବରଃ ଶିବଃ
ଯସ୍ୟ ସଃ କାମେଶ୍ବରଃ । ୨୭ ।

ଚକ୍ରମୁତାଂ—

ଆତ୍ମନୟସ୍ୟ ଚକ୍ରଭୂଜସ୍ତୁ କମଳା ଦେବୋ ମୃତ୍ୟୁମୃତ୍ୟୁଃ —

ସ୍ତ୍ରୀଦୁର୍ଗଭକ୍ତବଶଂବଦାଃ ସୁବିମଳେ ସ୍ତ୍ରୀସ୍ୟନ୍ତ ନିତ୍ୟଂ ଧୃବଂ ।

ଇତ୍ୟାଲୋଚ୍ୟ ପିତା ରମା-ହରିହରକୀୟାଂ ସମାନାଦରେ

ଗୁଡ଼ାଥୀଂ ଚ ବହୁଃ ପର୍ୟକଳିତାଂ କାମେଶ୍ଵରାଶ୍ୟାଂ ଦଦୌ । ୧୫ ।

ଧନଜ—ଗୁଡ଼ାଥୀଃ ଶୁଭଃ ପୁନଃ ବାହ୍ୟାର୍ଥଃ କୁଦୁଃ ।

ପ୍ରିୟଂ—ସ ତୁ ବାଳେରପି ବୁଧତେ—

ଯଥା—ପୁରଣେ ବାଞ୍ଛିତୌଦସ୍ୟ ସାକ୍ଷାଦେବ ସଦାଶିବଃ

କାମେଶ୍ଵରଭିଧସ୍ତସ୍ତଦାଦତ ସର୍ବେଃ ସ ବୁଧତେ । ୩୦ ।

ଚପିନ୍ଧୁପରତେ—

ତତସ୍ତସ୍ୟ ମହାଭବ୍ୟଃ ପିତୃବ୍ୟଃ ସୁବ୍ୟବହରଃ

ଜଗତ୍ସ୍ଵରନାମାସ୍ୟାଂ ଜଗତ୍ୟାମିଶ୍ଵରୋଭବତ୍ ।

ଜଗତ୍ପୂଜ୍ୟତମଃ ପୂର୍ଣ୍ଣଃ ପୂର୍ବପୁରୁଷସଦ୍ଗୁଣେଃ

କସ୍ତୁରିନମିତଂ ରାଜ୍ୟଂ ପାଳୟିତ୍ବା ହବ୍ ସୟୌ । ୩୧ ।

ତସ୍ୟ ପୁତ୍ରୋଽଭବପୁତ୍ରଜ୍ୟା ଦଧୃତ୍ସାମ୍ରାଜ୍ୟଲକ୍ଷଣଂ

ବଳଭଦ୍ରାଭକ୍ତହାଜଳଭଦ୍ରାଭ୍ୟାଂ ସୟୌ । ୩୨ ।

ଯସ୍ତୁ ଶ୍ରୀଯିସ୍ୟାଲୟମାଗତା ନିଜପତିଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ବା ସ୍ଵଭକ୍ତସ୍ଥିତଂ

ଶ୍ରୀଯିସ୍ୟାନୁଚରଲକ୍ଷ୍ମେ ସରଭସଂ ବାସଂ ଚକାଗ୍ରନିଶଂ

ଶ୍ରୀଯିସ୍ୟୋତ୍ତମଦେହମାଣ୍ଡିତବତୀ ସ୍ଵାଧିକ୍ୟଲଭେୟକା

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ରଭଞ୍ଜନୃପତିତୁ ମାବତୁଦଭୂତଃ । ୩୩ ।

ଜଗତ୍ସ୍ଵରଭଞ୍ଜଃ ଅଶ୍ଵିନାୟଂ ନାମ ଅଶ୍ଵଲକ୍ଷଣଚକ୍ରାଦିସଂବଳିତଂ ଗ୍ରନ୍ଥଂ
ରଚିତବାନ୍ । ସ ଗ୍ରନ୍ଥଃ ସୋକ୍ତଲାନ୍ତବାଦଃ ମୁଦ୍ରିତଃ ।

ଲସକରିଣୀବଳଭଦ୍ରସେବକୋ ଲସକରିଣୀବଳଭଦ୍ରସେବକଃ ।
 ଭବନ୍ତୁପଣ୍ଡିତଲଭଦ୍ରନାମକୋଃ ଭବନ୍ତୁପଣ୍ଡିତଲଭଦ୍ରନାମକଃ ।
 ସଙ୍ଗୀତାଗମଶିଳ୍ପକୁଶଳରଚନାଗୁରୈଃ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ।
 ଜ୍ୟୋତିର୍ବ୍ରହ୍ମକୃତଶ୍ରମଂ ଚ କୃତନ୍ ମନ୍ଦାଦଶାସ୍ତେଷ୍ଠି ।
 କାବ୍ୟବ୍ୟାକରଣାଦିଶାସ୍ତ୍ରକୁଶଳଂ ଯୋ ନାମ ନାରାୟଣଂ
 ବ୍ରହ୍ମାଣଂ ସ୍ଵଗୁରୁଂ ବଧାୟ ନିପୁଣଃ ସର୍ବେଷୁ ଶାସ୍ତ୍ରେଷୁଭୂତ । ୩୫ ।
 ଯଥା—ସାଶାୟାଂ ସିତନାରଦଃ କୃତମତଃ କାବ୍ୟଞ୍ଜ କାବ୍ୟାଦିକେ
 ଚକ୍ରବାକ୍ତୃ ବୃହସ୍ପତିଃ ସୁଗନ୍ଧନେ ଶିଳ୍ପାଗମେ ଚିନ୍ତାକ୍ତୃ
 ଧର୍ମେ ଯଞ୍ଜ ଯୁଧିଷ୍ଠିରେ ଚିତ୍ରରଣେ କର୍ଣ୍ଣଞ୍ଜ ଶ୍ରୀ ଯେନିନ୍ଦ୍ରନା
 ଗାୟତ୍ରି ଜଳଧୂର୍ବତୌ ରତପତଃ ସ୍ତ୍ରୈର୍ଯେହମହଃ ସ୍ଵୟଂ ।

(୩୪) ଶ୍ରୀଞ୍ଜ ବଳଂ ଚ ଭଦ୍ରଂ ଚ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରାଣି ହରେଃ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରାଣି
 ହରିଣୀବଳଭଦ୍ରାଣି ଲସକ୍ତ ଚ ତାନି ହରିଣୀବଳଭଦ୍ରାଣି ଲସକରି
 ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରାଣି ତାନି ସେବକାନି ଯସ୍ୟ ସଃ ସିଂହଗତଶୋଭାବଳମଙ୍ଗଳାନି
 ଯଂ ସେବନ୍ତେ ଇତ୍ୟର୍ଥଃ ହରିଃ ବସୁଃ ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀଃ ବଳଭଦ୍ରଃ କୃଷ୍ଣାଗ୍ରଜଃ
 ତେଷାଂ ଅର୍ଚ୍ଚକଃ । ଅଲସତ୍—ଅନାଦିଭବତାଂ (ଜନ୍ତେ) ସ୍ଥିତାନାଂ
 ନୃପାଣାଂ ତ୍ରିୟଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ଶୋଭାଂ ଚ ବଳଂ ଚ ଭଦ୍ରଂ ଚ ନାମୟତି
 ଅଧଃକରେଣାତ ତାଦୃଶଃ ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ରନାମକଃ ନୃପଃ ଅଭବତ୍ ଅସୀତ୍ ।

(୩୫) ନାରାୟଣବ୍ରହ୍ମା ରଜଗୁରୁରସୀଦ୍, ତେନ ପ୍ରଣୀତଂ
 ସଙ୍ଗୀତରତ୍ନଂ ନାମ ସୁପ୍ରକଂ ଅସ୍ତି ଅପରଞ୍ଚ ତେନ ରଚିତାଦେକସ୍ମାଦ୍
 ଶ୍ଳୋକାତ୍ କେନ୍ଦୁଝରସ୍ୟ 'କମୁଝର' ଇତି ପ୍ରସିଦ୍ଧିରସୀଦିତି ଜୟତେ ।
 ବଳଭଦ୍ରଭଞ୍ଜିଚିତଃ, ଦଶାବତାରପ୍ରବନ୍ଧଃ, ବସୁସହସ୍ରନାମ ପ୍ରବନ୍ଧଃ
 ଅଧୁନାପି ନ ମୁଦ୍ରିତଃ ଏତସ୍ମିନ୍ନକସ୍ମିନ୍ ନାନାରାଗତାଳାଦିସମନ୍ୱିତଂ
 ମନୋହରଂ ସ୍ଵର-ତେନ-ପାଠାଦି ସଂକେତ-ସହିତଂ ବର୍ତ୍ତିତେ । ଅମ୍ଭିକା
 ବଳାପାଶ୍ୟାଂ ଉତ୍କଳଭାଷାମୟଂ କାବ୍ୟଂ ପ୍ରତିପାଦଂ ଅକାରାଦିତୟା ରଚିତଂ
 କେନ୍ଦୁଝରଗ୍ରନ୍ଥମାଳାୟା ଦ୍ଵିତୀୟ ସୁପ୍ରକରୁପେଣ ପ୍ରକାଶଂ ଗତଂ ।

ଅପି ଚ ଯଦ୍ଭେରୁରୁଦକ୍ଷିଣାଧନଚୟେରୁରୁର୍ଯ୍ୟଦୁଷ୍ଟପ୍ରଦୈ—
 ରଗ୍ନିଷ୍ଟୋମଧୂତାଦରେ ଦଧଦଳଂ ହୁଷ୍ଟଃ ସ ନାରାୟଣଃ ।
 ପୌରଣୀଶୁକରଧ୍ବରେଷୁ ବିହତା ଯା ଭୁକ୍ତାଂ ପଦ୍ମନାଂ
 ସା ତସ୍ମିନ୍ନୟନାଧୁଗାୟୁହବିଷାଂ କୁଲ୍ଲା ବିମୂଢ଼ା ମଣେ । ୩୩

ଯେନ—

ପୁନଃପ୍ରଦେଶୀୟ ଶିତିପାଳମଣ୍ଡଳକରଗ୍ରହଣଲବ୍ଧାଧିକାରତା
 ନର୍ତ୍ତନାତାଡ଼ିତନିଜସଂଶୋଭିତ୍ରିମରାଜରାମପଣ୍ଡିତପରାକରପୂର୍ବ
 ପଦ୍ମତୋଳିତବିପ୍ଳବମଣ୍ଡଳମଣ୍ଡନାୟିତ୍ରପ୍ରତାପଚଣ୍ଡମାର୍ତ୍ତଶ୍ରୀସ୍ୟ
 ବହୁଗାରଗଜବାଳିରହା କରସାନନ୍ଦାଲିଙ୍ଗନ ପରଶାୟିତ
 ବ୍ରାହ୍ମାନାୟାପୁରୁର୍ଜୟ ଖର୍ବୀକୃତାରଗବପବତଦ୍ବଦଶପବତ
 ସବଦୁର୍ଗମଦ୍ବାଦଶକୂଟବାସିନଃ ପ୍ରତାପରୁଦ୍ରଦେବ-ନାମ,
 ଧେୟସ୍ୟ ସୁତଲଦେବସଂଜ୍ଞକନ୍ତ୍ରନୟୋ ଯଦୁମଣିନାମ୍।
 ପିତୃବ୍ୟେନ ସାର୍ବଂ କୃତସମ୍ବନ୍ଧୋଽପି ମଦାନ୍ଧଃସକଳବଳକଳିଂ
 ତୋଽପି ସମରାଜ୍ୟେଣ ପରାସ୍ତଃ

ଅପିଚ—ଭୂପଂ ସବତୟପ୍ରଦଂ ଗତଭୟଂ ତଂ ବାମଡ଼ାଖ୍ୟକ୍ଷିତ—
 ଖ୍ୟାତଦ୍ବାଦଶକୂଟ-କୋଟରକୃତାବାସଂ ମହାଭୋଗିନଂ । (୧)
 ରାସୁସ୍ତବନରେନ୍ଦ୍ରଂ ହସ୍ତକୁଟାଳଂକାରରହାୟିତୋଽ
 ଯହାଦ୍ବୋ ଭୁଜଗୀତକାର ସହସା ଚନ୍ଦ୍ରେର ଚିତଂ ଭୁବ । ୩୩

ଅନଙ୍ଗ—(ସବିଷ୍ଣୁୟଂ) ସଖେ !

ବନ୍ଧୁନପି ଜଗନ୍ନିବାଳଭଦ୍ରସ୍ୟ ଭୂପତେଃ
 କଥଂସୁତଲଦେବେନ ଯଦ୍ବିମାସୀଦହୋ ବଦ । ୩୪

(୩) ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜପ୍ରତିଧୂଃ-ରାଜାରମଃ (ସୁବେଦାର)

() ବାରକୋଟ ଇତି କଥ୍ୟତେଽଧୁନା ।

ପ୍ରିୟଂ—(ସଂସ୍ମୃତଂ)

ଚୟୋର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତଂ ଧରାଲୋକେଶ୍ଵରୀଦୃଷ୍ଟଚରଂ ସଶେ ଗନ୍ତାୟୁକାରଣା-
କ୍ଳାତଂ ନ ତଦ୍‌ବଚନଗୋଚରଂ । ୪୦ ।

ତଥା ତତ୍ତ୍ଵୟୁତାଂ ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ରସେବାଗତାସୁରପ୍ରଭୁସହଚରେଣ
ମୟା ଯଥେହ ସ୍ଥିତା ତଦା ଦୃଷ୍ଟଂ ।

ଘରଣୀବଳଭଦ୍ରଭଞ୍ଜନପଦେଃ ଶ୍ରୀବାମଦେବାଭ୍ୟଃ

ଶୂରବ୍ୟୁତ୍ତରିଃକରାଷ୍ଟସୁମଣିପ୍ରୀତା କମାୟାନଭୁତ୍ ।

ତସ୍ୟୋଦ୍ୟନ୍ତିଜପାଣିପୀତନମହେ ତେଜସ୍ବିନୋ ମାନନଃ

ଶୀଳେନାପି ବିଶାଳଗର୍ଭଗୁରୁଣା ତେନାବହେଳଂ କୃତଂ । ୪୧ ।

ତତଃ—ସହୋଧଂ ରୁଦ୍ରଦେବାମୂଳଜନିତନିଜାବଜ୍ଞୟା ଦାସ୍ୟମାନଂ

ଚିତ୍ତେ ସସ୍ଥାପ୍ୟ ଗୁଡ଼ଂ ସପଦ ବଳୟୁତଃ ସ୍ଵୀୟଦେଶଂ ବିବେଶ

ନୋଷ୍ଠୀଷଂ ଧାରୟେୟଂ ନିଜଶିରସି ପୁନସ୍ତଂ ନ ଜିହା କଦାଚିତ୍

ଜଳ୍ପନ୍ ସଂକଳ୍ପମଲ୍ଲେତରମଥ ଶପଥଂ ଶ୍ରୁତୃପାଦେ ତକାର । ୪୨ ।

ତଦ୍‌ବେଚନ୍ୟୁକକାରଣଂ ନାମ ।

ଅନଙ୍ଗ—ତତଃ କିଂ ପ୍ରବୃତ୍ତଂ ।

ପ୍ରିୟଂ—ତତଃ ସ୍ଵାନୁଜାବଜ୍ଞାବଜ୍ଞପ୍ରା ଉତ୍ତରପଦେହୁ ଦୟସାଗରନ୍ତରଂ

ରୋଷବାଡ଼ବ-ବୈଶ୍ଵାନରେଣାଧିଷ୍ଠିତଂ । ତତଃ ସ ନୃପତଃ

ସକଳବିଷୟାଧିକୃତଂ ସିଦ୍ଧିସାମନ୍ତରାୟ-ନାମଧେୟଂ ବ୍ୟବ-

ହର୍ତ୍ତ୍ଵରମାଦିଦେଶ ।

ଯଥା—ଆମାୟୁତାଂ ସେବକଭୂପୟଃ,

ଶୀଘ୍ରଂ ଚ ସଜ୍ଜାନ୍ନିୟୁତାଂ ବଳୋଦୟଃ ।

ପ୍ରତାପରୁଦ୍ରାମୂଳକଶୂରକ୍ତଂ

ପାତୁଂ ମମାକାଂକ୍ଷତ ଚନ୍ଦ୍ରହାସଃ । ୪୩ ।

୧) ଏକସ ନିତରଂ ବିଳାସପ୍ରିୟଂ, ଅନ୍ୟସ ବୁଦ୍ଧସ୍ଵର୍ଗଂ ।

ତତଃ ସଥାର୍ଥନାମାଂଶିଲବୃଦ୍ଧିସିନ୍ଧୁଃ

ସିନ୍ଧୁର୍ନୁପାଞ୍ଜିତନମୁନୌଳଃ ।

ନୂଳନ୍ ପ୍ରକୋପାଦବଳସଂଗ୍ରହାର୍ଥଂ

ଶୁଣୁ ଶୁଣନ୍ ସ୍ତ୍ରୀୟସଦ୍ଘଂ ବିବେଶ । ୪୩

ତତଃ ପ୍ରଥମତଃ । ଆଗମାର୍ଥଂ ସ ଭୂତାନାଂ ସ୍ଵଭୂପବଶବର୍ତ୍ତନାଂ

ପତ୍ରିକାଂ ପ୍ରେଷୟାମାସ ରଜଶାସନଚିହ୍ନିତାଂ । ୪୪ ।

ତତଃ ସ୍ଵଦେଶୀୟସକଳସୈନ୍ୟପାଳାନାହୂୟ ସମାଦିଶତ୍—

“ସ୍ତେ ଗରଃ ସୈନ୍ୟପାଳା ରଣଭୂବ କୁଶଳାଃ ପ୍ରୋକ୍ତିସଜ୍ଜୀର୍ଣ୍ଣିକାଳା

ଆଜ୍ଞାଂ ଶ୍ରୀଭୂମିଭର୍ତ୍ତୁଃ ଶୃଣୁତ ଗୁରୁରୁଷୋ ମଂଷୁ ସଜ୍ଜା ଭବଧ୍ଵଂ ।

ଯେ ନାୟାସ୍ୟନ୍ତ ବେଗାନ୍ତମ ବିଷୟଗତାଃ ସୈନ୍ୟପାଳାଃ ସସୈନ୍ୟାଃ

[୧] ପାଶଶ୍ଚାନ୍ ଦଣ୍ଡସ୍ଵେପ୍ରାନ୍ତକଟକଟୁବଚନୈର୍ହର୍ତ୍ତ ମାମାଦିଶସ୍ତ୍ରଃ । ୪୫ ।

ଅତଃ ଶୀଘ୍ର ସଜ୍ଜୀଭୂୟ ସସୈନ୍ୟାନାଂ ଭବତାଂ ପଥ୍ୟମସାଗମନଂ”

ଚକ୍ରତ୍ଵା “ଶ୍ରୀମହାରଜସ୍ୟାଜ୍ଞା ମସ୍ତକଧୃତେତି ପ୍ରଣମ୍ୟ ସ୍ଵସ୍ଵସୈନ୍ୟ-

ସକଳନାୟ, ଯୁଦ୍ଧଶୈଳ୍ୟୋରୁଃ କୃତଭୂଜାଘୋଷନାଃ ସୈନ୍ୟପାଳାଃ

ପ୍ରଚେକ୍ତଃ ।

ତେଷୁ ଗଚେଷୁ

ଆଜ୍ଞାପତ୍ରଂ ପୁରୋ ଦତ୍ତା ଭୂପାଳାଗମନାୟ ସଃ ।

ବିସୂର୍ଜ୍ୟ ଚ ବଳାଧିକ୍ଷାନ୍ ଗୃହାନ୍ତଃ ପ୍ରାବଶତ୍ଵା । ୪୬ ।

ଇତି ତତ୍ତ୍ଵାୟୋଽଙ୍କଃ

—*—

(୧) ପାଶଶ୍ଚାଃ ସର୍ବଲଙ୍ଘିନଃ ଇତ୍ୟମରଃ; ପାଶଶ୍ଚ ଇତି ରୂପାନ୍ତରମପି

ତଥାହି — ପାଳନାକ ହୟୀଧର୍ମଃ ପା'ଶବେନ ନିଗଦ୍ୟତେ

ତଂ ଶଶ୍ଵସୁନ୍ତି ତେ ଯସ୍ମାତ୍ ପାଶଶ୍ଚାସ୍ତେନ ହେତୁନା । ଇତି ।

ଚତୁର୍ଥୋଽଂକଃ.

ଅନଙ୍ଗ — ତତଃ କଂ ପ୍ରବୃତ୍ତଂ ।

ପ୍ରିୟଂ — ତତଃ କତିପୟଃବସେଷୁ ଗଚ୍ଛନ୍ତି ।

ଯେ ତତ୍ତ୍ଵାସନବର୍ତ୍ତନୋ ନୃପବରା ସୁଦୈକବଦାଂକରା—

ସ୍ତେ ସର୍ବେ ପ୍ରବଳେୟୁତା ନୃପବଳେରସାଗତାଃ ସଦ୍‌ବରାଃ ।

ସିନ୍ଧୁସ୍ଥାନମିଳିତାନ ବଲ୍ଲେକ୍ୟ କଳିତାଂ ସର୍ବେ ବାଳେଃ ପ୍ରୋକ୍ତାନ୍

ସାରଣୀବଳଭଦ୍ରଭଞ୍ଜନୃପତେଃ ଶୀଘ୍ରଂ ଜଗାମାନ୍ତକଂ । ୧ ।

ତତସ୍ତେନ ବଦାଞ୍ଜଳିନୋକ୍ତଂ—

ଯଥା—ଭୃଦାଞ୍ଜୟା ମହାରାଜ ସୁଷ୍ଟୁକ୍ତାସନବର୍ତ୍ତନଃ

ଭୃପାଳାଃ ମିଳିତାଃ ସର୍ବେ କଳିତା ବହୁସୈନିକେଃ । ୨ ।

ତତସ୍ତଦ୍‌ବଚନଂ ଶୁଭ୍ରା ସାନନ୍ଦେନ ନୃପତିନୋକ୍ତଂ—ହନ୍ତ ସର୍ବେ
ସମାଗତା ଏବ ।

କେ କେ ସମାଗତା ଭୃପା ମଦାଞ୍ଜାପରିପାଳକାଃ

କାଦୁର୍ଗ୍‌ଲେଷୁ କଳିତାଃ ସିନ୍ଧୋ ଚକ୍ରଦ ଚତୁର୍ତ୍ତାଃ । ୩ ।

ଇତ୍ୟୁକ୍ତ୍ଵା ତନ୍ମୁପତିମଣ୍ଡଳଦର୍ଶନୋଽସୁକେନାନ୍ତରଙ୍ଗଜନସୁକ୍ରେନ୍ ସଞ୍ଜା
ବ୍ୟବହର୍ତ୍ତ୍ଵା ସାକଂ ପ୍ରାସାଦଶିଖରମଧୁଷିତଂ ।

ତତଃ—ସ ପୃଷ୍ଠୋ ଭୂମିପତିନା ମତିମାନ୍ ଧରଣୀଧରାନ୍

ବ୍ୟାଖ୍ୟାତୁମୁପଚକ୍ରାମ ଶକ୍ତିଧୃକପରାକ୍ରମାନ୍ । ୪ ।

ଯଥା—ରାଜନ୍ ତଲେକୟ—ଅପୁମସ ସୁକିନ୍ଦାଂଶ୍ୟନଶଶଭୂପତି-
ବିଭ୍ରାତ ।

ଯଃ, ଧରଣୀମୟୁତସଂଖ୍ୟେଃ କମ୍ପୟନ୍ ସାରମୁଖେଃ

କରଧୃତକରବାଳେଃ କଣ୍ଠସଂସକ୍ରମାଳେଃ ।

ସୁଜଗପବନନିଦାକାରିଭବାକିରୁଣେଃ

ହରିଲସତି ସୁକିନ୍ଦାଭୂପତିର୍‌ରତୋଽପି । ୫ ।

ଅପି ଚ— ସମରପରମଚଣ୍ଡଃ କୁଣ୍ଡଳାସକ୍ରଗଣ୍ଡଃ
 କରକଳତକୃପାଣଃ କାଶ୍ୟପୀପଞ୍ଚବାଣଃ ।
 ଶ୍ଵେତବଳନିହନ୍ତା ମଉଦନ୍ତାବଳସ୍ଥଃ
 ପରିଲସତ ସୁକନ୍ଦା-ଭୂପତିଦୂରତୋଽପି । ୬ ।
 ଏତସ୍ମିନ୍ନିତଂ ବ୍ରାହ୍ମଣଘଟପାଳଂ ନୃପଂ ପଶ୍ୟ । ୭ ।

ଯଃ—ଞ୍ଚକ୍ଷରୈଃ ପଞ୍ଚସହସ୍ରଶୂରୈଃ ସ୍ୱତୋ ଦଧତ୍‌କାଞ୍ଚନମୁଷ୍ଟିରୁଷ୍ଟିଂ
 ଅୟଂ ନରେନ୍ଦ୍ରଃ ଶକ୍ତ ଗରେନ୍ଦ୍ରଃ, କରସ୍ଥିତୋ ଭୃତ
 ମସ୍ତ୍ରମହେନ୍ଦ୍ର ! । ୮ ।

ଇମମାମୁକୂଟପାଳକଂ ମଙ୍ଗରାଜଂ ପଶ୍ୟ ।

ଯଃ, ପୁରମୟମତମଃ ପଞ୍ଚଶ ଶସ୍ତ୍ରଭଞ୍ଜି—
 ହନୁବନ୍ଧିତବର୍ମା ଚଣ୍ଡସଗ୍ରାମକର୍ମୀ ।
 ଦ୍ଵିଦଶଶତଭୂରଜୈଃ ସାଶ୍ଵବାରେଃ ସୁଭୂଜୈଃ
 ପରିକଳତସମାଜୋ ରାଜତେ ମଙ୍ଗରାଜଃ । ୯ ।
 ଇତୋଽପି ତେଜାଶ୍ୟଦେଶଭୂପମବଲ୍ଲେକୟ ।
 ଯଃ ସଦାସମରପୂଜିତୋ ଦଶଶତାଶ୍ଵରହୈସ୍ୱତୋ;
 ରୟାଧିକହୟାସ୍ଥିତୋ ବଳୟୋତ୍ତତୋ ବିଶ୍ଵତଃ ।
 ବିଘ୍ନିର୍ଘ୍ନିରୟୁସତୟଂ ଲସଦସିଦ୍ଧୟଂ କଂପୟନ୍
 ଜୟଂ ତବ ଭୟଂ ରୂପେ ରୟମସଂସାୟଂ ଧାସ୍ୟତି । ୧୦ ।
 ଇତୋଽସ୍ୟେତଦଭ୍ୟର୍ଷ୍ଟିତୂର୍ଣ୍ଣମିଳିତମପରଭୂଂ ଲଂ ନିଭାଳୟ !!
 ଅୟଂ ସାଶ୍ଵାରେହୈର୍ଦଶଶତସିତାଶ୍ଵୈଃ ପରିବୃତୋ
 ଦଧତ୍ତଳଂ କଲ୍ୟାଂ ରପୁରୁଧୁରଦବେଦ୍ୟାସଧିବିବଂ ।
 ପୁରସ୍ଥେ ସୈନ୍ୟାନାଂ ବିଲସତ ନଟନୀଳଭୂରଗେ
 ତନୁହୋଦ୍ୟଦ୍ଘାସୋ ଦଶପୁରମହାପାଦନୁବତଃ । ୧୧ ।

ଏତନ୍ନି କଟମଟଳଂ ନଟଭଟ୍ଟରୟମୟଂ ପଣ୍ୟ

ଉରଶ୍ଚଦୋଲ୍ଲସତ୍ତନ୍ନୁ ବିଭାତ୍ୟୟଂ ଦଧନ୍ତୁଃ
ସହସ୍ରମାଳବାଜିଭଃ ସିତାଶ୍ୱଗଃ କୃତାଜିଭଃ ।
ପ୍ରୟୁକ୍ତିଗଣ୍ଡମଣ୍ଡଳଃ ଷ୍ଟୁ ରସ୍ତୁ ରତ୍ନ-କୁଣ୍ଡଳଃ
ପ୍ରତାପବୃତ୍ତପ୍ରଭାକରଃ ସ କର୍ଣ୍ଣକର୍ଣ୍ଣରାଶ୍ୱରଃ । ୧୨ ।

ଏତସ୍ମାନ୍ନି ଗତମପରତ୍ୱଧରମବଲେକୟ ।

ଚକ୍ଷୁସ୍ତସ୍ୟହସ୍ରମାଳତୁରଗୈଃ ପଂକ୍ତୀକୃତେନ୍ଦୁର୍ଦ୍ଧରେ
ରଶ୍ମୀରୋହବଳାପକୃଷ୍ଣକବକୈରପ୍ୟଗ୍ରସ୍ୟାନୋସ୍ତୁ ନିଃ
ୟୁକ୍ତଃ କୁଳକରଃ ପୁରତ୍ତକରବରସ୍ତନେ ହଦାଜ୍ଞାକରଃ
ଶ୍ରୀମାନେଷ ବିରାଜତେ ଶିଥିପତେ ପାଳାଶ୍ୟଭୂପାଳକଃ । ୧୩ ।

ଏତେ କନକକଙ୍କଶକେୟୁରକୁଣ୍ଡଳାଦ୍ୟାକଳ୍ପକଳିତକାୟା ଅସ୍ତ୍ରୋଃ
ଭୂପାଳା ମହେଶ୍ୱରମଣ୍ଡଲେକପାଳା ଇବ ଭବନ୍ତଂ ଦ୍ରଷ୍ଟୁ
ମୁପାଗତାଃ । ଇତି ।

ବ୍ୟବହୃତ୍ୱେତ ସଂଖ୍ୟାତଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ତଦ୍ରାଜମଣ୍ଡଳଂ
ଦ୍ରୁତଂ ସ ନୃପପାଥୋଧିରତିବେଳୋସ୍ତୁ କୋଟଭବତ୍ । ୧୪ ।

ତତଃ ସଂଖ୍ୟାତଃ ସେନାକଳକଳଂ ଶୁଭ୍ରା ବ୍ୟବହୃତ୍ୱେ ଖୁଳଂ ।

ରାଜନ୍ ମୁଷ୍ଟଦ୍ୱଳମିଦଂ ବିଲେକୟ ।
ପୁରତେୟଂ ଧରା ରାଜନ୍ ମୁଷ୍ଟଦେଶନବାସିନଃ
ନିର୍ଦ୍ଦୋଷେଣ ବଲୋଘସ୍ୟ ସାଗରସେଧବ ଗର୍ଜତଃ । ୧୫ ।

ଅପି ତ—ଏତାନ୍ ପଣ୍ୟ ସମାଗତାନ୍ ନରପତେ ସ୍ୱେଃ ସ୍ୱେ ବାଲି-
ରାବୃତାନ୍

ମୁଷ୍ଟତ୍ୱସୈନ୍ୟପୟୋନିଧେବିଲସତୋଦୀପାୟିତାନ୍ ଭବତଃ
କଂ ତ ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣମପ୍ରକମଣେର୍ଲଙ୍କାପ୍ରୟାଣୋସ୍ତବେ
ନାଗୈଃ ଲାଶଗଣୈରବ ଶିତଧର ଏତେ ପୁଲକେ ବୃତଃ । ୧୬ ।

ସଜନିମାଂସୁସୂସୈନ୍ୟପୁରୋଗତାନ୍ କଳିତାଂବେଶାନୁ
 ଶ୍ରୀଗଦାଧରଭଞ୍ଜପ୍ରଭୁଞ୍ଜନଶ୍ଚସେନାପତାନ୍ତୁଞ୍ଜନୁରଞ୍ଜସମାରୁଡ଼ାନଶ୍ଚ
 ଦଶଦନ୍ତସନ୍ନିଭାନ୍ ନିଭାଲୟ ।

ତପେମଂ ପୁରତଃ ପଶ୍ୟ —

ପ୍ରଶର-ତରତୁରଞ୍ଜେ ଦିବ୍ୟଦେଷିଭଞ୍ଜେ —

ଜିତଜଳଧିତରଞ୍ଜେଃ ସାନ୍ନ ସଞ୍ଜାକୃତାଞ୍ଜେଃ ।

ଶତଶତପରସଂଶୋଭାଂ ତ ରୁଞ୍ଜାତପୁଷ୍ପେ

କଳିତସମରବେଶଃ ଶ୍ରୀଗଦାଭଞ୍ଜ ଏଷଃ । ୧୬ ।

ତସ୍ମାତ୍ସ୍ଥିତିମିମଂ ପଶ୍ୟ —

ନବତଶତକସଂଶୋଭାଂ ତାଜସ୍ରସଂଶୋଃ

ପ୍ରମଦକଳିତହାସ୍ୟେଃ ପ୍ରୋଲ୍ଲସଜନ୍ମହାସ୍ୟେଃ ।

ପରିବୃତନିଜପାଶ୍ୱଃ ଶତ୍ରୁଦ୍ୱୟସ୍ୱଦଶ୍ୱଃ

ସରବଲଗଜ୍ୟାହିଃ ଶୋଭତେ ବହୁସିଂହଃ । ୧୭ ।

ଉତୋଽସ୍ୟପରଂ ପଶ୍ୟ ।

ଧୃତାନନ୍ଦେଃ ସ୍ୱନାକଳିତନଳକୈରେଷ ବଳିଭଃ

ସମାଗାଣ୍ଡୀଭ୍ୟଶ୍ଚିଃ ଖଖଗବସୁସଂଖ୍ୟାପରମିତୈଃ ।

ରଶପ୍ରୋଦ୍ୟଦ୍ୱିଦ୍ୱିତ୍ୱଦରଦକରବାଲାଞ୍ଜିତକରେ

ଘନଶ୍ୟାମୋ ଦେବସ୍ତୁରଗବରପୁଷ୍ପେ ବିଲସତ । ୧୮ ।

ଉତସ୍ତ—

ଞ୍ଜୁରଦ୍ୱିଧାରୀନୁଷ୍ଠେଃ ଶିତତରଣସେଭିନକରଭା—

ରଶାଶ୍ରୀକ୍ରାଶ୍ରୀନ୍ଦ୍ରେଃ ଖଖଗମୁନସଂଖ୍ୟାପରମିତୈଃ

ଧୃତାସିଃ ସଂଗ୍ରାମପ୍ରକଟକବିଭାବଃ ସ ରବଭା—

ବିଭାଖ୍ୟାଭୈର୍ବାରସ୍ତୁରଗବରଗଣ୍ଡୁଶିଖରଃ । (୧) । ୨୦ ।

୨୦ । ସଂଗ୍ରାମପ୍ରକଟକବିଭାବଃ — ଯେନ ସୁକେ ପ୍ରଦର୍ଶିତା ବେଗବତ୍ତ୍ୱ

(୧) ଶିଖର ଇତି ସଂଜ୍ଞା ନ ତୁ ଶିଖରଃ ।

ଇତଃ—କରପ୍ରୋଦ୍ୟକାପିବିଗତପରିଚାପିଷ୍ଠ ବଳିଭଃ
 ପଦାତେନିର୍ଯ୍ୟାତେଃ ଖଖରସସଂଶ୍ୟଃ ପରିବୃତଃ ।
 ଚରୁସେଶ ଭ୍ରାଜନ୍ ସମରରପୁବିଶାସଜନକୋ
 ମହାପାତ୍ରଃ ସୋଽୟଂ ଲସତ ରଘୁନାଥୋଽହ ତୁରଗେ । ୨୧

ଇତଃ—ପ୍ରଚଣ୍ଡେଃ କାଣ୍ଡାରେବଲଭରୟୁତାଭେନ କଳତେଃ
 ପରାତଃ ଶ୍ଵେତାଶ୍ଵୋପରି-ପରଲସନ୍ ବର୍ମିତତନ୍ତୁଃ ।
 ସକାଣ୍ଡଂ କୋଦଣ୍ଡଂ ଦଧଦଧୁକଚେଜୋବଲସିତଂ
 ବୃହଜ୍ଜାଲଃ ସୋଽୟଂ ସ୍ଵବଳପୁରତୋ ଭାତ ନୃପତେ । ୨୨

ଇତଃ—ଧନ୍ବର୍ଜରେଃ ସଙ୍ଗରସଙ୍ଗଦୁର୍ଭରେ—
 ଗିତଶ୍ରମେ ବୋଦସହସ୍ରସଂଖ୍ୟକେଃ ।
 ବୃତଃ ସିତାଶ୍ଵସ୍ଥିତଏଷ ରାଜତେ
 କୃପାଶପାଣିଭଗବାନ୍ ସ ପଶ୍ଚିତଃ । ୨୩

ଇତଃ—ଧନ୍ବର୍ଜରେ ନେତ୍ରସହସ୍ରସଂଖ୍ୟେ—
 ଶ୍ରଦ୍ଧର୍ଜସଂଖ୍ୟରସିପାଣିମୁଖେଃ ।
 ସମାବୃତଃ ଖଡ୍ଗଧରସ୍ତୁରଙ୍ଗେ
 ବିରଜତେ ମୋହନଦାସ ଏଷଃ । ୨୪ ।

ତତଃ ସ ଭୂପାଳଃ ସକଳବଳବିଲେକନଜାତକୌତୁହଳଚରଣ-
 ଚରଦ୍ରବୟୋଃ ମୈତ୍ରୈକମାହୁୟ ଶ୍ଵତମୁହୂର୍ତ୍ତେ ନିର୍ଣ୍ଣେତବ୍ୟ
 ଇତ୍ୟାଦିଶ୍ୟାନ୍ତଃପୁରଂ ଓ ବିବେଶ ।

ଇତି ତ୍ରେଥୀଂଶଃ

ପଞ୍ଚମୋଽଙ୍କଃ

ଅନଙ୍ଗ କଳେବରଃ—(ସାଷ୍ଠର୍ଯ୍ୟଂ) ଅହୋ ନୃପସ୍ୟ ମଣ୍ଡଳେଶ୍ଵରନ୍ତଃ
 ଯସ୍ୟାନେକଭୂପାଳାଃ ସେବଙ୍କାଭବନ୍ତି ।

ତଦା ରାଜା କିମାଜ୍ଞପ୍ରଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ଵା ତଦ୍ବଳମଣ୍ଡଳଂ

ଯୁଦ୍ଧାରମ୍ଭଂ ପୁନଃ ଶ୍ରୋତୁଂ ଜାୟତେ ମେ କୁତୂହଳଂ । ୧ ।

ହେୟଂ—ତତୋ ନୃପତିଶାସନାତ୍ ଦୌବାରକୈର୍ଯ୍ୟଥୋଚିତଂ କୃତ-
 ପ୍ରବେଶାସ୍ତେ ଭୂପା ଉପାୟନାନି ପୁରୋ ନିଧାୟ ଦିକ୍ପାଳା
 ମହେଶ୍ଵରସ୍ୟେବ ତସ୍ୟ ପାଦୌ ପ୍ରଣେମୁଃ । ତତସ୍ତେ
 ନୃପତିନା ସ୍ଵାଗତପ୍ରଶ୍ନାନୁଗ୍ରହସଂଭବତା ବିସ୍ମୟାତ୍ ସାନଂଦାଃ
 ସ୍ଵସ୍ଵଶିବରଶ୍ଚ୍ୟୁଦିଶଃ । ତତ୍ପ୍ରାସାଦାନି ଯିୟୁଃ । ତେଷୁ
 ନିର୍ଗତେଷୁ ଦୌବାରକଃ ଶୀଘ୍ରଗତଃ ପ୍ରବିଶ୍ୟ ବଢ଼ାଂଜଳି-
 ନିମ୍ନଗିରା ଜଗାଦ—ରାଜନ୍ ବଳାଧଂକ୍ଷବରଃ ପ୍ରବିଷ୍ଟାୟୁର୍ଦ୍ଧର୍ଗ-
 ନେଃକ୍ତା ବିଲସପ୍ତଃ ।

ତତୋ ନୃପଃ କିୟା କଳିତବାରବେଶା ଯୁଦ୍ଧଶୂଭା-
 ବଦ୍ଧାଦିବା ଦୋଧବଭଞ୍ଜପ୍ରଭୃତୟୋଽସ୍ତ୍ରବଳାଧ୍ୟକ୍ଷା ହନୁ-
 ମଦାଦୟଃ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରମିବ ନିଜକୁଳକୁମୁଦତନ୍ତ୍ରଂ ତଂ ପ୍ରଣମ୍ୟ
 ଯଥୋଚିତାସନାନ୍ୟଧ୍ୟାସାମାୟୁଃ ।

ତତସ୍ତତ୍ସନ୍ଧ୍ୟାମେବ ଧୃତମଙ୍ଗଳାକଳ୍ପା ଦିକ୍ପାଳକଳ୍ପା
 ଭଗବନ୍ନାବାତପ୍ରଭୃତୟୋଽସ୍ତ୍ର ଜାତଭ୍ରାତରଃ ଶ୍ରୀରାମଦେବ-
 ଭଞ୍ଜସଞ୍ଜକନୃଂଜୁଳଂ ଯୁଦ୍ଧମହାମହାରୁହସାଜଭୂତଂ ପୁର-
 ସ୍ଵତ୍ୟ ସଂସଦି ପ୍ରବିଷ୍ଟାଃ ।

ତତଃ ପ୍ରବିଶ୍ୟ ଭୂତତଂ ନହା ଭ୍ରାତରୋଽନେନ ହୃତୈଶିଶଃ
 ଯଥୋଚିତଂ ଯଥାସ୍ଥାନମୁପବିଷ୍ଟା ନୃପାଜ୍ଞୟା । ୨ ।

ତେଷୁ ଉପବିଷ୍ଟେଷୁ

ଆଗଚ୍ଛନ୍ତି ମହାପାଳା ଯେ ଚ ପୂର୍ବମୁପାଗତାଃ
 ଇତିଭୂମିପତିଭୂଂୟୋ ଦ୍ଵାରପାଳମୁପାଦିଶତଃ ।
 ତତୋ ନୃପତିଶାସନାତ୍ ଝଟିତ ପାଦଗୁରୁ ନୃପାଃ
 ପ୍ରବିଶ୍ୟ ସଦସୀଶ୍ଵରଂ ତମୁପନମ୍ୟ ପାଶୋଽସ୍ଥିତାଃ ।
 ତତଃ ସକଳବାନ୍ଧବାନ୍ ନୃପତିମଣ୍ଡଳଂ ଗୁରତଂ
 ନିରାଶ୍ୟ ସ କୃତସ୍ମିନୋ ନୃପତିରକ୍ରମୁତେ ବଚଃ । ୪ ।

ଅଥା — ଶସ୍ତ୍ରାଦାତାହତାରିଦ୍ଵିପନରତୁରଗନ୍ଧବ୍ୟରକ୍ତାତରୌଦ୍ରେ
 ଯୁଦ୍ଧେ ପ୍ରାତାପରୁଦ୍ରେଃ କ୍ଷତଜମୟୁଜଲୈର୍ମନ୍ତ୍ରପାଶାଭିଷେକଃ ।
 ନୂନଂ ଲୋକେଶପୃଷ୍ଠାସ୍ତଦବନିପତୟୋ ବ୍ରାତରେ ବନ୍ଧୁବର୍ଗାଃ
 ଯେ ଗୁନ୍ଦ୍ୟ ସୈନ୍ୟପାଳା ନିଜନିଜପୂତନାଃ ପାଳୟନ୍ତଃ ପ୍ରୟାନ୍ତୁ । ୫ ।
 ଇତ୍ୟାଦିଶ୍ୟ ଶିଖିଶାଦିକମଥ ନୃପତିମଙ୍ଗଳାରେପଣଂ ଦ୍ରାକ୍
 ସ୍ଵାକୃତ୍ୟ ସ୍ଵସ୍ତିବାଚଂ ଗଣକଗଣମତେ ସନ୍ଧୁହୃତୈ ଜୟାଂଶ୍ୟ
 ଧୂବା ମାଙ୍ଗଲ୍ୟବେଶଂ ହୃଦି ନିଜବିଜୟଂ ଧାତମାନଃ ସ୍ଵଦେବଂ
 ନହା ଶତ୍ରୁଜୟାଂଶ୍ୟଂ ଶୁଭଦମଳକୁଥଂ ନାଗମଧାରୁରେହ । ୬ ।

ତତଃ ମହାପୁରାନ୍ ଦକ୍ଷିଣପାଶ୍ଵସଂସ୍ଥାନ୍
 ପ୍ରଣମ୍ୟ ବାମସ୍ଥିତିଭଦ୍ରକୁମ୍ଭାନ୍
 ବିଲୋକ୍ୟ ଶୃଣ୍ଢିକ୍ ଜୟଶଙ୍ଖନାଦଂ
 ଧରାଧିପୋ ହୃଷ୍ଟମନାଃ ପ୍ରତସ୍ତେ । ୭ ।

ତତଃ ନଦୟା ଭେଦାନୟଶଙ୍ଖବାଣା
 ମୃଦଙ୍ଗନିଃସାଶ-ଗଣେଷୁ ତହ
 ଅଞ୍ଜଳିତୋ ଭୂପତିଶାସନେନ

(୧) ଜୟଧ୍ଵଜଃ ସିଦ୍ଧିମତେ ନିଶାତଃ । ୮ ।

(୧) ସିଦ୍ଧିମତଃ, ପବିତ୍ରପ୍ରାକୃତବର୍ତ୍ତି-ଦେବାୟୁତନବିଶେଷଃ

ଚତଃ ସକଳଭାବଦୃଶ୍ୟ-ମନ୍ଦି-ମିନ୍ଦ୍ରପତିମଣ୍ଡଳପରିବୃତ୍ତେ ରଣୋ-
ତ୍ସୁକେ ଭୂପାଳଶିରେମଣି ଗୋପୁରାଦିଃସରତ —

ସଦାନନ୍ଦମୟେଽଭିଷେଷାନମତ୍ତେ ତସ୍ମିନ୍ ମହେନ୍ଦ୍ରଦ୍ବ୍ୟୁତେ-
ବୀରଶୀବଳଭଦ୍ରଞ୍ଜ ନୃପତଃ ପ୍ରୋଭୂତନେତ୍ରସ୍ତତଃ ।

ଭେରା ବେଶୁମ୍ବଦନମଦଳସନ୍ଦ୍ୟାଶତକ୍ଳସ୍ପନ୍ଦି-

ମି ଜାଲସ୍ତୁତଗୀତିଭର୍ଜୟିତବିଃ ସର୍ବଭେଦେଂ ପୃଷ୍ଠା । ୩

ଅପି ର--ତାରେ: ସିନ୍ଧୋସିନ୍ଧୁପ୍ରାୟଜଳଧରଧାନଧୂଳାରକାରେ--

ଧୂାନିର୍ଦନ୍ତ୍ରବଳାବଦ୍ରବଳକଳିତେର୍ଯ୍ୟାଧସ୍ତେଷାଂନାଦ୍ୟଃ

ଅନ୍ୟୋଽନ୍ୟେନ ପ୍ରବୃତ୍ତେଃ ଶୁଷିରଘନତତାନବସନବଶଦେ-

ର୍ଯ୍ୟିଉପସ୍ଥାନକାଳେ ନୃପନମୁଗିଭିଦୋ ଭୂରଭୂତ୍ କମିତେୟଂ । ୦ ।

ଚତଃ ପୂର୍ବପରସ୍ପାରନଭେଦମିଳଂ ସକଳସକଳୁଳିତାରଂ ସୁଜମାର୍ଗଂ
ନୃପତିଚନ୍ଦ୍ରେଳଂକୁଷଂତ—

ଦୁର୍ବାୟେପ୍ରକଳୋଦ୍ୟଦ୍ବଦ୍ବଳକଳିକଳିଃ ସଦାକାଷ୍ଠାନ୍ତଧାୟି-
ରୁରୈର୍ଯେର୍ଯ୍ୟିଚୌର୍ଯ୍ୟେଽସକଳତନୁମତାଂ ଧୂସ୍ରଶୌର୍ଯ୍ୟେଽପରେଷାଂ

ବାଧୁର୍ଯ୍ୟାଚ୍ କାର୍ଯ୍ୟଭାଜଂ ନିଜବଳନିବଶ୍ଚେନିର୍ଯ୍ୟିତାଂ ହସ୍ତସଞ୍ଜା-
ଗୁରୁର୍ଯେବାକ୍ୟବୋଧୋଽଭବଦବନିପତେର୍ଯ୍ୟିଉନିର୍ଯ୍ୟାଶକାଳେ । ୧୧ ।
ତତୋ ବିଲସନ୍ନାଶ୍ରକୋଦଶ୍ରବତ୍ତୁଫଳକାଦିଭିଃ ସଜ୍ଜାଭୂତେସ୍ତୁରଗାରୁ-
ତ୍ତେରନ୍ତରକ୍ଷେମିନ୍ନାଶାଦିଭିରଷ୍ଟଭିର୍ଦାଧରଭଞ୍ଜପ୍ରବୃତ୍ତିଭିରଷ୍ଟବଳା-
ଧାୟିର୍ଗୁପତପ୍ରବୃତ୍ତିଭିରଷ୍ଟଭୂପାଳିରନୈମିତ୍ତିକଭିଷ୍ଟ ସମନ୍ତତଃ ପରି-
ବୃତଃ ସଭୂଷାଳଃ ସକଳମରୁତ୍ପ୍ରବରବେଷ୍ଟିତୋ ବଳାଭିଭବ ଭୂବଂ
ଭୂଷୟନ୍ ସିଦ୍ଧମଠେ ପ୍ରଥମାବସଥମକରୋତ୍ ।

ଚତଃ ଦୈନିକା ଯଥାସ୍ଥାନଂ ସେନାନିବେଶଂ ଚକ୍ରୁଃ ।

ଇତି ପଞ୍ଚମୋଽଞ୍ଜଃ ।

— — — ୦ — — —

ଗଣେଶକୀଃ

ଅନଙ୍ଗଳେବବଃ — ସଖେ !

ତତଃ କମଳମେଦ୍ଭଜା ସର୍ବସୈନ୍ୟସମାବୃତଃ
ଯୁଗ୍ଧଶୌରୀଃ କୋପାଦିଭଃ ସିଦ୍ଧମଂ ଗତଃ । ୧ ।

ଅପିତ — କେ ବା ସେନାଧିପା ଆସନ୍ ସର୍ବସେନାଧିପଶ୍ଚକଃ
ଦ୍ଵାରୋଗାଃ ପାର୍ଶ୍ଵଗାଃ କେ ବା ନିୟୁକ୍ତାଃ କୁତ୍ସ କେ ଦିଶି । ୨ ।

ପ୍ରିୟଂବଦଃ — ତଦା ନୃପାଳେ ପରପତ୍ନିକାଳେ
ସର୍ବେବିଳେଃ ସିଦ୍ଧମଂ ପ୍ରବିଷ୍ଟେ
ଉଦର୍କଶଂ ସୀନ୍ୟବିଚର୍କିତାନି
ତତ୍ତନ୍ନିମିତ୍ତାନି ହଠାଦ୍ଭବନ୍ତୁଃ । ୩ ।

ସଥା — ମହଂ ମହମମନଗନ୍ଧକଳିତଃ ପଶ୍ଚାଦ୍ଭବତ୍ତୋ ମାରୁତଃ
ପାଶ୍ଵେ ଦକ୍ଷିଣକଃ କୁରଙ୍ଗନିବତ୍ତା ଜଗ୍ଘୁଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଧାବହଃ । ,
ଚକ୍ଷୁର୍ଦକ୍ଷିଣମସ୍ତୁରଦ୍ଭବଧରଣାତ୍ ପୃଷ୍ଠାଣି ଯେତୁଃ ପୁରୋ
ଶରଶ୍ରୀରଳତାଦ୍ରୁତଞ୍ଜନୃପତେନ୍ଦ୍ରସ୍ମିନ୍ ପ୍ରୟାଶୋସ୍ତବେ । ୪ ।

ତତଃ ତାନି ଶିପ୍ରଶୁଭପ୍ରଦାନ ମୁଦିତୋ ଜ୍ଞାତ୍ବା ସ ବିଜ୍ଞାପ୍ରଣାଃ
ସାନନ୍ଦଂ ନିଜପାଶ୍ଵ ସଂସ୍ଥମନୁଜଂ ସ୍ରୋବାଚ ବାଚଂ ନୃପଃ ।
ନୁନଂ ଦ୍ରୁମ୍ୟସି ବାମଦେବ ସମରେ ରୋଦ୍ରେ ଭବଦ୍ଦ୍ରୋହଣଂ
ସ୍ଵଦଂ ବିଦୁତମାହତଂ କମଥବା ପ୍ରାଚୀନଦେବଂ ହୃତଂ । ୫ ।

ତତଃ କ୍ୱ ସିନ୍ଧୁଃ ସିନ୍ଧୁ ରୁଷ୍ୟକ୍ତେ ରାଜା ହୃଷ୍ଟେନ ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷଣଂ
ବ୍ୟବହର୍ତ୍ତୁ ଧୂର୍ଂ ଧର୍ତ୍ତୁ ବିମୁକ୍ତଃ ସମୁପସ୍ଥିତଃ । ୬ ।

ତତ୍ତ୍ଵିନ୍ଦ୍ରପସ୍ଥିତୋ —

ନୃପାଣାଂ ବାହବାନାଂ ତ ମହିମାଂ ସ୍ଵ-ହସାଦ୍ଭବଃ
ପ୍ରସ୍ଥାନଂ ସୈନ୍ୟପାଳାନାଂ ଯଥାଭାବେନ ବିଚିତ୍ରଃ । ୭ ।

ଯଥା—ଅକ୍ଷୌହିଣୀଦକ୍ଷିଣାଗର୍ଭରକ୍ଷୀ

ସେନାପତିଯିତୁ ଗଦାଧରୋଽୟଂ ॥

ବଳାରହଂ ହଃ ସ ଚ ଦଶସେନ—

ତତ୍ତ୍ୱସୈନ୍ୟପାଳୌ ତଦୁପାନ୍ତସଂସ୍ତୌ । ୧୯।

ଅପି ଚ—ଅନ୍ନାକଳାଂଶୁ ମପାର୍ଶ୍ୱସଂସ୍ତଃ

ସେନାପତିର୍ଗଜ୍ଜିତୁ ବନ୍ଧୁସଂହଃ ।

ତତ୍ତ୍ୱସୈନ୍ୟପାଳଃ ପରସୈନ୍ୟଃ କ୍ରୁତ୍ୱା

ଯୁଦ୍ଧାରହଂ ହଃ ସହ ତେନ ଯାତୁ । ୨୦।

ପୁନଶ୍ଚ—ଦେବୋ ଘନଶ୍ୟାମ ଇତି ପ୍ରସିଦ୍ଧଃ

ପ୍ରୟାତୁ ସେନୋତ୍ତରପାର୍ଶ୍ୱସଂସ୍ତଃ

ତତ୍ତ୍ୱସୈନ୍ୟପାଳଶ୍ଚ ବଳଂ ନିରାକ୍ଷ୍ୟନ୍ *

ସଗ୍ରାମସ୍ୟ ହସ୍ତଦୁପାନ୍ତଗୋଽସ୍ତୁ । ୨୧।

ପୁନଶ୍ଚ—ସେନାପତିଂ ଧନ୍ୱିସମୁଦୟନ୍ତଂ

ପୂର୍ବେ ବୃହତ୍କାଲମିମଂ ନୟୁର୍ଜ୍ଜ୍ୱ

ତତ୍ତ୍ୱସୈନ୍ୟପାଳସ୍ତଦୁପାନ୍ତସଂସ୍ତଃ

ସେନାନିରାକ୍ଷ୍ୟଂ ସଚିତଂ କରେତୁ । ୨୨।

ପୁନଶ୍ଚ—

ସେନାୟା ବହ୍ନିକୋଣଂ କଳୟତୁ ଶିଖରଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରନାମା ପ୍ରସାର—

ସୁସ୍ୟାଜସ୍ରଂ ସମୀପେ ବ୍ରଜତୁ ସ ବଳବାଂଶୁଃସାମନ୍ତରାୟଃ ।

ରକ୍ଷନ୍ ବିଶ୍ୟାତବୀର୍ଯ୍ୟଃ କରଣଗଣମତୋ ନୈର୍ଭୀତଂ ନାମକୋଣ

ତଂପକ୍ତ୍ୟାଖ୍ୟେନ ଯୁକ୍ତୋ ବ୍ରଜତୁ ଭଗବତା ମୋହନୋ ଦାସ-

ସଞ୍ଜଃ । ୨୩।

ପୁନଶ୍ଚ—ରଘୁନାଥୋ ମହାପାତଃ କୋଣଂ ବାୟୋରଧିଷ୍ଠିତଃ

ଅଗ୍ରଜନ୍ମା ପ୍ରୟାତୁଗ୍ରୋ ଜାମଦଗ୍ନ୍ୟସମୋ ଯୁଧ୍ୱ ।

କିଂ ଚ—ଉଗ୍ରବାନ୍ ପଣ୍ଡିତଃ ସୋଽୟଂ ବ୍ରାହ୍ମଣୋଽପି ରଚଣାସୁକ୍ତଃ

ସିଂହାନାମଂ କୋଶମାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପ୍ରୟାତୁ ବଳପାଳକଃ । ୧୮।

କିଂ ଚ—ମାନ୍ନାତୃୟୁକ୍ତୋ ହରିଚନ୍ଦନସ୍ତୁ

ପଦାତରୟସ୍ତୁ ନରେନ୍ଦ୍ରୟୁକ୍ତଃ

ଅନନ୍ତଭଂଜୋ ବନମାଳିଭଂଜଃ

ସ କାମପାଳଃ ସ ଚ ପଦ୍ମନାଭଃ । ୧୯।

ଏତେ ମମ ଜ୍ଞାତସମୁଦ୍ଧବର୍ଯ୍ୟାଃ

ପ୍ରଖ୍ୟାତବର୍ଯ୍ୟା ରଣକର୍ମଧୁରୀଃ

ଶରଂ ବଳୋଦ୍ଧସ୍ୟ ପୁରଃସରଂ ଚଂ

ଦ୍ରାବ୍ବାମଦେବଂ ପରିତୋ ବ୍ରଜନ୍ତୁ । ୨୦।

କିଂ ଚ—ଅମୀ ନୃପାଳାସ୍ତୁ ବଳସ୍ୟ ପୃଷ୍ଠଂ

ସ୍ବସୈନ୍ୟୟୁକ୍ତାଃ ପରିପାଳୟନ୍ତୁ

ଅହଂ ବ୍ରଜେୟଂ ବଳମଧ୍ୟସ୍ଥଃ

ପଶ୍ୟନ୍ ସମକ୍ରାନ୍ତ ଧୃକିନଂ ବ୍ରଜନ୍ତୁ । ୨୧।

ଅନ୍ୟେ ଚ ଯେ ମହିବରାଃ ପ୍ରଶସ୍ତା

ମହ୍ତପାର୍ଶ୍ବତଃ ସନ୍ନିହିତା ବ୍ରଜନ୍ତୁ ।

ମମାନ୍ତରଙ୍ଗେଶ ବଳେନ ସାର୍ଦ୍ଧଂ

ହମେବ ତଷ୍ଟାସ ମମୋପକଣ୍ଠେ । ୨୨।

ଏତେ ମହାକାର୍ଯ୍ୟବର୍ଯ୍ୟା ନୃପବିଷୟିମ୍ବ । ଯୁଦ୍ଧଦୁର୍ବାର୍ଯ୍ୟବର୍ଯ୍ୟାଃ

ସକ୍ତା ନିଷ୍ଠିଂଶହସ୍ରା ଜବଜତପବନୋଽଭିଜ୍ଞବାହାଧିରୁତଃ ।

ଜ୍ଞାନାର୍ଥଂ ସ୍ବସ୍ବସେନାପତିକଳିତଚଳତ୍ସବଂ ସୈନ୍ୟପ୍ରବୃତ୍ତେଃ

କୃତ୍ବା ଚକ୍ରପ୍ରମିଂ ତେଽର୍ଶିଳବଳମଭିତଃ ସାବଧାନାଃ ପ୍ରୟାନ୍ତୁ । ୨୩।

ପୁନଶ୍ଚ—ତୌରିକଃ କୃଷ୍ଣପାଦୋ ମେ ସ ଭଗୀରଥସଞ୍ଜକଃ

ନୈଷ୍ଠିକୋ ବହୁବିଭୁନ ହସ୍ତିସ୍ତ୍ରାସେସ୍ୟ ଗଜତାଂ । ୨୪।

ଅନ୍ୟ ଯେ କାର୍ଯକର୍ତ୍ତାରଃ ପଟ୍ଟନାୟକସଞ୍ଜକାଃ

ବଶାଣୟନ୍ତୁ ସୈନ୍ୟଭେଦା ଯଥାଭାଗଂ ଧନାନି ତେ । ୩୧ ।

କିଂଚ—ପରଚର୍ଯ୍ୟାଂ ପ୍ରକୃଷ୍ଟନ୍ତୁ ପରଚର୍ଯ୍ୟାବିଦ୍ୟୋ ଜନାଃ

ସେନାଜୟ ଯଥା ନ ସ୍ୱାଦୁଦ୍ବେଗଃ କସ୍ୟଚିତ୍ସୁ ନଃ । ଇତ୍ୟାଦି

ତତୋ ନୃପତିଶାସନାଦ୍ୟବଦ୍ଭାସ୍ତୁ ଯଥାସ୍ଥାନଂ ସମ୍ପାପିତଂ
କଳିତକଳକଳଂ ତଦ୍ବଳମଣ୍ଡଳଂ ବରୁଣଦିଃସୁଖଂ ପ୍ରତରୁଳ ।

ତସ୍ମିନ୍ନବସରେ

ଚରୁଳ ସେୟଂ ସଧରାଧରା ଧରା

ନ ନିର୍ଭରଂ ତଦ୍ଭରପୀଡ଼ୟା ପରଂ ।

ରିପୋଷ୍ଟ ତସ୍ମିନ୍ ପ୍ରବଳେ ବଳେ ବଳେ

କୃତାନତେରୁଚଳିତେ ମହାପତେଃ । ୩୩ ।

ଅପିଚ —

ଏତତ୍ସୋଶୀଧରାଣାଂ ତତ୍ତନକଟରା ବୈଜୟନ୍ତ୍ୟା ଜୟନ୍ତ୍ୟଃ

କୋପାଦାଧୋରଣାନାମଗଣିତଶୃଣୟଃ ଶ୍ରେଣୟଃ କୁଞ୍ଜରାଣାଂ

ଦୃଷ୍ଟ୍ୱାକୈଶ୍ଚିଣ୍ଡିଶୈଳାନ୍ ସପଦ ପରଶତା ବନ୍ୟମାତଙ୍ଗରୁଦ୍ଧା

ବିଦ୍ରୋହୋଦ୍ରୋକବିଦ୍ରାବଶଧୃତମତୟୋ ବ୍ୟର୍ଥଯତ୍ତା ବରୁରୁଃ । ୩୪

ଅପିଚ—ବସକ୍ରୀଡ଼ାରତାନଂ ପ୍ରତିପଦମୟକାଃ ସଂତୟୋଃ କୁଞ୍ଜରାଣାଂ

ମାହାନ୍ତା ଶାରମୁଖ୍ୟେସ୍ତୁରଗବରଶୂରସୁଷ୍ପାସାଶଦେହାଃ ।

ଏତେ ପ୍ରୋଦାମସେନାନିନଦବହୁତମହାକନ୍ଦରାବକ୍ର ନିର୍ଯ୍ୟଦ୍

ଗମ୍ଭୀରଧାନଦୟାଦିବ ଧରଣିଭୃତୋ ନାଦମାର୍ତ୍ତା ବିତେରୁଃ । ୩୫

ଅପିଚ—ଏତତ୍ସୁ ଧରମୂଳକାନନକୃତାବାସାଃ ଭୂରଙ୍ଗାଦୟଃ

ଶୁଭ୍ରା ଶାର୍ଦ୍ଦତରଂ ଚମୂକଳକଳଂ ପ୍ରାପ୍ତୁର୍ଭିସ୍ତୈତଦ୍ଭୁକ୍ତାଃ ।

ତାସ୍ତେତତ୍ପ୍ରତିନିସ୍ତୁତଂ ପ୍ରତିଭୟଂ ଶୁଭ୍ରା ବହୁନିର୍ଗତା

ଭୂତାଃ ସୈନ୍ୟପଦେମ୍ଭୂତା ବିଦଳିତା ଭିନ୍ନାସ୍ତୁ ଧୂଳୀକୃତାଃ । ୩୬

ଅପି ଚ—ଅଦୌ ଶ୍ରୀବୈଚରଣ୍ୟାୟ ଚନ୍ଦନକଟରପ୍ରକଟଳୀୟେଷୁ ମଙ୍ଗଳ
ସେନାନାଥଃ ସ ଦୁଷ୍ଟଦ୍ୱିଷଦୁରଗବଶୀକାରସୌପର୍ଣ୍ଣମନ୍ତ୍ରଃ ।

ସିଦ୍ଧିଂ ଦା(ଯା)ତଃ ପରାମିଦମଚଳଦୟାସୁଖୋଦାରୋଦ-
ସ୍ତଦ୍‌ଗର୍ଭସ୍ଥାୟୁକାଶୀବିଷନବହସମାର୍ଚ୍ଚଣାଦ୍‌ସ୍ତକାର । ୩୭।

ଅପି ଚ—ଅଶ୍ରିତ୍ୟେତଦ୍‌ପରାବ୍ରହ୍ମଣରରପୃଥ୍ୱରୂପଗ୍ରାଣିତଞ୍ଚ —

ନୁଲ୍ଲୋଚୀଭୂୟ ରଙ୍ଗଭୂରଗଖୁରୁପୁଟୋଦ୍‌ଧୂତଧୂନିନକାୟଃ ।

ଚଣ୍ଡାଂଶୋଦୁର୍ନିବାସନ୍ ପ୍ରଖରତରକରନ୍ ବାରମ୍ଭନ୍ ଦତ୍ତତାପାନ୍
ଶୁଭାଦାନାଦ୍‌ଧୂନିନଃ ସପଦ ଗତଭଦ୍ ତାପସୁକୈର୍ଜହାର । ୩୮।

କିଂଚ—ଦଳାଗ୍ରଧାବକରପାଦସଙ୍ଗମାଦ୍

ବହାୟୁ ଭୂମୀଚଳମାଶୁ ପାଂଶବଃ

ସମୁଦ୍‌ଧୂତା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମଥୋ କିୟତ୍‌ସର୍ଗେ —

ସୁତୋ ଗତା ବିଷ୍ଣୁପଦେ ବିଲ୍ଲନତାଂ * । ୩୯।

ଅପି ଚ—ଏତଦ୍‌ଧୂରବାସିଦେକନିବହଃ ଶୂଦ୍ରା ଧୂନିନଃ ଧୂନଂ

ଚକ୍ଷୁର୍ଦ୍‌ଧୂତୟେନ କାକୁଜଳିତଂ କେକାରବଂ ଯାଦୃଶଂ

ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ବାଜୟେଷୁରେଦ୍‌ବୃତରଜୋଜାଳଂ ନଭୋନଶ୍ଚକେ

ନୃତ୍ୟନ୍ତୋ ଜଳଦତ୍ତମାଦତତରଂ ହର୍ଷୋସ୍ତ୍ରକା ଦଧୁନଃ । ୪୦।

ଅପି ଚ—ହଙ୍ଗଭୂଜଭୂରଙ୍ଗପୁଙ୍ଗବଖୁରେଭୂତାନୁରାଷୋକ୍ଷୟଦ୍

ବାତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନମଣ୍ଡଳୀକୃତରଜୋଜାଳାବୃତକ୍ଷଦ୍‌ନା

କାନ୍ତଂ ଶ୍ରୀଚଳଉଦ୍ରତଂ ଜନ୍ମଧୂତଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ସୁସେନାବୃତଂ

ମାୟାସ୍ତାଙ୍ଗବିନିତଂ ବସୁନ୍ତା ତ୍ରୀତ୍ୟ ସତପତ୍ରଂ ଦଧୌ । ୪୧।

* ହରିପାଦସଙ୍ଗିନାଂ ବିଷ୍ଣୁ ପଦଲିନନା ଉଚିତା ରତ ଭବଃ ।

୪୭ । ଅଶ୍ୱାନାଂ ଶୁଭାଦାତେନ ବେଦାନ୍ତାନାଂ ପୂର୍ଣ୍ଣାନାଂ ସମୁଦ୍ରଃ

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟପାଦାଦାତେନ ବ୍ୟାଧିତାୟଃ କୁମେଃ ସବାହୁଃ ଶର୍ବତ୍ରାୟଃ କମି-
ତ୍ତୁପ୍ରେସିତେ ।

ଅପି ଚ—ପୁନଃ ପୁନର୍ଭୂମିତଳାତ୍ ସମୁଦ୍ଭୂତୋ

ହୟସ୍ତ୍ରାସେକ୍ତୁ ଛନ୍ଦଧୂଳିସଂଚୟଃ ।

ପ୍ରଭୃତସୌ ନୈମୀୟପଦବ୍ୟଥାକୃତ—

ସ୍ତଦା ଶିତେରୁକ୍ତସିତଭ୍ରମଂ ଦଧୌ । ୪୨

କାଂଚ ବଳାଗ୍ରଭିଜ୍ଞତ୍ବରୁଗନ୍ତୁରାବଳୀ

ସମ୍ବଳରତୁଳିକଦମ୍ବଦମ୍ବତଃ ।

ପ୍ରିୟପ୍ରୟାଶେ ବିରହାଗ୍ନି-ସଂଭବୋ

ଧ୍ରୁବଂ ଶିତେଧୂମତୟଃ ସମୁତ୍ଥତଃ । ୪୩

କାଂଚ—ସ୍ନେହ ପ୍ରୟାତେ ପରତୁଳିକାମୁକେ

ତଥୈବ ନିଶ୍ଚାସତତଂ ଧରାସ୍ପୃକ୍ତଃ ।

ଯଥା ତୁରଙ୍ଗସୁରଧୂଳିକୈତବା—

ଭୟା ନଭେମଶ୍ଚଳମାଶୁ ପୁରତଂ । ୪୪

ତଦା ଯଥାନିର୍ଦ୍ଦେଶପ୍ରଚଳିତସକଳ ବଳଜଳନଧୂମଧକଳିତା-

ଚଳସ୍ପର୍ଶମାନବିପ୍ଳବୋନ୍ମତମଭଦ୍ରାବଳପୁଷ୍ପମଣ୍ଡନାୟିତେ ଭୂପତୌ

ସବଳେ ପ୍ରଚଳତ—

ତସ୍ମିନ୍ ସର୍ବସୁନ୍ଦରାଧିପବ୍ୟୋ ଯୁଦ୍ଧେକବଦ୍ଧାଦରେ

ସନ୍ନିବିଧିଜନାସମିତିମହତ୍ତ୍ବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣତାଶାନ୍ତରେ

ଯାହାଂ କୁବ୍ଜ ଶାସବପ୍ରିୟତମା ଗୋହା ମହାଶାସତଃ

ସୁହେବାସୁପତେଃ ପରତରମଭୂତ କମ୍ପାକୁଳା ତତ୍ସଙ୍ଗାତ୍ ॥

ଏବଂ ସକଳସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟଭୂତଃ ସ ନୃପତିଃ ସପତ୍ନିନୟୋ-

ପରିଶାୟିତପୁରାପରିସରସ୍ଥଳୀଂ (ବ୍ରାହ୍ମୀନୟାପରିସରସ୍ଥଳୀଂ) ତେଭ୍ୟଃ

ଦିବସୌରାଧ୍ୟାମାସ ।

କତି ସଂଖ୍ୟାଂ

— ୦ —

ସପ୍ତମୋଽଙ୍କଃ

ଅନଙ୍ଗକଳେବର !—ସଖେ !

ସବଳଂ ମିଳିତଂ ଶ୍ରଦ୍ଧା ତଂ ଭୂପାଳକଳାକରଂ

ପ୍ରତାପରୁଦ୍ରଦେବସ୍ୟ କିଂ ତକାର ସୁତସ୍ତତଃ । ୧ ।

ପ୍ରିୟଂ--ତତସ୍ତସ୍ମିନ୍ ରଘୁପୁରାତଟମଧୁଷି ତେ—

କନକାଙ୍ଗଦନାମ୍ନାଂ ବୟସ୍ୟେନ ଯୁତସ୍ତଦା

ପ୍ରାତାପଦେବଚରିତଂ ଦ୍ରଷ୍ଟୁଂ ତନ୍ନଗ୍ନଂ ଗତଃ । ୨ ।

ତେ ସଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟଂ ତତ୍ତ୍ୱଶୁ ।

ପ୍ରତାପଦେବସ୍ୟ ସୁତୋ ମହାମା

ୟୁବାୟୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ମିଳିତଂ ସୁବରୁଂ ।

ଦୁର୍ଲ୍ଲଭସ୍ତ୍ୟକ୍ତନିମଗ୍ନଚିତ୍ତଂ

ଜ୍ୟେଷ୍ଠଂ କନିଷ୍ଠଃ ପୁତ୍ରଲାଂ ଶ୍ୟମାହ । ୩ ।

ଯଥା—ଅସ୍ମତ୍ ପୂର୍ବଜନ୍ମସୁସଂଚିତତପଃପୁଂଜେନ ଯୋ ବନ୍ଧୁତାଂ

ଯାତଃ ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ରଭଂଜନପତିଃ ଶ୍ୟାତୋ ଧରାମଣ୍ଡଳେ

ସୋଽୟଂ ବୃତ୍ତକ୍ରତୁଗୌରବବ୍ୟୟହବିଃପ୍ରାଗ୍ଭାରସେକଜ୍ୱଳତ୍—

ହୋଧାଗ୍ନିଃ ସମୁପାଗତଃ ସହ ବଳିର୍ଯୁଦ୍ଧାୟ ବଦାଦରଃ । ୪ ।

ତତଃ ଶୁଭମସ୍ୟର୍ଥଂ ଗର୍ବାଦଶୁଭପ୍ରାୟମନାଦୃତ୍ୟ ଦ୍ୟୁତାସକ୍ତଂ

ତଂ ପୁନରପ୍ୟାହ ।

ଯଥା—ଜାମ୍ବବେ ସମୁପସ୍ଥିତାଂ ନ ବିପଦଂ ଯୁଷ୍ମକ୍ତୁଲଧୁଂସିମାଂ

ମଗ୍ନଃ ସନ୍ତତମସି ମାତଚରତେ ଦ୍ୟୁତେ ମହାନିନ୍ଦ୍ରତେ

ସୋଽୟଂ ଲକ୍ଷବିପକ୍ଷକକ୍ଷଦହନ ପ୍ରଜ୍ୱାଳ-କାଳାନଳଃ

ଶ୍ରୀମାଂଛ୍ରୀବଳଭଦ୍ରଭଂଜନପତିଃ ସଂଗ୍ରାମଭୂମିଂ ଗତଃ । ୫ ।

ଚିତ୍ତଃ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଘୋରତରଂ ସହୋଦରବଚଃ ଶ୍ରୁତ୍ୱା ସ ଭୂମୀଶ୍ୱରଃ

କାବ୍ୟଲିଖକମାନଙ୍କଃ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଉ

ସଂସ୍କୃତସ୍ଥିତିମନ୍ତ୍ରବର୍ଣ୍ଣନାମାଲେଖ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ସ୍ୱାନ୍ତର୍ଯ୍ୟବିବକାଶଗୋପନସୂତ୍ରଃ ହାସକ୍ଷଲେନାକରୋତ୍ । ୨

ତତଃ ସ ତତ୍ସିଂ କରତଲିପିନାଥୀକୃତଂ କରବାଲଂ କଂପଦ୍ମ

ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟପରବ୍ରତେ ମହାଗାରଂ ପ୍ରବଞ୍ଚଃ । ତସ୍ୟ କାୟତ୍ୱକ୍ଷଣଂ ସ୍ଥିତ୍ୱା

କୁଠିତାକାରଃ ପୁନରପି ସଭ୍ରଂ ସଭ୍ରଜିତାଂ କୁବନ୍ଧୁକୈରବୋଚତ୍ ।

ସଥା—ଭବତ୍ତିଃ କିମ୍ବଦ୍ ? ସାମ୍ନା ସୋଽନୁନେତବ୍ୟଃ କୁତ ? ଅହୋ !

ସୁମନ୍ତଃ ମନ୍ତ୍ରମୁଖ୍ୟଃ ! (ସୋକେହାସଂ) ସୋହମନ୍ତଂ ଭୋଃ ।

ଯଦ୍ୟେମେ ତରୁଣା ନିୟୁତନିୟୁଣାସ୍ତେଜସ୍ବିନୋ ବ୍ରତର—

ଶ୍ରେତୋବାଚରୟା ହୟା ମମ ରପୋଃ ସୈନ୍ୟଂ ଚ ଦୈନ୍ୟସ୍ତଦଂ

ଯଦ୍ୟାପି ଜଗଜ୍ଜଳେ ନ ହୁଏ ମୋ ଯୁଦ୍ଧେ ପ୍ରତାପେଷ୍ୟ ବା

ତଦ୍‌ଘ୍ୟାପ୍ୟଦ୍ୟ ପଦେ ଦ୍ଵିଷୋ ବଚ ନମେତ୍‌ପ୍ରାତାପରୁଦ୍ଘେଃ ଶିରଃ ।୭।

ଅନଙ୍ଗ—(ବହସ୍ୟ)-ସତେ ! ଉତ୍ତମପକ୍ଷୀତପ୍ରାଧାନଂ ନୃପେଣ

ବାକ୍ୟମୁକ୍ତଂ

ପ୍ରିୟ—ଦୈବାଦେବ ବଚନାନି ନିଃସରନ୍ତି ।

ଅନଙ୍ଗ-ଭବ ?

ପ୍ରିୟ—ଚକ୍ରସ୍ବରଚନ୍ଦ୍ର ଶୁଭ୍ରା ସର୍ବେ ମନ୍ତ୍ରିଣୋ ନତାନନାସ୍ତସ୍ମୁ ।

ତତସ୍ତସ୍ମିନ୍ନବସରେ ବୁଦ୍ଧିଦୋଷ-ବିଗୁରଣଚକ୍ରମଧ୍ୟସ୍ୟୌ

ନୃପସ୍ୟ ପ୍ରିୟମଲିଙ୍ଗୋ ସଂସଦ ପ୍ରବିଷ୍ଟୋ । ତଦନୁପଦଂ ଚ ସ୍ୱାକ୍ଷାତଗତ-

ପଣ୍ଡିତ-ଗଜବୀନନାମୁଦ୍ୟୋଷାକ୍ଷବିଗ୍ରହ-ଜଗତ୍ ପ୍ରାଣାଶନନାମଧ୍ୟୟାଃ

ସମ୍ପର୍କ ଶୋ । ଯଦୁମଣିନାମଧେୟନ ପ୍ରପତ୍ତବ୍ୟସହଜାଃ ପ୍ରବକ୍ତାଃ ।

ଉତ୍ତର, ଦୁଷ୍ଟ, ମନ୍ଦବର୍ତ୍ତନଶେଷ କୁଶଳାନ୍ତାମାନୁରୂପାଂସୁଦା

ସ୍ବାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାସକରଣ ସ୍ୱାଧିକାରରେ ବ୍ୟାପ୍ୟାନବିଜ୍ଞାନ ନୁହେଁ

ସାନନ୍ଦଂ ବହୁମାନକଳ୍ପିତନିଜାଭ୍ୟୁପାୟାଧିଷ୍ଠିତାନ୍
 କଂଚିତ୍ କଂଚିତମସ୍ତୁତଃ ସ୍ତୁତିମୁଖଃ ଶୁଣ୍ଠୁ ଶୁଣ୍ଠୁଦଶତଃ । ୮
 ଅନଙ୍ଗ — ସତେ ! ନୃପତିକ୍ୟଂ ସୁଲକ୍ଷଣମିବ ଭବକାକ୍ୟଂ ମନ୍ତ୍ରି-
 ଲକ୍ଷଣମୁପାଦୟତ,

ପ୍ରିୟଂ — (ସାନନ୍ଦଂ) ସୁଲକ୍ଷଣେ ତାଦୃଶା ଏବ ।

ଅନଙ୍ଗ — ଚଦାଦେଶଂ ଦଦ ।

ପ୍ରିୟଂ — ଉତ୍ୟତେ,

ଯଥା — ଉଦନ୍ତଃ ସର୍ବାକାର୍ଯ୍ୟେଷୁ ପ୍ରଧାନାନି ହୃତୈଷିଃ

ମନ୍ତ୍ରୟନ୍ତୁ ଯଥା ଭୂୟାତ୍ ସୟୋମମ —

(ଇତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରେ ସବମର୍ଷଂ) ଜୟୋ ମମରପୋଃସୟଃ

ତତଃ ଐକମତ୍ୟଂ ପୁରସ୍କୃତ୍ୟ ତତସ୍ତେ ମନ୍ତ୍ରିସତମାଃ

ମନ୍ତ୍ରୟାମାସୁରଦେଶାତ୍ ଶିବପାଳସ୍ୟ ସନ୍ନିତୌ । ୧୦ ।

ତତଶ୍ଚ, ରଜୁମାର୍ଗଂ ପରତ୍ୟଜ୍ୟ ଭ୍ରମନ୍ତ୍ୟାଃ ନୃଜୁବର୍ମନ

ବଭୂରୁର୍ମନ୍ତ୍ରିଧୀ-ନଦ୍ୟା ଯୁଦ୍ଧସାଗରସଂଗତା । ୧୧ ।

ତତୋ ମନ୍ତ୍ରିଣାମୈକମତ୍ୟାକରୁର୍ଥୋପାୟଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯୁଦ୍ଧପରକରଃ
 ଶୀଘ୍ରମାରତ୍ୟତାଂ ଇତ ରାଜା ଉକ୍ତେ —

ଶୁଭଃ ଭୂପମୁଖାନ୍ନିଜେପିତୃତରଣାରମ୍ଭଂ ଚଳନ୍ତସ୍ତକାଃ

ସାନନ୍ଦଃ କରବାଳକଂ ପନଧୃତାଟୋପା ଭୂଜାସ୍ତୋଟନୈଃ,

ହର୍ଷୋତ୍ତୁତସୁଫର୍ଣ୍ଣଦ୍ବାସନବହୈସ୍ତେ ଶ୍ରେତୟନ୍ତଃ ସଦଃ

ସେନାସଂକଳନାୟ ସୈନିକଗଣାନାଦେଷ୍ଟମିକ୍ତା ଯୟଃ ୧୨

ତତଃ, ତ୍ପୁଞ୍ଜଭୁଞ୍ଜଭୂରଙ୍ଗପୁଞ୍ଜବଗଣୈରଙ୍ଗତ କୃପାଣିବ୍ରଜୈଃ

ପ୍ରୋକ୍ତଶ୍ରେକମତଙ୍ଗଜୈଶ୍ଚ ସହତା ଅନ୍ୟେଷୁ ସେନାଧୀମାଃ

ସଙ୍ଗୀଭୂୟ ନୃପାଞ୍ଜୟା ଧୂନିଭରୈଃ ସଂନାଦୟନ୍ତୋ ମନ୍ତ୍ରୀ-

ମୀୟଃ କାଳବଳାହକାଈବ ଚଳାଗୁଡ଼ମୁକାସ୍ତତ୍ ସଶାତ୍

ଚତଃ ସକଳବଳେଷୁ କଳିତୋଽଙ୍ଗୁଳଃ କଳିଲେଷୁ
 ପ୍ରଳୟଜଳଧିକଲ୍ଲେଷୁ ମିଳିତେଷୁ
 ଦୁର୍ଗମମୈତ୍ରଧାନେଷୁ ସ ନିଧାୟ ମହାବଳାନ୍
 ସ୍ୱପୁଷ୍ପପରାୟଣଂ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷାନଥାଦଶତ୍ । ୧୬ ।

ଯଥା—ଦ୍ୱାରେ ବାଣସହସ୍ରସଂଖ୍ୟାକହସ୍ତାସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟକ୍ତ ପୂର୍ବେ ଚତଃ
 ପଶ୍ଚାତ୍ ଖାମୁରଖାଗ୍ନି ସଂଖ୍ୟାକଧରୁଷାଶସ୍ତ୍ର ରତ୍ ପାଶୟଃ ।
 ଯାମ୍ୟଂ ଖାମୁରଖାବିମାନକଳିତା ରକ୍ଷନ୍ତୁ ନୈସ୍ତ୍ରିଂଶିକା—
 ପ୍ରାବନ୍ତୋ ନଳିକାକରାଃ ପଦତରା ଯାନ୍ତୁରଂ ସତ୍ପରଂ । ୧୭ ।

ଇତ୍ୟଂ ବଳାଧ୍ୟକ୍ଷାନ୍ ଦ୍ୱାରେଷୁ ନିଯୋଜୟତା ତେନ କୃମୌହୁର୍ଜିକ
 ଇଷୁକ୍ତେ ନାସାଗ୍ରକଳିତକଳଃ ପଦତଳଲୁଠକୀର୍ଣ୍ଣବସନୋ ଦଦୁ
 ବେଷ୍ଟିତମସିକାନିତପ୍ତୋ ଯସ୍ମିକ୍ତେ ବୃଦ୍ଧସାମୁଦ୍ରରଃ କ୍ଷତଜାତ୍ର ଚରଣଃ
 ପ୍ରବସ୍ତଃ ।

ତଦା ତତରଣବଲ୍ଲେକନା ନୃପତିନୋକ୍ତଂ—ମୌହୁର୍ଜିକ
 ଉପଦଂ ରୁପରୁଦ୍ରଂ କଥଂ ?

ତତସ୍ତେନୋକ୍ତଂ—ମହାରାଜ ! ଉତ୍ପ୍ରସ୍ଥାନମଙ୍ଗଳଦାୟିକୁମ୍ଭ-
 ସଲିଳପିପାସୁନା ମତରଣତାଡ଼ିତେନ ସ୍ଥୁଳୋତ୍ତୁନା ଦଶ୍ଚପଦୋଽସ୍ତ୍ରି
 ସଂବୃତଃ ।

ତତ୍ତତ୍ତା ବୁଦ୍ଧିଦ୍ରୋଣାଶ୍ୟମନ୍ଦିଶୋକ୍ତଂ—ତସତପ୍ରତ୍ତିଳଂ
 ନିଧେହି ଇତି ।

ତତୋ ବିଶ୍ୱରବଚନାନାମଧେୟମନ୍ଦିଶୋକ୍ତଂ—ନହି ନହି
 ରକ୍ତବେଦନାହରଣେ ମୟା ଔଷଧଦ୍ରବ୍ୟଂ ଜ୍ଞାତଂ ତୁଳତେଲଂ ବା
 ଲବଣମୃତ୍ତିକା ବା ଇତି ।

ଅନଙ୍ଗ—[ବିହସ୍ୟ] ବୟସ୍ୟ ! ତଦା ରାଜଯୁଦ୍ଧପ୍ରସ୍ଥାନେ ମଙ୍ଗଳସ୍ତବୋ
 ମନ୍ଦିଗଣକୈଃ ପଠିତଃ । ତତସ୍ତତଃ ?

ପ୍ରିୟ—ତତଃ ଶୁଭବେଳାଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟଂ ଦେବଜ୍ଞେନୋକ୍ତଂ

ଯଥା—ସୌରେରଦ୍ୟ ଦିନଂ ତତ୍ପଶ୍ୟାନ୍ତି ନବମୀ ଚନ୍ଦ୍ରା ପୁନଃପ୍ରାରକା

ଭଦ୍ରାଶ୍ୟଷ୍ଟମସଂସ୍ଥିତୋ ମୃଗଧରୋ ଯୋଗୋ ମୁନିଷ୍ଠସ୍ଥିତଃ

ରାଜନ୍ ସପ୍ତମସଂସ୍ଥିତଂ ଚ କରଣଂ ନେତୃରଦିନଂ ଲଭ୍ୟତେ

ପୁରୀଶାଗମନେ ପ୍ରୟାତ୍ନଫଳିକାୟୁଗ୍ମଂ ନ ଯାବଦ୍ବ୍ରଜ । ୧୬ ।

ଅନଙ୍ଗ —(ବିହସ୍ୟ) ସଖେ ! ନେତୃରଦିନଂ ଲଭ୍ୟତେ ଇତି ଯଦୁକ୍ତଂ

ତତ୍ ସତ୍ୟଂ ତତ୍ତାଗ୍ୟବଳାଈବ୍ୟୁଂ ଇତି ମନେ । ତତ୍ପ୍ରତ୍ୟତଃ ?

ପ୍ରିୟ—ତତଃ—

ଇତ୍ୟାକର୍ଣ୍ଣ୍ୟ ମୁଦା ଯୁତଃ ସ ସହସ୍ରା ପର୍ଯ୍ୟାବୃତଃ ସେନୟା

ବିଶ୍ରାନ୍ତଜୟମାଳୟା ଘନତତାନଭୋଜ୍ଜଳଜ୍ଵାଳୟା

ସିଂହାରବତୁରଙ୍ଗକୁଂଜରବପ୍ରୋଭୁତଭୂକଂପୟା

ସଂଗ୍ରାମାଙ୍ଗଣମାତୁର୍ବର୍ଗସହତଃ ପ୍ରାତାପଦେବିର୍ଯ୍ୟୋ । ୧୭ ।

ତସ୍ମିଂଶ୍ଚ ପ୍ରସ୍ଥାନାବସରେ—

ବାମା ତସ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟମୁରତ୍ ସ୍ଵରୁରଗୋ ଗଞ୍ଜନ୍ ପଥ ପ୍ରାସ୍ତଳତ୍

ଫେରକାରଂ ବତ ଫେରବାଶ୍ଚ ବିଦଧୁଫୁଲ୍ଲକ୍ଷଣେ ସଂସ୍ଥିତାଃ ।

ବିଶ୍ଵସ୍ତାଃ ପଥ ଶୂନ୍ୟକୁମ୍ଭକଳିତା ଦୈଦେନ ତେନେଷିତା

ବାତଃ ସମ୍ମୁଖତୋଽପି ଧୂଳିମିଲିତୋ ବାତସ୍ତୁ ଚଣ୍ଡଧ୍ଵଜଃ । ୧୮ ।

ତଦ୍ଵିଷ୍ଣାପତ୍ନୀକୋଟରଗତୋ ଦଧାନ କାଳାହତୋଽ

କାଳେ ଘୋରତରଂ ନନାଦ ଜ୍ଞାନଦୋ ଦ୍ରୋଣୋ ଧୂକାଗ୍ରେଽବସତ୍

ସର୍ପାନ୍ ଜାଙ୍ଗଲିକା ବିଧାୟ ପୁରତଃଶ୍ଚୁଦ୍ଧଦତ୍ୟର୍ଥନାଂ

କଂ ନୋ ବା ସମରପ୍ରୟାଣସମୟେ ପ୍ରାତାପଦେବେରଭୂତ୍ । ୧୯ ।

ତତଃ ଦୃଷ୍ଟ୍ଵାପି ଦୁଃଶକୁନଜାତମଜାତଶେଦଃ

ସ୍ଵେଦଫୁରତ୍ସ୍ଵତନ୍ତୁରୁଦ୍ଧତବର୍ଣ୍ଣଭେଦଃ ।

(୧) ଦାକଂ ସ ସାଗରସମସ୍ତନସୈନ୍ୟଂ
ସଂର-ସ୍ୱସାର୍ଥସହୃତଃ ସମରଂ ସସର୍ପଂ । ୨୦ ।

ଚତୁସ୍ତସ୍ୟ ସେନା ସ୍ୱସ୍ତସୈନ୍ୟକୈର୍ଯ୍ୟଥାଭଗଳ୍ପିତା ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନ-
ସରସ୍ତଳୀମାସ୍ତୁତେରଧିକରଣୀଚକାର ।

ତତଃ— ପ୍ରକୟଜଳଧରେଦ୍ୟଦ୍‌ସୋରକର୍ଯ୍ୟୋଷତୁଲ୍ୟଂ
ବଳକଳକଳନାଦଂ ବାସ୍ୟମାକର୍ଣ୍ଣ୍ୟ ତସ୍ୟ
ତପଳମସହମାନା ଧୃସ୍ତସ୍ୟାଭିମାନାଃ
ପରବଳନରସିନ୍ଧାଃ ସିନ୍ଧୁନାଦଂ ବିତେରୁଃ । ୨୧ ।

ତତୋ ଯୁଦ୍ଧାରମ୍ଭଃ । ଯଥା—

ଚିହ୍ନିବାଟେକମିତ୍ରେ ରବଲବରହୃତେମୂଳବିଭ୍ରଜପସିଃ
କର୍ଣ୍ଣୀକ୍ରାକୃଷ୍ଣସୃଷ୍ଟୈରକଳିତଗତିଭିଃ ସ୍ୱସ୍ତକ୍ଷ୍ୟପ୍ରବର୍ଷିଃ ।
ବାଣିଃ ସ୍ୱପ୍ରାସ୍ତ୍ରାଣିଃ ଶିତତରଫଳକେଜିହ୍ୱବସ୍ତ୍ରୀର୍ଣ୍ଣକର୍ଣ୍ଣିଃ
ଲବ୍ଧାକଳ୍ପା ଅନଳ୍ପା ନରକରତୁରଗାଃ ଶଲ୍ୟକଳ୍ପା ବଭୂରୁଃ । ୨୨ ।

ଅପି ତ—

ନିତ୍ୟପ୍ରୋଦ୍ୟତ୍‌ସୁପଥ୍ୟେ ରିଷୁଧୁଶ୍ୱସିରତୋନିର୍ଗତୈର୍ଯୋରରୁପୈ-
(୨) ହୃଦ୍‌ଲକ୍ଷ୍ମୀସୁପଥୀସୁପବନକବଳିଷ୍ଠିବରଣ୍ୟେ ବିକର୍ଣ୍ଣେଃ ।
ଶାସ୍ତ୍ରୋଃ ସଂଖ୍ୟାକ୍ରଲ୍ପେମୂଖଧୃତଗରଳେର୍ଦ୍ରାଗଭୃଦକ୍ରରକ୍ଷଂ
ଭେପିଃ ସଂଜାତକୋପେରୈବ ଭୃଜଗତୟୈର୍ଯ୍ୟସ ପାତାଳକଳ୍ପଂ । ୨୩ ।

(୧) ଅସ୍ମିନ୍ ଶ୍ଳୋକାର୍ଦ୍ଧେ ପ୍ରତିପଦଂ ଅଦୌ ସକାରଃ ।

(୧) ଲକ୍ଷ୍ମୀସୁପଥୀଂ ଅଗତିତଶହୃଣାଂ ଅସବଃ ପ୍ରଶାଏବ ପବନଃ
ତସ୍ୟ କବଳଃ ପ୍ରାସଃ ଅସ୍ତ୍ରୀ ଏଷାଂ ତୈଃ । ଭେପିଃ — ଶରେଃ । ପତ୍ତ୍ରୀ-
ଭେପୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦ୍ରାରିତ୍ୟମରଃ ।

ଅପି ଚ—ସମାନସଂଜ୍ଞାନବହୁତାଂ ଗତିଃ

ନରଂ ସମର୍ଥେର୍ଯ୍ୟୁ ପଂ ଶୁପଦିଭଃ

ସମସିତୈରସ୍ତପଲୈଃ ସ୍ତୁଧାଦିତାଃ

ପ୍ରମୋଦମାୟଃ ସହସୈବ ପଦିଣଃ । ୧୪ ।

ଅପି ଚ—ବିଭ୍ରାଜନ୍ମଳିକା-ବିଶ୍ୱସ୍ମରୁଜିକାପ୍ରୋଭିନ୍ନମର୍ମସ୍ତଲୈଃ

ପଞ୍ଚାକ୍ଷାବିଭ୍ରରଶ୍ମିକୁଂଜରରସୈଃ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତାନ୍ତଃକୈଃ ।

ଯସ୍ମିନ୍ନୁଧୂତୈଃ ପଦାଭିବହସ୍ତୈର୍ଦିବୈଃ ଶରଣୀବିସୈ

ବୀରୈଃ ଶତ୍ରୁଶରଣଦିବଜିତକରୈଃ ସା ଦୁର୍ଗମା ଭୂରଭୂତ । ୧୫ ।

ଅପି ଚ—କଳ୍ପାନ୍ତାନୁଜଳୁଜଳୁଜଳନିଧୁସଦୃଶେ ଯସ୍ତ ଦନ୍ତାବଳାନାଂ

ନିର୍ଦ୍ରାଦୈଃ ସିନ୍ଧୁନାଦୈବହୃଳକଳକଳୈଃ ସାର୍ବମୁଦ୍ୟନ୍ ବଭ୍ରୁର

ଦୁର୍ଦ୍ଦାୟୋଦ୍ଗାତନିର୍ଯ୍ୟାତପୃଥ୍ୱିରନଳକାଦ୍ୟାର୍ଦ୍ଧନାର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚୈ-

ର୍ଗଜଭୂର୍ଜନ୍ୟରାଜଧୂନଭରକଳତସ୍ତୂର୍ଜଧୂର୍ଜସ୍ତୁଳହଂ । ୧୬ ।

କଂ ଚ—ତାଦୃଶବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣିତା ରହ୍ମଳ ଭରବଳଦ୍ରାହଦୁର୍ଗାହ୍ୟମାସ

ଶରଦ୍ଭାତପ୍ରଶର ରପୁପୁରପରଶା ଦୁସ୍ତର ସା ଗଭୀର

ଭୁଞ୍ଜିତ୍ତ୍ୱରାଜପ୍ରଶରତରଖୁରେଭୂତଧୂଳୀନିକାୟୈଃ

ପୂର୍ଣ୍ଣା ଭୂର୍ଣ୍ଣ ନରଣ୍ଡା ଅଭବଦରବଳେଭୂମିବର୍ଣ୍ଣା ସୁଖଣ୍ଡା । ୧୭ ।

ତଦା ସୁଦୁସ୍ତରୟାଂ ପରଶାୟାଂ (୨) ସୁକ୍ରଦୁରୁପସର୍ଗାୟାଂ

ସସାରସା ଦୁର୍ଗବିଶାହବାହ୍ନୀ ସୁଖାଦ୍ରଜୋଭଃ ପରଶାପ୍ରସୂରଣେ

ସୁଧଂଦିତା ବାଚଦକାଳବର୍ଦ୍ଧିତା ନଦୀର ଭିନ୍ନେ ଗୁରୁସେତୁବନ୍ଧନେ ।

(୧୪) “ପତ୍ରଗୋ ଶରପକ୍ଷିଣୀ” ଇତ୍ୟମବେନ୍ଦ୍ରଦଶା ନାମସାମ୍ୟାତ୍

ମିଥତ୍ୱଂ ପରକଲ୍ୟାଣେଃ ସୁହୃତସୈନ୍ୟପିଣିତୈଃ ବଚ୍ଚୁଭାନ୍ ପଦିଣଃ

ସମତୋଷୟନ୍ ଇଭୁକ୍ତଂ ।

(୧୫) ଦୁର୍ ଇତି ଉପସର୍ଗେଣ ରହତଂ ସୁଦୁସ୍ତର ଇତି ପଦଂ ତେନ

ସୁତରାଂ ଇତି ଅୟତଂ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ଅବେଳେଲୋକଲତାୟୋଗର୍ଜ୍ଜିତୋଦୁରପାରୟୋଃ
 ବଭୂବ ସେନୟୋଃସ୍ତଥ ସତେଦଃ ସିନ୍ଧବୋ (?) ରବ । ୧୪
 ଚତୁର୍ଥାନ୍ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନାନେ—
 ରଣାଙ୍ଗଣବ୍ୟାପିନିଭଞ୍ଜିତୁତେ—
 ବାଳେ ଲସତେଜସି ସବତୋମୁଖେ ।
 ଦୁର୍ଭଂ ପତତଃ ପରସ୍ୟେନ୍ୟସ୍ୟେନ୍ନବେଃ
 ସ୍ତ୍ରୀ-ସୈନ୍ଧବହଂ ଖଳୁ ସାର୍ଥକାକୃତଂ । ୩୦ ।
 ଅପିତ—ମୁଷ୍ଟାମୁଷ୍ଟିଭୁଜାଭୁଜ ପ୍ରହୃତଭୁଜସ୍ତ୍ରୀଂଶଶସ୍ତ୍ରୀଶରେ-
 ଭଲ୍ଲେଃ କୁନ୍ଦରଶ୍ମଧପ୍ରଭୃତିଭଃ ସଜାତମର୍ମବ୍ୟଥାଃ ।
 ଅଭିଜ୍ଞାନଭୁଜା ବିଭିନ୍ନଶିରସସ୍ତ୍ରୀନୈକପାଦାଃ ପରୈ
 ସ୍ତ୍ରୀକ୍ରିନ୍ନବଲମ୍ବିମସ୍ତକଭୁଜାଃ କେଚିନ୍ନିପେତୁଭୂତା । ୩୧ ।

(୩୦) ସୈନ୍ଧବେରଣେଃ ସୂସୈନ୍ଧବହଂ ଲବଣହଂ ସବତୋ-
 ମୁଖେଃଶ୍ଚୈଃ ପତତଂ ସୈନ୍ଧବଂ ଯଥା ଦୁର୍ଭଂ ଦୁର୍ଭଂ ଉତ୍ପତତ ଯେ
 ତଥା ଦୁର୍ଭଂ ଯଥୌ ଇତି ଭବଃ ।

(୩୧) ଶ୍ଳୋକେଽସ୍ମିନ୍ ରହେଣ ସହ ସାମ୍ୟଂ ପ୍ରଦର୍ଶୟତି,
 ଯେନେତି କଣ୍ଠୋ ଜୟଶାଳନି, ଇନ୍ଦ୍ରେ ଚ, ସପସାଃ ସହାୟବନ୍ତଃ ପସ-
 ଯୁକ୍ତାସ୍ତୁ, ଅବନିଭୂତଃ ରଜାନଃ, ପବତାସ୍ତୁ; ପ୍ରବଳପରବଳଛେଦଂ,
 ବଳବତାଂ ଶତ୍ରୁଣାଂ ବଳସ୍ୟ ବନାଶଂ, ଅନ୍ୟାନ୍, ପ୍ରକୃଷ୍ଟେନ ବଳପରଃ
 ବଳଶାଳୀ ଯଃ ବଳଃ ତତ୍ତାମା ଦୈତ୍ୟଃ ତସ୍ୟ ଛେଦଃ ଛେଦନଂ
 ପୁରା କିଳ ଉଚ୍ଛ୍ଵସନାକାଃ ପବତାଃ ଇତିସ୍ତତୋ ନିପତ୍ୟ ଜଗତ୍ ବ୍ୟାକୁଳୀ-
 ତହୁଃ, ତେନ ବୃଷିତଃ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ବଜ୍ରେଣ ତେଷାଂ ପସାନ୍ ବିଛେଦଃ,
 ତତ୍ତୟାତ୍ ପସବନ୍ତୋ ବହବଃ ପବତାଃ ସମୁଦ୍ରମାଶିଷ୍ଠିସ୍ତୁରତି ପୌରା-
 ଶିକା ବାଞ୍ଛା ।

ତଦବସରେ ସ ଭୂପାଳଃ ପ୍ରମୋଦମୟସ୍ତଗତୋ ଯୁଧନ୍ ମୟା
ଯାଦୁଶୋ ଲକ୍ଷିତସ୍ତଥା ବକ୍ତୁଂ ନଶକ୍ୟତେ ।

ଯତଃ—ଯେନୋତ୍କୃତ୍ତରରଜଦ୍ବିରଦହସ୍ତେପ୍ରେକ୍ତଳ ଛୋଟିତାକୃତି

ଯନ୍ମାଗଃ ଶସ୍ତ୍ରମାଧୀ ସପଦ କଳିତବାନ୍ ବିଭ୍ରମଂ ମଦସ୍ତେଃ

ହୁକେ ଯସ୍ମିଂଶ୍ଚ ଯୁକ୍ତେ ପ୍ରବଳପରବଳଛେଦମୁଭାକି କିଷ୍ଟୋ

ନିର୍ମିଶ୍ନଃ କେ ସପସା ଧ୍ରୁବମବନଭୂତୋ ଶତ୍ରୁଜନୋନ ତସା ॥୩॥

ତତଃ ପ୍ରତାପଦେବୀମୁକଃ ସହାସେଦ୍ୟତୋ ରୁଦ୍ର ଇବ ହୁଧା

ଜ୍ବଳନ୍ ଶୟାବଶିଷ୍ଟଂ ବଳେକଦେଶଂ ବିନିବାର୍ଯ୍ୟ ମହାଶୟେରୁତା-

ରତ ନିଜଭିଜ୍ବିଶୋୟେବୁଦ୍ଧିଦ୍ରୋଣାଦିରସ୍ତୁଭ୍ୟଦୁମଶିନାମଧେୟେ

ନାମୁପିତୃବ୍ୟନ ଗୁମାନଂ ଦଶମଂ କୃତ୍ବା ମାଧ୍ୟାହ୍ନାଦିରସ୍ତୁଭ୍ରତୁ

ବକ୍ତୁଭାମଦେବାଭ୍ୟସହୋଦରେଣ ଚ ସହୃତଂ ସପହଂ ନିୟତ୍ବାୟ

ସମାହୁୟତ୍ (ତ) ।

ଯଥା—ଭୋ ଭୋ ଦୁର୍ବଳମାରଣାହତମତେ ଭୂପାଧମୈତୈରଳଂ

ସାର୍ଥଂ ତେ ଯଦି ନାମ ଦର୍ଶୟ ବଳଂ ଶୌର୍ଯ୍ୟଂ ପୁନଃ ମୟୁରଃ ।

ସୋହଂ ମନ୍ତି-ପିତୃବ୍ୟ-ସୋଦର ଯୁତପ୍ରିଷ୍ଠାମି ଶାସତ୍ରଣୀ—

ଦ୍ରଷ୍ଟୁଂ ତେ ରଣକର୍ମଠସ୍ୟ ରେତଂ ଦୀର୍ଘାଦରଃ ସ୍ବଗରେ ॥୩॥

ବାମଦେବମୁଦ୍ଧିଶ୍ୟ ସଶତ୍ବକଂପ୍ର—

(୧) ବିଶ୍ବସ୍ତା ଭବତା ସ୍ବସେତ କରୁଣାହାନେନ ମତେତସା

ଶତ୍ରୋହୟଂ ବିନିବାରତୋ ଭବଦୟୁକ୍ପାନୈକବଦ୍ଧସ୍ତୁ ହଃ ।

ତନ୍ମୁକ୍ତୋ ବ୍ରଜ ଦଶିତଂ ଚ ଭବତା ଶୌର୍ଯ୍ୟଂ ସ୍ବଶର୍ଯ୍ୟଂ ରଣେ

ଜ୍ୟେଷ୍ଠସ୍ୟାସ୍ୟ ତବାୟୁଜା ମମ ପୁନଃ କୌତେୟକଃ ଶାମ୍ୟତୁ ॥

ଇତ୍ତଂ ସମରାଜଶବାବଦୁକଂ ତଂ ନିଜବଶ୍ବେଭ୍ୟମୁକଂ କୁର୍ବନ୍

ସ ଉତ୍କଳଭୂପାଳଦୃଢାମଣିରବୋଚତ୍ ।

(୧) ବିଶ୍ବସ୍ତା-ବଧବା ବିଶ୍ବସ୍ତା ବଧବେ କ୍ଷମେ ଇତିମରଃ ।

ଯଥା—ରେ ରେ ମୃତ୍ ବିକଳନାଶପ ମୁଧା ବାଚସ୍ପୟୋଘାରିତା
 ବାଞ୍ଛମାସେଣ ପରାନ୍ତମୋ ବଳବତାଂ ନ ଜ୍ଞାୟତେ ସଂଗରୋ ।
 ଚତ୍ ପଶ୍ୟନ୍ତୁ ବଳାବଳଂ ରଣଗତାଃ ଶୃଣୁନ୍ତୁଦିଷ୍ଟୁ ସ୍ଥିତାଃ
 ତ୍ଵେଂ ବାଃଥ ଧନୁର୍ଗୁହାଣ ସହସା ତେଜଃ ସ୍ବକଂ ଦର୍ଶୟ ॥୩୫॥
 ଶ୍ରୀବାମଦେବୋଽପି ସସ୍ମି ତମବୋଚତ୍ ।

ଯଥା—ଯେ କେଚିନ୍ନମ ସୈନିକାଣ୍ଡ ସୁହୃଦୋ ରାଜାନ ଏତେ ପୁନ-
 ଜ୍ଞାତେସ୍ତୁତସ୍ତୁ ଭୂପତିରସୌ ତ୍ଵେନ୍ନ ସବେ ସ୍ବାମ୍
 ଏକୋଽହଂ ସବଳଂ ପିତୃବ୍ୟସହୃତଂ ସର୍ବାମ୍ଭବଗୈର୍ଯୁତଂ
 ନେତୁଂ ଭାଂ ଯମସାଦନଂ ଯମତମଃ କୋଦଣ୍ଡମାତ୍ରାଞ୍ଚୟଃ ॥୩୬॥

(ସହାସ ପୁନରପ୍ୟାହ) କିମୁକ୍ତଂ ଭବତା—

“ଜ୍ୟେଷ୍ଠସ୍ୟାସ୍ୟ ତବାସ୍ତୁଜା ମମ ପୁନଃ କୌଷେୟୁକଃ
 ଶାମ୍ୟତୁ ଈତି । ତଥୈବଭବିତବ୍ୟଂ ।

ତତଃ ପରସ୍ତରଂ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵୟୁଦ୍ଧମ୍ନିହାଳବୋ ଗାରବସ୍ତ ଏକୈକିଶଃ
 ସ୍ଵାମ୍ନୁଶ୍ୟମାୟୁଃ ।

ତଦା, ନୃପାଳୟୋର୍ଯଦୁମଣିବାମଦେବୟୋ—

ବଭୂବ ଯତ୍ ସମିତି ନୟୁଦ୍ଧମିଦୟୋଃ

ମହତଲେ ହବି ଚ ରସାଲେଽପିବା

କୃଚିନ୍ନ ଦୃକ୍ଷିବଶପଥଂ ଚେତଂ ମମ ॥୩୭॥

ତତଃ, ମାଂଧାତୁବୁଦ୍ଧିଦ୍ରୋଣୟୋର୍ହରିଚନ୍ଦନବଗୁରବଂଚକୟୋଃ
 ପଦାତରାୟୟୁଦ୍ଧାଜୟୋଃ ପଦ୍ମନାଭଭଂଜଗଜପଣ୍ଡିତୟୋଃ ନରେନ୍ଦ୍ର
 ଗରୁଡ଼ାନନୟୋରନନ୍ତଭଂଜାମ୍ବଦୋଷୟୋଃ କାମପାଳଭଂଜ-ଜଗତ୍-
 ପ୍ରାଣାଶନୟୋଶ୍ଚାଲୌକିକଂ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵୟୁଦ୍ଧମାସୀତ୍ ।

ତେନ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵୟୁଦ୍ଧେ ସମ୍ପ୍ରପନ୍ନେ ପରସ୍ପରଜୟୈଷିଣାଂ

ସର୍ବଲୋକାତଭୟଦଂ ହିବିନଂ ଭୂମିକଂପନଂ । ୩୮ ।

ତତଃ ମାଧ୍ୟାନ୍ତ୍ୟାଦିଭିରୁଦ୍ଭୁକ୍ତ ବୁଦ୍ଧିଦ୍ରୋଣାଦୟୋ ହତାଃ

ପେତୁରୁଧିରସିକ୍ରାନ୍ତାଃ ସମଂ ସ୍ବନୃପତେଜସା । ୩୯ ।

ତତସ୍ତାନଃସ୍ବହାୟାନ୍ ପତିତାନ୍ ଦୃଷ୍ଟ୍ବା ସୁତଲୋ ନିର୍ବିଶ୍ଵା
ଯଦୁମଣିମୟୁକ୍ତ—ଅସେଦାମଂ କ ଉପାୟଃ । ଇତି ।

ଯଦୁମଣିନୋକ୍ତ—ପଳାୟନ୍ ବିନା ନାନ୍ୟତ୍ ପଥ୍ୟଂ ।

ତତସ୍ତଦେବ ନିର୍ଦ୍ଦାୟି ସପିତୃବ୍ୟେ ରାଜନ ତଥାକୁବ୍ଜ—
ରଣାପ୍ରଭଙ୍ଗେ ସୁତଲାଖ୍ୟଭୂପତି ।

ହତୌଜସି ପ୍ରାପ୍ତଭୟ ପଳାୟିତେ ।

ବଳଂ ତତୋ ବିଦ୍ରୁତମସ୍ୟ ପୃଷ୍ଠତୋ

ଗଜା ଯଥା ଯୁଧିଷ୍ଠିର ପ୍ରସପିତେ । ୪୦ ।

ତତୋଽବଶିଷ୍ଟବଳେ ପଳାୟିତେ—

ଭଂଜସୋଶିପତେର୍ଭଟାଃ କଳକଳାଧ୍ବାନିର୍ଭୁଜାସ୍ତୋଟନି—

ଧୀବନ୍ତଃ ପରିତଃ ସ୍ବପାଦପତନିଃ ସ୍ବନାଦୟୁନ୍ତୋ ମନ୍ଥା ।

ଦୁର୍ଗା ଦ୍ବାଦଶକୃତନାମକପୁଷ୍ପା ଶରବ୍ରଜେ ରସିତାଂ

ଲକ୍ଷା ଚାନରପୁଙ୍ଗବା ଇବ ଜବାଦାହମ୍ୟ ତ୍ସିବ୍ଧାଭା । ୪୧ ।

ତତଃ ସ୍ବନଗଣା ପରବଳାହୀନାଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ବା ପ୍ରକାରମୂଳ
ଶତେନ ସୁତଲେନ ଭଂଜନପ୍ରମୁଦ୍ଧିଣ୍ୟ ଭବିତୁରୁକ୍ତଂ ।

ପଳାୟନଛଳାନୁମୁତ ! ସଂଗ୍ରାମାଦ୍ବାତା ବଳାତ୍

ମଦ୍ଭାରଣାସମର୍ଥସ୍ୟ ଶାପିଂ ତବ ପରାସିତଂ । ୪୨ ।

ଇତି ହିବାରଂ ଜନ୍ତୁନ୍ ନଗରଂ ହିତ୍ବାଽନ୍ତଃସନଂ ପ୍ରବିଷ୍ଟଃ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ବିହସ୍ୟ) ଅହୋ ଶରଭଂ ତତସ୍ତତଃ ?

ପ୍ରିୟଂ— ତତଃ,

ହତ୍ବାତସ୍ମିନ୍ ପାଳକାନପି ଚତୁର୍ଦ୍ଧାରସ୍ଥିତାନ୍ ସୈନିକାନ୍

ମାଧାତୁପ୍ରମୁଖା ବିଲଂଘ୍ୟ ବିବିଶୁଃ ପ୍ରାଚୀରମୁକ୍ତିଃ ପୁରଂ

ଜହ୍ନୁସ୍ତ୍ରୀ ଉଟାନ୍ ସ୍ୱପାଦପତତାନ୍ କାଂଶ୍ଚିତ୍ ପୁନଃସ୍ତ୍ରୀୟାନ୍—
 ବାଞ୍ଛା ରଞ୍ଜିତରୁଦ୍ଧତଂ ଯଦୁମଣିଂ ରଞ୍ଜେ ସଙ୍ଗାବଂ ଦଦୁଃ । ୪୩ ।
 ତତଃ, ବାଞ୍ଛାଂ ଶସ୍ତ୍ରମବାପ୍ୟ ସିଦ୍ଧିମତ୍ତୁଳାଂ ଯୁଦ୍ଧେ ସ ଲବ୍ଧ୍ୱା । ତତଃ
 ଶ୍ରଦ୍ଧାକୃଃ ପ୍ରତିମାଣ୍ଡ ତସ୍ମିନ୍ନଗତସ୍ତ୍ରୀୟା ବଳାଦ୍ୟାଃ ପୁନଃ
 ଭେଦମର୍ଦ୍ଦଳତାଳକାହଳତୁଷ୍ଟନଃସାଶ ଡକ୍କାରବୈଃ
 ପ୍ରାକ୍-ପ୍ରସ୍ଥାନଚତୁର୍ଗୁଣୈଃ ପୁରମଗାତ୍ ଶୋଣିତଳଂ ନାଦୟନ୍ ॥
 ଅପିଚ—ସାରଃ ଚତ୍ୱିଂସୁମଣ୍ଡଳୋକ୍ତୁଳଗୁଣଃ ସ୍ୱପ୍ନାତ ସେନାଧିକୋ
 ଦେଶସ୍ଥୋ ବିଦ୍ଧତୋ ବଳେନ କଳିତଃ ସଦାପ୍ରବରୈର୍ଯୁତଃ ।
 ଯୁଦ୍ଧନ୍ ଯେନ ପଳାୟିତୋ ରଣମୁଖାତ୍ ପ୍ରାତାପଦେବର୍ତ୍ତୟାତ୍
 ତସ୍ୟ ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ରଭଂଜନପଦେଃ ଶୌର୍ଯ୍ୟଂ ନ ବାଗ୍ମନୋଚରଂ ॥
 ତା ଇମାଃ ପ୍ରତିମାଃ ଯାଃ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପ୍ରାସାଦେଽବସ୍ଥିତାଃ ।

ଇତି ସପ୍ତମୋଽଙ୍କଃ

—)୫*୫(—

ଅଷ୍ଟମୋଽଙ୍କଃ

ଅନଙ୍ଗ—ଅହୋ ନୃପସ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧମହିମା ।
 ପ୍ରସ୍ତଂ—[ସପ୍ତିତଂ] ବୟସ୍ୟ ଚରଣପ୍ରଣୟାକୃତଦ୍ୱେଷଶୟ୍ୟ ଅବିନାତ-
 ବିନୟାକରଣଚଣ୍ଡାର୍ଣବସ୍ୟ ପ୍ରସୀଶକରଣମାର୍ଗଶତରଣ-
 ନିପୃଣସଃ ତସ୍ୟ ନୈତାବନ୍ନାସଂ ରଣାଙ୍ଗଶବ୍ଦକୃମୁଣଂ ।
 ଯତଃ, ଶଙ୍ଖାବଞ୍ଚିତବାହିନୀ ଶିବିତଳାଳଂ କାରଭୂତା ବଳା-
 ଦଙ୍କାରୁତହରିତ୍ରିପୁରାନବରତଂ ରଂକାଳିଭବଞ୍ଚିତା ।
 ତେନାନାଳଜୟେକ୍ତୁନା ବିଗଳିତାତଙ୍କା ତଦାଖ୍ୟାଂକିତା
 ତେଜା ନାମ ପୁଣ୍ୟ ଚ ଯେନ ବିଳିଭର୍ଜିତାସମା ନିର୍ଜିତା । ୧ ।
 ଅପିଚ—ରଜାଞ୍ଜୁଳାଭୂରଜାକୁଂଜରଚେରାନ୍ନୁଷ୍ଠିତୋରାନ୍ତରେ
 ହେଷାଦ୍ଧା ହିତସିଦ୍ଧନାଏ କଳିତେ ପତ୍ନିବ୍ରଜେଃ ସକୃଲେ ।

ତେଜୋଭ୍ୟଃ ପରଦୁର୍ଗାସ୍ତିତରୁତ ଦୀବାଗ୍ନିବତ୍ କାନନେ
ସଃ ଶ୍ରୀତନ୍ ସମରେ ଜଡ଼ସ୍ୟ କୃତବାନ୍ ବ୍ରୀଡ଼ାଂଲୟେ-

ଡାପତେ ୧ । ୨ ।

ଅନଙ୍ଗ—ସଖେ ! ଲୟେଡ଼ାଶ୍ୟଦେଶଃ କୃତ୍ୟଃ ।

ଯଦେଶେଷ୍ଠି ମହାଗିରୀତ ବଦିତଃ ଶୈଳସ୍ତିକୋଶାକୃତ —

ଯିକ୍ଷୋଶାପରକୋଶୟୋଶ୍ଚ ବଦିତଂ ମଧ୍ୟଂ ନବଦୋଶକଂ ।

ଯଦେଶସ୍ଥିତମର୍ଜିତାଶ୍ୟତଟିନା ସ୍ଵଭୂତସ୍ଵାସ୍ତ୍ରପିତୋ

ଯସ୍ମିନ୍ନସ୍ତି ସଦୈବ ସ୍ଵାରକ୍ଷମତ୍ୟେବ ଧୃଶସ୍ତିଃ ସ୍ଥିତା । ୩ ।

ତଦା ଲୟେଡ଼ାଦେଶପାଳଂ ପାଳସଞ୍ଜକଂ ଭୂପାଳଂ ସମର-
ସରକିତଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ଵା ତଦ୍ଭୁଜାଲେକନଦଉଲ୍ଲେଚନେଲ୍ଲେକକଦଂବକ୍ଷେଃ
ପିତଂ ପଦ୍ୟଦ୍ଵୟଂ ସବୈରଦ୍ୟାପି ଗୀୟତେ ।

ଇତୋନ୍ୟତୋ ଭୂତିୟତୋ ଉଶାଙ୍ଗଶା —

ନ ପାଳଭୂପାଳ ପଳାୟସେ କଥଂ ।

ସତସ୍ତ୍ରଦାଶ୍ୟାଶ୍ରବଣାଶ୍ରୁଣାଶୟା

ମିଳନ୍ତୁ ଗାବୋ ବଳଭଦ୍ରଭୂପତେ । ୪ ।

ନ ପାଳନାଶ୍ଚ ଖଳୁ ପାଳନାମକଃ

ପଲ୍ଲଭୁଲ୍ୟୋଽସି ପଳାୟନଂ କୁରୁ

ନ ତେଦୟଂ ଧଷ୍ୟତ କକ୍ଷବଦ୍ଦବଃ

ସମକ୍ଷତଃ ସଂଖ୍ୟଗତୋ ବିପକ୍ଷତଃ । ଇତି । ୫ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ସାଶ୍ଵତ୍ୟଂ) ସଖେ ! ତାବପି ପରାସ୍ତ୍ରୋ ।

ପ୍ରିୟ—(ସସ୍ମିତଂ) ସଖେ !

୩ — ମହାଗିରିଃ ମାଲ୍ୟଗିରି । ୪ — ୪ ! ଶୁଷ୍ଠତ୍ଵଂ ଉଲ୍ଲଭସାୟାଂ
ପାଳ ଇତ୍ୟତ୍ୟତେ ।

ପାଳଃ ସ୍ବଲ୍ପତମଃ ପ୍ରବାରଗଣେ କୋ ବା ଲଘୈଃପ୍ରାପତ୍ତଃ
 ସ୍ବଭାବେ ବଳଭଦ୍ରଭଂଜନପତେଃ କା ବା ପ୍ରଶସ୍ତିଃ ଶ୍ରୁତା ।
 ଯଦେତୋଃ ଶିତିମଶ୍ରେଳେ ଜୟଯଶୋଽଳଂ କାରଣସ୍ବଭାବୋ
 ତେଜାନାଲନୂପାଳକସ୍ୟ ହୃଦୟଂ ଶଙ୍କାକଳଂ କାଂକିତଂ । ୭ ।

ଅପିଚ—ଶୌଃମାନ୍ୟମତୋଽସୁରବସତେର୍ଯସ୍ମାକ ରତ୍ନାକରାଜ—
 ଜିଷ୍ଣୁଭୂତଭୟାଗତଶିତିଧରାଭ୍ୟାମିଦମଦୁଃସ୍ବଚଃ ।
 ଶୁଭ୍ରଂ ଶୁଦ୍ଧିପୁଲଃ ସମସ୍ତଜଗଦାନନ୍ଦୀ ଯଶଃସଂଚୟ—
 ସ୍ତେଜୋଭ୍ରଜ ପଦଂ ସିଲ୍ଲେଚନଶିରସ୍ୟାଜେଷ୍ଠକାଶ୍ରେତଂ । ୮

ଅନଙ୍ଗ—(ସାହୃଦ୍ୟଂ) ସୋଽପି କିତଃ ?

ପ୍ରିୟଂ—ଅଥ କିମ୍

ଅନଙ୍ଗ—ତଞ୍ଜେୟେନାୟଂ ମହାନିତ ତନ୍ମହାଭୂମପି ଜ୍ଞାୟତେ ।

ପ୍ରିୟଂ—ସଶେ ! ସୋଽପି ସିଲ୍ଲେଚନାଂ ଶରୂତସିଲ୍ଲେଚନଭ୍ରମରବର-
 ରାୟନାମଧେୟସ୍ତତ୍ପ୍ରତାପଜ୍ଞସାୟିତୌଜାଃ ।

ଯତଃ—ସାର୍ବେ ନାଗପୁରଲୟା ନୃପକରଦାନାୟକାଶ୍ରେୟତୋ
 ବିଶ୍ୟାତୋ ରଘୁଭୃକୁତୋଽପ୍ୟବରଜୋ ବିଷ୍ଣୁସହସ୍ରାଶ୍ମଗଃ ।
 ଯେନାଷ୍ଟାଦଶସପ୍ତମଶ୍ରମତୟା ସ୍ତ୍ରୀକୃତୋ ଯୁଧତା
 ସୋଽପ୍ୟାସୀଦ୍ ବଳଭଦ୍ରଭଂଜଧରଶୀଘାଲେନ ଯୁଦ୍ଧେ କିତଃ । ୯

ଅନଙ୍ଗ—ସଶେ ! ତତ୍ପରାବହମଣ୍ଡବନେନ ସାକ୍ଷାଦ୍ବଳଭଦ୍ରାଂ ଶରୂତଂ
 ତଂ କଲୟାମି । ତତସ୍ତତଃ ?

ପ୍ରିୟଂ—ଯେନ ଶ୍ରୀକରଭୂପତିର୍ଯୁଧ୍ବ କିତୋ ସାରଃ ପୁକନ୍ଦେଶ୍ବରେ—
 ଯସ୍ମୈ ଦତ୍ତନିଜାଭୟାୟ ସହସା ଦେଶେକଦେଶଂ ଦଦୌ ।
 ଅଦ୍ୟାପି ଦ୍ରବିଣେର୍ଯୁତଂ ସ୍ବବିଷୟାସନ୍ନଂ ଚ ନିଷ୍ଠୁର୍ଣ୍ଣକଂ
 ରମ୍ୟଂ ରାଜପୁରାଭ୍ୟଂ ଜନପଦଂ ଭୃଞ୍ଜନ୍ତି ଯତ୍ସୂନବଃ । ୧୦ ।

ଏବଂ ବହୁତରାସ୍ତ୍ର ବିବୃଦ୍ଧମହାଶ୍ରୀବଳଂ ଦନସାଦୃଶିକ କବି-
 'ସାର୍ଥଭାଗମଜ୍ଜନପ୍ରବଳୋକ୍ତାସପବନତରଳତରତକୋସଗତ
 ଦୋଳାୟିତ ନିଶିଳବନ୍ଧବଚନମୁବସ୍ୟ ପ୍ରବଳସଦ୍ରାଜମଣିକୃତକଃପଟଳ
 ପରାଭବଭାବୁକ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଦ କୁମୁଦବମାବିକାଶପ୍ରଶମନକୁଶଳାସ୍ରଜନ-
 କୁଳକମଳପ୍ରକାଶନଶୀଳସୁଦୃଢ଼ପ୍ରମଦସଦୋଦ୍ଭାବନଦସପ୍ରତାପ-
 ମାର୍ତ୍ତିଶ୍ରବ୍ୟ ତସ୍ୟ ଗୁଣାଶ୍ରୀବଂ ବଚନପ୍ରବେନୋତ୍ତମତୁଂ ଶ୍ରେୟାନ୍
 କୋ ବା ବରାବରାତ ।

ଅନଙ୍ଗ—ବୟସ୍ୟ ! ତଦନନ୍ତରଂ କେନ ବା ତତ୍ତ୍ୱଲମ୍ବଳଞ୍ଜିତଂ
 ପ୍ରିୟ—(ସାନନ୍ଦଂ) ସଖେ !

ତସ୍ୟାସୀଉନୁଜୋ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ଉଚ୍ଚ ଖ୍ୟାତିଂ ଜଗତ୍ୟାଂ ଗତୋ
 ଯଃ ସାକ୍ଷାଦଂରେ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ଇବୋଦୟୁକ୍ତଃ ପ୍ରଜାସାଲନେ ।
 ଭୂପାଳସ୍ତୁ ହଶୀୟନମିଳଗୁଣେଲ୍ଲୋକୋତ୍ତରେରନ୍ଦ୍ରିତଃ
 ସବେତ୍ତୋୟାଃପ୍ୟଧୁକୋ ଜନେନିଗଦତୋ ଦାନଂକ ଧର୍ମାକ ଯଃ ॥

ଯସ୍ମିନ୍ନିଦାନଂ ଧର୍ମେଣ ରାଜ୍ୟଂ ପାଳୟତି—

ଶ୍ରୀବେଦବୈଶଦ୍ୟସୁଗାନ୍ ବଦି—

କ୍ୱାଲେକପାଟକରଭାବଭାଜେଃ

ଯସ୍ୟାଧୁନାସ୍ତେ ପରମେବ ଜାତି—

ପ୍ରତାପୟୋଃ ଶୌର୍ଯ୍ୟମନାର୍ଯ୍ୟବୃତ୍ତି ॥୧॥

((୧୧) ତସ୍ୟ ଜାତିପ୍ରତାପୌ ଯଥାକ୍ରମଂ ଶ୍ରୀବୋଗରସ୍ୟ ଧାବଳ୍ୟଂ
 ପ୍ରଳୟାନଳସ୍ୟ ତେଜସ୍ୱ ଅପହରନ୍ତୌ ଅଶିଷ୍ଟତା ମାତରତଃ
 ଭଦ୍ର ଭବଃ ।

ଅପି ଚ—ସତ୍ପାଳତେତନ୍ନଗଞ୍ଜନାନାମ୍

• ରାଜ୍ୟଂ ବଚଃସାଗରସାରଗାନ୍ଧି

ଦାରଦ୍ରଗୋଷ୍ଠୀଗଣନାନ୍ତରେ ସେ

ଜନ୍ମନ୍ତି ପୁଂଂ ଯୁଗପତ୍ନୀବରଂ । ୧୬ ।

ଅପିଂ—ଅଶ୍ରୀନ୍ତୋତ୍ତଦାନଶ୍ରବଣ ସମୁଦ୍ଧତାନନ୍ଦ ଧାବଦ୍ଭିଜାନାମ୍
ବାହ୍ୟାସ୍ତ୍ରୟପୁର୍ଣ୍ଣେଧରଣିଧରଜୟାତ୍ ସ୍ତେନ ଭୂୟୋ ମହମ୍ନା ।
ଶଶ୍ଵକ୍ରୀସନ୍ଧି ଧାନାଦ୍ବୟୁଳବଳଭୂତେ ମୌକ୍ତିକାନାମନିଜ୍ଞା-
ଲବ୍ଧାନାମ୍ ଚ ସ୍ଥିତେୟୋ ଜୟତ ସମଧି କୋ ଯଦ୍ଗଜୈ-
ଦସ୍ତ ଭୂମୋ । ୧୭ ।

((୧୬) କଦାଚିତ୍ ଦରିଦ୍ରସ୍ୟ ଗଣନା ଉବଚି ଚେତ୍ ତଦ୍ଧି ପ୍ରଥମମେବ
କୁବେରସ୍ୟ ନାମ ଉଚାଚ୍ଚିତେ ଇତ୍ୟର୍ଥଃ ।

((୧୭) ଗଜୈଃପସେ—

ଅଶ୍ରୀନ୍ତଂ ଅବଚେଂ ଯଥା ସ୍ୟାତ୍ ତଥା ଉଦ୍ଭୂତସ୍ୟ ଜାତସ୍ୟ
ଦାନାନାମ୍ ମଦକଲଧାରଣାଂ ଶ୍ରବଣଂ (ଶ୍ଳେଷବଶାତ୍ ଦନ୍ତ୍ୟାଦ୍ୟତ୍)
ସରଣଂ ତେନ ସମୁଦ୍ଧତାନନ୍ଦାଃ ଜାତାନନ୍ଦାଃ ଚ ଧାବନ୍ତସ୍ତ ଦ୍ଵିଜାନାମ୍
ଭ୍ରମରାଣାଂ ବାହ୍ୟା-ସ୍ତ୍ରୟସ୍ୟ ମଦକଲପାନରୂପସ୍ୟ ଅଭିଳାଷସନ୍ଦୋହସ୍ୟ
ପୁର୍ଣ୍ଣେଃ ପୁରଣାତ୍ ତଥା ସ୍ତେନ ସ୍ଵଳ୍ପୟେନ ଭୂୟୋମହମ୍ନା ଅଭୟୈତୌ-
ଲଭ୍ୟେନ ଧରଣିଧରାଣାଂ ପବତାନାମ୍ ଜୟାତ୍ ; ଶଶ୍ଵତ୍ ସବଦା ଶ୍ରୟାଃ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଃ ସାନ୍ଧ୍ୟାତ୍ ସାମୀପ୍ୟାତ୍ (ଗଜାନାମ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀଃ ବାହନତ୍ ପ୍ରସିଦ୍ଧଂ)
ତଥା ବିପୁଳବଳଭୂତଃ ପ୍ରଭୁବଳଧାରଣଂ ତସ୍ୟାଃ, ତଥା ଅନିଜ୍ଞା-
ଲବ୍ଧାନାମ୍ ସଦ୍‌ଜାତାନାମିତ୍ୟର୍ଥଃ ମୃକ୍ତାନାମ୍ ସ୍ଥିତେଃ ଅବସ୍ଥାନାତ୍,

ରଜପସେ—ସବଦା ଦାନଂ ଦଦାତ୍ ତସ୍ମିନ୍ ଜାତାନନ୍ଦୟା
ଧାବତାଂ ବ୍ରାହ୍ମଣାନାମଭିଳାଷପୁରଣାତ୍ ହେତୋଃ, ତଥା ନିଜେନ
ଔଦାର୍ଯ୍ୟୋପରଧରଣିଧରାଣାଂ (ରଜଂ) ଜୟେନ ହେତୁନା,

ତତୋ ବହୁଲଶବ୍ଦି ନଳିକାଧରକାନ୍ତ୍ରୀରନିକରକୋଳାହଳି
ଦର୍ଶାପଥେ ପ୍ରୋକ୍ତଲିତେ—

ଅନଙ୍ଗ—ସଖେ ! କିମେତତ୍ ?

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ରାଜଦର୍ଶନାର୍ଥଂ ସହରଂ ବ୍ରଜତା ବ୍ୟବହର୍ତ୍ତୁ । ଅନୁ-
ଚରୈବତ୍ତୁ ସକୂଳଂ ହିୟତେ ଇତି ପ୍ରର୍ଥୟତେ ।

(ପୁରୋହବଲୋକ୍ୟ ସାନନ୍ଦଂ) ସଖେ ! ଯନ୍ତ୍ରୟାକ୍ରଂ ତଥୈବ ତତ୍ ।

ପଶ୍ୟ ଘନାଭିଧାନୋ ବ୍ୟବହାରକର୍ତ୍ତା
ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟନିର୍ଭୀତିସିନ୍ଧୁରେଷଃ ।
ବିନୟସ୍ୟ ଭୁବରମୁଦଗ୍ରମୟିନ୍
ଧରପତିର୍ପରିଚିତଃ ସଦାସ୍ତେ । ୧୮ ।

ଅପିଚ ରାଜାଞ୍ଜୟା ଜୀବନଦାନଦକ୍ଷୋ
ଯଃ ଶ୍ରୋକକାନାମପି ହର୍ଷଦାତା
ଯସ୍ୟୋଦୟସ୍ତାପହରେ ଜଗତ୍ୟଃ

ସୋଽୟଂ ଘନାଶ୍ୟା ଘନ ଏବ ସାଷାତ୍ । ୧୯ ।

ଅନଙ୍ଗ—ସଖେ ! କୋଽୟଂ ପ୍ରାତରୁଦିତୋଷ୍ଠିକରଣସଂପର୍କାଧିକା
ରୁଣନଳିନରାଗସହୋଦରେଷ୍ଠିଶଲସନ୍ଧୁକ୍ରମୋ ଶଶାଦିଯନ୍ତ୍ର
ସ୍ମରତ୍-ପାଣିଭଃ ସ୍ବସମୈହିଭରନ୍ୟତୋ ବ୍ୟବହର୍ତ୍ତୁପୁରୋ-
ଗତଃ ସ୍ମିତମୁଖୋ ନମତ୍ ।

ପ୍ରିୟଂ—(ବିହସ୍ୟ) ଏଷ ଶକ୍ତ ସକଳସଂଗୀତରହସ୍ୟାକରକଲ୍ୟଃ
ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରନାମା କଷ୍ଟିଦ୍ବୈଦେଶିକୋଽତିଦୂରଗତୋ ନୃପା-
ନ୍ୟୁଧମ୍ନାସୟିତୁଂ ତସ୍ମିନ୍ ଗଚ୍ଛତି । ତଦାଗଚ୍ଛ, ତସ୍ମିନ୍ନୋ
ଯାସ୍ୟାବଃ ।

ଇତ୍ୟଷ୍ଟମୋଽଙ୍କଃ ।

(୧୯) ରାଜା ପ୍ରଭୌ ନୃପେ ଚନ୍ଦ୍ରେ ଯସେ କ୍ଷତ୍ରିୟଶବ୍ଦୟୋଃ ଇତିବଶଃ ।

ନବମୋଞ୍ଜଃ

ତତଃ କସ୍ତନ୍ତ୍ର ପଦାନ ଗତା

ଅନଙ୍ଗ—[ପୁରୁଷେ ବ୍ରଜନ୍ତୀଃ ପଦବସନଃ ଶବରଜାନା ଭଲେକ୍ୟସଦାସୀ]

ସଖେ ! କଥମେତା ଏବଂ କଥାଃ ?

ପ୍ରିୟଂ—[ସସ୍ମିତଂ] ସଖେ !

ଶିଶୁଦାନଜଳାଦ୍ରପାଣିକମଳସୈକସ୍ୟ ସଂପ୍ରେ ଜ୍ଞାନାଦ୍
 ଯସୈତଦ୍ ବିଷୟୋଭବଂ ବହୁତରଂ ବାସଃ ସମାପ୍ତିଂ ଗତଂ
 ତସ୍ମାଦସ୍ୟ ସୁଦୁର୍ଲ୍ଲଭଂ ଭବତି ତଦ୍ବି ଗ୍ରୀହସ୍ୟ ଧଂ ତତୋ
 ବନ୍ୟାନାଂ ତରୁଣୀଗଣୈରବିରତଂ ପଞ୍ଚଂ ସୁବସ୍ତ୍ରୀକୃତଂ

ଅନଙ୍ଗ—(ବିହସ୍ୟ) ବୟସ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମୁଦ୍ରାକରଂ ଦତ୍ତମସପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରଂ ।

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ତ ଦୃଶ୍ୟମସ୍ୟ ଦାନଶୌଣ୍ଡର୍ଯ୍ୟଂ । ତତ୍ ଆଗଚ୍ଛ ।

(ଇତି ପ୍ରଶାନ୍ତ୍ୟଭିମୁଖଂ କଚ୍ଚିତପଦାନ ଗତା)

ଅନଙ୍ଗ—ସଖେଽସ୍ୟ କଞ୍ଚିଦ୍ଦେବୋ ବର୍ତ୍ତନ୍ତେ । ଯତଃ ପ୍ରୋଞ୍ଜଳତ୍-
 ସାଗରଗନ୍ଧୀରଃ ସ୍ବରେ ଯାହାମିଳିତଲୋକକଦଂବକସ୍ୟ ଶ୍ରୁୟନ୍ତେ ।

ପ୍ରିୟଂ—(ସସ୍ମିତଂ) ସଖେ ପ୍ରଶ୍ୟାନବଦ୍ୟପଦ୍ୟେୟଂ ନିଷିଦ୍ଧା; ତଦାଗଚ୍ଛ
 ଅଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଶନ ବିଡ଼ମ୍ବିତବୈରୋଚନ-ଗୋତରାକରଶାନନ୍ତରଂ
 ଏକାଂ ନେତ୍ରପାଣିକରକ୍ଷ୍ୟାକଃ ।

(ତତୋ ନୃପପ୍ରାସାଦପ୍ରାକାରପୃଥୁତରଦ୍ବାରପ୍ରଦେଶଂ ପ୍ରବିଶ୍ୟ)

ପ୍ରାଚୀନକ୍ଷିତିପାଳକାରତମପି ପ୍ରାଚୀରମଶ୍ଳୁଳ୍ମଳଂ

ପ୍ରାଚୀକାନ୍ତପୁଷ୍ପମହାବୃତ୍ତିରବାବାତୀପତେଦୁର୍ଗମଂ

ମୃତ୍ତ୍ୱାନିର୍ମିତମପ୍ୟଳଂ ବହୁତ ସା ମୂର୍ତ୍ତିମଣ୍ଡଳାଂ ସଦା

କୁସ୍ତାକୃତ୍ବରଣସ୍ୟ ଭୂପତିତତେରୁକ୍ତାୟ-ଭୂକ୍ତାୟନଃ । ୮

ଅପି ତ—ସତପ୍ତାରୁଣଶୈରକସ୍ୟ କପତାତ୍ ପ୍ରାକାର ଏଷ ଶ୍ଚୂଟଂ

ଭୂପଦ୍ବେଷଶରକ୍ରପାନବଶତୋ ରକ୍ତଶ୍ଚ ପୀନୋନ୍ମତଃ ।

ପଶ୍ୟେତଞ୍ଜି ଖରେଷୁ ନତ୍ୟନହତାଃ ପ୍ରତ୍ୟର୍ଥୁ ଶ୍ଵାତପ୍ତଃ ।

ପୀନାଃ ପ୍ରୋଞ୍ଜସଦନ୍ତସାରନଳିକାଃ ସ୍ଵରକ୍ଷିତାଃ ରକ୍ଷିତାଃ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ପୁରୋବଲୋକ୍ୟ) ସଖେ ! ଅୟୋଃସର-ଧ୍ଵଜ୍ଞର ତେର-
ବିଶାଳ ପୃଥୁଲୋନ୍ମତଭ୍ରାଟୋପପ୍ରକଟିତକବାଟମଧ୍ୟଲକ୍ଷିତଗବା-
କ୍ଷବବରେକୈକନିଷ୍ଠ ମଣ-ବହୁତବଳମ୍ବନମିଳିତଜନନଦ-
ମ୍ବକ ବାଲୁକାଛୁଦ୍ରକଳିତପୁରୋନ୍ୟସ୍ତ ଦୃଢ଼ସେତୁବନ୍ଧନ-
ବାରତପ୍ରଣାଳୀ-ଗାଲକଲ୍ଲିକାଂ ଭୁଲୟତ ।

ପ୍ରିୟଂ—(ସାନନ୍ଦଂ) ସଖେ ପଶ୍ୟ କବାଟଫେଟନକ୍ଷତ୍ର ଏବଂ ଯାତ୍ରା-
ଭଙ୍ଗେ ରଙ୍ଗସ୍ଥଳଦ୍ଵିବ ବହୁଲକର୍ମସଂକଟମପି (୧) କୃଷ୍ଣ-
ପ୍ରସ୍ଥୁଟଂ ତଦାଗଚ୍ଛ । (ଇତି ପ୍ରଥମାକାରଂ ପ୍ରବର୍ତ୍ତେ) ।

ଅନଙ୍ଗ—(ସବିସ୍ମୟଂ) ଅହୋ ! କୃପାଶଯିଳକମାର୍ଗଶାଦକଳିତ-
ପାଣିଭିର୍ଦ୍ଵାରରକ୍ଷିତଃ ବହୁଦୁର୍ଗଜହରମେତେଜହରଂ
ଯାବ ଯାବ । (ଇତି ତଦପରଂଦ୍ଵାରଂବିଲଂଘ୍ୟ ଜଗୁରୁଃ) ।

ପ୍ରିୟଂ—ବୟସ୍ୟ ! ଇଦମପ୍ୟପରଂବିସ୍ମୃତଚରମଜରଂପଶ୍ୟ ।
ଇଦଂ ହି କୃପେଶ୍ଵରଂହୈଃ କ୍ଷୁରଦ୍ରୁପେଃ କାସାରୈଃ ସାରସାରସୈଃ
ଦତ୍ତ-ଚୈବରଥକାଢ଼ିରକ୍ଷାଢ଼ିର୍ଭୀତି ଚହରଂ । ।

ଅନଙ୍ଗ—(ସବିସ୍ମୟଂ) ସଖେ ! ଏତଦକରମପି ନଗରମିବ ରାଜତେ,

ପ୍ରିୟଂ—(ଉଚ୍ଛ୍ଵସଂ) ଚର୍ଯ୍ୟଗବଲୋକ୍ୟ ସାନନ୍ଦଂ) ସଖେ ! ପଶ୍ୟ ।

ରମ୍ୟେର୍ହମ୍ୟାଚୟେଷୁ ଚୋରୟମଭିତଃପାଦୋପମେରୁନ୍ମତଃ ।

ପ୍ରାସାଦଃ ସ୍ଵପୁରଃସୁରଭିତଧରସ୍ପର୍ଶାଭିବଦ୍ଧାଦରଃ ।

ଅଲେଖ୍ୟାପିତପଞ୍ଚବକ୍ରହରଶସ୍ତ୍ରମ୍ବେରମାଦ୍ୟୁକ୍ତଃ ।

ସ୍ଵାଙ୍ଗସ୍ତାରସୁଧାକ୍ଳାଦବିହସୈଃ ଶ୍ଵେତାକୃତାଶାନ୍ତରଃ । ୧ ।

(୧) ହସ୍ତିନଶାଖ୍ୟଃ ମୃତକାସ୍ତ୍ରପଃ; ଯାବ ଯାବ ଲତି ଲକ୍ଷି ରୂପଂ ।

ଏ ତଦୁକ୍ତ ଶ୍ରୀଗଣେଶପ୍ରଣାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀନୃପ ପାର୍ଶ୍ବଦେବୀ ଧ୍ୟାନସ୍ଥିତେ,
ନୃପତିମତ୍ୟେତଦଧିଷ୍ଠିତଂ ଚର୍ଚ୍ଚୟାମି ।

ଅନଙ୍ଗ—(କିଂଚିଦ୍ଦୂରେ ଗହା ସକୌତୁଳଂ ନିର୍ଗନ୍ଧ) ବୟସ୍ୟ !

ଅତିତାରଂ ପ୍ରାସାଦଶିଖରଂ ନଭସ୍ତଳଂ ଚନ୍ଦ୍ରଶେର,
ନୃପତିଚନ୍ଦ୍ରଶ ନୂନମଧିଷ୍ଠିତଂ ପଶ୍ୟ ।

ପ୍ରିୟଂ—(କଲେକ୍ୟ)ବୟସ୍ୟ ସ ଏବେଷଃ ।

ଅନଙ୍ଗ—ସଖେ ! ଏତଦ୍ଧୂପରନ୍ୟସ୍ତ ଲେଚନୋଽୟଂ କମପି ଚିନ୍ତୟ
ଘର ଲକ୍ଷ୍ୟତେ

ପ୍ରିୟଂ—(କହସ୍ୟ) ଯତିନିୟତି ଚକ୍ଷୁଃ ।

ହର୍ଷାସ୍ତ୍ରାନ୍ତମଧ୍ୟ ସାତ୍ତ୍ବିକଧନବ୍ୟୁତ୍ତୋଽପି ଚଦ୍ବିଷ୍ଣୁ ତେ-

ର୍ଦ୍ଦାନାତୃପ୍ରମନା ମନାଗପି ନ ଯଃ ସ୍ବଚ୍ଛାଂ ରତଂ ବିଦତ ।

ତେନୋଲ୍ଲେଖିତମନ୍ତ୍ରକସ୍ଥିତମିମଂ ପ୍ରାସାଦଫସ୍ତଃ ସଦା

ପଶ୍ୟତ୍ୟସ୍ୟ ସୁମେରୁତା ଯଦ୍ଭବେତ୍ତପ୍ତିମିମ ସ୍ୟାଦତି ।

ଅନଙ୍ଗ—(ପୁନର୍ବିଲେକ୍ୟ ସାନନ୍ଦଂ) ଏଷ ଅସନାଦୁଚ୍ଛାୟା
ପାର୍ଶ୍ବଦପରିଚ୍ଛତୋଽବତରତି । ଅପି ନାମାନେନ ସଦା ସଦା-
କିତା ଭବିଷ୍ୟତା,

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! ଏଷା ପଣ୍ଡିତମଣ୍ଡଳୀ ଯଦ୍ ସହରଂ ବ୍ରଜତି ତନ୍ମନେ
ସଦଃ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ଏବେତ । ତଦାଗଚ୍ଛ । (ଇତି ତୃତୀୟଂ ର-
ସବଧଂ ପ୍ରବିଷ୍ଟୌ)

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ପଶ୍ୟ । ଅଳକାପ୍ରାକାରବତ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣଦେଘାତତଂ
ଗରିଷ୍ଠମିଷ୍ଠକପ୍ରାଚୀରଂ । ଇଦଂ ତ ଲେହମୟପଟ୍ଟିରଘଟିତ-
ବିକଟକବାଟବିଦେଘାତତଂ ଦ୍ବାରଂ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତୁତବାରିଶନିପୁଣି-
ର୍ବାଣ ଦିଗାଣିଭୂର୍ଯ୍ୟବନବର୍ଯ୍ୟକ୍ରେ ରସିତଂ । ତଦଦୃଶ୍ୟସିଦ୍ଧ୍ୟା
ଏତରୁରାଶ୍ୟାବଃ (ଇତି ଚଥା ଚନ୍ଦ୍ରଃ)

ଅନଙ୍ଗ — (ପ୍ରାସାଦଂ ଦିବ୍ୟର୍ଣ୍ଣ୍ୟ) ନାନାବିଚାରୋକ୍ତଜାଳଜାଳବିଶାଳ-
ଶୋଭାମଣୀୟ (୧) କିନ୍ତୁଃ ପ୍ରାସାଦୋ ନ କୁହାସ୍ୟ-
ବଲେକିତଃ ।

ପ୍ରିୟଂ — ନ କେବଳଂ ଖଳୁ ପ୍ରାସାଦଃ । ଶିବପାଳୋଽପୀତି ଭଣ ।

ଅନଙ୍ଗ — ସଖେ ! ନୃପଦର୍ଶନପ୍ରହଳତାଗୁଣ୍ଡତସ୍ୟ ସ୍ଵଚିତ୍ତସ୍ୟ ବଶୋ-
ଽୟଂ । ଚତ୍ ସହରମାଗଛ । (ଇତି ସଦଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତେ)

ପ୍ରିୟଂ — (ଉପାଂଶୁବଚନଂ) ସଖେ ! ପଶ୍ୟ । ସୋଽୟଂ ନିଶିଳମହା-
ମଣ୍ଡଳମଣ୍ଡନାୟିତାଭୂପାଳକୁଳାଂଶୁଲଃ । ସକଳଭ୍ରାତୃମନ୍ଦି ମିତ୍ର-
କବିପଣ୍ଡିତମଣ୍ଡଳୀମଣ୍ଡିତଂ ମଧ୍ୟେସଭମଧ୍ୟାସ୍ତେ ।

କଂଚ — (୧) ରାଜା ଯା ପରଶୋଭିତା ପରବଳକ୍ଳେଷ୍ଟା ସଦା ଜିଷ୍ଟୁନା
ଯାହନନ୍ତାମରସେବିତା ନବସୁଧା ଯସ୍ୟା ବହତ୍ସୁନୁତଂ ।
ଯା ନିତ୍ୟଂ କବିସେବିତା ଗୁରୁଯୁତା ଯା ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଚନ୍ଦ୍ରାଶ୍ରିତା
ଗୀତାଶେଷସଭେବ ଭୂତି ନିତରା ଜାନାର୍ଦ୍ଦନାୟଂ ସଭା । ୭।

(୨) ଜାଳଜାଳଂ — ଗବାକ୍ଷସମୂହଃ

ଅନଙ୍ଗେଃ (ଅସଂଖ୍ୟଃ) ଅମରୈଃ ସେବିତ୍ୟ ଭବତି ତଥା ନୂତନୟା
ସୁଧୟା (ଅମୃତେନ) ଅସ୍ୟାଃ ଗରିମା ପରିଲକ୍ଷ୍ୟତେ କବିନା (ଶୁଦ୍ଧେଶ)
ଗୁରୁଣା (ବୃହସ୍ପତିନା) ଚ ତଥା ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରେଣ (ତଦାଶ୍ୟଦେବ
ବଶେଷେଣ ଅଳଙ୍କୃତା ଭବତି ଇୟଂ ସଭା ତୁ ଶତ୍ରୁବଳବିନାଶକେନ,
ଜୟନଶୀଳେନ, ରାଜା ଜାନାର୍ଦ୍ଦନେନ ତଥା ଅନନ୍ତାମରୈଃ
(ଭୂଦେବୈଃ ବ୍ରାହ୍ମଣୈଃ) ଚ ସେବ୍ୟତେ । କବୟଃ ଗୁରବଶ୍ଚ (ରାଜା
ଇତି ଶେଷଃ) ଇମାଂ ସେବନ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରାଣ୍ୟଃ ସର୍ଗତାତାର୍ଯ୍ୟଃ ଚ ଅହ-
ବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ।

ଅପି ଚ—ସା ସଂଗୀତମନୋରମା ପ୍ରବଳସନ୍ତୁତ୍ୟାନିଶୋକେର୍ମିତ୍ରା

ଶଶ୍ମାରୁବିପଞ୍ଚକାଦି-କଳିତାରମ୍ଭାତିସମ୍ଭାବିତା

ସକ୍ଳଙ୍ଗାରତଲୋଭମାଭିନୟତୋ ହୃଦ୍ୟା ଚ ବିଦ୍ୟାଧରୈ

ଗୀତାଶେଷ-ସତ୍ତ୍ୱେବ ଭାତି ନିତ୍ୟଂ ଜାନାର୍ଦ୍ଦନୟଂ ସଭା ।

ଅନଙ୍ଗ—(ସାକ୍ଷୀତଂ) ସଖେ ! ଘନସେବିତସ୍ୟ ସହସ୍ରଲେଖନା-

ନାମାଶ୍ରୟସ୍ୟାସ୍ୟାପି ମହେନ୍ଦ୍ରୋପମାନଂ (ତାଂ) କଳୟାମି ।

ପ୍ରିୟଂ—(ବିହସ୍ୟ ସାକ୍ଷୀତଂ) ।

ବୟସ୍ୟ ! ସାକ୍ଷୀତ୍ୱୋପରୂପୋ ଯଗୋପନିକରାଜପ୍ରଦୟାନିଶଂ

ନିର୍ମଳେୟଃ ଶତମନ୍ତ୍ରକେ ବଳଧୃତପ୍ରୀତେବଳଦ୍ୱେଷିଣି ।

ଅଶ୍ରାନ୍ତଂ ଘନସେବିତସ୍ୟ ଚ ପରଂ ବର୍ଷୋନ୍ମିଳିତ୍ୱିର୍ଦ୍ଦନେ—

ସୂକ୍ଷ୍ମେଽପ୍ୟସ୍ୟ ଜନାର୍ଦ୍ଦନସିତିପତେଃ ସାମ୍ୟଂ ମହେନ୍ଦ୍ରେ କୁଚଃ

ଅପି ଚ—ନିତ୍ୟଂ ସକ୍ଳବିତ୍ୱଃ ସ୍ଥୁତସ୍ୟ କବିନୈକେନ ସ୍ମୃତଂ ସଂଗତେ

ବିଦ୍ୱଦ୍ଭିର୍ଗୁରୁଭିର୍ଯୁକ୍ତସ୍ୟ ଗୁରୁଣା ଭେଜେନ ଯୁକ୍ତଂ ପରଂ ।

୯ । ଶ୍ଳୋକେଽସ୍ମିନ୍ ଫଳସାମ୍ୟେନ ବ୍ୟତିରେକଂ ଦର୍ଶୟତ ଇନ୍ଦ୍ରଃ-

ଗୋଦାଶା ପର୍ବତାନାଂ ରିପୁଃ ରାଜା ତୁ ସରୋଦାଶା ସମାନବଂ-

ଶୀୟାନାଂ ଅନନ୍ତପ୍ରସିଃ । ଇନ୍ଦ୍ରଃ ତେନ୍ଦ୍ରଃ (ଶତେନ୍ଦ୍ରଃ) ରାଜାତ୍

ନିର୍ମଳ୍ୟଃ କୋଧରହୃତଃ । ଇନ୍ଦ୍ରଃ ବର୍ଷାସୁ ଜାୟମାନେଃ ମେଘେଃ

ସେବିତଃ ଭବତି, ରାଜା ତୁ ଘନ ଇତି ନାମ୍ନା ଖ୍ୟାତେନ ବ୍ୟବହୃତ୍ ।

ସଦାଃ ସେବିତୋ ଭବତି ଅତଃ ଜନାର୍ଦ୍ଦନସ୍ୟ ମହେନ୍ଦ୍ରେ ସାମ୍ୟଂ ନାସ୍ତି ।

୧୦ । ଇନ୍ଦ୍ରଃ ଏକେନ କବିନା ଶୁକ୍ଷେଣ ସ୍ମୃତୋ ଭବତି ।

ରାଜା ତୁ ବହୁଭିଃ କବିଭିଃ; ଇନ୍ଦ୍ରଃ ଏକେନ ଗୁରୁଣା ବୃହସ୍ପତିନା ଯୁକ୍ତଃ

ରାଜା ତୁ ଅସଂଖ୍ୟଃ ବହୁଭିଃ ଗୁରୁଭିଃ ଯୁକ୍ତଃ, ଇନ୍ଦ୍ରଃ ଗୋତମମୁନେଃ

ଶାପାତ୍ ସହସ୍ରେଣ ଅସିରିୟୁକ୍ତଃ ରାଜା ସର୍ବେଷାଂ ଜନାନାମଶ୍ଳୋରେକ

ଏବ ନିଧୁରସ୍ପଦଂ ।

ସଦାଶ୍ୟେକନିଧେଃ କୃତୈର୍ମୁନିରୁଷା ତାଦୃକସଦ୍‌ପ୍ରାଣିତ୍—

ସୂକ୍ଷ୍ମେଷ୍ୟସ୍ୟ ଜନାର୍ଦ୍ଦନସିତିପତେଃ ସାମ୍ୟଂ ମହେନ୍ଦ୍ରେ କୃତଃ
ଅନଙ୍ଗ—ବୟସ୍ୟ ! ଜନାର୍ଦ୍ଦନେତ ନାମଧେୟଂ କୃତଃ ସାମ୍ୟାଦ୍‌ବା
ଭୂଷଣ୍ୟର୍ଥଂ ବା ?

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! ସାକ୍ଷାଦୟଂ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ଏବ ।

ଯତଃ—ଅଶ୍ରୁନ୍ତଂ ବିନତାମୃଜପ୍ରଣୟଭୃତଃ ସତ୍ୟଭାମାୟତଃ

ଶତ୍ରୁଧ୍ୱଂସିୟୁଦର୍ଶନୋ ବଳଧୃତପ୍ରୀତିଃ ସୁଭଦ୍ରାନ୍‌ଦିତଃ ।

ଯଃ ସଦାଦବିନାଶନକୃତଧରୋ ଯୋରଭୁକ୍ତରାଧୀଶ୍ୱର—

ସ୍ତେନାନେନ ଜନାର୍ଦ୍ଦନେତ ରୁଚିରଂ ସ୍ୱନାମ ସାର୍ଥୀକୃତଂ॥

ଅପି ଚ—ଯୋ ଗୋପାଳବରୋଽହତାପଦପଦଦ୍ରବ୍ୟୋ ଯଶୋଦାମୃଜୋ

ବିଦ୍ୟାଦ୍ୟାଦିଭିରୁପସ୍ୟବଦ୍‌ନିମନ୍ତ୍ରଣା ଘର୍ତ୍ତାସନାଶୟନଃ ।

କଂସଂ ତ ପ୍ରକରଂ ପରଂ ନ ହତବାନ୍‌ଭୂକୈଶ୍ଚିୟୋ ଦାନବାନ୍

ତେନାନେନ ଜନାର୍ଦ୍ଦନେତ ରୁଚିରଂ ସ୍ୱନାମ ସାର୍ଥୀକୃତଂ॥

(୧୧) ବଞ୍ଚୁଃ (ଜନାର୍ଦ୍ଦନଃ) ବିନାତାମୃଜ ପ୍ରଣୟଭୃତ୍ ସ୍ନେହବାନ୍
ରାଜା ତୁ ବିନତେ ନମ୍ରସ୍ତୁ ଅସୁଜାୟତେ ପ୍ରଣୟବାନ୍, ବଞ୍ଚୁଃ ସତ୍ୟ-
ଭାମାନାମ୍ନା ସୁଜାୟତାୟାୟତଃ, ରାଜା ତୁ ସତ୍ୟେନ ଭାମେନ (ହୋଧେନ)
ତ ଯୁକ୍ତଃ, ବଞ୍ଚୁଃ ଶତ୍ରୁଧ୍ୱଂସନଶୀଳେନ ସୁଦର୍ଶନଂ ନାମାୟତେନ ଯୁକ୍ତଃ,
ବଳେ ବଳରାମେ ସ୍ୱାଗ୍ରଜେ ବଞ୍ଚୁଃ ପ୍ରୀତିଂ ଧାରୟତି, ରାଜା ତୁ ବଳଭଦ୍ରେ
ସ୍ନେହଭବେ ପ୍ରୀତିଂ ଧାରୟତି, ସୁଭଦ୍ରାୟା ସ୍ନେହସ୍ତା ଅନ୍ୱିତଃ ବଞ୍ଚୁଃ, ରାଜା
ତୁ ଶୋଭନେନ ମଙ୍ଗଳେନ ଅନ୍ୱିତଃ, ଅନ୍ୟତ୍ ସୁଗମଂ ।

(୧୨) ବଞ୍ଚୁପକ୍ଷେ ଶ୍ରେଷ୍ଠଗୋପାଳକଃ, ରାଜପକ୍ଷେ ଗୋଃ ଦୁର୍ଭବ୍ୟଃ
ପାଳଃ, ବଞ୍ଚୁପକ୍ଷେ ଅହେଃ କାଳୟସ୍ୟ ତାପଦଂ ସନ୍ତାପକରଂ ପଦଦ୍ରବ୍ୟଂ
ଯସ୍ୟ, ରାଜପକ୍ଷେ ଅହତଂ ଅକୃଷ୍ଣଂ ତସ୍ୟ ଅପଦଂ ଅସ୍ଥାନଂ ପଦଦ୍ରବ୍ୟଂ
ଯସ୍ୟ, ବଞ୍ଚୁପକ୍ଷେ ତାପକରଂ ଉପ୍ରୀଡ଼ିକଂ ପରଂ ଶତ୍ରୁଂ ନ ହତବାନ୍ ?

ଅପି ୧—ଉଚ୍ଚୈରାନକଦୁରୁତେନ ଜପୁରଂ ଯସ୍ୟ ସ୍ଵରୈଃ ପୁରତଂ
ଯୋ ମାଳାମୁରଜାତନମିଲରୁନଃ ପୀତାମ୍ବରେ ପ୍ରୀତିଭାବ ।
ନିତ୍ୟନନ୍ଦିତସ୍ତଦ୍ଵିତଲସଦ୍ଘୋଷପ୍ରଭୁତାଦର —
ସ୍ତେନାନେନ ଜନାର୍ଦ୍ଦନେତି ରୁଚିରଂ ସ୍ଵଂ ନାମ ସାର୍ଥୀକୃତଂ॥

ଅପି ୨—ଉକ୍ୟାନଦୟତଃ ପ୍ରିୟା ଚ ଲଳିତା ବାଗ୍ଘସ୍ୟ ଭୃଷ୍ଟପ୍ରଦା
ପାର୍ଥୀନାଂ ପରିପାଳନେ ପରିତରଃ କର୍ତ୍ତ୍ତାଦିଭିଃସ୍ତୁତଃ ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠସୁଶ୍ରୀକର୍ତ୍ତାଽବର୍ତ୍ତନରତୋ ଯଃ ସର୍ବଗୋପୀଜନୈଃ
ସ୍ତୁତ୍ୟସ୍ତେନ ଜନାର୍ଦ୍ଦନେତି ରୁଚିରଂ ସ୍ଵଂ ନାମ ସାର୍ଥୀକୃତଂ॥

ଅତି ଭୁବିତବନ୍ ଭବି କାକ୍ଷଃ, ଉଚ୍ଚୈଃ ମହତଃ ଦାନବାନ୍ ନ ହତ-
ବାନ୍ ? ଅପି ଭୁବିତବାନ୍ ଭବି କାକ୍ଷଃ । ରାଜପଣେ—ସନ୍ତାପକରଂ ଦୁଃଖ-
କାୟିନଂ କଂ ପରଂ ନ ହତବାନ୍ ସର୍ବାନ୍ ଶତ୍ରୁନ ହତବାନ୍, ଉଚ୍ଚୈଃ
ଦାନବାନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠଦାତା ।

(୧୩) ବସ୍ତୁପଣେ—ଆନଳଦୁରୁତେଃ ବସୁଦେବସ୍ୟ ନିଜପୁରଂ ଗୃହଂ
ଯସ୍ୟ ଭଗବତଃ କୃଷ୍ଣସ୍ୟ ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ଵରୈଃ ମୁଖରବୈଃ ପୁରତଂ । ରାଜ-
ପଣେ—ଯସ୍ୟ ରାଜ୍ୟେ ପୁରଂ ନଗରଂ ଆନଳସ୍ୟ ଦୁରୁତେଃ ସ୍ଵରୈଃ ପୁରତଂ
ବସ୍ତୁପଣେ ମାଳାମୁରେ ବଳରାମେଽବଜ୍ରଭାତ୍ ବଶିଷ୍ଠପ୍ରୀତିମାନ୍ । ପୀତଂ
ଯତ୍ ଅମ୍ବରଂ ବସୁ ତସ୍ମିନ୍ ପ୍ରୀତିଭାବ । ରାଜପଣେ ସ୍ଵେଷ୍ଟଦେବତାୟାଂ
ବଳଭଦ୍ରେ ତଥା ପୀତାମ୍ବରେ କୃଷ୍ଣେ ପ୍ରୀତିମାନ୍ । ବସ୍ତୁପଣେ ନିତ୍ୟଂ
ଆନନ୍ଦତାସୁକା ଯେନ, ରାଜପଣେ ଅଭିଶୟେନ ଆନନ୍ଦୀ ଆନନ୍ଦିତରଃ
ନିତ୍ୟାନନ୍ଦିତରେଷୁ ଅଧିକଃ । ବସ୍ତୁପଣେ—ତତଃ ବିଷୁତଃ ଲିଖନ୍ ଘୋଷଃ
ଅଭିରପଞ୍ଚୀ ତଦ୍ଵ ପ୍ରଭୁରଦରଃ । ରାଜପଣେ—ତତାନାଂ ବାଣୀଦିବାଦ୍ୟାନାଂ
ଲିଖନ୍ତଃ ଘୋଷା ଧ୍ଵନୟଃ ତେଷୁ ଅଦରବାନ୍ ।

(୧୪) ପାର୍ଥୀନାଂ ସୁଧୃଷ୍ଟିରଦୀନାଂ, ଅନ୍ୟେ ଅପାର୍ଥୀନାଂ ଦରିଦ୍ରାଣାଂ ।
ଏକେ ପୃଷ୍ଠେନ, ଅନ୍ୟେ ଦାନେନ । ଏକେ ସର୍ବଗୋପସ୍ତ୍ରୀଃ
ଅନ୍ୟେ ସର୍ବେଷାଂ ରକ୍ଷଣକର୍ତ୍ତୃତୟା ଜନୈଃ ସ୍ତୁତଃ ।

କଂଚ—ସମସ୍ତଦେବେଷୁ ଗତେଷୁ ଲୀନତାଂ

କଳୋ ଯୁଗେ ମୈତ୍ରମହତ୍ତ୍ୱଦାୟିନି ।

ଅଦାମୁଧଂ ଲବସିତୁଂ ଜନଂ ସିତୋ

କ୍ଷମଃ ପରଃ କୋଽସ୍ତି ଜନାର୍ଦ୍ଦନଂ ବିନା । ୧୫ ।

ଅନଙ୍ଗ—ସଖେ ! ପରମଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟକଳିତଭାବମୁଃ ରତ୍ନାକରଂ
ତର୍କୟାମି ।

ପ୍ରିୟଂ—ସତ୍ୟଂ

ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟକଳିତାନ୍ତରେ ବିଳସଦାବର୍ଣ୍ଣ୍ୟଶ୍ଚରତ୍ନାଳୟଃ

ଶଶ୍ୱଦ୍ବାତବଗୋପନେକନିପୁଣୋ ଦୈତ୍ୟାବନିତ୍ୟଶ୍ରୟଃ ।

ଦୁର୍ଲ୍ଲଭଃ କମଳାଳୟାବିବସତିଷ୍ଠନ୍ନାତିସ୍ୱସ୍ତୁତ୍ୟତଃ ।

ଭୂମାବେଷ ଜନାର୍ଦ୍ଦନସିତପତଃ ପାଥୋଧିବଦ୍ରାଜତେ । ୧୬ ।

ଅନଙ୍ଗ—ବୟସ୍ୟ ! ଲକ୍ଷ୍ମୀଚରଣଲକ୍ଷ୍ମୀଲକ୍ଷିତସରୋଜସୁଷମାଶୋଷ-
କାସନାଧିଷ୍ଠିତମମଦାରମପେତଂ ନିଜକୁସୁମରଜଃପୂର୍ତ୍ତାଳ
ବାଳଂ ସୁରମଦାରଂ ତର୍କୟାମି ।

ପ୍ରିୟଂ—ସୁଶୋଣିକଲ୍ପେଽୟମେବ ।

ଯତଃ—ଅନ୍ୟନଃ ସ ପ୍ରବାଲେରନବରତମସ୍ତଦେବତାମୂର୍ତ୍ତିଧାରୀ-

ପ୍ରାଜ୍ୟାମୋଦାଶ୍ରିତାନ୍ତର୍ବିକସିତସୁମନଃସ୍ତୋମସ୍ତସୁମାନଃ ।

ଅଶ୍ରୁକ୍ରାନ୍ତନନ୍ତ୍ରାମର ଗଣ ପରମପ୍ରୀତିକାର୍ଥେକଦାତା

ପତ୍ରୋଽଘେରେଷ କଳ୍ପଦ୍ରୁମଭବ ଧରଣୋରଜତେ ରଜବନ୍ଧ୍ୟଃ । ୧୭ ।

ଅନଙ୍ଗ—ବୟସ୍ୟ ! ଏତକ୍ମୀଞ୍ଜିବନିର୍ଜିତ ସୁଧାକରକରଣ ପରତର-

ଶାଦିବାଧିକେ କ୍ଳିଳଂ ସୁଧାବଦାତମେତସ୍ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତପଂ କଲୟାମି

ପ୍ରିୟଂ—ବୟସ୍ୟ ! ଏବମେତତ୍ ସୁଧାକରଧିକୋକ୍ଳିଳଯଶା ଏଷଃ ।

ଯତଃ, ତତ୍ତତ୍ତ୍ୱେଲ୍ଲେକ୍ୟଜାଗ୍ରଦବଳଗୁଣିଗଣାନ୍ କୃତଧ୍ୟୁସଦୈତ୍ୟ-
ଦୋଃଶାର୍ତ୍ତ୍ୟା ଉତ୍ସିତଂ ଚ ପିତରମତିତତ୍ତ୍ୱଂ କ୍ଷୀରସିରଂ ନିଶମ୍ୟ

ହା ଧୂଞ୍ମାମସ୍ତୁ ମାନାଦତ ହରଣମିଷାତ୍ରିକ୍ଷଣସ୍ତ୍ୟାତଗାତଂ
ଶୁଭ୍ରଂଶୁଃ ଷ୍ଟେଷ୍ଟିତୋଽପି ଶୁଭ୍ରତ ବୟତ ସଦ୍ଭୁକ୍ତମେତତ୍ ସୁଧାଂଶୋଃ
ଅପି ଚ—ଦର୍ପଧ୍ୱଂସାୟ ଚୈତନ୍ୟଶସି ସିତରୁଷ୍ଠଂ ସର୍ବତୋ ଜୟମାଶେ
ସାର୍ଥଂ କୈଳ.ସଶୈଳଃ କଳୟତ ସହସା ସ୍ୱସ୍ୟ ଦୁର୍ବର୍ଣ୍ଣବତ୍
ଅଶ୍ରାନ୍ତଂ କ୍ଷୀରସିନ୍ଧୁର୍ନବଦ୍ରତ ଭୟତଃ କଂପମାନଃ ସ୍ଥିରତ୍

(୧) ଚାନକ୍ୟାଜେନ ମାମ୍ନା ଗରଳମବିରତଂ ପୀତବାନ୍ ଶୀତସ୍ନାନଃ ।
ଅନଙ୍ଗ—ବୟସ୍ୟ ! କ୍ଷୀରକୃପସରାବସଶସଂ ଏତଂ କ୍ଷୀରକୃକନ୍ୟକା
ଭୟାଦାଶ୍ରୟଂ ଗତ ମନ୍ତେୟ ।

ପ୍ରିୟଂ—(ବିହସ୍ୟ ସାକ୍ଷତଂ) ସଖେ ! ତଦାପରମପି ହେଭକ୍ରମସ୍ତ୍ରି[?] ।
ଯଥା-ଦାନୋଽଭିଚୟସଶାଭର୍ଜଗତି ଧବଳିତେ ବୀକ୍ଷ୍ୟ ସା ପଦ୍ମସଦ୍ଭା
ପଦ୍ମା ଶୁକ୍ଳାନ ପଦ୍ମାନ୍ୟପି କୁମୁଦଧିୟା ବାସଭୂତାନ ହୃଦା ।
ଭକ୍ତଃ ହେ ତତ୍ପ୍ରଭାପଦ୍ମଲଦନଲବଳକ୍ଳାଳଜାଲାଭିତାମ୍ ।

ଭୟଦ୍ରାନ୍ତ୍ୟା ତ ଚନ୍ଦ୍ରଂ ଜିତବିଧୁକମଳେ ନିତ୍ୟମସ୍ୟାସ୍ତି ବକ୍ତ୍ବେ ।
ଅନଙ୍ଗ—(ବୃପପ୍ତରୋଦବଲୋକ୍ୟ ସକୌଭୁକଂ) ବୟସ୍ୟ !

ଗୁରୁବଳନତଦାୟିତମେତକୋଽସ୍ତତ୍ତରୁଚିରବରାସ୍ତରଶଭଳ
କଳିତକଳଧୌତ ସୁଦ୍ଧଚିତପିଣ୍ଡମଣ୍ଡିତଂ କମେତତ୍ !

ପ୍ରିୟଂ—(ସସ୍ମିତଂ) ସଖେ !
ବଜ୍ରହସ୍ତବଳିତାୟାଦାସିତତରପ୍ରଶାଳାରୁଣା-
ସନସ୍ଥିତପରଶ୍ଚୁରତ୍ସମ୍ପୁଷ୍ପଧୂମପାଞ୍ଚକଳାତ୍ ।
ଜନାର୍ଦ୍ଦନକରାସ୍ମୁଜୋଜ୍ଜ୍ୱଳିତପିଞ୍ଜପୀଢ଼ାଭା
ଦଧୋଗତମୁଖଃ ଶୁଚଃ ବମତ କାଳୟଃ ଶୋଣିତଂ । ୧୧- ।
ଅନଙ୍ଗ—(ସାଞ୍ଜୟି୍ୟଂ) ଅହୋ ବୟସ୍ୟସ୍ୟାଦଟମାନଦାଟନାପଟୁତ୍ ।

(୧) କଦଳୀ କଦଳୀ ଚାନକ୍ୟମୁରୁପ୍ରିୟବାବସି । ଭଦ୍ରମରଃ ।

ହିୟଂ—ସଖେ । ପଶ୍ୟ ।

ତତ୍ତ୍ୱମୁଁ ଗୋବତ୍ସାଶୟନଃ ସଦା ପଦ୍ମାସନସ୍ଥିତଃ

ସଦାଲୋକକରଃ ସାକ୍ଷୀଃ ପୋ ବ୍ରହ୍ମେବ ବ୍ରଜତେ । ୨୩ ।

ଅନଙ୍ଗ—ସଖେ ! ଅହମହମିକାଗର୍ଭିତଃ ହଂସଂ ପୂର୍ବିକାକରାସନେଷୁ
ତଞ୍ଜିତପଟପ୍ରକଟିତାଟୋପବସ୍ତୁ ବହୁତରତ୍ତ୍ୱସୁରେଷୁ
ବଦ୍ୟମାନେଷୁ କଥମେଷ ନୃପତଃ ସ୍ୱପୁରଃସ୍ଥେ ଦୁର୍ଜୟପୁଅ-
ଲୋପଲହ୍ରିୟାନ୍ତରିତେନୈତେନୈବ କୃତସମ୍ପରାୟଃ ତତ୍ତ୍ୱ-
କୋହଂ ।

ହିୟଂ—(ବହୁସଃ) ଏଷ ଖଳୁ ନ୍ୟୟବାଗୀଶନାମଧ୍ୟେୟଃ ପଣ୍ଡିତ-
ଗୋଷ୍ଠୀବରଃ ।

ହିଂ ତ—ନାନାରସପାଠ ପଠି (ହି?) ସ୍ୱସରସ୍ୱପ୍ନାନର୍ଥ ସକଳେ ଉ-
ବନଃଶେଷଶୋଷିତାଶେଷଶେମୁଷୀସରସ୍ୱଜୀରସମୁଦାୟ-
ବିଲସତୁହିତପସ୍ତକାଳଂକରେଷୁ, ଅତିଶୟ ବୁଦ୍ଧିଦୈଭବତଃଶି-
ବିଲଂହିତକାଶାଦବାଦପ୍ରପଂସୁଦୁଷ୍ଟରପାରାବାରେଷୁ ସଂସାର
ସାରେଷୁ ପଞ୍ଚାଶୁରମହାଶୁରସେନାତପଞ୍ଚବିରଜଞ୍ଜୁଙ୍କାର ତରଞ୍ଜି-
ଶୀଧୃତରଜତରଞ୍ଜନୈକବାରକୃତମଞ୍ଜନେଷୁ ସମର୍ଚ୍ଚିତଧଞ୍ଜ-
ନେଷୁ ହେଳ ମୁବବସ୍ତ୍ରପ୍ରାକୃତସାହିତ୍ୟସାଗରମହାଭାଷ୍ୟମହା-
ଶ୍ରୀବମହନ-ମହାବ୍ରହ୍ମତମତପ୍ରାପ୍ତପୈଷ୍ଟ ଦୁର୍ଦ୍ଦ୍ୟତରତଂସପଦ୍ୟା-
ନବଦାଦୈଶଦ୍ୟବିଦ୍ୟାତିତାଙ୍କ କୃତ--ସୁତରଞ୍ଜିଶୀତର-
ଜସଞ୍ଜବତନରତନାସ୍ତ୍ରାନ୍ତରବିଭିନ୍ନତବାଗୀଶେଷୁ ସକଳ-
ଗୁଣନିଧୀନାମେତେଷାଂ କଥଂ ବା ପଦ୍ୟାଦିଶିଳ୍ପସମ୍ଭାବନା
ନ ସ୍ୟାତ ।

ଅନଙ୍ଗ—ତତ୍ତ୍ୱମୁଁ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତଃ--ଏତେ ଚ ତଦନ୍ତଃସଂସ୍ଥିତାପ୍ରକାଳଂ କାଶ୍ଚଦୟୋଃନେ ବାସିନଃ
 ତଦ୍ୟା ବହୁତରାଜନଃସହତା ବିଦ୍ୟୋତନ୍ତେ ।
 ଅଥ ଚ ହଳଧରଭଂଜ ଶ୍ଵାଭଂଜ ପ୍ରଭୃତୟୋ ଭୂପାଳ-
 ଭ୍ରାତୃବର୍ଗଃ କରବାଳନଳିତକରାବରଜନ୍ତେ । ଅଥ ଚ
 ବ୍ୟବହୃତ୍-ରାଜବିଷୟି-ଦେବାନ-ସଦର-ପ୍ରଭୃତୟଃ ଶିଳା
 ପାଳବଚନାମୁତପାନଲେଲୁପଶ୍ଚୁତୟୋ ବସନ୍ତି । ଅଥ ଚ
 ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରାଦୟଃ ସର୍ଗାତକଳାକୁଶଳା ଶାଶ୍ଵତସନ୍ତପ୍ରଶାନ୍ତାଂ
 ବ୍ୟଞ୍ଜୟନ୍ତି । ଏତେ ଚ ଶ୍ରୀପୁରୁଷାତ୍ମମତ୍ୟା ବୈଦେଶିକା
 ନଃକାଃ କଟକାଦିତହିତା ନର୍ତ୍ତନିରଞ୍ଜସଙ୍ଗମଙ୍ଗଳକର୍ତ୍ତୃ-
 ଭୂଜାଦୟା ବସନ୍ତି । ଅନ୍ୟିବୈଦେଶିକୈଃ ସୁଦେଶ-ପୁତ୍ର-
 ଚ ସଦଭ୍ୟାସଂ ପରପୂରତଂ ।

ଅନଙ୍ଗ--(ସାନନ୍ଦଂ) ସଖେ ସୁଧର୍ମାସମେଷା ସଭା ।

ପ୍ରସ୍ତୁତଃ--ଏବମେତତ୍ ।

(ତତଃ କଲ୍ୟାଣୋତ୍ତମେଶ୍ଵରପାଣିକଂ ପ୍ରଶନ୍ନାବହୟଂ
 ମଧ୍ୟେସତଂ ପ୍ରବିଶ୍ୟ)

ସେ ସେ ବୈଦେଶିକାଃ ସୁସ୍ଵଚ୍ଛାନ୍ନାନ୍ନି ବ୍ରଜନ୍ତି । ଅଧିନା
 ରଜନୀଃ ଚତୁର୍ଦ୍ଵା ବ୍ୟଞ୍ଜନ୍ତାଃ ଏତାନ୍ନିତାଳମାସଂ ବୈଦେଶିକା-
 ନାମେତସଦ୍ଵ୍ୟସ୍ଥିତ୍ୟଧିକାରଃ ରତି, ତତଃ ସର୍ବେ ବୈଦେଶିକା
 କଳ୍ପାନ୍ତାଃ ॥

ଅନଙ୍ଗ--ବୟସ୍ୟ ଆବାମପି ସାସ୍ୟାବଃ (ରତି ସଭାମଣ୍ଡପାଦ୍ୟା
 ବତୀକ୍ଷ୍ଣୀ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତଃ--ସଖେ ଏକତରୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ବୈଦେଶିକାନଂ ସୁଦେଶିନା-
 ନାମପି ଆଗମନାଧିକାରଃ । ଅତ୍ୟନ୍ତପରମନ୍ତଃସ୍ଵରଂ । ତଦ୍
 ଭ୍ରମ, ପଥାଗତଂ ସାସ୍ୟାବଃ ।

ଅନଙ୍ଗ — (ପୁରତୋହବଲେକ୍ୟ) ବୟସ୍ୟ ! ସରାମଣ୍ଡପାଇବାଧାପି
ମଣ୍ଡପାନ୍ତର ।

ପ୍ରିୟ — ଅହ ଖଡ୍ଗ ବାଞ୍ଛିକା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣସ୍ତ୍ରୀ ଚଣ୍ଡିକାସାଧନେ । ଏଷ ତସ୍ୟାଃ
ମଣ୍ଡପଃ ।

କିଂଚ — ମୃଦଶ୍ରୀକାମଣ୍ଡପତଃ ପୁରତାତ୍

ଶ୍ରୀଦଣ୍ଡଦେଶ୍ଚିତ ବିଭାଚ ଚଣ୍ଡୀ ।

ସଦୃଶ୍ଚିରସ୍ୱାର୍ଚ୍ଚକଭୂମିପାଳୋ

ବିନା ପରେଷାମିହ ଦୁର୍ଲଭୈବ । ୨୩ ।

ସା ଚ ଏତଦ୍ଦେଶୀୟରାଜ୍ୟଂ କୌଲିକା ଦେବନା ଅବାହୁ

ନସଗୋଚରମହମେର ପ୍ରସିଦ୍ଧିଃ । ଇତୋହପି ପଶ୍ୟାପରଂ ।

ଏଷ ଖଡ୍ଗ ନିବାସେ ନୃପତିନାହଲଂକ୍ରିୟତେ ଇତ୍ ଏହ

(ଇତି ସବନରକ୍ଷିତଦ୍ୱାରାସ୍ମିନ୍ନିଷ୍ପାନ୍ତୋ)

ପ୍ରିୟ — (ପ୍ରାଚୀମୁଖଂ ପୁରୋହବଲେକ୍ୟ) ସଖେ ! ଏତଉଦ୍ଧାଗୋ-

ଉରଗାରସ୍ତସ୍ତବ-ପ୍ରାକାଶନ୍ତରତପ୍ରାସାଦସାଦସବସ୍ତିତଂ ମଦନ-

ମୋହନମବଲେକ୍ୟ ଇଶାନବିଶ୍ୱାସ ଯାସ୍ୟାବଃ । ଇତ୍ୟ-

ଦ୍ୱାଚୀପଦ୍ୟୟା ମଦନମୋହନପ୍ରାସାଦଚତୁରଂ ସବ୍ବରଂ

ପ୍ରବିଷ୍ଟୋ)

ଅନଙ୍ଗ — ଉଚ୍ଚମିବଲେକ୍ୟ ସାନନଂ) ଅହୋ ଏତଦ୍ପ୍ରାକାରଦ୍ରୁୟ-

ମଧ୍ୟକଳିତଦ୍ରୁୟନପୁଣନହିତଂ ଶାଳଶାଳଶାଖାଶ୍ରୟାଦିଶୟ

ଶୋଭିତ ମାଧବାଳତା ପ୍ରତାନ ନରନ୍ତରାମଣବାୟିମାଶାବୁ-

ଶକରଣମେତଦକ୍ଷଣଂ ।

ପ୍ରିୟ — ଯୁକ୍ତମେତତ୍ ।

କଳିତା ହନ୍ତ ପୁଷ୍ପେଷୁ ଶିଳୀମୁଖଚୟୈଃ ପରଂ

ମେଧାବିଜ୍ଞା ମାଧବାୟଂ ଉକ୍ତତେ ମାଧବଂ ଧବ । ୨୪ ।

ଅନଙ୍ଗ—ରମ୍ୟପ୍ରବାଳଭୂଷାଦ୍ୟା ସତ୍ସଂସ୍ଥାଶୁଭକାପିତା

ଭୟଂ ଭୂଷୟତି ସ୍ଥିତ୍ୟା ମାଧବୀ ମାଧବାଙ୍ଗନଂ । ୧୫ ।

ଉଦ୍ଭୋ—(ପ୍ରାସାଦଦ୍ୱାରମାସାଦ୍ୟ) ଭଗବନ୍ ମଦନମୋହନ ନମସ୍ତେ
ନମସ୍ତେ ।

(ଭିତ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗଂ ପ୍ରଣେମତ୍ତୁଃ)

ପ୍ରଥ—(ସତ୍ସଂସ୍ଥାଶୁଭକାପିତା ନିଶ୍ଚୟ ଆନନ୍ଦନଦ୍ୱୟସ୍ଥରଂ) ଭଗବନ୍
ଦୃଢ଼ର୍ଶନ ପ୍ରଣମିତାଶେଷକଳ୍ପସୋଽସ୍ମି ।

କଂ ଚ ବଦାମି ନ ମହାଧନେ ଜନକଦ୍ୱାରକାଦୌ ପୁତ୍ରାଂ
ବକାଦ୍ନ ନ କାମୟେ ତଦଳକାଂ ନିକାମାଧିକାଂ ।
ଭୟା ମୟି ତଥା ଦୟା କରୁଣୟା ନିଧେୟା ପୁର
ସୁଗମି ମୁହୁରବଦନ୍ତନମୋହନ ତ୍ୱାଂ ଯଥା । ୧୬ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ସର୍ବେମଞ୍ଚଂ) ଭଗବନ୍ କରୁଣାନିଧାନ ।
ଭୟାଦିଶମୟା ଯୟା ନ ନିରୟାଲୟା ସେବୟାଃ
ଶୟାଭିଷୟାଃ ସୟାପି ଲୟିତା ହୟାଦ-କ୍ଷୟାଃ ।
ତୟା ମମତୟା ଦୟାନିହିତୟା ଦୟାତଂ ଯଥା
ମନଃ ମମ ମଦଂ ଜୟନ୍ତନମୋହନ ପ୍ରାର୍ଥୟେ । ୧୭ ।

ଉଦ୍ଭୋ ମୁହୁଃ ପ୍ରଣମ୍ୟ ତତ୍ପ୍ରାସାଦାଙ୍ଗନାଦ୍ବହନିଷ୍ଠାକ୍ତୋ ।

ପ୍ରଥ—ସତେ ! ଇତୋଽପି ସୁଧାବିଶଦ ପ୍ରାସାଦମଧ୍ୟାଧିଷ୍ଠିତଂ ବିଶ୍ୱେ-
ଶ୍ୱରଂ ଦ୍ରଷ୍ଟୁଂ ଯାବଦ୍ ଯାବତଃ । [ଭିତ ତଦନ୍ତକଂ ପ୍ରବେଷୋ]

ପ୍ରଥ—[ସାଞ୍ଜିଲିପୁଟଂ] ଭଗବନ୍ ବୃଷଭଧ୍ୱଜ !

ବିଶ୍ୱେ ପୁରଣିଣା ଯସ୍ୟ ଚରଣାଦ୍ୱପରାୟଣାଃ

ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱରଭ୍ୟଂ ତଂ ଙ୍ଗଂ ଶିଳୟାମି ଦୟାନିଧେ । ୧୮ ।

ଅନଙ୍ଗ—[ବିନମ୍ରକଂଧରଂ] ଭଗବନ୍ ମୁହୁଃମାପତେ ।

ବନ୍ଦେ କୁନ୍ଦେନ୍ଦୁସଂଦୋହନିଦାକରକଲେବରଂ
ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱରାଣ୍ୟମନନ୍ତଂ ତଂ ଦେବଂ ଦେବବନ୍ଧନଂ । ୧୯ ।

[ଉତ୍ତୋ ପ୍ରଣମ୍ୟ ଚତୋ ନିଷ୍ପ୍ରାନ୍ତୋ]

ତତଃ କାନିଷ୍ଠପୁତ୍ରାନି ଗହା

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ପଶ୍ୟାୟମସି ପ୍ରାସାଦୋ ରଘୁନାଥାଧିଷ୍ଠିତଃ । ତତ୍
ଆବ୍ରଜ । (ଉତ୍ତୋ ଚପୁରଃ ପ୍ରବିଷ୍ଟୋ)

ପ୍ରିୟଂ—ଉଗ୍ରବନ୍ ସୀତାପତେ ନମସ୍ତେ । (କୃତଃଞ୍ଜଳପୁର୍ବଂ)

ବଳସନ୍ମୀଳପାଥୋଦୟଞ୍ଜମଞ୍ଜୁଳବଗ୍ରହଂ

ନାଥଂ ହିଜଗତାଂ ବନ୍ଦେ ରଘୁନାଥଂ ସଦ୍ଭାନୁଜଂ । ୨୦ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ସ୍ୱରନୟଂ) ସୀତାବଦନ-ଶୀତାଂଶୁଚକୋଶକୃତଲେଖନଂ
ରଘୁନାଥମହଂ ବନ୍ଦେ ନବେନ୍ଦ୍ରବରପୁତ୍ରବରଂ । ୨୧ ।
(ଉତ୍ତୋ ଦୁନଃ ପ୍ରଣମ୍ୟ ନିଷ୍ପ୍ରାନ୍ତୋ)

ପ୍ରିୟ—ପୁରତୋଽବଲେକ୍ୟ] ବିୟସ୍ୟ ତତଃ ପଶ୍ୟ
ସୀତୀଭିଃ ଶତବର୍ଗମାପବରୁକେଃ ଶେଫାଳିକାଂଚେତକା —
ଜାତା କଶତମାଧ୍ୟମରୁଚକେଃ ପୁନାଗକଂଚେଳିଭିଃ ।
ମଲ୍ଲିଙ୍ଗେଽଜମାଳତୀପନଂକିର୍ମିଦାରକୁଳଦିଭିଃ ।

ନିର୍ଯ୍ୟାତପ୍ରାଞ୍ଜମଧୁପ୍ରକୃମଧୁଃସ୍ୱରୂପ୍ୟାନମୁଦେୟାତତେ । ୨୨ ।

ଅପି ଚ—ସ୍ତୁତିସ୍ତୁତିମୁକ୍ତଶିଖପୁର-ମଧୁକିରପାତକେଃ କ୍ଷୀରିକା-
ପୁଷ୍ପିକାଦିଭିମନାଗକେଳିଲବଳୀତାଲେଷୁ ଧାସୀଦୁମ୍ପେଃ
ଚୂଡ଼ାଃ ଶ୍ରୀଫଳନାଗରଞ୍ଜପନସୈର୍ଜମ୍ବୀରରମାଦିଭିଃ
ଭୃଷ୍ମଭିଃ ପରତଃ ପଲ୍ଲିରୁଦ୍ଧନତେରୁଦ୍ୟାନମୁଦେୟାତତେ । ୨୩ ।
ତତଃ କର୍ତ୍ତବ୍ୟପଦାନି ଗହା—

ଅନଙ୍ଗ—ସଖେ ପ୍ରାପ୍ତା ଶକ୍ତି ଦୁର୍ଗତରଜିବାହାନବିଦ୍ୟା ସଦ୍ୟ ଶିଶୁମାଳା ଦ୍ୱାଃ

ପ୍ରିୟଂ—(ବିହସ୍ୟ) ଇଦମାଭ୍ୟନ୍ତରଂ ଦ୍ଵାରଂ ସଦ୍ୟସ୍ତୁ ସୁଦୁସ୍ତରଂ
 ଅଦୃଷ୍ଟ୍ଵା ତାରଣୀଂ ଦେଶଂ ସା କଥଂ ନୟନାତୟଃ ।
 ତଦାଚ୍ଛେ ନୂତନଦଶିତଂ ତାରଣୀପ୍ରାସାଦଂ (ଇତି ତସ ପ୍ରବିଶ୍ଵୋ)

ପ୍ରିୟଂ—ବୟସ୍ୟ ! ସେୟଂ ତାରଣୀ ଦେଶଂ । (କୃତାଞ୍ଜଳପୁଟଂ)
 ଭଗବତ୍ ! ବନ୍ଦେ ତ୍ଵା ତାରଣୀଂ ଦେଶଂ ସଦ୍ୟାପୌଦହାରଣୀଂ
 ସଦାପଦ୍ମବାରଣୀଂ ନିତ୍ୟଂ ସଦ୍ୟାଜଳକାରଣୀଂ । ୩୬।

ଅନଙ୍ଗ—[କୃତାଞ୍ଜଳପୁଟଂ] ଭଗବତ୍ ନମସ୍ତେ ନମସ୍ତେ ।
 ଅପାରବିପଦମୁଧୋ ନିପତିତସ୍ୟ ରକ୍ତେ ଚୟୋ
 ନଚେନ୍ଦ୍ରମ ସମୁଦୃତୋ ଚରଣିତାଂ ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ରାବଣି ।
 ବିଧୋ ଚ କରୁଣାନିଧୋ ନିଶିଳଦେଶଜସ୍ଵଦ୍ବିଧ୍ୟୋ
 ବିବସ୍ତୁତ ବିନାୟକେଃ କୃତନିତେରୈଃ କଃ ପରଃ । ୩୭।

(ଉତ୍ତୋମୁଦୁସ୍ତାଂ ପ୍ରଣମ୍ୟ ନିଶ୍ଚାନ୍ତୋ ।)

ପ୍ରିୟଂ—(ପୁରତୋଽବଲୋକ୍ୟ) ସଖେ ! ସେୟମୀଶାନଦିବଦ୍ଵାରସ୍ଥଳୀ
 ପ୍ରଣୟ—

ଦୋଽର୍ଦ୍ଧ୍ରପ୍ରସ୍ତୁରରଜାଶ୍ରୁକୋଦଣ୍ଡଭୃତଚଣ୍ଡିତାଃ
 ମଣ୍ଡୟନ୍ତି ସ୍ଥଳଂ ଦ୍ଵାରଂ କାଣ୍ଡୀରା ରଣପଣ୍ଡିତାଃ । ୩୮।
 ତଦ୍ଵାଶକ୍ତ ଏତଦ୍ଵାରସ୍ୟ ବହିସ୍ତତ୍ତ୍ଵାଗତଟମଧୁସ୍ଥିତଂ ମୁକ୍ତେଶ୍ଵରାଞ୍ଜ୍ୟଂ
 ତ୍ର୍ୟସ୍ତ ଶ୍ଵାସ୍ୟ ଯାସ୍ୟାବଃ । [ଇତି ବହିର୍ନିଶ୍ଚାନ୍ତୋ] ।

ପ୍ରିୟଂ—[ସସଖପ୍ରତ୍ଵପ୍ରାସ ଦମଧୁସ୍ଵାୟ ସାଞ୍ଜଳପୁଟଂ] ଭଗବନ୍ ଉଦାତ୍ତ-
 ପତେ ନମସ୍ତେ । [ସାନନ୍ଦାସ୍ରଂ]

କୃତଂ ନ ସୁକୃତଂ ମୟା ନ ଚ ହିତଂ ଧର୍ମେରଞ୍ଜିତଂ
 ଗତଂ ବଚ ଜନୁସ୍ତତଂ ସ୍ଵ-ଦୁରିତଂ ନ ଦୁଃକୃତଂ
 ଭୟଂ କମିତ ରେ ମନସ୍ତମିମମାଶୁ ମୁକ୍ତେଶ୍ଵରଂ
 କିଷାଦହରମୀଶ୍ଵରଂ ସୁର ନିଷାଦମୁକୁତ୍ରପଦଂ । ୩୯।

ଅପି ଚ - ପାପବାରଣ-ପଞ୍ଚାସ୍ୟ ବୃକ୍ଷଭାଜିତ କାମଦ

ରକ୍ଷୋହରାବ ମାଂସଜ ମୁକ୍ତେଶ୍ୱର ପଦାଗତ । ୩୩ ।

ଅନନ୍ତଜ—(ସାଞ୍ଜଲହରୀ ଚିତ୍ତ)

ପାପବାରଣ-ପଞ୍ଚାସ୍ୟ ବୃକ୍ଷଭାଜିତ କାମଦ

ରକ୍ଷୋହରାବ ମାଂସଜ ମୁକ୍ତେଶ୍ୱର ପଦାଗତ । ୩୪ ।

ପ୍ରିୟ—(ସଂସ୍ମୃତ) ସଖେ ! ଅନ୍ୟବାକ୍ୟ-ଶୁଣିମି ଭୁବ କି ?

ସତୋଽସ୍ମଦ୍ଭକ୍ତବାକ୍ୟେନ ଦେବଂ ହ୍ରୋଷି ।

ଅନନ୍ତ—(ସାହଂକାରସ୍ମୃତ) ବୟସ୍ୟ ଭବାଦ୍ବାକ୍ୟମପି ଭିନ୍ନାର୍ଥ-

କଳିତଂ ପ୍ରକଳ୍ପ୍ୟ ପଠିତଂ ।

ପ୍ରିୟ—ଏବଂ ତେଜ ନାସ୍ତି ଦୋଷଃ ।

ଅନନ୍ତ—(ସତକ୍ରନ୍ତର୍ଦ୍ଧସ୍ମୃତ) ଭଗବନ୍ ଲଲିତାସ ରକ୍ଷ ।

(ସ୍ୱରାଶେଂ) ଅମର-ମସ୍ତକରହଲସତ୍ପଦ !

ସ୍ୱରସପଦ-ସମସ୍ତବରପଦ !

ଅବ ଗଲସ୍ଥଲସଦ୍ଭରଲପ୍ରଭ !

ପ୍ରବଳଭକ୍ତଦରକ୍ଷୟସହର । । ୪୦ ।

ପ୍ରିୟ—(ପୁନରପି ସାଞ୍ଜଲହରୀ)

(ସ୍ୱରାଶେଂ) ସ୍ୱଜନରକ୍ଷଣଦକ୍ଷପଦସ୍ତୁ—

ପ୍ରଣତଶର୍ମଦଭୟ ଲସତ୍ପ୍ରଭ !

ଜୟ ଜଗଦ୍ଭୟମର୍ଦ୍ଦନ ଦର୍ପକ—

ଜ୍ଵଳନ ସର୍ବବିରକ୍ରମଶୃଙ୍ଗ । ୪୧ ।

ଅପିଚ—ମମାମିତଂ ଦୁଷ୍ଟତମାଶମୁକ୍ତଂ

ମୃତସ୍ୟ ମେ ମୈତ୍ର୍ୟପି ତେ ଜନେଽସ୍ତୁ ।

ଭୂତ୍ୟଂ ନମୋ ମୈଳିଲସତ୍ପୁଷ୍ପାଂଶୋ

ହର କୁମଂ ମର୍ଦ୍ଦିତପାପଭାଗେ ! ୪୨ ।

ଅନଙ୍ଗ—ଅହୋ ସଖ୍ୟୁମିୟୁ କୌତୁକାତ୍ କଟାକ୍ଷକ୍ଷେପଃ ।
(ସମ୍ବୁତଂ) ଭଗବନ୍ !

ତତଃତତାସ୍ତେ ନିଜଦୋଷବୃଦ୍ଧ୍ୟାଂ
ଭୂତୁଷ୍ଟିତେ ତୈରହ ଖେଦଜାଲୈଃ ।
ଜନୁର୍ଭୂତୋଽତୌଲ୍ୟଭୟେ ପତନ୍ତଃ
ପ୍ରପୂଜ୍ୟ ମୁକ୍ତେଶ୍ଵର ସାଧବସ୍ତ୍ରାଂ । ୧୩ ।

କଂଚ—ଯଥେୟାଦ୍ୟଦ୍ଵରଳଂ ଜଗତ୍ସୟୁକ୍ତଂ କଣ୍ଠେ ଚନୋତ ଶ୍ରିୟଂ
କୈଳାସାଦ୍ଵିନକେତନସ୍ତ୍ରିନୟନଃ ଶ୍ରେୟଂସି ସୋଽୟଂ ହିୟାତ୍ ।
ଶୈବ୍ୟଂ ଯାତି ହଠାତ୍ତଟାତଟନଟଦ୍ଵଙ୍ଗଜାତରଞ୍ଜିତା ।

ସଙ୍ଗାଙ୍ଗୀକରଣାତ୍ କଳାକରକଳା ଦଗ୍ଧା ଯଦସ୍ୟଜିଷା । ୧୪ ।
ପ୍ରିୟଂ—(ସମ୍ବୁତଂ ସଖେ ! ନିରୋଷ୍ୟାକ୍ଷରଘଟିତବାକ୍ୟାତ୍ ସୁକ୍ତଂ-
ମନୋହରୀ କଂ ? (ମୁକ୍ତେଶ୍ଵରମୁଦିତ୍ୟ)
ଗଙ୍ଗା-କଲ୍ଲୋଳଜାଲୋଚ୍ଛଳିତଜଳକଣାସିକ୍ତସମୀଶରେଣା-
ଧୌତାଙ୍ଗାନୁସ୍ତ୍ରୀୟସନିତୟୁଲସଭର୍ଷଣୀର୍ଷସ୍ତ୍ରଜାଂ ଯଃ
ହାସାଭାସାଦ୍ଵିତାନାଂ ନିଜଚରଣପଦୋଜାଶ୍ରୟାଣାଂଗଣାନାଂ
ସ୍ରୋତ୍ସୈର୍ହର୍ଷଂ ଚ ହାସ୍ୟଂ କଳୟତ୍ ସହସା ସ୍ତ୍ରୀଦୟୌ
ଶ୍ରେୟସେ ୧୫ ।

ଅନଙ୍ଗ—(ବିହସ୍ୟ) ସଖେ ! କିତେ ଝୁଁ ।

ପ୍ରିୟଂ—ତଦାଗଚ୍ଛ ହଲଧର-ପ୍ରାସାଦେଽଦ୍ୟ ରାତ୍ରିଂ ନାତ୍ମା ଶ୍ଵେ
ବିରଜଃକ୍ଷେପମୁଦଣ୍ୟ ସାସ୍ୟାନଃ । (ଇତି ନିଷ୍ପ୍ରାନ୍ତେ)
ଇତି ନବମୋଽଙ୍କଃ

ଦଶମୋଽଙ୍କଃ

ପ୍ରିୟଂ—(ପ୍ରାଚୀନବଲ୍ଲେଖ୍ୟ) ରାଧିଃ ପ୍ରଭାତକଳ୍ପେତ । ପଶ୍ୟ
 ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ରାଗିଣମମୁଣ୍ଡପିତକରଂ ଯୌରଜୟୟଂ ହରିତ୍
 ବୁଦ୍ଧଂ ହୁମୁଂ ତୁଷାଂପତିମଂ ସେଷେଣ ଶୋଣା ଧ୍ରୁବଂ ॥
 କଂତେତେ ରେଣାଗତଂ ସମୁଦୟେ ହ୍ରତଂ ସୁଶତ୍ରାସମେ ।
 ଗୋପାୟନ୍ତ ଦୟାଗୁପ୍ତେଷୁ ଦୟୟା ପ୍ରୀୟେଷୁ ଭୂମିଧରଃ ।

ତଦାଚ୍ଛ (ଇତି ବହୁନିଷ୍ପ୍ରକ୍ତୋ)

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! ଏତନ୍ନଗ୍ନେ ସଞ୍ଜତୋ ନୟନବିଷୟଂ ବିଧାୟ
 ଯସ୍ୟାବଃ ।

ଅନଙ୍ଗ—ମମାପ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ ତସ୍ୟ କୌତୁହଳଂ । (ଇତ୍ୟୁର୍ଭୋ ତଥାଚନ୍ଦ୍ରତଃ) ।

ଅନଙ୍ଗ—ସଖେ ! ବିବିଧ-ବିବିଧବାଚାୟନବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି-ବିବିଧ
 ବିଶାଳବେଶ୍ମାଧୀବିଶ୍ୱକ୍ଷତୟଂ ପୁରୀ ଅପରନଗରଂ ସୁର୍ଭିଂ ମନସ୍ୟେ
 ନ ପ୍ରୟୁକ୍ତତ୍ତ ।

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! ପଶ୍ୟ

ଧରସୁରା ହର୍ଷଭରତପୁଣ୍ଡିଃ

ସୁଧର୍ମିକର୍ମ ନିଶଲବୁଦ୍ଧିଃ

କରକପାତାଂ ଶିତପାନ୍ଦୁପୁନ୍ନ

ବିନାଶ ବିଦ୍ୟାଭ୍ୟାସନିର୍ନୟନ୍ତ୍ରୀ । ୨ ।

ଅଧୁନାହ—ପୁରୀନ ଶାସ୍ତ୍ର ପରିମାଳିତାୟାଂ

ସର୍ବେ ବିଜ୍ଞାନଭୁକ୍ତଜ୍ଞାତବୌ ।

ଉନ୍ନତତା ଧୂର୍ତ୍ତିତୟା ଚ ଯୁକ୍ତା

ଧୂମ୍ରରୂପେଷେ ବ୍ୟତିଭାତ ଏବ । ୩ ।

କଂ ଚ — ଦୁର୍ବଳ୍ପଭାବଃ କଳପୋତ ଏବ

ରମ୍ୟଂ ପରଂ ତ୍ୱଷ୍ଟିତ ମୁଗ୍ଧଭାବଃ ।

(୧) ପଞ୍ଚଦିଶସଂଶଳେଃ

ଲଳିତକବିଂ ପ୍ରଭୁଭାଲଦଣି
ଜନେ ତ ଚିହ୍ନେଂ କଳଙ୍କଦେବ । ୪ ।

ଅପି ତ — ଅଭୁଲ୍ୟବଶେଂ ରପି ତୁଲ୍ୟବଶେଂ
ଧନାଶ୍ରିତେରପ୍ୟଧନାଶ୍ରିତେଷୁ ।

ନରୋଃ ପୁଣ୍ୟଂ ପରାଭାବ ନିବ୍ୟଂ
ବଳାନ୍ନିତେରପ୍ୟବଳାନ୍ନିତେଷୁ । ୫ ।

ଅପି ତ — ସଂସାରପ୍ରସୂତେମିୟାଂ କଥାତେ ପ୍ରେତେ ନୃପେଃ କାରତେଃ
ଶ୍ରୀମୈବାହୁଗସାତ୍ କୃତେର୍ଗତକରେବାଶାନ୍ନି ସଂସାଦିତେଃ
ପ୍ରାସାଦେଷ୍ଟଦୁଷ୍ଟଭାଗନକରେ ରାସମସ୍ୟେରୟଂ
କୃପେଃ ପତନସ୍ୟାତୟେଷୁ ନଗଣ ବଦ୍ୟୋତତେ ସଂବତଃ ।

ତଦାଗତ ଗିରଦୁର୍ଗନସର୍ଗଦୁର୍ଗମାଂ ପଞ୍ଚଦଶଶତଶୋଣୀଂ ବିଲଦ୍ୟା
ଅସ୍ତୁଦୁର୍ଗାଭ୍ୟେତନ୍ମୁପ ପାଳତନଗରାବସ୍ଥିତଂ କୁଶଲେଷ୍ଠରନାମଧ୍ୟୟୁ
ବ୍ୟୟକମବଲୋକ୍ୟ ତନ୍ନି କଃସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀବିତରଣୀଜଳାମୁବନେନ
ଦୁର୍ଗାକୃତଖେଦୋ ପାସ୍ୟାବତଃ । (ଇତି ନିଷ୍କ୍ରାନ୍ତୋ)

ତତ ଉତ୍ତୋ ବହୁପତନାଦବଲୋକନକାତକୌତୁହଲୋଃ
କୟଦ୍ଭୂରଂ ହୋ

ପ୍ରିୟଂ — ସଖା ପଣ୍ୟ —

ଭୟଂ ନଦ୍ୟା ନୈବ ବଶେଂଭୟସ୍ୟୟଃ

ବିଭାବ (୧) କାଳଞ୍ଜରନାମଧ୍ୟୟୁ ।

ଭୟଂ ଜନା ବାଦକାଳଦୁର୍ଗାଂ

ତସ୍ୟାତୁମୀଶଃ ପ୍ରବଚନ୍ତ୍ୟ ଦୁର୍ଗାଂ । ୬ ।

କଂ ତ — ପ୍ରାଶୁଷ୍ଟାଗମପ୍ରାପ୍ତିକରଣଜ୍ଞାଳା ପ୍ରତପ୍ତୋପଳ —

ପ୍ରେତଭୂତାଧିକତାପ କୃତ୍ତିଭରତୁଭୋଗା ମହାଭୋଗିନଃ

(୧) “କାଶିଯୋଡ଼ି” ଭିତ୍ତି ପ୍ରସିଦ୍ଧା,

ନିଷ୍ଠାମ୍ୟାନ୍ତ୍ରକବର୍ତ୍ତିତ୍ୱଧରଦଣ୍ଡଗର୍ଭାଦୃଷୟୋଦାଗମେ
 ଗୁଡ଼ା ଅନ୍ଧ ଗିଳନ୍ତି ହନ୍ତ ମନୁଜାନ୍ ହୃଦଃ ସୁଦୃଢ଼ କିଳି । ୭ ।
 ତତସ୍ତାଂ ତନ୍ନିକଟାବସ୍ଥିତପତ୍ନେନ ସାକଂ ବିଲଂଘ୍ୟ କୟୂଢ଼ରଂ ଗତ୍ୱା
 ପ୍ରିୟଂ—(ପୁରତୋଽବଲୋକ୍ୟ) ବୟସ୍ୟ ! ଅୟଂ ନାମ (୨)
 ଦ୍ୱାଦଶବଦ୍ଧାଭିଧେୟଃ ସୁଫଳସ୍ତପାଶାଶଖଶ୍ଚ ଦୁର୍ଗମ ମାର୍ଗଃ ପଦ୍ମତ
 ଅୟଂ ହି ଶିଳାତୟୋରୁଦାବତ ମାର୍ଗ ଦୁର୍ଗମୋ

ବିରଜତେ ଦ୍ୱାଦଶବଦ୍ଧଭୂଧରଃ

ବିଶାଳଶାଳିବଦ୍ଧଭୂଃ ସମୁକ୍ତି ତୈ—

ଭୂଜୈରବାହୁତସୁଦୁର୍ଗମଂ ସଂଘଃ । ୮ ।

ଉପତ୍ୟକାଂ ପ୍ରବିଶ୍ୟ

(ସାନନ୍ଦଂ) ବୟସ୍ୟ ଇତଃ ପଶ୍ୟ ।

ଅଧିତ୍ୟକାଂ ନୀଳଶିଳାବିଭାଗାଂ

ନିନାଦତାଂ କୁଞ୍ଜରୂଢ଼ଂ ହତେନ ।

ଉପତ୍ୟକାସ୍ତା ନବମେଘରୂପା

ସମୀକ୍ଷ୍ୟ ନୃତ୍ୟନ୍ତି ରସାନୁଯୁକ୍ତାଃ । ୯ ।

ତତଃ କୟୂଢ଼ରଂ ଗତ୍ୱା

ସଙ୍ଗେ ଇତଃ ପଶ୍ୟ

ନତାଃ କୁଞ୍ଜଚିତ୍ କୁଞ୍ଜଚିତ୍ ପ୍ରୋନ୍ନତାଗ୍ରାଃ ।

ସମାଃ କୁଞ୍ଜଚିତ୍ କୁଞ୍ଜଚିନ୍ନିକରୂପାଃ

ସିତାଃ କୁଞ୍ଜଚିତ୍ କୁଞ୍ଜଚିନ୍ନୀଳବର୍ଣ୍ଣା

ବିଭ୍ରନ୍ତଂସ ଦୁଗା ଧରଣୀବିଭାଗାଃ । ୧୦ ।

(୨). ବାରକାଳ ଭିତ୍ତି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପର୍ବତଃ ।

ଚିତଃ କୟୂଢୁରଂ ଗତ୍ୱା

ପ୍ରିୟଂ—ବୟସ୍ୟ ଇତଃ ପଶ୍ୟ ।

ଗଞ୍ଜେ କାନିଚତ୍ କାନିଚଦ୍ୱିପିବଗୌ ।

ମୂର୍ତ୍ତିଃ କାନିଚତ୍ କାନିଚଛନ୍ଦ୍ରଭୈସିଂ ।

ଲୁଲପେଦଂ ସହାଦିତ୍ତନୀଳକଣ୍ଠେଃ

ଶିଳାବନ୍ଧୁ ଶ୍ୟ ସୁଲାନ୍ୟାଶ୍ରିତାନ୍ତ । ୧୧ ।

ଚିତ୍ରସ୍ତୁ ଧରମଚକ୍ରମ୍ୟ

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! ପୁରତଃ ପଶ୍ୟ

ଶିଳାଶତେଦଂ ଉରୟା ମହାରୟା

ଚରଞ୍ଜିଶୀକୁରୁରକର୍ତ୍ତନାହୁୟା

ଦୁରନ୍ତସ୍ୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟହରଚକ୍ରସ୍ତୁ

ଚରାଚେଦୁଷ୍ଟଭାବେ ବିରଜତେ । ୧୨ ।

ଚିତ୍ରସ୍ତାଂ ବିଲଂଘ୍ୟ ସୁଲୀପ୍ରାୟଂ ଭୁଞ୍ଜନ୍ ପ୍ରବିଷ୍ଟୋ ।

(ଉର୍ବ୍ବମବଲୋକ୍ୟ ସବିସ୍ମୟଂ) ସଖେ ! ଏତଦ୍ଧୂଧରଶିଖରବସ୍ଥିତଃ

ପ୍ରାସାଦୋ ଦୃଶ୍ୟତେ । ଅପି ନାମାହ କୋଽପି ଦେବୋ ବରାବର୍ତ୍ତୀ ।

ପ୍ରିୟଂ—(ସାନନ୍ଦଂ) ବୟସ୍ୟ !

ନୂନଂ ଶାସ୍ୟ ବରାହସ୍ତକକପୃଷ୍ଠଂ ପ୍ରୋତ୍ତୁଙ୍ଗଶୈଳାବତଃ

ଚଂ ଦୁର୍ବଂଶ୍ଚମୟଂ ବିବିଧ୍ୟ ମନସା କୈଳାସଭୂମୀଧରଂ

ସିଦ୍ଧାଧୀପିତକନ୍ଦରଂ ପୁଣିଶରଂ ବିଶେଷଜାତ୍ୟାଜିତଂ

ସୋଽଧ୍ୟାସ୍ତେଽହମିମଂ ସୁଖାଦବରତଂ ଶ୍ରୀମାଳକଣ୍ଠେଶ୍ୱରଃ । ୧୩

ଚମିମଂ ନମ । (ଇତି ଉତ୍ତୋ ପ୍ରଣମ୍ୟ ଚିତଃ କୟୂଢୁରବସ୍ଥିତଂ

ଚାରାଣ୍ୟଂ ପଞ୍ଚନମସତ୍ୟ ଶ୍ରୀଚାରଣୀନାମଧେୟାଂ ଉଗବନ୍ଧଂ

ନେତ୍ରପାଶୀଚକ୍ରଃ ।

ପ୍ରିୟ—ସଖେ ପଣ୍ୟ—

ଉକ୍ରାନ୍ତାଂ ସୁପଦାବ୍ଧିଂ ନଚ୍ଛୁତାଂ ସଂସାରବାସଂ ନିଧେଃ

ପାପାନ୍ତାଂ ନିଜରୂପଦର୍ଶନକୃତାଂ ପାପାନ୍ତୁଧିସ୍ତାରଣାତ୍ ।

ପାତ୍ତାନାଂ ନୁବାସରଂ ଉତ୍ସୁକତାଂ କାନ୍ତାରସନ୍ତାରଣା—

ଦେଷା ତସ୍ମତ୍ ତାରଣୀତଃ କଥମ୍ନା ସଞ୍ଜାଂ ଗିରାନ୍ତ୍ରାମୁଜା । ୧୪

ଅପି ଚ—ସଦାପଦ୍ମବିନୟାଂ ବିଜୟତାଂ ପାପୋଦସଂହାରଣୀ

ପ୍ରୋକ୍ତାସୁରଦାରଣୀ ଧରଣିକୁହାନ୍ତାରସଗୁଣି ।

ଶଶିନଃ କଳକାରଣୀ ଗୁରୁବିନ୍ଦୁକ୍ରନ୍ତନୋଦାରଣୀ

ଭୂତାନ୍ତାଂ ଉତ୍ସୁକାରଣୀ ବିଜୟତେଃ ରଣେଃ ସଦାତାରଣୀ । ୧୫

କିଂ ଚ—ଯତ୍ପ୍ରଜାକରଣାଦବାପ୍ୟ ସହସା ସିଦ୍ଧିଂ ମହାଶାବରାଂ

ଶାଂ କୈବିଚରନ୍ତି ଗୁହ୍ୟଦ୍ରୁଣସଞ୍ଜାଂ କିରତପ୍ରଜାଃ

ଅଧୁନାଂ ସୁଖମଧୁମାନନବହା ଯନ୍ମାମସଂକୀର୍ତ୍ତନାଦ୍

ଗହନେ ଗହନେ ଶୁଭାୟ ଉବତାଦେଷ ସଦା ତାରଣୀ । ୧୬

କିଂ ଚ—ଉଦ୍ୟତୀଶ୍ଳେଷଂ ଶକାସରଗଣେଃ ପ୍ରୋକ୍ତଉଦନ୍ତାବଳେଃ

ଶାଂ କୈବିଚରନ୍ତି ଗୁହ୍ୟଦ୍ରୁଣସଞ୍ଜାଂ କିରତପ୍ରଜାଃ

ଅଧୁନାଂ ଗତସାଧୁସା ଧନୁଦିନଂ ତୈତତ୍ପ୍ରଭାବାତ୍ ସଦା

ଭୂମେ ହନ୍ତୁ-ସୁଖଂ ସୁପଦ୍ମ ଗହନେ ମୂଳେଷୁ ଭୂମିରୂହାଂ । ୧୭

ଅନଙ୍ଗ—ଅହୋ କ୍ରନ୍ତୁକ୍ରମାବେଷଂ ତାରଣୀ । ତଦେତନ୍ମୁକ୍ତିତରାଂ

କଲ୍ୟାଣମୁପାଦୟିଷ୍ୟତି (କୃଷ୍ଣାଭୌ, ମୁକ୍ତଃ ପ୍ରଣମଃ ତତ୍-

ସ୍ଥଳଂ ଗତେରପାଦାଂ ନାଃ ହତୁଂ) ଉଭୌ କିମ୍ଭୂରଂ ତତ୍ତ୍ୱା

ଅନଙ୍ଗ—ସଖେ ! କିମ୍ଭୂମରଣ୍ୟାନ୍ୟପି ଗୋନାସିକାଂ ଚିତ୍ତବିଷୟୀ-

କରୋତି ।

ପ୍ରିୟ—(ବିହସ୍ୟ) ତତୋଽପ୍ୟଧିକତମେଷୁ ।

ଯତଃ—ପ୍ରାଚୁର୍ବିଭବ ନଃସରଦ୍ବିଗ୍ଧସରଦ୍ବିଭବୋକବନ୍ଧିତ୍ବର
 ବୃହୋକ୍ତବପାତଉନ୍ନବଗଳସ୍ତାସାଶଦୁର୍ଗାନ୍ତର ।
 ଦନ୍ତସ୍ତନ୍ତଦଗଣ୍ଡଶୈଳନବହା ଧୀର୍ଯ୍ୟସୈର୍ଯ୍ୟାସହା
 କେଷାଂ ବା ଜନୟତ୍ୟସୌ ଦରମରଣ୍ୟାମା ପରଂ ନାନୁରଂ

ଅପି ଚ—ଶାଳାଶ୍ଚକ୍ରପିତୁରୁପନସନ୍ୟଗ୍ରୋଧଭିକ୍ଷାତକୈଃ
 କୋଳାଶୈର୍ଯ୍ୟଦନାଗରଜବକୁଳାଶୋକାଶନଶ୍ରୀଫଳେଃ ।
 ନମୋଦୁଃସ୍ବରମାପତାଳଶଦରଭକ୍ତ୍ୟ ର-ଭୂର୍ନୀର୍ଜନେ
 ଜମ୍ବୁଶାଳୁଳିପାଟଳୀକରଜକୈଃ ଶେଫାଳିକାମାତକୈଃ । ୧୯ ।
 ଶଙ୍ଖରୁମଳକାପଳାଶତଳକୈର୍ଜମ୍ବୀରସପ୍ରଚ୍ଛଦେ
 ଶ୍ଵିଷ୍ଟାଦାଡ଼ମରଂପକେ ମୁନିମସ୍ତରୁଣ୍ଡାଧଗତଦୁଃକୈଃ ।
 ଗନ୍ଧାଘ୍ନିବଳୀପିପ୍ପାଳସରଳେୟୁକ୍ତା ମଧୁକଦୁମ୍ବେଃ
 କେଷାଂ ବାଜନୟତ୍ୟସୌ ଦରମରଣ୍ୟାମା ପରଂ ନାନୁରଂ

କଂଚ—ଶୂରଃ ଶାବରମନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରନପୁଣା ଦୁର୍ବଦପାସ୍ତାହତାଃ
 କୁରୁରୁରବବଦ୍ଧିତାଃ ଗିରିନୟପୁରୁଷପାଥଃପିବାଃ ।
 ବିଜ୍ଞା ଦୁର୍ଗମସବସବତତ୍ତ୍ବବାମଜ୍ଞାଃ ସମସ୍ତାପଦାଂ
 ସାନନ୍ଦା ନବସନ୍ତ ରୂପ ଦିଦ୍ବଦ୍ବଜ୍ଞାଃ କରତବ୍ରଜାଃ । ୨୧ ।

ତତ ଉଦ୍ଭୱେ ବହୁଗିରିନୟଦର୍ଶନୋକ୍ତଲେଚନୋ କସ୍ତଦ୍ଭୂରଂ ଗଭା

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ପଶ୍ୟ; ଉପଲଗ୍ନଶ୍ରୁତାନୁରଦୁର୍ଗମା
 ଚପଳବାରିମହତ୍ତରଚଣ୍ଡିମା
 ମୁଷଳନାମନୟାହ ବିରଜତେ

କୁଶଳଦା ଯଦୟଂ ବଚ ଲବ୍ୟତେ । ୨୨ ।

ଅପି ଚ—ଦୁର୍ଜାତାନି ଗତାଗତାନି ତରଣେଃ ସ୍ବଳ୍ପାପି ନୋଭାବ୍ୟତେ
 ଯତ୍ରୋତ୍ତପଗଚର୍ଚ୍ଚନଧ୍ବନିଭରେ ଯା ସବଂଭବପ୍ରଦା ।

ଯା ଚକ୍ରପ୍ରଲୋଦକୌଶଳକଳିତା ଦୁର୍ଗୋଚର ମନ୍ଦିତ
ବର୍ଷଣ୍ଡେ ମୁଷଳାଭ୍ୟା ଗିରିନନ୍ଦା ଯା ଦେବୀରବଦ୍ୟୋତତୋ
ସେୟଂ ଇତି ।

ତତୋ ରବିକରଣଦୁର୍ଗୋଚରନ୍ତରଂ ବହୁତର କାନନଂ ତୟା
ସହ ସମପାତ୍ୟ ଶ୍ରୀରଘୁନାଥ ପ୍ରାସାଦସ୍ଥଳୀଂ ନିବାସାଧିକରଣୀଚକ୍ରଃ ।

ପ୍ରିୟଂ—(ସାନନ୍ଦଂ) ସଖେ ! ପଶ୍ୟ ।

ଧାନୁର୍ଘୋଃ ପରପକ୍ଷକଷଦହନେ ଦଶୋଃ ସଦାଧିଷ୍ଠିତାଂ
ପୃଷ୍ଠୀଂ ତୁଙ୍ଗକୁରଙ୍ଗକୁଞ୍ଜରବରୈରନ୍ଦ୍ୟେରଯୋଧ୍ୟାଂପୁରଂ ।
ରମ୍ୟାଂ ବୈତରଣୀଂ ବିଲେକ୍ୟ ସରଯୁକ୍ତାମନନ୍ତୋଦକା
ମହା ଶ୍ରୀ ରଘୁନନ୍ଦନୋ ବିଜୟତେ ନିତ୍ୟଂ ସଦାସୁଧୁଃ । ୧୪

ତଦାଗତ୍ତ୍ୱଂ ତଂ ଦ୍ରଷ୍ୟାବଃ (ଇତି ତତ୍ପ୍ରାସାଦାନ୍ତଃ ପ୍ରବିଷ୍ଟୋ)
ପ୍ରିୟଂ—(ସାଞ୍ଜଳିବନ୍ଧଂ) ଭଗବନ୍ ଦଶକଣ୍ଠବାରଣଶୂରବ !

ଦୋର୍ଦ୍ଦଶୋଦ୍ୟତକୁଣ୍ଡଳୀକୃତଲସତ୍ କୋଦଣ୍ଡକାଣ୍ଡାଶିଳ—
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡଭୟଂ ପ୍ରଚଣ୍ଡପିଣିତାହାରୌଦ୍ରହାରଣଂ ।
ଅର୍ଣ୍ଣ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣସନୋତ୍ତମାଣ୍ଡବଲସଦ୍ବର୍ଣ୍ଣପ୍ରକାଶ୍ଚକୃତଂ

ବନ୍ଦେ ଭାଂ ରଘୁନନ୍ଦନଂ ମୁନିହୃଦାମାନନ୍ଦକଦାମୁକଂ । ୧୫
ଅନଙ୍ଗ—(ସାଞ୍ଜଳିପୂର୍ଣ୍ଣଂ)ରହଃକୁଞ୍ଜସ୍ଥିତଂ ନୀଳମହାପୁଞ୍ଜମହୋଦ୍ଧୁଳଂ

ସହୋଦରଯୁତଂ ବନ୍ଦେ ମହୋଦରନ୍ଦ୍ରପାନ୍ତକଂ । ୧୬
ତତ ଉଚ୍ଚୋ ତଂ ମୁହୁଃ ପ୍ରଣମ୍ୟ ନିଷ୍ପ୍ରାନ୍ତୋ

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! ଇତୋ ଯାମ୍ୟଦୃଶ୍ୟଂ କୁଶଳେଶ୍ୱରାନ୍ତକଂ ସାସ୍ୟାବଃ ।
(ଇତି ଶୀଘ୍ରତରଂ ଜଗୁରୁଃ)

ପ୍ରିୟଂ—(ଆଗତ୍ ପ୍ରାସାଦାନନ୍ଦବର୍ଣ୍ଣ୍ୟ ସାନନ୍ଦଂ)ବୟସ୍ୟ ! ଇମଂ ପ୍ରାସାଦଂ
ପ୍ରଣମ୍ୟ ।

ଅବାସ୍ତି ଘନକରୁଣାବରୁଣାଳୟାମ୍ ।
 ସର୍ବାଞ୍ଜିନାଶକୁଶଳଃ କୁଶଳେଶ୍ଵରାୟଃ
 ଯଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉକ୍ରାନ୍ତତା ଭୁବ ବାସ୍ତ୍ତିତାନି
 କୁବନ୍ତି ହନ୍ତି ନିଜପାଣିତଳସ୍ଥିତାନି । ୧୭ ।

[ତତଃ ତତ୍ରପ୍ରାସାଦାନୁର୍ଭକ୍ତ୍ୟା ନତକଂଧରୌ ପ୍ରବିଷ୍ଟୌ ।]
 ପ୍ରିୟଂ—(ସାଞ୍ଜଲବନ୍ଧଂ) ରମ୍ୟତତ୍ରାକ୍ରମୁତୋ ନମ ।

ଯତଃ, ନିର୍ଲକ୍ଷ୍ୟାନନଜନରକ୍ଷଣପଥପାତା
 ହ୍ୟକ୍ଷଃ କ୍ଷମୀ ଶିତତଳେ କୁଶଳେଶ୍ଵରାୟଃ ।
 ଅକ୍ଷୀଣପାଦନତପାତକଲକ୍ଷକକ୍ଷ—

ଦାହାଶୁଶୁଷଣିବଚକ୍ଷଣାକ୍ଷଣୋଽୟଂ । ୧୮ ।
 [ସାନନ୍ଦଗଦ୍‌ବଦଂ] ହଂସ୍ରବ୍ରଜୋଽପି ଯଦୁପାନୁନିକୁଞ୍ଜବାସୀ
 ସତ୍ତ୍ଵାନି କାନ୍ୟପି ହନନ୍ତି ନ ଯତ୍ତୁଃସଦାତ୍
 ବ୍ୟାଘ୍ରାଃ ସଦୈବ ନିଜନାମ ବହନ୍ତି ସାର୍ଥଂ
 ତସ୍ମୈ ନମୋ ଭଗବତେ କୁଶଳେଶ୍ଵରାୟ । ୧୯ ।

ଅପି ଚ—ପୁଂସାକ୍ରତାଦନବହୋଭୂତ ରୋଧଯୋଗ—
 ମୋକ୍ଷାମୃଜନ୍ମପରିବର୍ଜିତଜ୍ଞାତାଶାଃ
 କଲ୍ୟାଣଦକ୍ଷିଣପରିବାର୍ତ୍ତାଭବନ୍ତି କଲ୍ୟା
 ପ୍ରିୟେ ନମୋ ଭଗବତେ କୁଶଳେଶ୍ଵରାୟ । ୨୦ ।

(ଇତି ସୁଭା ପ୍ରଣାମଃ)

ଅନଙ୍ଗ—[ସାଞ୍ଜଲୟୁଟଂ]ଭଗବନ୍ କରୁଣାନୟେ ! ପ୍ରସାଦ ।
 ଯଦ୍ଵାସ୍ତ୍ତିରେତ ଜଗତାମୁପସର୍ଗ-ବର୍ଗ—
 ଦୌର୍ଗତ୍ୟ ଦୁର୍ଗତିନିସର୍ଗମହାର୍ଗଲଭଂ ।

ଭୂପାତ୍ ନଥଂ ଶୁଭଫଳପ୍ରଦକଳ୍ପଶାଖୀ

ତସ୍ୟେବ ତେନ୍ଦ୍ୟ ମହିମା ନ ହି ମାଦୁଶାନାଂ । ୩୧ ।

[ଇତି ମୁଦ୍ରଃ ପ୍ରଶନା ମ]

(ତତ ଉତ୍ତୋ ତଦୁପାନ୍ତନକୁଞ୍ଜଦର୍ଶନଜାତକୌତୁହଳୋ ବହନିଷ୍ଟାନ୍ତୋ)

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ! ଇତେହବଦୂରସ୍ଥିତାଂ ଝାଡ଼େଶ୍ବରଭାସନେନ

ସଦାଶିବେନାଧିଷ୍ଠିତତଟୀଂ ଶ୍ରୀବୈତରଣୀମତରାଦ୍ରସ୍ୟସେ

ଅନଙ୍ଗ—(ସାନନ୍ଦଂ) ସଖେ ! ଯା ଶୋନାସିକାସଭୂତା ?

ପ୍ରିୟଂ—ସୈବେୟଂ ଯା ବ୍ରହ୍ମଣା ପୁରା ସନ୍ତସ୍ତଳୀଂ ମାତା ।

ଅନଙ୍ଗ—ତଦ୍ରୂପଂ ଯାସ୍ୟାବଃ । (ଇତି କୈଶିତ୍ସଂଶ୍ଳେଷପ୍ରଶ୍ନୀରମଧୁଷ୍ଟିତଂ)

ପ୍ରିୟଂ—(ଘରସ୍ତଂ ଶିବମତଲୋକ୍ୟ) ସଖେ ! ଏସ ଖଳୁ ପୁରସିଦ୍ଧ-

ଭୂତ-ବେତାଳ-ସେବିତଚରଣଃ ପ୍ରଣତପ୍ରାଣଶରଣୋ

ନିଶିଳନନୋଦରଶାୟ ବୈତରଣୀତରଙ୍ଗି ଶୀଘ୍ରପରସର-

ପ୍ରଭୂତମଞ୍ଜୁଳନିକୁଞ୍ଜସ୍ଥଳୀମଳଂକରେତ ।

(ସାଞ୍ଜଳିପୁଟଂ) ଅମଳାଂଶ୍ୟନିଳୟ କମଳାସନପୂଜିତ

ବୈତରଣ୍ୟସ୍ତଟାବାସ ଝାଡ଼େଶ୍ବର ନମୋଽସ୍ତୁତେ । ୩୨ ।

ଅନଙ୍ଗ—ଅରଣ୍ୟେହ କୃତାବାସେ ଶରଣେ ଶରଣାୟୁନାଂ

ବରେଣ୍ୟେ ପୁରସ୍ତଦାନାଂ ହରେ ନ୍ୟସ୍ତଂ ମନୋଽସ୍ତୁ ମେ । ୩୩ ।

ଉତ୍ତୋ ତଂ ମୁଦ୍ରଃ ପ୍ରଂମ୍ୟ ବୈତରଣୀଘରତ୍ କଂଚିଦନ୍ତର-
ମବତେରତୁଃ ।

ପ୍ରିୟଂ—ସଖେ ସେୟଂ ବୈତରଣୀ ନାମ ।

(ସାନନ୍ଦଂ) ସ୍ବାଦୁସ୍ପନ୍ଧନତାନ୍ତ୍ରଣୀତଳଜଳା କଲ୍ଲୋଳମାଳାକୁଳା

ଦଣ୍ଡଶେଷପ୍ରଳା ଶିଳାତଳବଳତ୍ କଲ୍ଲୋଳମାଳାତଳା ।

ସ୍ବର୍ଗାପ୍ରେଃ ସରଶିର୍ଭବାବୃତରଣିଃ ପାପୋଦସହାରଣୀ

ସେୟଂ ବୈତରଣୀନାମ ବିଜୟତେ ସବାପଚାନାଂ ମଣିଃ । ୩୪ ।

ପୂତାଂ ପ୍ରଣମ ସଭୂତାଂ ଭୂତାନାଂ ପାପନୁତପ୍ତେ
 ଏତାଂ ଶୁଭଜଳୋପେତାଂ ସକଳାମରବନ୍ଧିତାଂ । ୩୪ ।
 ତତ ଉତ୍ତୋ ସାନନ୍ଦଂ ଚପ୍ତସ୍ତୁଃସରଗାନ୍ତ୍ୟ ପରଞ୍ଚରଂ ଜଗତୁଃ ।
 (ତତ୍ତ୍ୱଲେ ସାନନ୍ଦଂ ମଜ୍ଜତୋ ଜନାନବଲେକ୍ୟ । ସଖେ ପଶ୍ୟ ।
 ସ୍ନାତ୍ୱେତସ୍ତଲ୍ଲେ ସୁନର୍ମିଳରୁଚଃ କନ୍ଦର୍ପଦର୍ପାପହାଃ
 କୈବେଶ୍ୱରପତି ସପଦଂ ନ ମନସା ବାଞ୍ଛନ୍ତ୍ୟମୀ ମାନବଃ ।
 ସ୍ୱାସଜ୍ୟାଧିକଭାଗ୍ୟଭୋଗକୁଶଳାଃ ପ୍ରାଜ୍ଞେରନନ୍ଦ୍ୟେଷୁ ଶୈଃ
 ପୂଜ୍ୟାଃ ସନ୍ତତମୀତି-ଭୂତରହୃତାସ୍ତ୍ରୀରଶ୍ଚିତା ମାନବାଃ । ୩୫ ।
 ଅପି ଚ-ଚକ୍ରତ୍ୱାଞ୍ଚନକେତକାଦଳବୟଃ ସ୍ତାରସ୍ତୁରଭେଜସା ।
 ଫାପ୍ରାଂ ବୈତରଣୀନିଫାତଟଭୁବ କୁବନ୍ତୁ ରୌକ୍ମୀମିବ ।
 ପଶ୍ୟେତା ହରଣେଷଣାଃ କ୍ଷିତିତଳାକଳ୍ପାରଣଭୂଷଣା
 ଗାହନ୍ତେ ଚ ସୁରାଙ୍ଗନା ଇବ ବରାଙ୍ଗମିମାଂ ସନ୍ତତଂ । ୩୬ ।
 ପରମାନନ୍ଦସଂହୋହମକରନ୍ଦନସ୍ୟନ୍ଦସୁନ୍ଦରହୃଦୟାରବିନ୍ଦଂ
 ମାନନ୍ଦପୁରଂ ନାମ ସାର୍ଥଂ ଦଧଦେଽତ୍ତୀରମ୍ୟାସ୍ତେ ତଦତ୍ୟ ଏତାଃ ।
 କଂ ଚ କମଳାଳୟାକେଳିନିୟାକାରୋଷ୍ଟ୍ରଦୁର୍ଗାପରନାମକୋଽପି
 ତେନ କ୍ଷିତିପାଳଜଳାକରେଣାଧିକୃତନୃପବାଞ୍ଛିତ୍ୟ-ସଭଜିତଃ ସଭ-
 ବିଷୟୀ ସୁବିଷୟପ୍ରତ୍ୟାସନ୍ନଂ ରାଜମଣ୍ଡଳଂ ଗୁରଚକ୍ଷୁଷା ବୁଦ୍ଧିବିଷୟୀ
 କରୋତି ତଦାଗଚ୍ଛ । ଏତତ୍ତୀରୋପରିଭ୍ରାବାବସ୍ଥିତଂ ଶ୍ରୀଦଧିବା ମନ-
 ରୂପିଣଂ ଭଗବନ୍ତମବଲେକ୍ୟ ଯାସ୍ୟାବଃ ।

(ଇତି ତତ୍ତ୍ୱପ୍ରସାଦଂ ପ୍ରବକ୍ଷ୍ୟାମି) ।

ତତଃ ତପ୍ତରୂପସ୍ଥିତୌ କୃତାଞ୍ଜଳିପୂର୍ବେ ନମୋ ଭଗବତେ
 ଦଧିବାମନାୟୈତି ପ୍ରଣେମତୁଃ । ।

ପ୍ରିୟ—[ସାକ୍ଷୀତଃ] ସଖେ !

ଅବାଗତଃ ଶିତିପତିଂ ବଳିବଦ୍‌ବାଦନଂ

ତଂ ଯାଚିତୁଂ କପଟବାମନରୂପଧାରୀ

ତତ୍ତ୍ୱରଜ୍ଜୁ ଶୁଣିପାଶନତାନ୍ତରଃ

ନିତ୍ୟଂ ହରିନ୍ଦ୍ର ଦଧିବାମନମୂର୍ତ୍ତିରସ୍ତେ । ୩୮ ।

କଂଚ—

ଯଃ ଶିଷୟନ୍ତିବ ଜନାନ୍ ଧନିକାର୍ଥନାୟଂ

ଲଜ୍ଜାଭରେଣ ମହତା ଲୟତାଂ ବଦ୍ରା ।

ଯସ୍ମିନ୍‌ପଦ୍ମମକରନୟନା ସିଲେଖା

ତସ୍ମୈ ନମୋ ଭଗବତେ ଦଧିବାମନାୟ ।

ତତ ଉତ୍ତୈ ତଂ ମୁହୁଃ ପ୍ରଣମ୍ୟ ବହିର୍ଗତୌ ।

ପ୍ରିୟ—(ସବତୋ ବିଲେକ୍ୟ ସାନନ୍ଦଂ) ସଖେ ! ପଶ୍ୟ

ବଶିଷ୍ଠନାତ୍ୟଂ ସ୍ଥିତସାଧୁସାର୍ଥଂ

ସଦାନୁଷ୍ଠୟା ସୁଲଭଶିଳାର୍ଥଂ ।

ସ୍ମରତ୍‌ପୁରାକୋଟିକିଶଟକଲ୍ପଂ

ସାନନ୍ଦମାନନ୍ଦପୁରଂ ଚକାସ୍ତି ।

ତଦାଗଚ୍ଛ ବିରଜଃସେବଂ

(ଇତି ନୌକାଯାନେନ ବିରଜଃସେବଂ ଜଗୁରୁଃ)

କବିସୂଚୟଃ—

ଗ୍ରାମସ୍ଥୋ ନରସିଂହଦେବନୃପତେଃ ଶ୍ରୀବଦ୍ୟସିଂହଃ ପୁଧୀଃ

ଶ୍ରୀମଦ୍‌ବସୁକ୍ତଲୋଭଃ ସ ପୁଷ୍ପବ ଦେଶ ପୁରସ୍ତ୍ରୀ ତ ସଂ

ଦୁର୍ଗାପ ସଜନୀକଣ୍ଠ କବିନା ତେନ ସ୍ୱଗନ୍ତ୍ୟା କୃତଂ

ନୂତ୍ନଂ ନାଟକରତ୍ନମେତଦନିଶଂ ବିଦ୍ମନ୍ତୁ ଦେ ଜାୟତାଂ ।

! ସମାପ୍ତୋଽୟଂ ଗ୍ରନ୍ଥଃ ।

PRINTER
C .S MISRA B. A.
AMBIKA PRESS,
CUTTACK
1946.
